

NTU 2011

Om utsatthet, trygghet och förtroende

NTU 2011

Om utsatthet, trygghet och förtroende

Rapport 2012:2

Brå – centrum för kunskap om brott och åtgärder mot brott

Brottsförebyggande rådet (Brå) verkar för att brottsligheten minskar och tryggheten ökar i samhället. Det gör vi genom att ta fram fakta och sprida kunskap om brottslighet, brottsförebyggande arbete och rättsväsendets reaktioner på brott.

Denna rapport kan beställas hos bokhandeln eller hos Fritzes Kundservice, 106 47 Stockholm
Telefon 08–598 191 90, fax 08–598 191 91, e-post order.fritzes@nj.se

Produktion:
Brottsförebyggande rådet, Information och förlag,
Box 1386, 111 93 Stockholm. Telefon 08-401 87 00, fax 08-411 90 75,
e-post info@bra.se
Brå på Internet www.bra.se

Författare: Åsa Irlander, Thomas Hvitfeldt
Omslag: Ylva Hellström
Omslagsbild: Helena Halvarsson
Tryck: Edita Norstedts Västerås 2012

© Brottsförebyggande rådet 2012
ISSN 1100-6676
ISBN 978-91-86027-84-1
URN:NBN:SE:BRA-451

Innehåll

Figur- och tabellförteckning	5	Generellt om utsatthet för brott	28
Tabeller	5	Generellt om brott mot enskild person	30
Figurer	7	Misshandel.....	35
Förord	11	Hot	37
Sammanfattning	12	Sexualbrott	39
Utsatthet för brott	12	Personrån.....	41
Trygghet.....	13	Bedrägerier.....	42
Förtroende för rättsväsendet	14	Trakasserier	43
Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet.....	15	Generellt om egendomsbrott mot hushåll.....	45
Resultat för Sveriges län.....	15	Fordonsrelaterade brott	49
1 Inledning	17	Bostadsinbrott.....	50
Bakgrund till undersökningen	17	4 Trygghet	52
Syfte och frågeställningar	18	Sammanfattning	52
2 Metod	19	Otrygghet ute sen kväll	53
Frågeinnehåll	19	Fem av sex känner sig trygga.....	53
Upplägg och genomförande.....	20	Oro för brott.....	57
Bortfall.....	21	Otrygghetens konsekvenser	63
Tillförlitlighet och jämförbarhet.....	22	Otrygghet relaterat till egna erfarenheter och inställningar	66
Resultatredovisningen	23	5 Förtroende för rättsväsendet	69
3 Utsatthet för brott	27	Sammanfattning	69
Sammanfattning.....	27	Rättsväsendet och de enskilda myndigheterna ...	70
		Hur rättsväsendet utför olika arbetsuppgifter....	75

Förtroende för rättsväsendet relaterat till erfarenheter av brott och/eller av rättsväsendet	80
6 Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet.....	84
Sammanfattning.....	84
Erfarenheter av polisen.....	85
Erfarenheter av åklagare	88
Erfarenheter av rättegång.....	89
Referenser	91
Bilagor	93
Bilaga 1. Tabeller.	93
Bilaga 2. Statistisk säkerhet.....	161
Bilaga 3. Regressionsanalyser	164

Figur- och tabellförteckning

Tabeller

I resultatredovisningen

2.1.	Urval och bortfall i NTU 2011.	21
3.1.	Utsatthet i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person 2005–2010 samt skattat antal händelser och andel polisanmälda händelser 2010, enligt NTU 2011.....	31
3.2	Andel utsatta hushåll i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot egendom, skattat antal händelser samt andel polisanmälda händelser 2006–2010, enligt NTU 2007–2011.	47
4.1	Otrygga vid utevistelse sen kväll (andel ”går inte ut på grund av otrygghet”) i två befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	57
5.1.	Stor (mycket/ganska) och litet (mycket/ganska) förtroende för rättsväsendet hos personer som utsatts för brott 2010, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.....	81

I tabellbilagan

2A.	Antal individer som medverkat i NTU 2011 samt populationsstorlekar för redovisningsgrupperna.	93
2B.	Antal individer som medverkat i NTU 2011 samt populationsstorlekar för redovisningsgruppen län. ...	94
2C.	Antal individer som medverkat i NTU 2011 för redovisningsgruppen kommun.	95
3A.	Utsatta för brott mot enskild person 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	96
3B.	Utsatthet i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person samt skattat antal händelser och andel polisanmälda händelser 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel i procent.	102
3C.	Typ av brottsplats för hot, misshandel och sexualbrott 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel händelser av totalt antal händelser för respektive brottstyp, i procent.....	104
3D.	Relation till gärningspersonen för olika typer av brott 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel händelser av totalt antal händelser för respektive brottstyp, i procent.....	105
3E.	Andel utsatta hushåll i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot egendom, skattat antal händelser och andel polisanmälda händelser 2006–2010, enligt NTU 2007–2011. Andel i procent.	106
3F.	Utsatta för egendomsbrott 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter familje- och boendeförhållanden. Andel för respektive grupp av hushåll i befolkningen, i procent.	107
3G.	Upprepad utsatthet för brott mot enskild person 2010, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	108
3H.	Upprepad utsatthet för brott mot hushåll 2010, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp av hushåll i befolkningen, i procent.	110
3I.	Utsatthet för brott i län och i vissa kommuner. Personer utsatta för brott mot person och hushåll utsatta för egendomsbrott 2010, enligt NTU 2011. Andel för respektive län och kommun, i procent. ...	111

4A.	Otrygghet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel otrygga inom respektive grupp i befolkningen, i procent.	112
4B.	Oro över brottsligheten i samhället samt oro över närstående i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	115
4C.	Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	118
4D.	Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet samt särskild otrygghet enligt index inom olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	121
4E.	Otrygghet hos personer med olika erfarenheter/inställningar, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.	124
4F.	Särskilt otrygga enligt index efter utsatthet för olika typer av brott, enligt NTU 2011. Redovisning totalt samt efter kön. Andel i procent.	125
4G.	Andel som i stor utsträckning känner oro över brottsligheten i samhället, oro över närstående, som känner mycket eller ganska stor otrygghet vid utevistelse en sen kväll i det egna området samt som känner mycket eller ganska stor oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.	126
4H.	Otrygghetens påverkan på beteende (valt annan väg/färdssätt samt avstått aktivitet) och livskvalitet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.	128
5A.	Allmänhetens förtroende för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	129
5B.	Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	130
5C.	Förtroende för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	132
5D.	Förtroende för rättsväsendet hos personer med olika erfarenheter av brott i befolkningen, enligt NTU 2011. Andel i procent.	134
5E.	Förtroende för rättsväsendet hos personer utsatta för olika brottstyper under 2010, enligt NTU 2011. Andel i procent.	135
5F.	Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011.	138
5G.	Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. I den högra kolumnen (kursiverat) anges differensen från föregående år.	139
5H.	Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) för rättsväsendet hos personer med olika erfarenheter av brott i befolkningen, enligt NTU 2011. I den högra kolumnen (kursiverat) anges differensen från föregående år.	141
5I.	Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) hos personer utsatta för olika brottstyper under 2010, enligt NTU 2011. I den högra kolumnen (kursiverat) anges differensen från föregående år.	142
5J.	Förtroende för rättsväsendet som helhet, för polisens, åklagarnas, domstolarnas och Kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete samt för att rättsväsendet respektive polisen hanterar misstänkta rättvist/ behandlar utsatta bra, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.	145
5K.	Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) för rättsväsendet som helhet, för polisens, åklagarnas, domstolarnas och Kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete samt för att rättsväsendet respektive polisen hanterar misstänkta rättvist/behandlar utsatta bra, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.	147
6A.	Erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.	149
6B.	Upplevelse av att på ett enkelt sätt få kontakt med polis i samband med utsatthet för brott, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.	151

6C.	Upplevelse av bemötandet från polis i samband med utsatthet för brott, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.	153
6D.	Upplevelse av den information man fått om hur polisen arbetar med ärendet i samband med utsatthet för brott, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.	155
6E.	Upplevelse av polisens arbete med att utreda och klara upp brottet, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.	157
6F.	Erfarenheter av rättsväsendets myndigheter under de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen som varit i kontakt med respektive myndighet, i procent.	159

Figurer

3.1.	Fördelning av det totala antalet brott i befolkningen (16–79 år) under 2010, enligt NTU 2011. Avser de brottstyper som specificerats i NTU.	29
3.2.	Fördelning av det totala antalet anmälda brott enligt den officiella kriminalstatistiken (Brå 2011c) under 2010. Avser de brottstyper som specificerats i NTU.	29
3.3.	Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.	30
3.4.	Andel polisanmälda brott mot enskild person 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.	32
3.5.	Upprepad utsatthet för brott mot enskild person 2009, enligt NTU 2011. Andel utsatta 1 gång, 2–3 gånger samt 4 gånger eller fler, i förhållande till andel händelser, i procent.	33
3.6.	Utsatthet för brott mot person fyra gånger eller fler 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	33
3.7.	Utsatthet för brott mot enskild person 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.	34
3.8.	Utsatta för misshandel 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	35
3.9.	Utsatta för misshandel 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	35
3.10.	Typ av brottsplats för misshandel 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.	36
3.11.	Relation till gärningspersonen vid misshandel 2005 och 2010, enligt NTU 2006 och 2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.	36
3.12.	Relation till gärningspersonen vid misshandel 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.	37
3.13.	Utsatta för hot 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	37
3.14.	Utsatta för hot 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	37
3.15.	Typ av brottsplats för hot 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.	38
3.16.	Relation till gärningspersonen vid hot 2005 och 2010, enligt NTU 2006 och 2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.	38
3.17.	Relation till gärningspersonen vid hot 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.	38
3.18.	Utsatta för sexualbrott 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	39

3.19. Utsatta för sexualbrott 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	39
3.20. Typ av brottsplats för sexualbrott 2010, enligt NTU 2011. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.	40
3.21. Relation till gärningspersonen vid sexualbrott 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel händelser i procent v det totala antalet rapporterade händelser.	40
3.22. Utsatta för personrån 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	41
3.23. Utsatta för personrån 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	41
3.24. Utsatta för bedrägerier 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	42
3.25. Utsatta för bedrägerier 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	43
3.26. Utsatta för trakasserier 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	44
3.27. Utsatta för trakasserier 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	44
3.28. Relation till gärningspersonen vid trakasserier 2005 och 2010, enligt NTU 2006 och 2011. Särredovisning efter kön. Andel utsatta personer i procent.	45
3.29. Relation till gärningspersonen vid trakasserier 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel utsatta personer i procent.	45
3.30. Utsatthet för olika typer av egendomsbrott mot hushåll 2006–2010, enligt NTU 2007–2011. Andel i befolkningen, i procent.	46
3.31. Andel polisanmälda egendomsbrott mot hushåll 2006–2010, enligt NTU 2007–2011. Andel händelser, i procent.	47
3.32. Upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll 2010, enligt NTU 2011. Andel hushåll utsatta 1 gång, 2–3 gånger samt 4 gånger eller fler, i förhållande till andel händelser, i procent.	48
3.33. Utsatthet för egendomsbrott mot hushåll 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.	48
3.34. Utsatthet för fordonsrelaterade brott 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter bostadstyp. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	50
3.35. Utsatthet för bostadsinbrott 2006–2010, enligt NTU 2007–2011. Särredovisning efter bostadstyp. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	51
4.1. Otrygghet, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.	54
4.2. Otrygghet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	54
4.3. Otrygghet i Sveriges län, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.	55
4.4. Otrygghet (mycket/ganska otrygga samt går inte ut på grund av otrygghet), enligt NTU år 2006–2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	55
4.5. Otrygghet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	56
4.6. Oro över brottsligheten i samhället, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.	58
4.7. Stor oro över brottsligheten i samhället, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	58
4.8. Stor oro över brottsligheten i samhället, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	59
4.9. Oro över att närstående ska drabbas av brott, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.	59

4.10. Oro (mycket/ganska ofta) över att närstående ska drabbas av brott, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel i befolkningen, i procent.	59
4.11. Oro (mycket/ganska ofta) över att närstående ska drabbas av brott, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	60
4.12. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen som uppger att de inte oroar sig.	60
4.13. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen som oroar sig ganska eller mycket ofta, i procent.	60
4.14. Oro över att utsättas för bostadsinbrott, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.	61
4.15. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	62
4.16. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	62
4.17. Otrygghetens konsekvenser, enligt NTU 2011. Andel i befolkningen, i procent.	64
4.18. Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	65
4.19. Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	65
4.20. Otrygghet (index) hos personer med olika erfarenheter av brott, enligt NTU 2006–2011. Andel särskilt otrygga för respektive grupp i befolkningen, i procent.	67
4.21. Otrygghet (index) hos personer som utsatts för olika typer av brott, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel särskilt otrygga för respektive grupp i befolkningen, i procent.	67
4.22. Otrygghet (index) hos personer med olika uppfattning om brottsutvecklingen och rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Andel särskilt otrygga för respektive grupp i befolkningen, i procent.	68
5.1. Andel svarande som tagit ställning i förtroendefrågan (uppgett antingen stort, litet eller varken stort eller litet förtroende), enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.	71
5.2. Allmänhetens förtroende för rättsväsendet, enligt NTU 2011. Andel i befolkningen, i procent.	71
5.3. Stort (mycket/ganska) förtroende för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.	72
5.4. Stort (mycket/ganska) förtroende för rättsväsendet som helhet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.	73
5.5. Stort (mycket/ganska) förtroende för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning för män. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	74
5.6. Stort (mycket/ganska) förtroende för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning för kvinnor. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	74
5.7. Stort (mycket/ganska) förtroende för rättsväsendet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	74
5.8. Förtroende för rättsväsendets myndigheter, enligt NTU 2011. Särredovisning efter utbildningsnivå. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	75
5.9. Allmänhetens förtroende för hur rättsväsendet och polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2011. Andel i befolkningen, i procent.	76
5.10. Stort (mycket/ganska) förtroende för hur rättsväsendet och polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.	76
5.11. Stort (mycket/ganska) förtroende för att rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.	77
5.12. Stort (mycket/ganska) förtroende för att rättsväsendet behandlar utsatta bra, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.	78
5.13. Stort (mycket/ganska) förtroende för hur rättsväsendet samt polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning för män. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	79
5.14. Stort (mycket/ganska) förtroende för hur rättsväsendet samt polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning för kvinnor. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	79

5.15.	Stort (mycket/ganska) förtroende för hur rättsväsendet samt polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	79
5.16.	Förtroendebalanser (stort – litet förtroende) för rättsväsendet och dess arbetsuppgifter, enligt NTU 2011. Särredovisning efter personer som inte utsatts för något brott 2010, personer som utsatts för något brott 2010 samt efter personer som utsatts för misshandel 2010.	82
5.17.	Stort (mycket/ganska) förtroende för polisen hos personer som uppger att de åtalats för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel för gruppen åtalade, i procent.	82
5.18.	Stort (mycket/ganska) förtroende för rättsväsendets myndigheter hos personer med olika uppfattning om brottsutvecklingen de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.	83
6.1.	Erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Särredovisning efter om (den senaste) händelsen innehöll hot eller våld eller ej. Andel för respektive grupp, i procent.	86
6.2.	Erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön samt om (den senaste) händelsen innehöll hot eller våld eller ej. Andel för respektive grupp, i procent.	86
6.3.	Andel nöjda och missnöjda med olika delar av kontakten med polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp, i procent.	87
6.4	Andel nöjda och missnöjda med olika delar av kontakten med polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp, i procent.	87
6.5.	Andel nöjda och missnöjda med olika delar av kontakten med polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Särredovisning efter om händelsen innehållit hot eller våld eller ej. Andel för respektive grupp, i procent.	88
6.6.	Erfarenhet av åklagare de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp, i procent.	88
6.7.	Upplevelse av bemötande i domstol bland målsägande i rättegång de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp, i procent.	89
6.8.	Erfarenhet av målsägandebiträde i samband med medverkan som målsägande i rättegång de senaste tre åren, enligt NTU 2011.	90
6.9.	Förståelse av rättegången bland målsägande i rättegång de senaste tre åren, enligt NTU 2011.	90
6.10.	Upplevelse av information om rättegången bland målsägande i rättegång de senaste tre åren, enligt NTU 2011.	90

Förord

Brottslighet är ett ämne som ständigt engagerar, och allt högre krav ställs på samhällets förmåga att motverka de problem som brottsligheten innebär i form av brottsoffer, otrygga människor och ett ifrågasättande av de rättsvårdande myndigheternas förmåga. Därmed ökar behoven av att kunna följa och analysera brottsligheten och otryggheten. I detta sammanhang är den Nationella trygghetsundersökningen (NTU) en viktig källa.

På uppdrag av regeringen ges här en övergripande redogörelse av allmänhetens utsatthet för brott och erfarenheter av kontakter med rättsväsendet, av allmänhetens upplevda trygghet samt av förtroendet för rättsväsendet. Redovisningarna görs främst på nationell nivå, men också för län och vissa kommuner. Rapporten är överlag beskrivande. Djupgående analyser eller förklaringar till resultat presenteras i stället i olika fördjupningsstudier. NTU är tillgängligt för forskning på landets universitet och högskolor.

Rapportens författare är Thomas Hvitfeldt och Åsa Irlander, båda utredare vid Brå.

Avslutningsvis vill vi rikta ett stort tack till alla de nära 14 000 personer som deltagit genom att svara på frågorna i NTU – och som gör studier och rapporter av detta slag möjliga.

Stockholm i februari 2012

Erik Wennerström
Generaldirektör

Erik Grevholm
Enhetschef

Sammanfattning

I denna rapport redovisas de övergripande resultaten från den Nationella trygghetsundersökningen (NTU) år 2011. Nära tre fjärdedelar av de 20 000 personer i åldern 16–79 år som valdes ut att delta har besvarat frågorna (huvudsakligen per telefon) detta år.

Nedan sammanfattas rapportens resultat för frågeområdena *utsatthet för brott, trygghet, förtroende för rättsväsendet* samt *brottsoffers kontakter med rättsväsendet*.

Utsatthet för brott

Enligt NTU 2011 har nästan var fjärde person (23 %) i befolkningen (16–79 år) utsatts för ett eller flera brott under år 2010, vilket är en liten minskning jämfört med tidigare år.

Brott mot enskild person

Av dem som svarat på frågorna i NTU uppger 11,4 procent att de utsatts för något eller några av följande brottstyper: *misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri* eller *trakasserier* (kallat brott mot enskild person). Utsatthet för dessa brottstyper ligger på en tämligen stabil nivå över mätperioden (2006–2011), även om andelen som uppgett att de utsatts för trakasserier har minskat något över åren. De vanligaste brottstyperna är hot och trakasserier, som ungefär 4 procent av befolkningen utsatts för enligt NTU 2011. Minst vanligt är utsatthet för sexualbrott och personrån, där ungefär 1 procent uppger att de blivit utsatta.

Kvinnor och män utsätts för olika typer av brott och av olika typer av gärningspersoner

Utsattheten är ojämnt fördelad. Olika befolkningsgrupper har olika höga andelar utsatta och olika höga andelar som utsatts flera gånger (upprepat utsatta). Grupperna skiljer sig också åt i fråga om vilka typer av

brott de utsätts för. Dessa skillnader har varit stabila under de år som NTU genomförts.

Män och kvinnor utsätts för brott mot enskild person i ungefär lika stor utsträckning, men de utsätts för olika typer av brott. Det är oftast män som uppger att de utsatts för misshandel, personrån och bedrägerier, medan det oftast är kvinnor som rapporterar att de utsatts för hot, sexualbrott och trakasserier.

Kvinnor som utsatts för hot, trakasserier och misshandel rapporterar oftare än män som utsatts för samma brott, att gärningspersonen varit en bekant eller närstående. Skillnaden mellan könen är särskilt stor när det handlar om misshandel. Hot och misshandel mot kvinnor sker oftare i hemmet, i skolan eller på arbetet än hot och misshandel mot män, som i stället oftast äger rum på allmän plats.

Yngre mer utsatta än äldre

Generellt är andelen som uppger sig vara utsatta för någon av ovan nämnda brottstyper högre ju yngre åldersgrupp som studeras. Det gäller i synnerhet för hot. För sexualbrott gäller sambandet enbart för kvinnor.

Andra grupper, där andelen utsatta för brott mot enskild person är högre, är lågutbildade, ensamstående, boende i flerfamiljshus och boende i storstäder (jämfört med högutbildade, sammanboende, boende i småhus och boende på mindre orter).

Merparten av brotten polisanmäls inte

Andelen brott som anmäls till polisen varierar kraftigt mellan brottstyperna, men sammantaget uppges drygt en fjärdedel av brotten mot enskild person 2010 vara polisanmälda. Allvarlig misshandel och personrån uppges vara anmälda i störst utsträckning (72 % respektive 57 %), medan sexualbrott och trakasserier anmäls i minst utsträckning (23 % respektive 19 %). Sedan föregående mätning har andelen brott som uppges vara anmälda ökat något för samtliga brott mot

enskild person, bedrägeri undantaget. När man studerar utvecklingen sedan mätningarna inleddes 2005 syns dock bara en svag uppåtgående trend för andel anmälda personrån, misshandel och hot medan anmälningsbenägenheten för bedrägeri, trakasserier och sexualbrott snarare tycks variera kring en relativt stabil nivå.

En betydande andel av utsattheten är upprepad

En hög andel av brotten mot enskild person begås mot en liten del av befolkningen. Enligt rapporteringen begicks över hälften (50 %) av brotten mot enskild person under 2010 mot den lilla gruppen i befolkningen som utsatts för fyra eller fler brott av denna typ under året (1,2 % av befolkningen, vilket motsvarar 10 % av de utsatta). Resultaten är snarlika tidigare år.

Egendomsbrott mot hushåll

Enligt NTU utsattes vart tionde hushåll (10 %) för *bilstöld, stöld ur eller från fordon, cykelstöld* eller *bostadsinbrott* (kallat egendomsbrott mot hushåll). Framför allt stöld ur och från fordon, men även bilstöld, har minskat sedan 2006. Det vanligaste egendomsbrottet var cykelstöld; drygt 6 procent av hushållen utsattes för detta under 2010. Minst vanligt förekommande är bostadsinbrott och bilstöld, där 1 procent av hushållen uppges ha utsatts.

Hushåll med barn mer utsatta

Hushåll i storstäder är särskilt utsatta för egendomsbrott. Hushåll med barn utmärker sig också som utsatta, i synnerhet när det gäller cykelstöld. Särskilt utsatta är ensamstående med barn. Utsattheten för bostadsinbrott är jämnare fördelad. Hushåll i storstäderna och andra större städer är dock något oftare utsatta än hushåll i småstäder och på landsbygden. Mönstret är likartat när det gäller bilstöld och stöld ur eller från fordon. Resultaten är i stort sett oförändrade jämfört med tidigare år.

Hälften av brotten polisanmäls

Egendomsbrott mot hushåll uppges vara anmälda i drygt hälften av fallen. Det är med andra ord ungefär dubbelt så vanligt att man enligt egen uppgift anmäler egendomsbrott mot hushåll än brott mot enskild person. Bilstöld är det brott som anmäls i störst utsträckning (89 %), medan cykelstöld anmäls i minst utsträckning (38 %). Mönstret är snarlikt tidigare år.

Mindre vanligt med upprepad utsatthet för brott mot egendom

Upprepad utsatthet för brott mot egendom fortsätter vara betydligt mindre vanligt förekommande än upprepad utsatthet för brott mot person. Omkring 5 procent av brotten mot egendom under 2010 rapporteras ha begåtts mot den låga andelen i befolkningen (0,1 %, vilket motsvarar 1 % av de utsatta hushållen) som utsatts för fyra brott eller fler under samma period.

Trygghet

Trygghet är ett komplicerat fenomen att mäta. Därför är det viktigt att försöka fånga in så många aspekter av trygghet som möjligt, och i NTU finns goda möjligheter till det. Resultaten varierar mycket beroende på vilken typ av otrygghet som efterfrågas.

Majoriteten är trygga men orolig över brottsligheten i samhället

Undersökningen visar att boende i Sverige (16–79 år) huvudsakligen är trygga personer som i liten utsträckning oroar sig för att utsättas för olika typer av brott. Andelen personer som känner sig otrygga när de går ut sent på kvällen är relativt oförändrad jämfört med föregående år, men har på längre sikt minskat från 21 procent 2006 till 16 procent 2011. Utvecklingen är likartad när det gäller oro för att utsättas för olika typer av brott. Ändå upplever tre av fyra tillfrågade i NTU att brottsligheten i samhället ökar – 27 procent anser att den ökar kraftigt. Resultaten i NTU visar att ju mer konkret oro som efterfrågas, såsom otrygghet för egen del och oro att själv utsättas för brott, desto färre är det som uppger att de känner oro. Det är även tämligen ovanligt att otryggheten leder till att man väljer att ta en annan väg utomhus eller att oro för brott påverkar livskvaliteten. Det finns dock vissa grupper som kan karakteriseras som mer otrygga eller oroliga än andra. Genomgående gäller att dessa skillnader är stabila över tid.

Kvinnor och utrikes födda mest otrygga

De två grupper som uppger otrygghet och oro i störst utsträckning är kvinnor och utrikes födda personer. Till skillnad från män och personer födda i Sverige, är de mer oroliga över brottsligheten i samhället, mer oroliga för att utsättas för brott och betydligt mer otrygga vid utevistelse en sen kväll än övriga grupper. Otryggheten har också större konsekvenser för dessa

grupper, som i högre utsträckning väljer att anpassa sitt beteende efter sin otrygghet genom att välja en annan väg eller att avstå från en aktivitet. De upplever också i högre grad att deras livskvalitet påverkas av otrygghet och oro för brott.

Unga och äldre otrygga på olika sätt

Även ålder är en viktig faktor för hur trygg eller otrygg man känner sig. En vanlig föreställning är att de äldsta är mest oroliga och otrygga i samhället. Det stämmer till viss del – de äldsta uppger i störst utsträckning att de inte alls går ut på grund av otrygghet. Men det är ungdomar och unga vuxna (16–24 år) som oftast uppger att de oroar sig för att bli överfallna eller misshandlade när de vistas ute. Samma mönster visas även när man studerar män och kvinnor i respektive åldersgrupp separat. Det är de yngre som mest oroar sig för att utsättas för våldsbrott, medan de äldsta oroar sig minst. Inte heller uppger de äldsta i särskilt stor utsträckning att deras livskvalitet påverkas av oro för brott (detta uppges främst av personer i åldern 45–54 år). En rimlig tolkning är att de äldsta främst har andra källor till otrygghet när de vistas ute sen kväll än just oro för brott.

Barnfamiljer mer oroliga än familjer utan barn

Barnfamiljer oroar sig mest av alla för sina närstående, i synnerhet ensamstående föräldrar, där nära fyra av tio uppger att de oroar sig för sina närstående. Jämfört med övriga familjetyper uppger också denna grupp i högst utsträckning att deras livskvalitet påverkas av oro för brott.

Boende spelar roll

Resultaten visar även att otrygghet varierar beroende på hur man bor. Personer som bor i villa i en liten stad eller på landsbygden är mindre otrygga ute sena kvällar, mindre oroliga att utsättas för brott (undantaget bostadsinbrott) och upplever i lägre grad att otryggheten får konsekvenser för beteendet eller påverkan på livskvaliteten. Boende i flerfamiljshus i större städer uppger oro och otrygghet i ungefär dubbelt så stor utsträckning.

Brottsutsatta är mer otrygga

Alla erfarenheter av utsatthet för brott – såväl direkta som indirekta – är förenade med högre grader av

otrygghet. I synnerhet egen utsatthet för integritetskränkande brott, som misshandel, hot och bostadsinbrott, korresponderar med högre otrygghet. Men också indirekta erfarenheter, exempelvis att bevittna våld eller att en nära anhörig blir utsatt för brott, samvarierar med större otrygghet. Även uppfattningen att brottsligheten ökat kraftigt de senaste tre åren samt ett lågt förtroende för rättsväsendet, sammanfaller med högre andelar otrygga

Förtroende för rättsväsendet

Rättsväsendet består av flera olika myndigheter. Av dem tas fyra upp i NTU – Polisen, åklagarna, domstolarna och Kriminalvården. I och med att NTU efterfrågar förtroende för flera av rättsväsendets myndigheter på årlig basis ges ett stabilt underlag för att följa utvecklingen.

Högst förtroende för Polisen – ökat för Kriminalvården

Förtroendet för rättsväsendet och alla de efterfrågade myndigheterna har ökat sedan mätningarna inleddes 2006. Sedan föregående år har förtroendet ökat något för polisen.

Polisen är den myndighet som allmänheten har det största förtroendet för. Nära två av tre av de tillfrågade uppger att de har stort förtroende för polisen. Drygt varannan tillfrågad uppger att de har ett stort förtroende för domstolarna och åklagarna, medan två av fem uppger detsamma för Kriminalvården. Samtidigt har ökningen sedan mätningarna inleddes varit störst för just Kriminalvården. Runt 5 procent har uppgett att de saknar uppfattning om vilket förtroende de har för polisen och för rättsväsendet som helhet medan nära var femte uppger detsamma om åklagarna, domstolarna och Kriminalvården.

Ålder, ursprung och utbildning spelar roll

De undersökta bakgrundsfaktorer som har störst inverkan på förtroende är ålder, där de yngsta i undersökningen (16–19 år) oftare uppger ett stort förtroende än de äldre, och svensk eller utländsk bakgrund, där utrikes födda uppger låga förtroendenivåer jämfört med de personer som är födda i Sverige. Avseende utbildning är det intressant att notera att högutbildade uppger störst förtroende med ett undantag, Kriminalvården, där tydliga skillnader saknas. Könsskillnaderna är små, men kvinnor har ett högre förtroende för polisen än män. Dessa mönster är likartade tidigare år.

Högre förtroende för polisen än för rättsväsendet i brottsofferfrågan

När det gäller hur rättsväsendet och polisen hanterar misstänkta respektive behandlar utsatta, är förtroendet påtagligt större för att misstänkta hanteras rättvist än för att utsatta behandlas bra. Förtroendet för att polisen behandlar brottsutsatta bra är mycket högre än vad som är fallet för rättsväsendet i sin helhet i samma fråga. Det antyder att det bristande förtroendet avseende behandling av brottsutsatta sannolikt inte beror på bedömningen av polisens insats, utan hur andra delar av rättsväsendet behandlar brottsutsatta. Förtroendet för rättsväsendet som helhet i de här frågorna har ökat påtagligt sedan 2006, i synnerhet förtroendet för att rättsväsendet behandlar utsatta bra, en trend som fortsatte mellan 2010 och 2011. Motsvarande frågor om polisen började ställas först 2008, och sedan dess har nivån varit relativt stabil.

Lägre förtroende hos personer med erfarenheter av brott

Personer som har varit utsatta för brott uppger lägre förtroende för såväl rättsväsendet i stort som för dess myndigheter och deras förmåga att utföra sina arbetsuppgifter. Även utsatthet hos en anhörig eller vän eller en uppfattning av en kraftigt ökande brottslighet samvarierar med lågt förtroende. Personer med erfarenheter av att själva ha åtalats för brott har lägre förtroende. Resultaten visar att personer som åtalats för brott under de senaste tre åren hyser mycket lågt förtroende för polisen samt för att rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist. Resultaten följer samma mönster som tidigare år.

Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet

De som varit i kontakt med rättsväsendet med anledning av att de varit utsatta för brott någon gång under de tre senaste åren före frågetillfället tillfrågas om sina erfarenheter av några av rättsväsendets instanser.

Erfarenheter av polisen

Ungefär var sjätte person (16 %) uppger att de under de senaste tre åren varit i kontakt med polisen i samband med att de anmält brott. Drygt hälften (58 %) av brottsoffren uppger att de överlag har haft positiva erfarenheter av polisen, och var sjunde person uppger

negativa erfarenheter. Kvinnor uppger oftare än män att de har positiva erfarenheter.

I de fall där händelsen innehöll hot eller våld var erfarenheten av polisen mer negativ än i övriga fall. När det gäller mer specifika aspekter av kontakten med polisen är betyget ojämnt. Det är betydligt fler som är nöjda med polisens tillgänglighet och bemötande än med den information som de fått om ärendet och med polisens arbete med att utreda brottet.

Erfarenheter i samband med rättegång

En mycket liten del av befolkningen (1,6 %) uppger att de under de senaste tre åren har medverkat som målsägande i en rättegång. Resultaten belyser erfarenheter av målsägandebiträde (i de fall ett sådant har funnits) och åklagare. Dessutom efterfrågas uppfattningen om bemötandet i domstolen, hur man bedömer den information man fått samt hur man upplevde att man förstod vad som hände under rättegången. I samtliga dessa avseenden har majoriteten en positiv inställning, men det förekommer också en grupp (10–25 %) vars erfarenheter är negativa.

De flesta som deltagit som målsägande i en rättegång tyckte att rättegången var lätt att förstå och att de fått tillräcklig information, men var fjärde person tyckte inte att de fått tillräcklig information inför rättegången och ungefär var tionde person upplevde att det var svårt att förstå rättegången.

Resultat för Sveriges län

I denna rapport redogörs för utsatthet för brott, trygghet och förtroende för rättsväsendet med uppdelning på Sveriges län och vissa kommuner. Resultaten återfinns under respektive kapitel men sammanfattas här under ovanstående rubrik. För kapitlet Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet redovisas inte regionala resultat.

Utsatthet för brott

Andelen utsatta för brott skiljer sig mellan länen. Andelen utsatta för brott mot enskild person varierar mellan omkring 8 procent (Kalmar och Västmanlands län) och ungefär 14 procent (Skåne län). Utsattheten för egendomsbrott mot hushåll varierar mellan 5 procent (Jämtlands län) och drygt 15 procent (Skåne län). Det är statistiskt säkerställt att dessa län skiljer sig från riksgenomsnittet. Resultaten för länen brukar variera relativt mycket mellan åren, men Skåne län har

legat högre än riksgenomsnittet sedan mätningarna inleddes.

Trygghet och oro för brott

Trygghet och oro för brott varierar beroende på var i riket man bor. Knappt en av tio boende i Gotlands, Västerbottens och Värmlands län uppger att de känner sig otrygga och oroliga för att utsättas för brott. Samtidigt är det ungefär en av fem boende i Stockholms, Skåne och Örebro län som är otrygga eller oroar sig. Det kan även förekomma stora variationer inom ett visst län, där grannkommuner kan ha helt olika nivåer av otrygghet. I flera län förekommer också relativt stora variationer i andelen otrygga och oroliga för brott mellan åren, men Gotlands, Västerbottens och Värmlands län låg under riksgenomsnittet och Skåne län låg över riksgenomsnittet även 2010.

Förtroende för rättsväsendet

Förtroendet för rättsväsendet varierar en del mellan länen. Det skiljer exempelvis 14 procentenheter mellan Uppsala som är det län där andelen med stort förtroende är störst (68 %) och Blekinge län, som är det län där andelen är lägst (54 %). Generellt visar resultaten att förtroendet för rättsväsendet är lägre i södra Sverige än i mellersta och norra delen av landet, även om det finns gott om undantag. Blekinge, Gävleborgs, Dalarnas, Skåne och Södermanlands län återkommer som län med lågt förtroende för rättsväsendet och dess olika myndigheter, medan Uppsala, Östergötlands, Örebro, Västerbottens och Jämtlands län ofta återfinns bland de län där förtroendet för rättsväsendet och dess myndigheter är störst. Även när det gäller förtroende för rättsväsendet kan relativt stora årsvisa variationer förekomma för enskilda län, men tendenserna är ändå desamma som föregående år.

1 Inledning

Medborgarnas utsatthet för brott, otrygghet och erfarenheter av rättsväsendet är sedan lång tid tillbaka naturliga fokus för kriminalpolitiken. Att minska människors utsatthet för brott och otrygghet är två viktiga kriminalpolitiska mål. Därför är det viktigt med detaljerad kunskap om vilka grupper som är mest utsatta för olika typer av brott, vilka som i störst utsträckning påverkas negativt av oro för brott och vilka som hyser lägst förtroende för rättsväsendet. En sådan kunskap ger bättre möjligheter att satsa på åtgärder där de behövs mest.

Bakgrund till undersökningen

År 2005 fick Brottsförebyggande rådet (Brå) i uppdrag av regeringen att i samarbete med övriga berörda myndigheter inom rättsväsendet planera och genomföra en årlig brottsoffer- och trygghetsundersökning. Undersökningen, som benämns Nationella trygghetsundersökningen (NTU), genomförs i form av telefonundersökningar och vänder sig till ett stort slumpmässigt urval av befolkningen (16–79 år). I föreliggande rapport redogörs för den sjätte undersökningsomgången.

Nationella offerundersökningar är sedan länge en viktig kunskapskälla i flera andra västländer. I USA och England har medborgarnas utsatthet studerats på detta sätt i ett par decennier, och i en del andra länder – som Belgien, Finland, Frankrike, Nederländerna, Italien och Australien – genomförs sedan några år offerundersökningar regelbundet. I England presenteras sedan många år resultaten från offerundersökningen tillsammans med kriminalstatistiken, vilket ger en bättre bild av brottsutvecklingen.

Utsatthet för brott

NTU är en alternativ källa till information om utsatthet för brott.¹ Den officiella kriminalstatistiken – som traditionellt är den källa som används för att beskriva brottsutvecklingen – tenderar att bäst beskriva utsatthet för egendomsbrott.² Självrapporteringsstudier som NTU tenderar å andra sidan att bättre beskriva enskilda personers utsatthet för brott. Genom att årligen fråga ett slumpmässigt urval av befolkningen om deras erfarenheter av utsatthet för brott ökar kunskapen om brottslighetens omfattning, struktur och utveckling. NTU är utformad så att det ska vara möjligt att relatera resultaten till flera olika typer av brott som ingår i kriminalstatistiken. Med dessa båda källor, kriminalstatistiken och NTU, ökar efterhand möjligheten att beskriva brottsutvecklingen. Inom detta frågeområde belyses även brottsoffers erfarenheter av kontakter med rättsväsendet.

Trygghet

Ett av kriminalpolitikens övergripande mål är att öka människors trygghet. Att mäta trygghet är dock inte enkelt då begreppet är mångfacetterat.³ Detta har beaktats vid konstruktionen av frågorna, som har formulerats för att täcka in olika dimensioner av trygghetsbegreppet. Därmed framträder en tydligare bild av vari otryggheten består. NTU ger möjlighet att studera allmänhetens upplevda trygghet, såväl generell

¹ Statistiska centralbyråns (SCB) undersökning av levnadsförhållanden (ULF) tar också upp utsatthet för brott och genomförs sedan 1978. ULF:s bredare inriktning på individens välfärdssituation innebär dock att jämförbarheten med den anmälda brottsligheten är mycket begränsad (SCB 2006).

² En anledning till detta är att egendom ofta är försäkrad och att polisanmälan krävs vid förlustanmälan. Anmälningsbenägenheten i befolkningen är således högre vid egendomsbrott.

³ Se exempelvis Heber (2007).

som i olika befolkningsgrupper. Undersökningen omfattar frågor om en allmän upplevelse av trygghet, om mer konkret oro för att bli utsatt för olika typer av brott samt frågor om huruvida otryggheten får konsekvenser för beteendet.⁴

Förtroende för rättsväsendet

Allmänhetens förtroende för rättsväsendet och polisen är relativt högt i Sverige jämfört med andra länder.⁵ Förtroende är centralt för att upprätthålla rättsväsendets legitimitet och för dess möjlighet att arbeta effektivt. Om medborgarna inte har förtroende för att polisen eller åklagarna utför sitt arbete väl kan det leda till en ovilja att exempelvis lämna vittnesmål i utredningar och rättegångar, vilket gör det svårt för rättsväsendet att bedriva sin verksamhet. I NTU studeras allmänhetens förtroende både för rättsväsendet i sin helhet och för ett antal enskilda myndigheter inom rättsväsendet. Styrkan med NTU, jämfört med andra undersökningar, är att förtroendet kan beskrivas för samtliga centrala delar av rättsväsendet i relation till exempelvis utsatthet för brott och uppfattning om brottsutvecklingen.

Syfte och frågeställningar

I denna rapport presenteras resultat från den sjätte dattainsamlingen som genomfördes under perioden januari till maj 2011.

Syfte

Syftet med denna rapport, som är en årsbok för NTU, är att på övergripande nivå presentera resultaten för de fyra frågeområdena utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet samt brottsoffers erfarenheter av rättsväsendet. Mer djupgående analyser och förklaringar av resultaten sker huvudsakligen i fördjupningsstudier.

Syftet är också att i möjligaste mån redogöra för resultaten för olika grupper i befolkningen, som skillnader mellan män och kvinnor, mellan olika regioner med mera. I rapporten redogörs även för resultat från tidigare undersökningar (NTU 2006–2010), och tidsserier för flera olika indikatorer redovisas.

Frågeställningar

De huvudsakliga frågeställningarna i rapporten är följande:

- Hur stor del av befolkningen utsattes under år 2010 för de tio aktuella brottstyperna? Hur många brott har befolkningen utsatts för och hur ser fördelningen ut mellan olika typer av brott? Finns det skillnader mellan olika grupper i befolkningen? Vilka är omständigheterna kring brotten?
- Hur utbredd är otryggheten i befolkningen? Hur vanligt är det att människor oroar sig för olika typer av brott? Får otryggheten konsekvenser för beteendet och i så fall vilka? Finns det skillnader mellan olika befolkningsgrupper, och finns det skillnader när det gäller deras erfarenheter av brott och inställning till rättsväsendet?
- Hur stort är förtroendet för rättsväsendet som helhet, för de enskilda myndigheterna och deras sätt att utföra olika uppgifter? Finns det skillnader mellan olika befolkningsgrupper?
- Vilka erfarenheter har brottsutsatta som haft kontakter med rättsväsendet? Finns det skillnader mellan olika grupper i befolkningen?

⁴ Också i detta avseende finns en värdefull tidsserie att studera genom ULF-undersökningarna. ULF ställer dock enbart ett fåtal frågor om otrygghet och oro.

⁵ Det är dock lägre än i våra grannländer Finland och Danmark, se exempelvis Eurobarometer (2009) och Van Dijk m.fl. (2008).

2 Metod

I detta kapitel beskrivs metoden för NTU främst i förhållande till datainsamlingen år 2011. En mer omfattande och detaljerad redovisning av undersökningens metod ges i en fristående teknisk rapport (Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2011 (Brå 2012).

Frågeinnehåll

De fyra frågeområden som behandlas i denna rapport är *utsatthet för brott, trygghet, förtroende för rättsväsendet och brottsoffers kontakter med rättsväsendet*.⁶ Även bakgrundsinformation om de personer som deltagit i NTU samlas in och utgör sedan redovisningsunderlag.

Utsatthet för brott

Frågeområdet om utsatthet för brott inleds med ett antal så kallade screeningfrågor, som tar reda på om den tillfrågade varit utsatt för olika typer av brott – och i så fall hur många – under närmast föregående kalenderår (i detta fall år 2009).⁷ För personer som uppger att de utsatts för brott ställs ett antal uppföljningsfrågor om brottet eller brotten.

Screeningfrågor

Screeningfrågorna avser tio brottstyper. För att frågorna ska bli begripliga och tydliga beskrivs handlingen i stället för att efterfråga brottstypen enligt respektive

⁶ De frågor som ligger till grund för redovisningen framgår av intervjuförmuläret, som finns tillgängligt på Brås webbplats (www.bra.se) som bilaga till den tekniska rapporten.

⁷ Den här typen av undersökningar efterfrågar ofta utsatthet under *de senaste tolv månaderna* (räknat från undersökningstillfället), men i NTU efterfrågas utsatthet under *föregående kalenderår*, huvudsakligen för att jämförelser med den kalenderårsbaserade anmälningsstatistiken ska vara möjliga.

brotsbenämning. Exempelvis undersöks utsatthet för misshandel genom frågan Slog, sparkade eller utsatte någon dig för någon annan typ av fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont under förra året (2010)? i stället för att fråga Utsatte någon dig för misshandel under förra året (2010)?. Följande brottstyper efterfrågas i NTU och redovisas i denna rapport:

- misshandel
- hot
- sexualbrott
- personrån
- trakasserier⁸
- bedrägeri
- stöld av bil
- stöld ur eller från motordrivet fordon
- stöld av cykel
- bostadsinbrott.

Utöver de listade brottskategorierna innehåller undersökningen också en fråga om huruvida de tillfrågade under den aktuella perioden har varit utsatta för något eller några andra brott. Av naturliga skäl kan brott som utsätter exempelvis allmänheten i stort, staten eller företag inte ingå.

Valet av brottstyper är delvis styrt av vilka brottskategorier som används i kriminalstatistiken och som det är möjligt att formulera tydliga frågor om. Valet har också styrts till brottstyper som bedöms som angelägna av olika skäl, exempelvis för att de är särskilt vanliga eller allvarliga eller i stor utsträckning är en källa till oro. För några typer av egendomsbrott (fordonsrelaterade brott samt bostadsinbrott) tillfrågas undersökningsspersonerna både om de själva eller någon i deras hushåll har utsatts. Detta eftersom dessa brottstyper kan antas drabba hela hushållet i någon form, exempelvis genom ekonomisk förlust. För brott direkt riktade mot en person, exempelvis misshandel

⁸ I brottsbalken definieras inte trakasserier som en egen brottstyp. Om någon eller några enskilda handlingar som begås är brottsliga (det kan till exempel handla om hot, ofredande eller hemfridsbrott), klassificeras de enligt gällande brottsrubricering. För aktuell frågeformulering, se kapitel 3, avsnittet "Trakasserier".

och hot, undersöks däremot endast om den tillfrågade själv har utsatts.

I och med valet av brottskategorier är det möjligt att studera ett brett spektrum av utsatthet. I anmälningssstatistiken motsvarar de valda brottskategorierna ungefär 40 procent av samtliga anmälda brottsbalksbrott. En utgångspunkt för formuleringen av de flesta screeningfrågorna har, som tidigare framgått, varit att sträva efter jämförbarhet med någon eller några av de juridiska brottskategorier som används i anmälningssstatistiken. Tidigare erfarenheter visar dock att ambitionen att mer i detalj fånga in exakt samma typ av händelser som i anmälningssstatistiken är orealistisk. När frågorna formulerats har därför strävan i första hand varit att fånga brotts handlinger så pass väl att utvecklingen över tid i NTU går att jämföra med utvecklingen över tid i anmälningssstatistiken, snarare än att få exakta mått på brottsnivåer som är jämförbara med anmälningssstatistiken för ett givet år.

Uppföljningsfrågor om brott

De personer som uppger att de själva eller deras anhöriga utsatts för någon eller några av de tio efterfrågade brottstyperna har också fått följdfrågor om brottet. Följdfrågorna skiljer sig något åt mellan de olika brottstyperna men handlar exempelvis om var och när brottet ägde rum, om det anmälts till polisen, vilka skador som uppkom till följd av brottet, vilken relation brottsoffret har till gärningspersonen och vilket behov av stöd brottsoffret har haft. Frågorna berör således både omständigheterna kring brottet och brottsoffrets erfarenheter.

För att inte belasta intervjupersonerna med alltför långa intervjuer har följdfrågor ställts för maximalt tre av de brott som personen uppgett. Tidigare erfarenheter från NTU visar att de flesta uppger ett eller några enskilda brott och att merparten därför får redogöra för samtliga brott som de utsatts för.⁹ Om en person utsatts för mer än tre brott används en prioriteringslista¹⁰ som avgör vilka brott den svarande ska besvara i uppföljningsformuläret. I huvudsak innebär detta att ovanliga och mer allvarliga brottstyper går före vanliga och mindre allvarliga.

Trygghet

Som framgått tidigare innehåller NTU även frågor om otrygghet och oro för brott. Frågorna belyser såväl oro att för egen del utsättas för brott som oro för

närståendes utsatthet, oro över brottsligheten i stort samt en mer allmän känsla av otrygghet. När det gäller frågan om otrygghet är det därmed tänkbart att andra faktorer, som inte är kopplade till brott, vägs in i svaren. I undersökningen frågas också om otryggheten får konsekvenser för det egna beteendet och livskvaliteten.

Förtroende för rättsväsendet

I undersökningen ingår frågor om förtroendet för såväl rättsväsendet i stort som för enskilda myndigheter (polisen, åklagarna, domstolarna och Kriminalvården). Eftersom allmänheten i begränsad utsträckning har kontakter med de aktuella myndigheterna, kan man emellertid inte räkna med att alla tillfrågade har bestämda uppfattningar om dem.

Vidare ingår även frågor om förtroendet för att misstänkta personer hanteras rättvist samt förtroendet för att personer som utsatts för brott behandlas bra av polisen och av rättsväsendet generellt.

Brottsoffers kontakter med rättsväsendet

För att även fånga in de senare delarna i rättskedjan, såsom åklagare och domstol, tillfrågas de svarande om de under *de senaste tre åren* drabbats av något eller några brott som anmälts till polisen. Om så är fallet får den svarande också ett antal frågor om sina erfarenheter av kontakterna med rättsväsendets myndigheter. Frågorna avser erfarenheten av kontakten med polisen, och i de fall där en anmälan har lett till rättegång ställs frågor om erfarenheten av målsägandebiträde och åklagare, om bemötandet i domstol och om förståelsen av rättegången.

Upplägg och genomförande

För att kunna redovisa resultat om mindre vanliga brottstyper utifrån olika undergrupper i befolkningen krävs ett stort urval (eftersom få utsätts för brott). Upplägget har i huvudsak utgått från att resultaten ska kunna redovisas på nationell nivå, men i vissa avseenden även regionalt. Statistiska åtgärder har också vidtagits för att öka precisionen i skattningarna och för att korrigera för bortfallet.

⁹ Se till exempel avsnitten om upprepad utsatthet för brott i kapitel 3 i denna rapport.

¹⁰ Se bilaga i *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2011*, Brå 2012:3.

Urval

NTU bygger på ett nationellt slumpmässigt urval av personer i åldern 16–79 år.¹¹ För att uppnå ett tillräckligt underlag för att kunna göra önskvärda nedbrytningar krävs ett stort underlag. Till NTU 2011 drogs 20 000 personer ur Statistiska centralbyråns register över totalbefolkningen.¹²

Tabell 2.1. Urval och bortfall i NTU 2011.¹

	Antal	Procent
Bruttourval	20 000	
– övertäckning (avlidna/utlandsflytt)	286	
Nettourval	19 714	100
Svarande	13 726	69,6
därav via enkäter	1 224	6,2
Bortfall	5 988	30,4
därav		
förhindrad att medverka	427	2,2
ej anträffad	2 956	15,0
avböjt att medverka	2 605	13,2

¹ För motsvarande uppgifter från NTU 2006–2010 se tabell 2.1 i respektive teknisk rapport.

Unga och äldre väljer oftare än övriga åldersgrupper att inte delta i denna typ av undersökningar och riskerar då att bli alltför få för att studeras separat med acceptabel precision i skattningarna. För att motverka detta har dessa åldersgrupper översamplats¹³ i urvalet. Även för de fyra befolkningmässigt minsta länen har antalet urvalspersoner utökats för att ge möjlighet till regionala analyser¹⁴

I analyserna av materialet används ett viktighetsförfarande som tar hänsyn till överrepresentationer i urvalet och även korrigerar för bortfallet så att resultaten ska bli så representativa som möjligt för befolkningen (16–79 år). Urvalsundersökningar av det här slaget antas generellt sett representera normalbefolkningen väl (Brå 2000).

¹¹ Urvalet består av personer som är födda mellan 1932 och 1995. De som är födda 1995 fyller 16 år undersökningsåret 2010. Därmed ingår även personer som vid undersökningstillfället är 15 år gamla.

¹² Det innebär att NTU 2011 är den femte fullskaliga insamlingen. I 2006 års undersökning bestod urvalet av 10 000 personer.

¹³ Översampling innebär att man låter en grupp vara överrepresenterad i urvalet.

¹⁴ De län för vilka urvalsförstärkningar gjorts är Kronoberg, Gotland, Blekinge och Jämtland.

Genomförande och datainsamling

Datainsamlingen genomfördes av Statistiska centralbyrån, i huvudsak genom telefonintervjuer. Den genomsnittliga intervjutiden var cirka 15 minuter. Till de personer i urvalet som inte gick att nå och till dem som inte ville svara på frågorna per telefon skickades en förkortad enkät.¹⁵

År 2011 samlades materialet in under perioden januari till maj.¹⁶ Ett informationsbrev skickades ut till urvalspersonerna några veckor innan SCB:s intervjuare tog kontakt per telefon. Innan intervjun påbörjades säkerställdes att den utvalda personen hade tagit del av informationen och samtyckte till att delta i undersökningen.

Utöver intervjudata samlades också vissa registeruppgifter in, exempelvis intervjupersonernas ålder, bostadsort och utbildning (se avsnittet om redovisningsgrupper).

Bortfall

Frågeundersökningar dras alltid med ett visst bortfall eftersom en del av de personer som valts för att ingå i undersökningen inte vill eller kan delta (externt bortfall) eller eftersom vissa av dem som deltar inte besvarar alla frågor (internt bortfall).

Externt bortfall

Det totala bortfallet för datainsamlingen år 2011 uppgår till 30,4 procent av urvalet (tabell 2.1). Det motsvarar en svarsfrekvens på 69,6 procent, vilket är 2 procentenheter lägre jämfört med NTU 2010. Svarsrekvensen har sjunkit sedan mätningarna inleddes 2006, då närmare 78 procent av de utvalda deltog i undersökningen. I den tekniska rapporten redovisas en genomgång av tillgängliga uppgifter om bortfallens beskaffenhet vid de sex datainsamlingsomgångar som hittills genomförts (Brå 2012). Slutsatsen är att det ökande bortfallet kommer sig av att en högre andel av bruttourvalet var ”ej anträffade” vid telefonintervjuerna jämfört med de första åren. Vad detta i sin tur beror på är inte helt klarlagt. En analys av bortfallen visar att de svarande *avviker* från dem som inte svarat.¹⁷

¹⁵ Postenkäten innehåller samtliga frågor i grundformuläret, däremot ingår inte uppföljningsfrågorna om respektive brott.

¹⁶ Datainsamlingen i 2006 års undersökning genomfördes under augusti–oktober 2006. Datainsamlingarna har sedan 2007 skett i början av året.

¹⁷ Exempelvis har kvinnor och personer födda i Norden svarat i större utsträckning än män och utomnordiskt födda.

För att minska bortfallets snedvridande effekt samt för att minska urvals- och täckningsfel har olika viktningssystem använts. Bedömningen som görs är att det något större bortfallet leder till en viss ökad osäkerhet i skattningar men att dess storlek fortfarande är på en acceptabel nivå i paritet med liknande undersökningar samt att skevheter effektivt kompenseras av viktningssystemet. Cirka 6 procent av de utvalda personerna deltog genom att fylla i postenkäten, och denna andel är något högre än tidigare år som direkt följer av den högre andelen ”ej anträffade” i telefonintervjufasen.

Även andra åtgärder har vidtagits för att hålla det externa bortfallet nere, exempelvis har de tillfrågade haft möjlighet att styra tidpunkten för intervjun.

Internt bortfall

Det interna bortfallet hanteras, med något enstaka undantag, som slumpmässigt bortfall i rapporten. Till det interna bortfallet i undersökningen räknas i de flesta fall även svarsalternativen vet ej/vill ej svara (dock inte i frågeavsnittet om förtroende för rättsväsendet, se kapitel 5). I postenkäten tillkommer fall där inget svarsalternativ fyllts i. I denna rapport förekommer inte internt bortfall över 5 procent, varför det interna bortfallet inte redovisas.

Tillförlitlighet och jämförbarhet

Det finns anledning att ta upp några generella begränsningar med undersökningen. Urvalet är inte representativt för alla åldersgrupper i befolkningen, till exempel inkluderas inte ungdomar under 16 år eller de allra äldsta över 79 år. Detsamma gäller för personer som vistas på institution (exempelvis inom sjuk- eller kriminalvård). Det är inte heller troligt att de mest marginaliserade grupperna i befolkningen, som hemlösa, missbrukare och grovt kriminella, är tillräckligt representerade.¹⁸

Generellt sett anses den här typen av undersökningar spegla förhållandena bland den vuxna normalbefolkningen (även om 16–17-åringar kan kategoriseras som barn eller ungdomar).

Tillförlitlighet

I urvalsundersökningar är mätfel ofta den felkälla som har störst betydelse. I vilken utsträckning resulta-

ten i undersökningen ger en korrekt bild av verkligheten beror främst på mätfelens omfattning. Problem orsakas huvudsakligen av frågeformulärets utformning, omständigheter vid intervjutillfället, intervjuaren eller den svarande och kan leda till såväl över- som under-skattningar i resultaten.

I denna undersökning bedöms det huvudsakliga problemet vara de tillfrågades vilja och möjlighet att lämna sanna svar. Det kan vara svårt att minnas exakt när en händelse ägde rum, och därigenom kan brott som inte borde vara med i undersökningen ändå rapporteras. En annan anledning kan vara att den tillfrågade väljer att tillrättalägga svaret, antingen för att uppges ett socialt önskvärt svar, exempelvis att ett brott är polisanmält trots att så inte är fallet eller för att intervjun inte äger rum i enskildhet och den svarande därför inte vill tala öppet om sina erfarenheter.

Felen kan också bero på okunnighet. De tillfrågade kan ha varit utsatta för händelser som enligt brottsbalken inte definieras som brott (vilket exempelvis kan gälla i vissa fall av upplevda hot eller trakasserier), men som uppfattats som brott av den utsatte. Man kan också ha varit utsatt för en brottslig handling utan att själv ha definierat händelsen som ett brott.

En annan typ av problem är relaterat till uppföljningsformulären, som innehåller följdfrågor om de brott som intervjupersonen utsatts för. Uppföljningsfrågor ställs om maximalt tre brott per person, vilket gör att brott som är vanliga vid upprepad utsatthet, blir underrepresenterade i resultaten.¹⁹ Mer om felkällor och åtgärder som vidtagits mot dessa står att läsa i den tekniska rapporten (Brå 2012:3).

Tolkningsutrymme

Sammanfattningsvis representerar de nära 14 000 personer, som besvarat frågorna i NTU 2011, mycket väl Sveriges normalbefolkning i åldrarna 16–79 år. Resultaten för trygghet och inställning till rättsväsendet – liksom erfarenheter av brott på nationell och regional nivå – speglar förhållandet i befolkningen mycket väl. För de flesta frågeområdena kan även en hel del resultat gällande skillnader mellan olika grupper i befolkningen med säkerhet studeras. Osäkerheten mellan olika grupper gäller framför allt de mer ovanliga brottstyperna där antalet utsatta som intervjuats är

¹⁸ Dessa marginaliserade grupper tenderar att vara mer drabbade av brott än andra (Brå 2002, Nilsson 2002, Brå 2000).

¹⁹ Ett exempel är misshandelsbrott mot kvinnor, som förmodligen sker i hemmiljö och av en närstående gärningsperson i större utsträckning än vad NTU visar. Kvinnors utsatthet för misshandel i hemmet är ofta upprepad (se exempelvis Brå 2002).

lågt. Grundprincipen är att ju större antal svarande ett resultat grundar sig på och ju större skillnaderna är mellan olika grupper, desto mer statistiskt robusta är resultaten i denna rapport.

Ett sätt att bedöma tillförlitligheten i statistiska skattningar är att använda konfidensintervall.²⁰ Dessa används vid de regionala redovisningarna i rapporten. De beräkningar av konfidensintervall som görs tar inte fullt ut hjälp av den avancerade viktningen men ger en god uppfattning om vilka skillnader som inte är uppkomna av slumpen; beräkningarna är mer konservativa än vad som vore fallet om viktningensförfarandet kunde nyttjas till fullo (Brå 2012).

I bilaga 2 finns en lathund för beräkningen av osäkerhetsintervall till rapportens skattningar. Osäkerhetsintervallet är ett grövre osäkerhetsmått som baseras på principen för konfidensintervall.

Jämförbarhet med tidigare NTU (2006–2010)

Resultaten i NTU 2007–2011 bedöms vara jämförbara fullt ut. Det bör dock noteras att NTU 2006 skiljer sig från de övriga och att jämförelser dem emellan bör göras med försiktighet. Skillnaderna mellan den första insamlingen och de övriga består huvudsakligen av olika urvalsstorlekar²¹ och olika tidpunkter för datainsamling.²² Det sistnämnda innebär att de två första undersökningarnas referensperioder till viss del överlappar varandra för vissa frågeområden (se avsnittet Referensperioder nedan). På grund av ett mindre urval i NTU 2006 är dessa skattningar behäftade med en större osäkerhet än de som gjorts utifrån NTU 2007–2011. Till detta kommer att skillnader i resultaten mellan enstaka år kan, trots att de är signifikanta, ändå vara av mycket liten betydelse, om det rör sig om så kallade ”naturliga variationer”, det vill säga att det som mäts vanligtvis varierar på detta sätt från år till år. Ju fler år som läggs till tidsserien, desto tydligare framstår vilka skillnader som är mer relevanta.

Jämförbarhet med andra källor

Jämförelser med andra källor görs generellt sett inte i denna rapport. Jämförelser görs dock inom ramen för fördjupningsstudier. I den tekniska rapporten (Brå

2012) finns en sammanställning över källor, inklusive den officiella kriminalstatistiken, som på något sätt belyser NTU:s frågeområden. Nedan följer en kort beskrivning av den officiella kriminalstatistiken och hur NTU:s mätning av utsatthet för brott förhåller sig till den.

Den officiella kriminalstatistiken

Kriminalstatistiken består bland annat av brottsstatistiken, som grundar sig på polisanmäld brottslighet. Denna statistik beskriver brottsligheten endast i begränsad utsträckning eftersom långt ifrån alla brott anmäls till polisen. Det finns stora skillnader mellan olika typer av brott när det gäller hur väl de anmälda brotten speglar den faktiska brottsligheten (det vill säga de brott som faktiskt begås och som anmäls eller inte anmäls till polisen). Detta beror på att anmälningsbenägenheten varierar kraftigt mellan olika typer av brott. Statistiken påverkas också av de rutiner som finns för att registrera och räkna antalet brott, liksom av lagstiftningen.

När det gäller jämförelser mellan NTU och den officiella kriminalstatistiken är det huvudsakliga syftet att på sikt kunna jämföra resultaten från NTU med kriminalstatistiken avseende brottslighetens utveckling. Däremot är direkta jämförelser av brottslighetens omfattning inte lämpliga (se avsnittet om frågeinnehåll ovan).

Resultatredovisningen

I kapitel 3–6 presenteras huvudresultaten uppdelat på områdena utsatthet för brott, trygghet, förtroende för rättsväsendet samt brottsoffers kontakter med rättsväsendet. För alla dessa områden, utom brottsoffers kontakter med rättsväsendet, finns regionala resultatredovisningar. Länsvisa redovisningar återfinns under respektive kapitel medan resultat för vissa kommuner återfinns i tabellbilagan i slutet av rapporten, tillsammans med resultat för samtliga redovisningsgrupper. Notera att i huvudparten av tabellerna redovisas svarsfördelningen i procent. Avrundning av procenttal innebär i vissa fall att svarsandelarna inte summerar till exakt 100 procent.

²⁰ Konfidensintervall är ett statistiskt osäkerhetsmått kring punkt-skattningen, inom vilket det sanna värdet finns i (till exempel) 95 fall av 100.

²¹ 10 000 personer år 2006 och 20 000 personer år 2007.

²² Andra delen av året 2006 och första delen av året 2007.

Redovisningsgrupper

I faktarutan nedan redogörs för den bakgrundsinformation och de redovisningsgrupper som används i undersökningen (antalet individer i undersökningen samt motsvarande andelar i befolkningen för dessa redovisningsgrupper återfinns i tabell 2A och 2B i tabellbilagan).

Generellt gäller att dessa redovisningsgrupper används i beskrivande och inte i förklarande syfte. Man bör ha i åtanke att redovisningsgrupperna i vissa fall samvarierar med varandra, vilket förklaras närmare i stycket om särskilda statistiska analyser nedan och i bilaga 3.

Dessa och övriga förhållanden som används för att studera olika grupper framgår av tabellredovisningarna. Andra begrepp och mått som används i redovisningen beskrivs i det sammanhang där de används. Några enheter beskrivs emellertid nedan.

Särskilda statistiska analyser

Resultaten i rapporten redovisas i huvudsak i tabeller och figurer baserade på enkla bivariata analyser. I bilaga 3 redovisas dock logistiska regressionsanalyser (i rapporten kallade särskilda statistiska analyser) för hur de olika bakgrundsfaktorerna påverkar undersökningens huvudindikatorer för utsatthet för brott,

otrygghet och förtroende för rättsväsendet. Fördelen med regressionsanalyser är att de frigör de olika bakgrundsfaktorernas effekt från varandra. Ett exempel på detta är att utbildning ofta ser ut att samvariera med utsatthet för brott i de vanliga redovisningarna. Men eftersom utbildningsnivå samtidigt samvarierar med ålder går det med en bivariat analys inte att avgöra vilken av faktorerna som samvarierar med utsatthet för brott. Med hjälp av en regressionsanalys kan man däremot se om effekten av utbildning kvarstår när man rensat bort effekten av ålder. Resultatet av de logistiska regressionsanalyserna och hur de tolkas står att läsa i bilaga 3.

Förtroendebalans

I kapitel 5 som handlar om förtroende för rättsväsendet redovisas en del av resultaten med hjälp av balansmått (även kallat förtroendebalans). I attitydundersökningar är det vanligt att göra någon slags sammanvägd bedömning av människors inställning. Det kan exempelvis göras utifrån ett så kallat balansmått, där förtroendet för rättsväsendet vägs utifrån hänsyn till flera av svarsalternativen (se t.ex. Holmberg och Weibull 2006). Måttet kan beräknas på olika sätt. Här beräknas förtroendebalansen så att andelen mycket eller ganska stort förtroende minskas med an-

Redovisningsgrupper i NTU 2011

Kön	Ålder	Familjetyp	Typ av boendeort*
Män	4 kategorier	Sammanboende	Storstäder
Kvinnor	16–24 år	– med barn	– <i>Stockholm</i>
	25–44 år	– utan barn	– <i>Göteborg</i>
Högsta utbildning	45–64 år	Ensamstående	– <i>Malmö</i>
Förgymnasial	65–79 år	– med barn	Större städer
Gymnasial		– utan barn	Mindre städer/landsbygd
Eftergymnasial	8 kategorier	Bostadstyp	Regional indelning
Svensk/utländsk bakgrund	16–19 år	Småhus	Län (21)**
Svenskfödda med	20–24 år	Flerfamiljshus	Kommuner (27)***
– en eller båda föräldrarna inrikes född(a)	25–34 år		
– båda föräldrarna utrikes födda	35–44 år		
Utrikes födda	45–54 år		
	55–64 år		
	65–74 år		
	75–79 år		

* Utifrån H-regioner (se närmare beskrivning i den tekniska rapporten (Brå 2012:3).

** Länsnumrering efter länskod.

*** Endast kommuner med fler än 100 svarande redovisas.

delen mycket eller ganska litet förtroende (stort – litet = förtroendebalans).

En rangordning av rättsväsendets myndigheter efter balansmättet kan skilja sig från en rangordning efter enbart andelen högt förtroende om det finns en stor andel med lågt förtroende. Eftersom andelen ”ingen åsikt/vet ej” skiljer sig kraftigt mellan myndigheterna, kommer även detta att få betydelse.

I tabell 5F redovisas förtroendebalansen både inklusive och exklusive andelen som inte har någon uppfattning (ingen åsikt/vet ej). I övriga tabeller (5G–I) redovisas endast förtroendebalansen inklusive ”vet ej”.

Några redovisningsenheter

I resultatredovisningen för utsatthet för brott bör man vara uppmärksam på att redovisningsenheterna, och därmed redovisningssättet, skiljer sig åt för de olika typerna av brott.

- **Enskilda personer som utsatts för brott**

För att undersöka hur många personer i befolkningen som utsatts för brott mot enskild person (misshandel, hot, sexualbrott, personrån, trakasserier samt bedrägerier) efterfrågas endast den egna utsattheten. Resultaten för dessa brottstyper redovisas således utifrån andelen *personer i befolkningen* som utsatts under ett givet kalenderår.

- **Hushåll som utsatts för egendomsbrott**

När det gäller brotten mot egendom (det vill säga stöld av bil, stöld ur eller från motordrivet fordon, stöld av cykel samt bostadsinbrott) är det hela hushållets utsatthet som efterfrågas. Resultaten för dessa brottstyper redovisas utifrån andelen *bushåll i befolkningen* som utsatts under ett givet kalenderår.

- **Antalet brott (händelser)**

För varje brottstyp frågas hur många gånger händelsen inträffat under föregående kalenderår, vilket syftar till att ge svar på frågan om hur många brott befolkningen utsatts för. Utifrån uppgiften om antalet gånger som händelsen ägt rum skattas antalet brotts-händelser i befolkningen. För att skattningarna av förekomst (antal brott) i befolkningen ska bli mer stabila räknas höga antal ner till 52 tillfällen, vilket i genomsnitt motsvarar ett tillfälle per vecka. För en mer utförlig diskussion om hur skattningen av antal brott påverkas av extremvärden hänvisas till den tekniska rapporten (Brå 2012).

Referensperioder

Undersökningens frågeområden studerar förhållanden under olika tidsperioder. Detta framgår löpande i resultatredovisningen, men en sammanfattande beskrivning ges nedan.

- **Utsatthet för brott**

Referensperioden när det gäller utsatthet för brott är *föregående kalenderår* (när källan anges som NTU 2011 avses alltså utsattheten år 2010).

- **Trygghet**

– I kapitlet om trygghet redovisas resultat gällande oro för olika typer av brott för de *senaste tolv månaderna* (räknat från intervjudatum).

– På frågorna om man varit vittne till misshandel eller att någon anhörig utsatts för brott under det senaste året avses *föregående kalenderår* (2010).

– De mer övergripande frågorna avser den uppfattning som intervjupersonen har vid *intervjutillfället*.

- **Förtroende för rättsväsendet**

I frågeavsnittet om allmänhetens förtroende för rättsväsendet efterfrågas intervjupersonens uppfattning vid *intervjutillfället*.

- **Brottsoffers kontakter med rättsväsendet**

I avsnittet om brottsoffers erfarenheter av kontakter med rättsväsendet redovisas erfarenheter under de *senaste tre åren* (räknat från intervjutillfället).

Tänk på detta vid läsning av resultaten

- I kapitlet om utsatthet för brott varierar redovisningsenheterna. Utsatthet för *brott mot enskild person* redovisas i *andel utsatta personer* medan utsatthet för egendomsbrott mot hushåll redovisas i *andel utsatta hushåll*.
- Frågan om *otrygghet* i kapitlet om trygghet avser *allmän otrygghet* och innefattar därför andra tänkbara orsaker till otrygghet än otrygghet relaterad till brott.
- I denna rapport redogörs huvudsakligen för samvariation mellan två variabler, till exempel otrygghet och utbildning. Vissa bakgrundsvariabler är inte oberoende av varandra, exempelvis samvarierar utbildningsnivå med ålder (som en följd av sin ålder har de yngsta oftast en förgymnasial eller gymnasial utbildning). Med hjälp av särskilda statistiska analyser (se bilaga 3) kan man dock frigöra bakgrundsvariablernas effekt på varandra. Eventuella skillnader som framkommer mellan olika grupper behöver dock inte innebära att det finns ett orsakssamband.
- • I de regionala redovisningarna redogörs för konfidensintervall (illustrerat med en tunnare linje i varje stapel). Konfidensintervallet är ett osäkerhetsmått som i detta fall visar inom vilket intervall populationsvärdet finns i 95 fall av 100. Om konfidensintervall för två olika län överlappar varandra innebär det att skillnaden dem emellan inte är statistiskt säker. Läs mer om detta i bilaga 2.
- Referensperioderna i NTU varierar beroende på frågeområde; exempelvis avser *förtroende för rättsväsendet* inställningen vid frågetillfället, medan *utsatthet för brott* avser kalenderåret före frågetillfället. Tänk på detta vid jämförelser av olika frågeområden.
- Till följd av avrundningar summerar inte alla tabeller och diagram till 100 procent.

3 Utsatthet för brott

Sammanfattning

Antalet personer som uppger att de utsatts för brott har minskat de senaste fem åren, från 26 procent utsatta i befolkningen år 2005 till 23 procent 2010. Det är framför allt utsatthet för trakasserier och stöld ur/från fordon som minskar.

Det är vanligast att utsättas för brott som kan anses vara mindre allvarliga, såsom hot, trakasserier och cykelstöld (3–7 %), medan det är mindre vanligt är utsättas för grövre brott, som personrån, allvarlig misshandel och sexualbrott (omkring 1 %).

Mer än hälften av dem som utsätts för brott uppger att de inte anmält händelsen till polisen. Sexualbrott och trakasserier anmäls i minst utsträckning medan stöldbrott, som bostadsinbrott och bilstöld, anmäls i störst utsträckning.

Utsattheten är ojämnt fördelad sett till antal utsatta personer i olika grupper i befolkningen. Den mest drabbade gruppen är unga vuxna (20–24 år) där utsatthet för brott mot enskild person (till exempel misshandel, personrån, sexualbrott) är nästan dubbelt så hög som i övriga befolkningen. När man studerar särskilda brottstyper noteras att unga män är den grupp som har högst utsatthet för misshandel (8 %) och att utsatthet för hot är vanligast bland unga kvinnor (7 %). Ensamstående föräldrar (främst mödrar) är också en grupp med hög utsatthet, och här noteras en särskilt hög utsatthet för trakasserier (7 %).

Hur många gånger man utsätts för brott under ett år är också mycket ojämnt fördelat i befolkningen. Medan majoriteten av dem som utsätts för brott uppger att det skedde vid ett enstaka tillfälle, rapporterar en liten del av befolkningen hög upprepad utsatthet. När det gäller utsatthet för misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri och trakasserier under 2010 innebär det att 1 procent av befolkningen utsattes för hälften av händelserna.

När kvinnor utsätts för brott som hot, misshandel och trakasserier är gärningspersonen oftast en bekant eller en närstående, och brottsplatsen är oftast i hemmet eller på arbetet. När män utsätts för den typen av brott är gärningspersonen oftast en okänd person och brottet sker oftare på en allmän plats. Det är betydligt vanligare att offer och/eller gärningsperson varit påverkade av alkohol eller droger i fall där män varit utsatta för hot eller misshandel än i fall där kvinnor varit utsatta.

Den sammantagna bilden visar att de flesta i befolkningen inte har utsatts för något brott under 2010 och att den andel av befolkningen som drabbas av brott har minskat något sedan 2005. Det är dock viktigt att notera att utsattheten är hög i vissa grupper och att den särskilt höga utsattheten är koncentrerad till en mycket liten andel av befolkningen.

Generellt om utsatthet för brott

Kom ihåg:

I NTU redovisas utsatthet för brott under föregående kalenderår, vilket innebär att resultaten för NTU 2011 avser utsatthet under 2010.

I det här kapitlet redovisas resultat från NTU 2011 om enskilda personers respektive hushållens utsatthet för brott under 2010. Vidare redovisas hur utsattheten har utvecklats sedan 2005.

De olika avsnitten belyser utsatthet för totalt tio brottstyper, nämligen *hot*, *misshandel*, *sexualbrott*, *personrån*, *trakasserier*, *bedrägerier*, *bostadsinbrott*, *bilstöld*, *stöld ur eller från fordon* och *cykelstöld*. Dessa brottstyper utgör tillsammans drygt 40 procent av samtliga anmälda brott mot brottsbalken.²³

NTU belyser i huvudsak utsatthet för brott i Sverige, men det förekommer naturligtvis att de tillfrågade har utsatts för brott utomlands, och även denna utsatthet ingår i de redovisade resultaten. Med undantag för personrån är dock andelen brott som ägt rum utomlands relativt låg för de flesta brottstyper.²⁴

En stor del av huvudresultaten presenteras med hjälp av diagram. En utförlig redovisning av resultat och bakgrundsfaktorer återfinns dock som tabeller i tabellbilagan i slutet av rapporten (tabell 3A–3I).²⁵ Genomgången av de enskilda brottstyperna inleds

med en sammanställning av utsattheten inom kategorierna *brott mot enskild person* respektive *egendomsbrott mot hushåll*.²⁶ Därpå följer ett avsnitt om anmälningsbenägenheten för de olika brottskategorierna samt en redogörelse för hur utsattheten fördelar sig regionalt. Utöver detta presenteras också resultat för några omständigheter kring brotten.²⁷ För respektive brottskategori finns även ett avsnitt som handlar om upprepad utsatthet för brott.

Nästan var fjärde person har utsatts för brott

Enligt NTU har 23 procent av individerna i befolkningen (16–79 år) utsatts för något brott under 2010 antingen riktat mot dem själva eller mot deras hushåll. De flesta av dem, 20 procent, uppger att de utsatts för någon av de tio specificerade brottstyperna, och 4 procent uppger att de utsatts för något annat brott. Andelen har minskat något (-3 procentenheter) sedan 2005 men skillnaden från 2009 är mycket liten (-1 procentenhet). Hur fördelningen mellan det totala antalet rapporterade brott av de tio specificerade brottstyperna ser ut framgår av figur 1. Figuren visar att av de brottstyper som undersöks i NTU utgör brott mot enskild person 79 procent av de rapporterade händelserna medan egendomsbrott mot hushåll utgör 21 procent. För att ge en övergripande jämförelse med den officiella kriminalstatistiken redovisas i figur 2 fördelningen för anmälda brott av motsvarande brottstyper. Här framgår att andelen anmälda brott mot enskild person (66 %) är lägre i förhållan-

²³ I brottsbalken ingår många brott där offren inte är privatpersoner, utan exempelvis privata företag, offentlig verksamhet, allmänheten eller staten.

²⁴ Av de personrån som rapporteras i NTU uppges 15 procent ha ägt rum utomlands. Motsvarande andel för övriga brottstyper varierar mellan 0 och 4 procent.

²⁵ Vilka befolkningsgrupper som redovisas i tabellbilagan varierar för olika brottstyper. För brott mot egendom redovisas skillnader enbart utifrån hushållsrelaterade bakgrundsfaktorer såsom familje- och boendeförhållanden. Detta med anledning av att de tillfrågade för dessa brottstyper svarar på frågor om hela hushållets utsatthet, medan individbaserade bakgrundsuppgifter endast finns tillgängliga specifikt för den intervjuade personen.

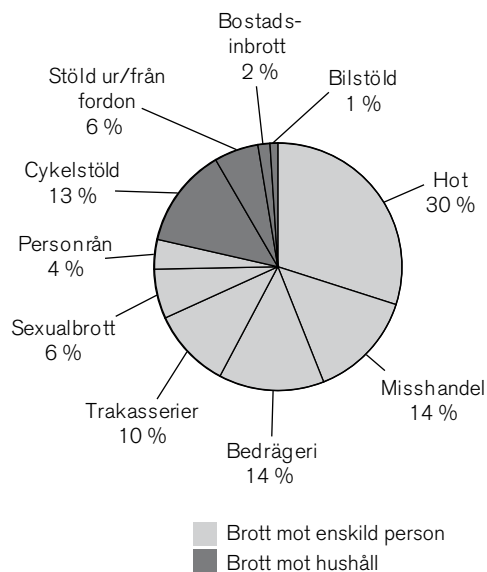
²⁶ Brottskategorin *brott mot enskild person* består av brottstyperna hot, misshandel, sexualbrott, personrån, trakasserier och bedrägerier. Kategorin *egendomsbrott mot hushåll* består av brottstyperna bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon och cykelstöld.

²⁷ Uppföljningsfrågor ställs inte för samtliga brott som rapporteras i NTU. Det innebär att redovisningar av omständigheterna kring brotten baseras på det urval av brott för vilka sådan information finns (se vidare *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2010*, Brå 2011a)

de till andelen anmälda brott mot egendom (34 %) än vad som framkommer i NTU. Skillnaden i fördelning mellan de två kategorierna liknar de två föregående åren (2008–2009), men skiljer sig mot resultaten från tidigare år (2005–2007). Jämfört med de tidigare åren har andelen egendomsbrott mot hushåll minskat och andelen brott mot enskild person ökat bland de

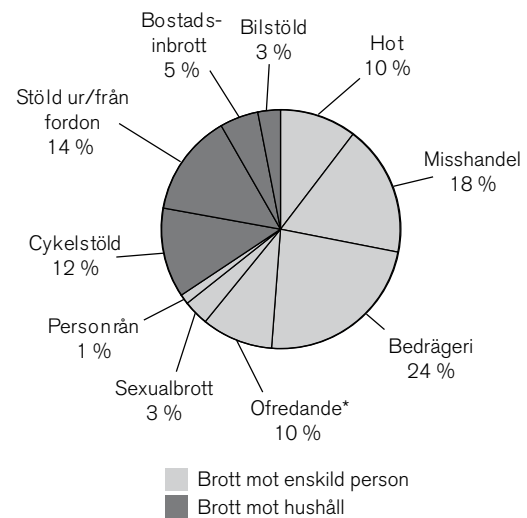
anmälda brotten i den officiella kriminalstatistiken. Trots förändringen är andelen brott mot person fortfarande betydligt högre i NTU än i kriminalstatistiken. Resultaten visar att den dolda brottsligheten är större för brotten mot enskild person än för brotten mot egendom.²⁸

Figur 3.1. Fördelning av det totala antalet brott i befolkningen (16–79 år) under år 2010, enligt NTU 2011. Avser de brottstyper som specificerats i NTU.

* Trakasserier ingår inte som en enskild brottstyp i kriminalstatistiken, varför andelen ofredandebrott i stället redovisas i denna jämförelse.

Figur 3.2. Fördelning av det totala antalet anmälda brott enligt den officiella kriminalstatistiken (Brå 2011c) under år 2010. Avser de brottstyper som specificerats i NTU.

²⁸ Detta framgår även när man studerar andelen anmälda brott enligt NTU för de olika brottskategorierna (se inledningarna till avsnitten om respektive brottskategori). Vårt att notera är att när motsvarande jämförelse görs mellan fördelningen av antalet anmälda brott enligt kriminalstatistiken och antalet *polis-anmälda brott* enligt NTU så närmar sig fördelningarna varandra (63 respektive 37 procent enligt kriminalstatistiken jämfört med 70 respektive 30 procent enligt NTU). Det är dock viktigt att notera att dessa två källor inte är helt jämförbara, bland annat eftersom de fångar och mäter brottsligheten på olika sätt (självrapporterad utsatthet för brott respektive polis-anmäld brottslighet). Till exempel avser den officiella kriminalstatistiken inte bara brott mot privatpersoner. För fordonsbrotten och bedrägerier räknas även brott mot till exempel privata företag och offentlig verksamhet. Ett annat exempel på hur de olika källorna skiljer sig från varandra är att det är sannolikt att NTU i högre utsträckning än kriminalstatistiken fångar in händelser som i lagens mening inte skulle bedömas som brottsliga. För vidare resonemang om jämförbarheten mellan NTU och anmälningsstatistiken, se *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2010* (Brå 2011b).

Generellt om brott mot enskild person

Resultat i korthet

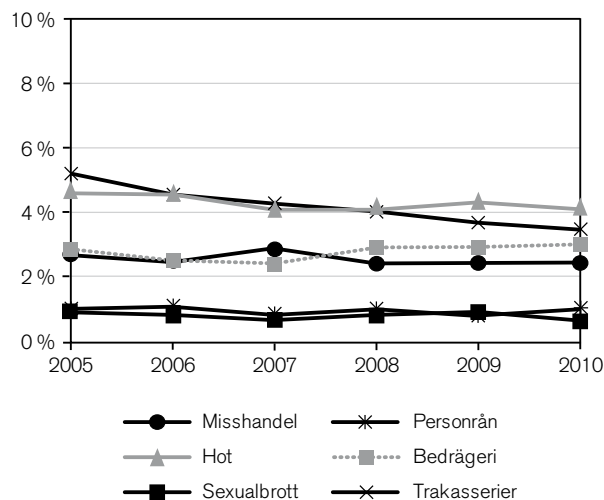
- Inom kategorin brott mot enskild person ingår brottstyperna misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägerier och trakasserier.
- Omkring 11 procent av befolkningen uppger att de utsatts för något eller några brott mot enskild person under år 2010. Andelen har minskat något sedan 2005. Framför allt har andelen personer utsatta för trakasserier minskat.
- Andelen utsatta är större i de yngre åldersgrupperna.
- I en jämförelse mellan könen framgår att det är dubbelt så vanligt att män utsätts för misshandel och personrån jämfört med kvinnor. Det är vanligare att kvinnor är utsatta när det handlar om hot, sexualbrott och trakasserier.
- Ungefär en tredjedel (33 %) av brotten mot enskild person uppges vara polisanmälda. Allvarlig misshandel och personrån anmäls i störst utsträckning och sexualbrott och trakasserier i minst utsträckning.
- En stor andel av brottsligheten begås mot en liten del av befolkningen. Hälften (50 %) av brotten mot enskild person år 2010 begicks mot den lilla grupp svarande (1,2 % av befolkningen) som uppger att de har utsatts för fyra eller fler brott mot enskild person under samma period.

Inom kategorin *brott mot enskild person* ingår brottstyperna *misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägerier* samt *trakasserier*. Sammantaget uppger varionde person (11,4 %) av befolkningen (16–79 år) att de utsattes för något eller några av dessa brott under 2010. Vid skattningen av antalet brott i hela befolkningen rör det sig om närmare två miljoner brottsändelser. Jämfört med resultaten från det första undersökningsåret (tabell 3B i bilaga 1) har andelen utsatta i befolkningen minskat (-1,7 procentenheter), medan andelen jämfört med föregående år är oförändrad. Det uppskattade antalet brott i befolkningen har legat relativt stabilt över de sex år som mätningarna har genomförts.

Andelen utsatta för olika typer av brott mot enskild person framgår av tabell 3.1 och av figur 3.3. Hot och

trakasserier är de brottstyper mot enskild person som uppges i störst utsträckning (4,1 respektive 3,5 %).

Figur 3.3. Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.

Andelen utsatta för hot sjönk något, från 4,3 procent 2009 till 4,1 procent 2010 och är lägre 2010 än när mätningarna inleddes 2005. Andelen som har utsatts för trakasserier har minskat stadigt (med sammanlagt 1,7 procentenheter) sedan 2005. Andelen som uppger att de utsatts för misshandel 2010 är 2,4 procent, vilket är en oförändrad nivå jämfört med de senaste två åren. Här skiljer sig utvecklingen i NTU från utvecklingen av antalet polisanmälda brott i den officiella kriminalstatistiken. Även antalet polisanmälningar om bedrägeri har ökat relativt kraftigt i den officiella kriminalstatistiken de senaste åren, men i NTU noteras en ökning i andelen utsatta för den typen av brott först mellan 2007 och 2008 (2,4 % till 2,9 %). Därefter är nivån i princip oförändrad.

Sexualbrott (0,7 %) och personrån (1,0 %), är de brottstyper som lägst andel uppger sig ha blivit utsatta för. Det ökande antalet polisanmälda fall av sexualbrott och i synnerhet våldtäkt har rönt stor uppmärksamhet i media, men resultaten i NTU tyder på att omfattningen av sexualbrott varit relativt oförändrad de senare åren. Här bör dock noteras att frågan om sexualbrott omfattar ett brett spektrum av händelser, vilket innebär att såväl lindrigare som allvarigare brott ingår. Som en följd av frågans känsliga art är det inte säkert att NTU fångar in alla de händelser som man avser mäta i undersökningen.²⁹

²⁹ Den sortens felkällor ska beaktas när man skattar nivåer av utsatthet, men bör inte på ett avgörande sätt påverka möjligheten att studera utvecklingen för den här typen av brott.

Tabell 3.1. Utsatthet i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person år 2005–2010 samt skattat antal händelser och andel polisanmälda händelser år 2010, enligt NTU 2011.

	Andel utsatta personer i procent						Skattat antal utsatta personer i befolkningen	Skattat antal händelser i befolkningen	Andel polis-anmälda händelser i procent
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2010	2010	2010
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILD PERSON¹	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	830 000	1 921 000	33
Misshandel	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	172 000	336 000	37
därav allvarlig ²	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,6	42 000	70 000	72
Hot	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	300 000	732 000	31
Sexualbrott	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	54 000	159 000	23
Personrån ³	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	75 000	95 000	57
Bedrägeri	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	216 000	344 000	40
Trakasserier	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	256 000	– ⁴	19 ⁵

¹ Nettoredovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

² Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare.

³ Andel och antal utsatta personer samt skattat antal personrån avser samtliga personrån rapporterade till NTU. Andel anmälda personrån avser endast de personrån som rapporteras ha begåtts i Sverige. (Enligt de utsatta i NTU har 15 procent av personrånen begåtts utomlands.)

⁴ Trakasserier utgörs per definition av en serie händelser, därför anges inte antalet händelser i tabellen.

⁵ Andel utsatta personer som polisanmält en eller flera händelser. Detta eftersom trakasserier inte räknas i antal händelser i NTU.

Antalet händelser i befolkningen (16–79 år) skattas utifrån uppgifter om hur många gånger de svarande uppger att de har utsatts för respektive brottstyp under det föregående året (tabell 3.1).³⁰ Hot är den brottstyp som högst andel av befolkningen (4,1 %) utsatts för och sexualbrott den brottstyp som lägst andel utsatts för (0,7 %).³¹ Även antalet skattade händelser är högst för hot (732 000), medan lägst antal skattade händelser var för personrån (95 000). En stor andel utsatta för en viss brottstyp innebär generellt ett högre antal skattade händelser i befolkningen, men det förekommer variationer beroende på hur vanlig den upprepade utsattheten är. Exempel på detta är sexualbrott och personrån, som 1,0 respektive 0,7 procent uppger att de utsattes för under 2010. Andelen utsatta för dessa brottstyper är således ungefär lika stor, men antalet skattade sexualbrott är betydligt högre (159 000) än antalet skattade personrån (95 000). Detta beror

på att upprepade utsatthet är vanligare vid sexualbrott än vid personrån.

Genom att studera olika grupper (tabell 3A i bilaga 1) framgår att män och kvinnor utsätts för brott mot enskild person i nästan samma utsträckning (11,8 respektive 11,0 %). När enskilda brottstyper studeras var för sig framträder emellertid vissa skillnader i utsatthet mellan män och kvinnor. Detta belyses närmare i avsnitten om de olika typerna av brott mot enskild person. Nedan följer ett avsnitt om anmälningsbenägenhet för de olika brotten mot enskild person samt ett avsnitt om hur utsattheten för brott mot enskild person fördelar sig på regional nivå.

En majoritet av brotten anmäls inte

De flesta brotten mot enskild person anmäls inte till polisen, och för vissa brottstyper är det så kallade mörkertalet mycket stort. Av tabell 3.1 framgår att 33 procent av de brott mot enskild person som rapporteras i NTU 2011 uppges vara polisanmälda. Andelen anmälda händelser varierar kraftigt mellan de olika brottstyperna, men den generella trenden är att anmälningsbenägenheten ökar (figur 3.4).

Personrån, en typ av brott med jämförelsevis högt straffvärde, uppges vara anmälda i 57 procent av fal-

³⁰ Antalet skattade händelser i NTU kan variera kraftigt över tid, vilket är anledningen till att utvecklingen av utsatthet för brott huvudsakligen redovisas i andel utsatta personer. Variationen i antal händelser beror på att enskilda personer med mycket hög upprepade utsatthet får stor inverkan på skattningarna (antalet händelser räknas dock ner till maximalt 52 per person och brottstyp för att minska extremvärdenas inverkan på skattningarna).

³¹ Skattningen avser hela befolkningen. Om man endast studerar kvinnorna är andelen utsatta för sexualbrott 1,2 procent.

len. Bedrägeri anmäls något mer sällan (40 %). Enligt de utsatta är drygt vart tredje fall av misshandel (37 %) och hot (31 %) polisanmält. De brottstyper som uppges anmälas i lägst utsträckning är trakasserier (19 %) och sexualbrott³² (23 %).

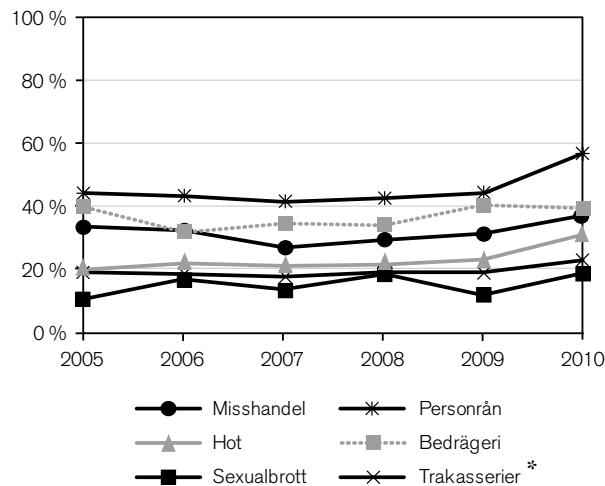
Tidigare studier har visat att det är vanligare att en person som utsatts för brott väljer att anmäla händelsen till polisen om brottet är allvarligt, är av hatbrottskaraktär, är yrkesrelaterat samt om gärningspersonen är äldre (över 25 år) och/eller om den utsatte själv är äldre (över 18 år) (Brå 2006, Brå 2008b). Däremot är anmälningsbenägenheten inte kopplad till om man har ett högt eller lågt förtroende för polisen (Brå 2008b, Brå 2009b, Brå 2009c).

Relationen till gärningspersonen har visat sig vara av stor betydelse, då det är mindre vanligt att man polisanmäler ett brott om gärningspersonen är en bekant eller en närstående (Brå 2006). När det gäller sexual- och våldsbrott visar forskning att brott som begås på privat plats (i synnerhet i den drabbades bostad) och/eller där gärningspersonen och den utsatte är bekanta eller närstående, anmäls i lägre utsträckning till polisen än då gärningspersonen är okänd och/eller brottet begås på allmän plats (Walby och Myhill 2001).³³

För flertalet brottstyper finns tydliga skillnader mellan *skattade antalet anmälda brott* enligt NTU och *det faktiska antalet anmälda brott* enligt anmälningsstatistiken. I huvudsak tar sig skillnaderna i uttryck så att skattningarna enligt NTU renderar betydligt högre antal än vad som framkommer i anmälningsstatistiken.³⁴ Som konstaterats är direkta nivåjämförelser mellan dessa två källor inte lämpliga, vilket gäller även i detta avseende. Även när det gäller utvecklingen av antalet anmälda händelser över tid (figur 3.4) skil-

jer sig resultaten i NTU från den officiella kriminalstatistiken.³⁵

Figur 3.4. Andel polisanmälda brott mot enskild person 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.

*Andel personer utsatta för trakasserier.

En tiondel av de utsatta har utsatts för hälften av brotten

Det vanligaste vid utsatthet för brott är att det rör sig om en enskild händelse under ett år. En liten del av befolkningen utsätts dock för brott flera gånger under ett och samma år. Förutom att studera andelar av befolkningen som utsätts för olika antal brott, är det därför också av intresse att undersöka hur stor andel av den rapporterade brottsligheten som utgör så kallad upprepad utsatthet.

Figur 3.5 visar att de som utsatts för ett brott (69 % av de utsatta) står för en knapp tredjedel (29 %) av alla händelser. De som utsatts för två eller tre brott (21 %) står för en femtedel av händelserna (20 %).

³² Frågan om sexualbrott omfattar ett brett spektrum av händelser, vilket innebär att såväl lindrigare som allvarigare brott ingår. Som en följd av frågans känsliga art är det inte säkert att NTU fångar in alla typer av sexualbrott som omfattas av kriminalstatistiken, och då blir troligen inte bilden av anmälningsbenägenheten komplett.

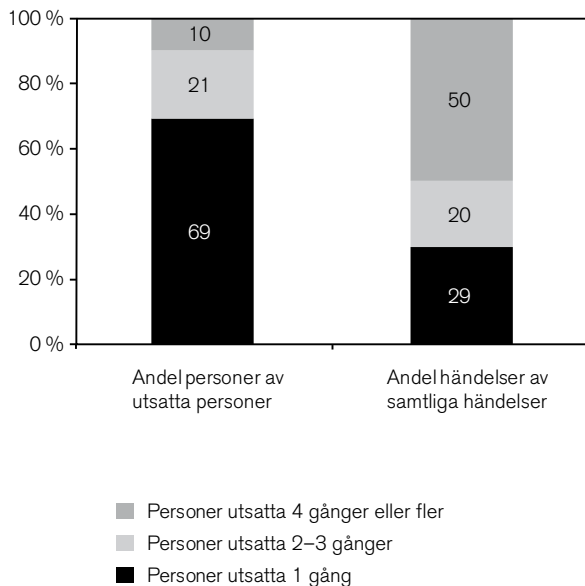
³³ Som tidigare nämnts, förmodas detsamma gälla när det handlar om att över huvud taget berätta om utsattheten i undersökningar som NTU.

³⁴ En bidragande orsak till denna skillnad är troligen att utsatta personer kan få uppfattningen att brottet är polisanmält som en följd av att de varit i kontakt med polisen, även om ingen anmälan upprättats. Också "social önskvärdhet" kan vara en bidragande orsak: man uppger att brottet är anmält fast man vet att så inte är fallet (se vidare *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2011*, Brå 2012).

³⁵ Det är dock viktigt att notera att dessa två källor inte är helt jämförbara, bland annat eftersom de fångar och mäter brottsligheten på olika sätt (självrapporterad utsatthet för brott respektive polisanmäld brottslighet). Till exempel avser den officiella kriminalstatistiken inte bara brott mot privatpersoner. För fordonsbrotten och bedrägerier räknas även brott mot till exempel privata företag och offentlig verksamhet. Ett annat exempel på hur de olika källorna skiljer sig från varandra är att det är sannolikt att NTU i högre utsträckning än kriminalstatistiken fångar in händelser som i lagens mening inte skulle bedömas som brottsliga. För vidare resonemang om jämförbarheten mellan NTU och anmälningsstatistiken, se *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2011*, (Brå 2012).

Den lilla grupp (10 %) svarande som uppger att de har utsatts för fyra eller fler brott står dock för hälften av brotten mot enskild person.³⁶ Ett annat sätt att uttrycka detta är att en mycket liten andel (1,2 %) av den totala befolkningen utsattes för hälften (50 %) av alla brott mot enskild person under 2010.

Figur 3.5. Upprepad utsatthet för brott mot enskild person 2010, enligt NTU 2011. Andel utsatta 1 gång, 2–3 gånger samt 4 gånger eller fler, i förhållande till andel händelser, i procent.

Befintlig kunskap, både nationell och internationell (Brå 2001b), pekar på att upprepade utsatthet för brott inte är slumpmässigt fördelad i befolkningen. Det finns faktorer som ökar respektive minskar risken för att en enskild individ drabbas av upprepade brott under en begränsad tidsperiod.

Vilka grupper är upprepade utsatta för brott mot enskild person?

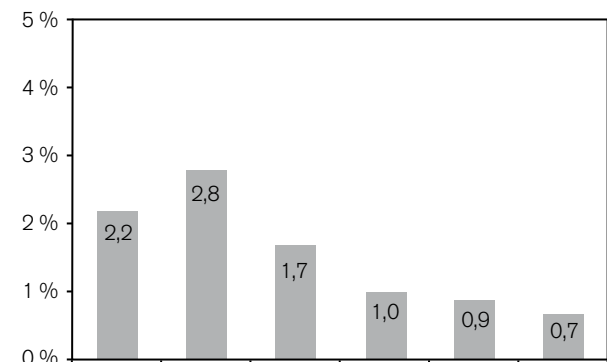
Resultaten hittills visar att den upprepade utsattheten för brott mot enskild person svarar för en mycket stor andel av det totala antalet brott. Kunskap om *vilka grupper* som är särskilt utsatta för upprepade brott är exempelvis användbar som underlag för riktade åtgärder inom rättsväsendet. Eftersom de som utsatts fyra gånger eller fler utsatts för hälften av alla brott mot

³⁶ Viktigt att notera är att varje *händelse* som de tillfrågade i NTU uppger, endast redovisas som ett brott. En händelse där en person exempelvis både har blivit hotad och misshandlad, redovisas därmed endast som misshandel. Vilken brottstyp som ska redovisas i NTU, i händelse av att flera brottstyper har ingått i samma händelse, framgår i frågeformuläret (se *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2011*, Brå 2012).

enskild person blir det angeläget att studera just dessa, i synnerhet om någon enskild grupp skulle visa på särskilt stor upprepade utsatthet. Resultaten visar dock att upprepade utsatthet för brott mot enskild person följer samma mönster som för utsatthet i allmänhet, det vill säga att andelen upprepade utsatta är högre i de grupper där en större andel personer är utsatta och lägre i de grupper där andelen utsatta personer är liten.

Som figur 3.6 visar är det främst unga personer som utsatts för brott mot enskild person fyra gånger eller fler. Vanligast är det i gruppen 20–24 år, och därefter blir det mindre vanligt ju äldre åldersgrupper som studeras.

Figur 3.6. Utsatthet för brott mot person fyra gånger eller fler 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder.³⁷ Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Resultaten visar vidare att det är något vanligare bland kvinnor (1,5 %) än bland män (0,8 %) att ha utsatts för brott mot enskild person vid minst fyra tillfällen. Andra grupper med något högre utsatthet är ensamstående med (2,3 %) och utan barn (2,0 %), boende i flerfamiljshus (1,6 %) samt de med endast förgymnasial utbildning (1,4 %), se tabell 3G i bilaga 1. När det gäller svensk/utländsk bakgrund är utsatthet vid minst fyra tillfällen vanligare bland personer med utländsk bakgrund³⁸ (1,6–2,2 %) jämfört med personer med svensk bakgrund³⁹ (1,0 %).

Tre händelser av tio är yrkesrelaterade

Det är relativt vanligt att brotten mot enskild person är *yrkesrelaterade*.⁴⁰ Frågan om man blivit utsatt med

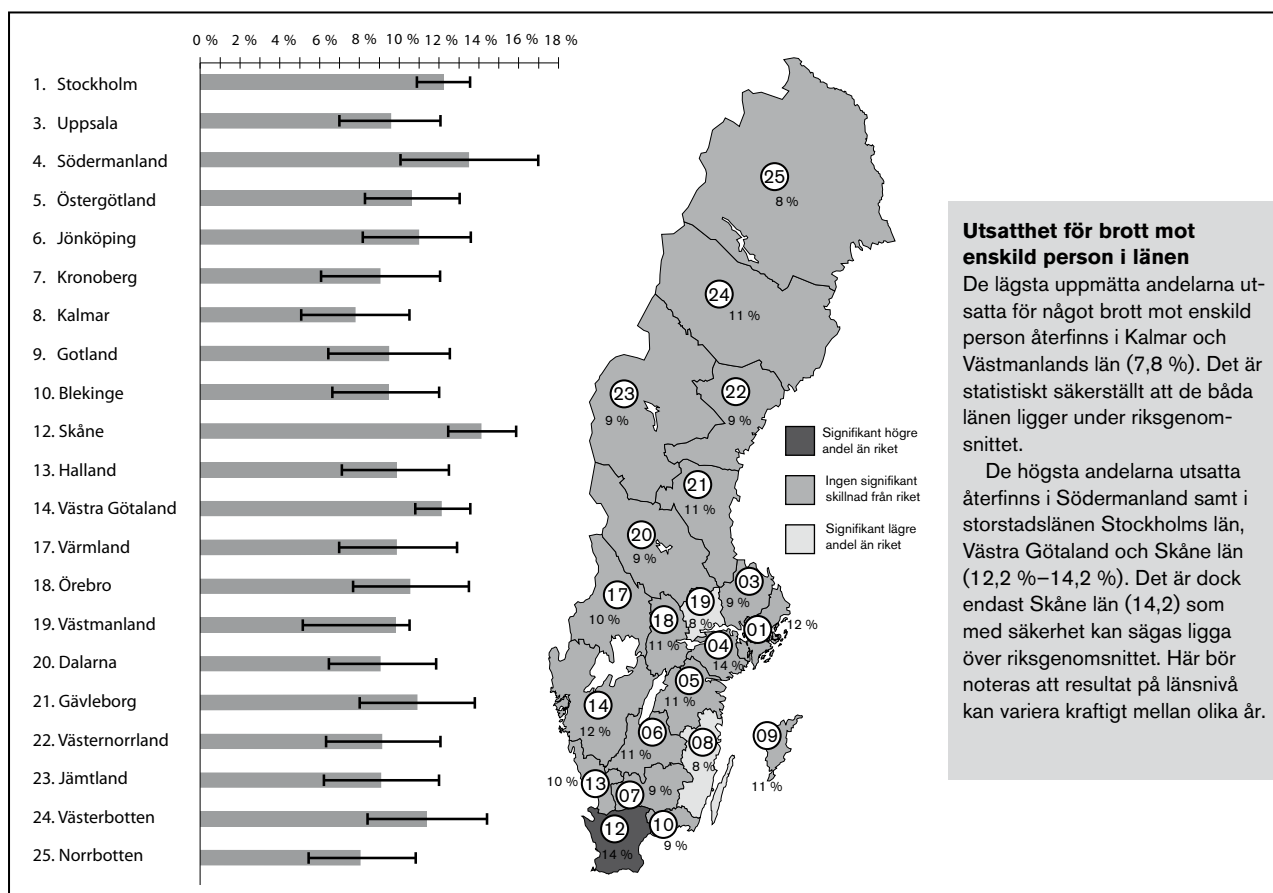
³⁷ I åldersgruppen 65–79 år är det ett för litet antal som uppgett att de utsatts fyra gånger eller fler för att det ska kunna redovisas.

³⁸ Till gruppen utländsk bakgrund räknas personer som är utrikes födda eller födda i Sverige men som har två utrikes födda föräldrar.

³⁹ Till gruppen svensk bakgrund räknas personer som är födda i Sverige med en eller två svenskfödda föräldrar.

⁴⁰ Frågan avser om man blivit utsatt för händelsen med anledning av sitt yrke och ska inte förväxlas med resultaten om typ av brottsplats.

Figur 3.7. Utsatthet för brott mot enskild person 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %, för mer information om konfidensintervall se kapitel 2). Andel för respektive län, i procent.

Utsatthet för brott mot enskild person i länen

De lägsta uppmätta andelarna utsatta för något brott mot enskild person återfinns i Kalmar och Västmanlands län (7,8 %). Det är statistiskt säkerställt att de båda länen ligger under riksgenomsnittet.

De högsta andelarna utsatta återfinns i Södermanland samt i storstadslänen Stockholms län, Västra Götaland och Skåne län (12,2 %–14,2 %). Det är dock endast Skåne län (14,2 %) som med säkerhet kan sägas ligga över riksgenomsnittet. Här bör noteras att resultat på länsnivå kan variera kraftigt mellan olika år.

anledning av sitt yrke ställs till dem som utsatts för hot, misshandel, personrån och trakasserier. För 29 procent av händelserna⁴¹ svarar de tillfrågade att så är fallet, men andelen händelser som är yrkesrelaterade varierar mellan brottstyperna. Högst andel (34 %) yrkesrelaterade händelser återfinns bland de *hot* som rapporterats i NTU. Drygt en fjärdedel dem som utsatts för *misshandel* (27 %) respektive *trakasserier* (26 %) sätter utsattheten i samband med sin yrkesutövning. När det gäller *personrån* rapporterar de utsatta att händelsen varit yrkesrelaterad i 14 procent av fallen.

Det innebär att cirka 1,4 procent av befolkningen i åldern 20 till 64 år (ca 77 000 personer) har utsatts för hot inom ramen för sitt yrke. Motsvarande andel för misshandel är 0,6 procent (cirka 32 000 personer), 0,8

procent (cirka 44 000 personer) för trakasserier och 0,2 procent (cirka 9 000 personer) för personrån.

Resultaten i NTU visar vidare att det är ungefär lika vanligt att kvinnor och män som utsatts för misshandel sätter händelsen i samband med sin yrkesutövning (28 % jämfört med 27 %). Det är en förändring jämfört med tidigare år, då resultaten visat att kvinnor betydligt oftare än män satt utsattheten för misshandel i samband med sin yrkesutövning.

Små regionala skillnader

När utsattheten för brott mot enskild person studeras utifrån regional indelning (figur 3.7 och tabell 3I i bilaga 1) kan man konstatera att skillnaderna mellan länen är ganska små, men att länen Stockholm, Västra Götaland och Skåne generellt ligger något högre än de övriga länen i riket (12,2–14,2 %), vilket är väntat och i linje med resultaten i föregående mätning.

⁴¹ Detta gäller enbart för personer i yrkesverksam ålder (20–64 år). Studeras hela befolkningen (16–79 år) är andelen yrkesrelaterade händelser 24 procent.

Misshandel

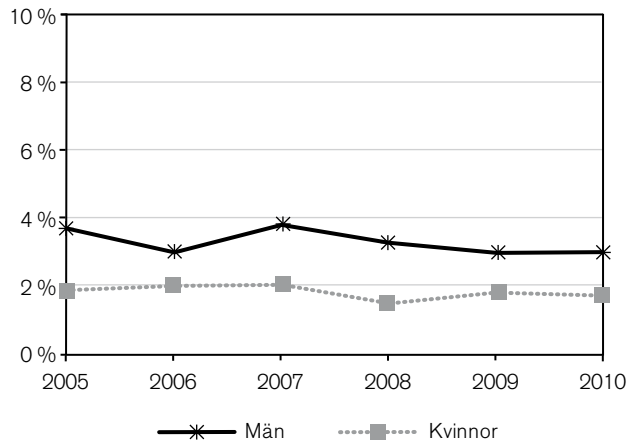
För att fånga omfattningen av utsatthet för misshandel ställs följande fråga i NTU:

Slog, sparkade eller utsatte någon dig för någon annan typ av fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont under förra året (2010)?⁴²

I NTU uppger 2,4 procent att de utsattes för misshandel under 2010, vilket motsvarar cirka 172 000 personer i befolkningen (16–79 år). Andelen är oförändrad sedan 2008. Cirka 0,6 procent (eller 42 000 i befolkningen) uppger att misshandeln var så allvarlig att den ledde till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare. Det är en nivå som varit relativt stabil alltsedan mätningarna inleddes 2005. Antalet händelser av misshandel kan utifrån undersökningen skattas till 336 000 under 2010, varav cirka 70 000 kan betraktas som allvarliga (tabell 1).

De flesta (73 %) som utsatts för misshandel uppger att det handlar om en enstaka händelse under året. Några (24 %) uppger att de utsatts för mellan två och nio brott, och ett litet antal (3 %) uppger att de utsatts för tio eller fler misshandelsbrott under 2010.

Figur 3.8. Utsatta för misshandel 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Kön och ålder

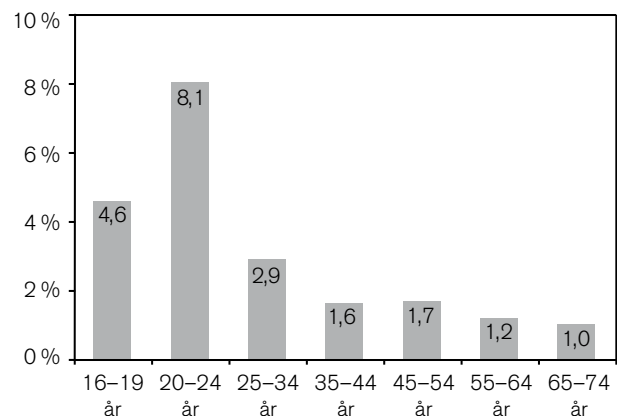
Generellt uppger män oftare än kvinnor att de utsatts för misshandelsbrott (3,0 % jämfört med 1,7% 2010). I de senaste två undersökningarna har dock skillnaden minskat något (figur 3.8). I detta sammanhang är det viktigt att understryka att kvinnors utsatthet för misshandel sannolikt underskattas i högre grad än mäns. Antagandet bygger på att kvinnor oftare än

⁴² Personrån som även innehållit misshandel inkluderas inte här utan redovisas i NTU enbart som personrån.

män utsätts av närstående, vilket är en omständighet som enligt tidigare studier bidrar till underrapportering av utsattheten (Brå 2001a). När det gäller *allvarlig misshandel* är kvinnor utsatta i nästan lika stor utsträckning som män (0,5 % av kvinnorna jämfört med 0,6 % av männen, tabell 3A i bilaga 1). Nivåerna är relativt likartade jämfört med föregående års resultat.

Skillnaderna mellan åldersgrupperna är mycket stora, vilket visas i figur 3.9. I likhet med resultaten från föregående år är det i åldersgruppen 20–24 år som högst andel uppger att de utsatts för misshandel. I princip är utsattheten lägre ju äldre åldersgrupp som studeras. Däremot är det påtagligt färre i åldersgruppen 16–24 år som uppger att det misshandlats år 2010 jämfört med tidigare år. Det återstår att se huruvida den relativt stora skillnaden mellan 2010 års resultat och tidigare år innebär ett trendbrott eller ej. Personer i åldersgrupperna 20–24 år uppger mer än dubbelt så ofta (8,1%) som personer i åldersgruppen 25–34 år (2,9%) att de blivit misshandlade och ungefär fem gånger så ofta som personer i grupperna 35–44 år och 55–64 år (1,6 respektive 1,7%). I den äldsta åldersgruppen (65–79 år) är antalet som uppgett att de misshandlats så lågt att det inte kan redovisas. Den grupp som i särskilt stor utsträckning uppger att de utsatts för misshandel är unga män (tabell 3A i bilaga 1). År 2010 uppger var tolfte man (8,4 %) i åldern 16–24 år att han har utsatts för misshandel.

Figur 3.9. Utsatta för misshandel 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder.⁴³ Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Andra grupper utsatthet för misshandel

Precis som för de flesta andra brott mot enskild person uppger de med endast förgymnasial utbildning i

⁴³ Då antalet personer i de äldsta åldersgrupperna (65–79 år) som uppgett att de blivit utsatta för misshandel är för litet, redovisas inte den gruppen i figuren.

större utsträckning att de har utsatts för misshandel under 2010 (3,2 %) än de med gymnasie- eller högskoleutbildning (1,4–2,6 %) (tabell 3A i bilaga 1). Även ensamstående (med eller utan barn) och boende i flerfamiljshus har i större utsträckning utsatts för misshandel jämfört med sammanboende (med eller utan barn) och boende i småhus. Personer födda i Sverige med båda föräldrarna utlandsfödda har en högre utsatthet för misshandel än personer födda i Sverige med minst en förälder född i Sverige (3,5 % jämfört med 2,3 %).

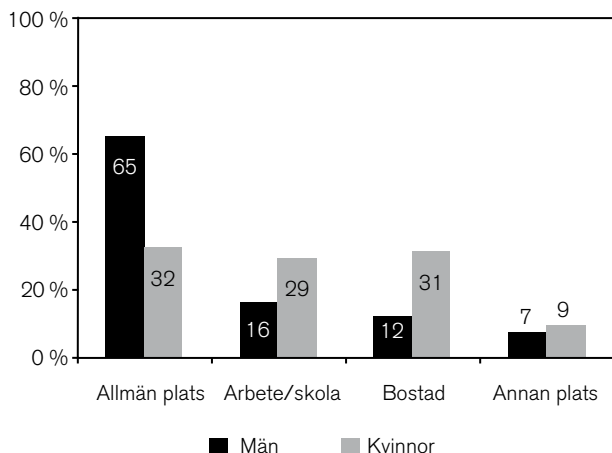
I stort sett gäller motsvarande skillnader även när man studerar utsatthet för allvarlig misshandel.

Omständigheter kring misshandel

Den typ av *brottsplats* som är vanligast vid misshandel är allmän plats (tabell 3C i bilaga 1). Därefter följer den utsattes arbetsplats eller skola. Att ett misshandelsbrott har ägt rum i en bostad (den egna, gärningspersonens eller någon annans bostad) eller på någon annan plats uppges i minst utsträckning. När det gäller plats för misshandelsbrott är dock skillnaderna stora mellan könen, vilket också framgår i figur 3.10.

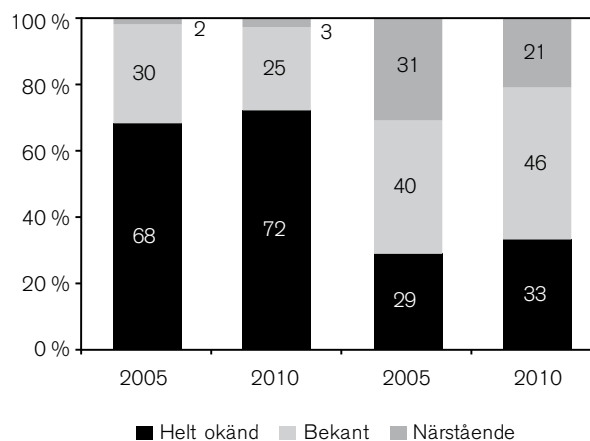
Kvinnor uppges i betydligt högre grad än män att de utsatts för misshandel i en bostad (31 % respektive 12 %). När män utsatts för misshandel är brottsplatsen i ungefär två tredjedelar av fallen (65 %) en allmän plats medan motsvarande andel för kvinnorna är omkring en tredjedel (32 %). Resultaten bekräftar den vedertagna uppfattningen att män i regel utsätts för misshandel i samband med nöjeslivet medan misshandel mot kvinnor oftare sker i hemmet. Det är vidare nära dubbelt så vanligt att kvinnor uppges att de utsatts för misshandel på arbetsplatsen eller i skolan jämfört med män (29 % respektive 16 %).

Figur 3.10. Typ av brottsplats för misshandel 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.

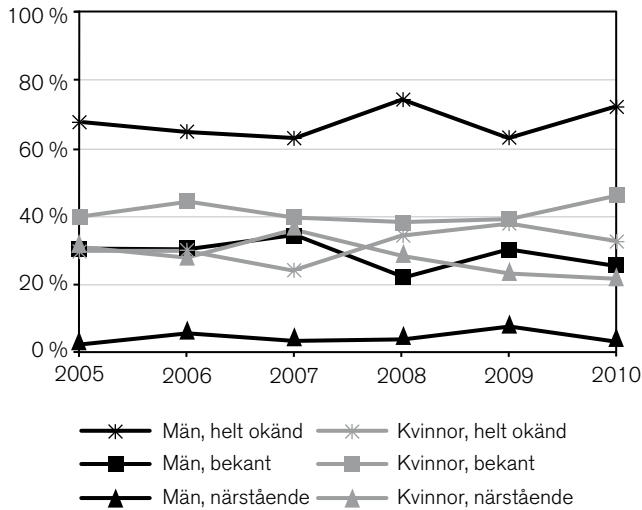
I drygt hälften av misshandelsbrotten (59 %) uppges den utsatte att *gärningspersonen* var helt okänd. I ungefär en tredjedel (32 %) av fallen uppges gärningspersonen ha varit en bekant och i 9 procent av fallen en närstående person (tabell 3D i bilaga 1). Även resultaten rörande relationen till gärningspersonen bekräftar uppfattningen att män i regel inte utsätts för misshandel av någon närstående eller i hemmet medan misshandel mot kvinnor oftare sker i det privata (figur 3.11). För utsatta kvinnor är bekant den vanligaste relationen till gärningspersonen (46 %), medan männen i en majoritet av fallen uppges att gärningspersonen var helt okänd (72 %). I de fall där kvinnor har utsatts för misshandel uppges att gärningspersonen var en närstående person i ungefär en femtedel (21 %) av händelserna. Motsvarande andel för de utsatta männen är 3 procent.

Figur 3.11. Relation till gärningspersonen vid misshandel 2005 och 2010, enligt NTU 2006 och 2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.

För kvinnor har det dock skett en förändring som innebär att andelen händelser där gärningspersonen är närstående har minskat något medan andelen fall där gärningspersonen är bekant eller helt okänd för offret har ökat något.

Figur 3.12. Relation till gärningspersonen vid misshandel 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.

Förekomst av alkohol och droger är vanligt vid misshandel. I närmare sju misshandelsfall av tio (66%) hade den utsatte intrycket att gärningspersonen var påverkad av alkohol eller droger och i ungefär fyra av tio fall (43 %) uppger den utsatte att han eller hon själv varit påverkad av alkohol vid tillfället.⁴⁴ Det är en stor skillnad mellan män och kvinnor huruvida gärningspersonen uppges varit alkohol- eller drogpåverkad. Av männen var det 74 procent som angav att gärningspersonen varit påverkad och bland kvinnorna var motsvarande andel 53 procent. Även när det kommer till att själva ha varit påverkade av alkohol vid misshandelstillfället var det stora skillnader mellan män och kvinnor (51 % jämfört med 29 %).

Hot

För att belysa omfattningen av utsatthet för hot ställs frågan:

*Blev du under förra året (2010) hotad på ett sådant sätt, att du blev rädd?*⁴⁵

Enligt resultaten i NTU uppger 4,1 procent att de utsattes för hot under 2010, vilket motsvarar cirka 300 000 personer i befolkningen (16–79 år). Uppskattningsvis handlar det om 732 000 händelser av

⁴⁴ I NTU efterfrågas gärningspersonens påverkan av alkohol eller droger, men för den utsatte efterfrågas enbart påverkan av alkohol.

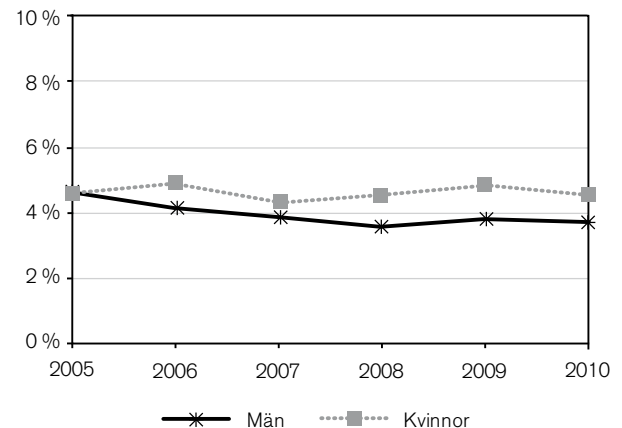
⁴⁵ Personrån, misshandel och sexualbrott som även innehållit hot inkluderas inte här. Dessa händelser redovisas under respektive brottstyp.

hot (tabell 3.1). De flesta av de utsatta uppger att det har rört sig om en händelse under 2010, men eftersom det finns ett fåtal personer med mycket hög grad av upprepade utsatthet (exempelvis har 5 % av de utsatta utsatts för tio hot eller fler) blir det skattade antalet händelser drygt dubbelt så stort som antalet utsatta.

Kön och ålder

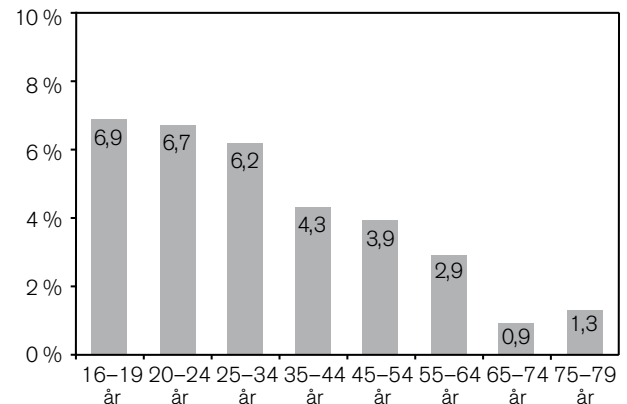
Kvinnor uppger att de utsatts för hot något oftare än män (4,5 % jämfört med 3,7 %), en skillnad som noterats sedan 2006 (figur 3.13).

Figur 3.13. Utsatta för hot 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Utsattheten för hot är störst i de yngsta grupperna, och ju äldre åldersgrupp som studeras, desto lägre är utsattheten (figur 3.14). Den yngsta åldersgruppen uppger utsatthet mer än fem gånger så ofta som den äldsta (6,9 % jämfört med 1,3 %). Även när hänsyn tas till kön är utsattheten likartat fördelad mellan åldersgrupperna (tabell 3A i bilaga 1).

Figur 3.14. Utsatta för hot 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Andra grupper utsatthet för hot

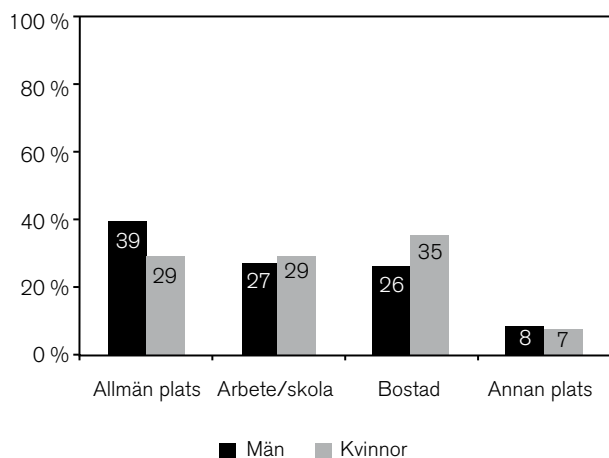
Resultaten visar att det även finns andra skillnader mellan befolkningsgrupper när det gäller utsatthet för hot (tabell 3A i bilaga 1). Ensamstående personer uppger att de blivit utsatta för hot ungefär dubbelt så ofta som sammanboende (6,0–6,6% jämfört med 2,7–3,3%). Det är också vanligare att boende i flerfamiljs-hus rapporterar utsatthet för hot jämfört med boende i småhus (5,5 % jämfört med 3,0 %). Boende i storstad uppger vidare utsatthet för hot i större utsträckning än personer som bor i mindre städer eller på landsbygden (4,6 % jämfört med 3,7–4,0 %). Bland utrikes födda personer är andelen utsatta för hot högre än bland personer födda i Sverige (4,7% jämfört med 2,8–4,1%). Personer med eftergymnasial utbildning uppger mer sällan utsatthet för hot jämfört med personer med lägre utbildning (3,4 % jämfört med 4,5 %).

Omständigheter kring hot

Den vanligaste *typen av brottsplats* vid hot är allmän plats (39 %, tabell 3C i bilaga 1). Ungefär en fjärdedel av hoten (27 %) uppges ha ägt rum på arbetsplatsen eller i skolan. Ungefär lika många (26 %) ägde rum i en bostad.

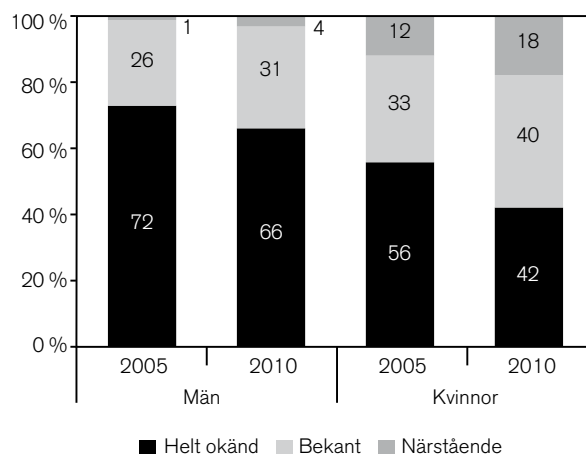
I figur 3.15 framgår att män i större utsträckning än kvinnor uppger att de utsatts för hot på allmän plats (51 % jämfört med 29 %), medan kvinnor i större utsträckning än män uppger att de blivit hotade i en bostadsmiljö (35 % respektive 15 %), på arbetsplatsen eller i skolan (29 % jämfört med 24 %). Resultaten indikerar att andelen hot mot kvinnor i bostad har ökat sedan mätningarna inleddes 2005.

Figur 3.15. Typ av brottsplats för hot 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.

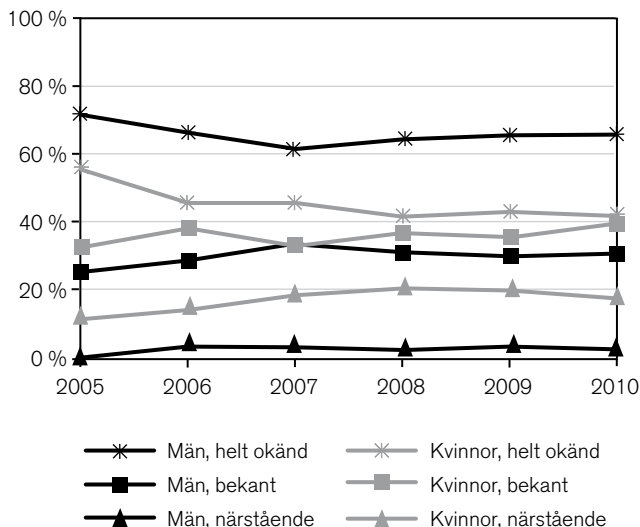
I ungefär hälften av hottillfällena uppges gärningspersonen vara helt okänd för den utsatte (tabell 3.D i bilaga 1). Kvinnor uppger i betydligt större utsträckning än män att de har utsatts för hot av en närstående (18 % jämfört med 3 %). Jämfört med männen är det även vanligare att kvinnor uppger att gärningspersonen är bekant (40 respektive 31 %). Män utsätts oftare än kvinnor för hot från en helt okänd person (66 % jämfört med 42 %).

Figur 3.16. Relation till gärningspersonen vid hot 2005 och 2010, enligt NTU 2006 och 2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.

Andelen okända gärningspersoner har minskat något för såväl män som kvinnor jämfört med 2005. För kvinnor noteras också en ökad andel närstående och bekanta gärningspersoner (figur 3.16 och 3.17).

Figur 3.17. Relation till gärningspersonen vid hot 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.

Vad beträffar förekomsten av alkohol eller droger i samband med händelser av hot bedömer den utsatte att gärningspersonen i ungefär hälften (52 %) av fallen var påverkad av någotdera. I 13 procent av händelserna uppger den utsatte att han eller hon själv varit påverkad av alkohol.⁴⁶ Som vid misshandel är skillnaden mellan män och kvinnor stor när det gäller förekomst av alkohol eller droger vid hot. Män uppger oftare än kvinnor (58 % jämfört med 46 %) att gärningspersonen varit påverkad av alkohol eller droger och/eller att de själva varit påverkade av alkohol vid tillfället (22 % jämfört med 6 %).

Sexualbrott

En mycket känslig, men angelägen, brottstyp att undersöka är sexualbrott. I NTU ställs följande fråga:

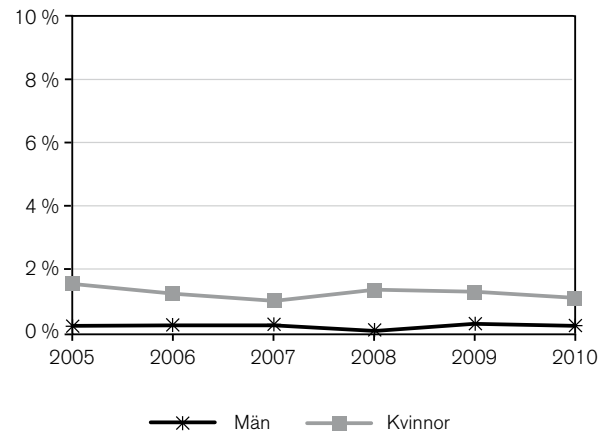
Ofredade, tvingade eller angrep någon dig sexuellt under förra året (2010)? Det gäller både allvarliga och mindre allvarliga händelser, till exempel hemma, på jobbet, i skolan eller på någon allmän plats.⁴⁷

Omkring 0,7 procent av de tillfrågade, vilket motsvarar ungefär 54 000 personer i befolkningen (16–79 år), uppger att de utsattes för sexualbrott under 2010. Antalet händelser under samma period uppgår uppskattningsvis till ungefär 159 000 personer i befolkningen. Andelen utsatta för sexualbrott har varit relativt stabil över de fem mättillfällena (tabell 3.B i bilaga 1). Precis som för hot och misshandel har de flesta personer utsatts för ett enstaka sexualbrott under 2010, även om det finns en mindre grupp som är upprepat utsatt.

Kön och ålder

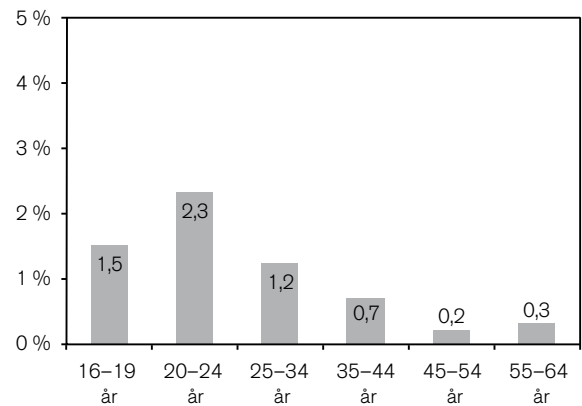
Figur 3.18 visar att det är betydligt fler kvinnor än män som uppger att de utsatts för sexualbrott. Enligt NTU blev 1,2 procent av kvinnorna och 0,3 procent av männen sexuellt tvingade, angripna eller ofredade under 2010. Skillnaden mellan män och kvinnor har varit relativt oförändrad sedan 2005.

Figur 3.18. Utsatta för sexualbrott 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Utsatthet för sexualbrott är vanligast i de två yngsta åldersgrupperna, 16–34 år, där andelen utsatta varierar mellan 1,5 procent och 2,3 procent (figur 3.19). Framför allt kvinnor mellan 16 och 24 år är utsatta, 3,2 procent uppger utsatthet för sexualbrott under 2010 (tabell 3A i bilaga 1).

Figur 3.19. Utsatta för sexualbrott 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning för ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.⁴⁸

När utsattheten i olika åldersgrupper studeras uppdelat på kön (tabell 3A i bilaga 1) är det bara bland kvinnorna som utsattheten för sexualbrott skiljer sig mellan åldersgrupperna, medan män uppger att de utsatts för sexualbrott i nästan samma relativt låga (0,3–0,7 %) utsträckning oavsett vilken åldersgrupp som studeras.

⁴⁶ I NTU efterfrågas gärningspersonens påverkan av alkohol eller droger, men för den utsatte efterfrågas enbart påverkan av alkohol.

⁴⁷ Personrån och misshandelsbrott som även innehållit sexuellt angrepp, ofredande eller tvång inkluderas inte här. Sådana händelser redovisas endast som personrån respektive misshandel.

⁴⁸ Notera att figuren avser mäns och kvinnors utsatthet sammantaget.

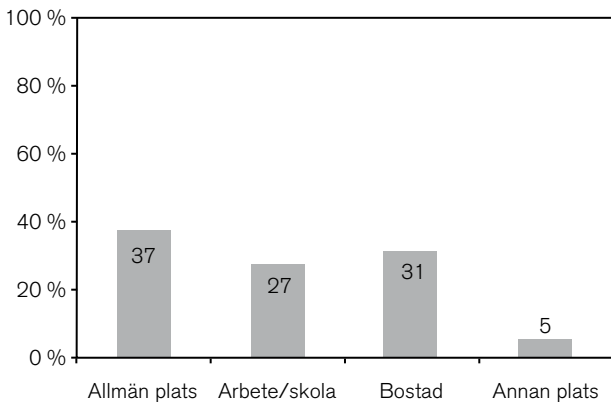
Andra grupper utsatthet för sexualbrott

Precis som för merparten av de andra brotten mot enskild person uppges utsatthet för sexualbrott oftare i vissa grupper av befolkningen (tabell 3A i bilaga 1). I gruppen ensamstående personer är utsatthet för sexualbrott vanligare än i gruppen sammanboende personer (1,0–1,6 % jämfört med 0,3 %). Personer boende i flerfamiljshus utsätts dubbelt så ofta som personer boende i småhus (1,0 % jämfört med 0,5 %). Det är även vanligare att personer boende i storstäder utsätts för sexbrott än personer som bor i mindre städer eller på landsbygden (1,0 % jämfört med 0,6 %). Personer födda i Sverige som har två föräldrar födda i ett annat land uppges en något högre utsatthet för sexualbrott 2010 (1,5 %) än 2005–2009 (0,4–1,1 %). Av personerna födda i Sverige med minst en förälder född i Sverige eller personer födda utomlands uppges 0,5–0,7 procent utsatthet för sexualbrott 2010.

Omständigheter kring sexualbrott

Fördelningen mellan olika typer av *brottsplatser* vid sexualbrott har förändrats något över tid genom att en allt mindre del av brotten sker på allmän plats och en allt större sker i bostäder (tabell 3C i bilaga 1). År 2010 inträffade dock en något större del av händelserna på allmän plats (37 %) än i bostäder (31 %) (figur 3.20).

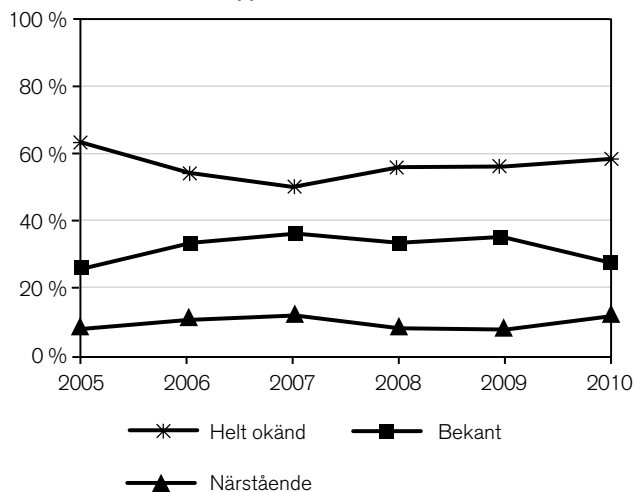
Figur 3.20. Typ av brottsplats för sexualbrott 2010, enligt NTU 2011. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.⁴⁹

I 59 procent av fallen var gärningspersonen helt okänd för den utsatta, i 29 procent av fallen var gärningspersonen en bekant och i 12 procent av fallen var gärningspersonen en närstående person (figur 3.21). Andelen bekanta gärningspersoner ökade något mellan

det första mättilfället 2005 och 2007, samtidigt som andelen fall där gärningspersonen varit okänd minskade. År 2010 minskade andelen bekanta gärningspersoner till samma nivå som 2005, samtidigt som andelen närstående och okända gärningspersoner ökade något.

Figur 3.21. Relation till gärningspersonen vid sexualbrott 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel händelser i procent av det totala antalet rapporterade händelser.⁵⁰

När det gäller omständigheter kring sexualbrott är det viktigt att notera att begreppet innefattar ett brett spektrum av brott – allt från lindrigare händelser som blottning, till mycket allvarliga händelser som våldtäkt. Det är sannolikt att mönstren för de olika typerna av sexualbrott skiljer sig åt när det gäller typ av brottsplats och relation till gärningsperson.

För att få en bättre bild av de händelser som NTU fångar in får de personer som uppges att de utsatts för sexualbrott svara på ett antal frågor om brottets *allvarlighetsgrad*. Drygt en fjärdedel (26 %) av sexualbrotten beskrivs som en händelse där någon tvingade eller försökte tvinga den utsatta till någon sexuell handling genom att hota, hålla fast eller göra illa på något sätt, vilket är i linje med resultaten från föregående mätningar. I vart tjugonde fall (5 %) uppges att den utsatta blivit sexuellt utnyttjad i situationer när han eller hon inte kunde försvara sig, exempelvis sov eller var alkohol- eller drogpåverkad. I en ungefär dubbelt så stor andel (11 %) av sexualbrotten beskrivs av de utsatta som en *våldtäkt*. Det skulle innebära att det skattade antalet våldtäkter i befolkningen uppgår till knappt 18 000 händelser under 2010. Här

⁴⁹ Då antalet personer som uppgett utsatthet för sexualbrott är få redovisas inte brottsplats uppdelat på kön.

⁵⁰ Då antalet personer som uppgett utsatthet för sexualbrott är få redovisas inte relation till gärningsperson uppdelat på kön.

bör noteras att det kan vara svårt för en person att tolka huruvida en händelse juridiskt sett ska bedömas som sexuellt tvång eller våldtäkt. Det innebär att de våldtäkthändelser som rapporterats i NTU i juridisk mening kan vara lindrigare sexualbrott, som sexuellt tvång, eller vice versa. Man bör också vara medveten om att det, precis som för hot- och misshandelsbrott, finns anledning att tro att händelser där personer utsatts för sexualbrott av en närstående person, troligen ofta i hemmet, är underrepresenterade i undersökningen. Den typen av utsatthet kan upplevas som särskilt känslig och är därmed svår att fånga upp i en frågeundersökning.⁵¹

Personrån

I NTU ställs följande fråga för att undersöka hur många i befolkningen (16–79 år) som utsattes för personrån 2010:

Rånade eller försökte någon råna dig genom att använda hot eller våld under förra året (2010)?

Enligt svaren i undersökningen har 1,0 procent utsatts för personrån under 2010. Det motsvarar ungefär 75 000 personer i befolkningen (16–79 år). Det skattade antalet händelser av det här slaget uppgår till drygt 95 000 (tabell 3.1). Personrån kan vara en brottstyp där utsatta har särskilt svårt att avgöra om händelsen verkligen var ett rån i lagens mening eller om det egentligen rörde sig om någon annan typ av brott.⁵² Antalet personer som uppger utsatthet för personrån har ökat något sedan föregående mätning, och så även det skattade antalet personrån. Det skattade antalet händelser i förhållande till antalet utsatta personer styrs av hur vanligt det är med upprepad utsatthet. Upprepad utsatthet för personrån är relativt ovanligt, och resultaten för 2010 indikerar dessutom en något lägre grad av upprepad utsatthet, jämfört med första mättillfället 2005. De allra flesta (88 %) av dem som uppger utsatthet för personrån under 2010 har utsatts för ett sådant brott en gång under året.

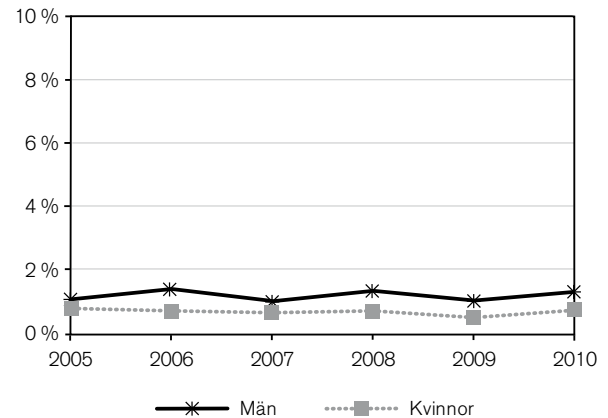
⁵¹ En indikation på detta kan fås genom övergripande jämförelser med resultaten i frågeundersökningen Slagen Dam (Lundgren m.fl. 2001). Där har andelen händelser av sexuellt våld som drabbar kvinnor i betydligt större utsträckning inträffat i hemmet än vad som uppges i NTU. Det bör dock nämnas att den undersökningens utförande skiljer sig från NTU.

⁵² Den sortens felkällor ska beaktas när man skattar nivåer av utsatthet, men bör inte på ett avgörande sätt påverka möjligheten att studera utvecklingen för den här typen av brott.

Kön och ålder

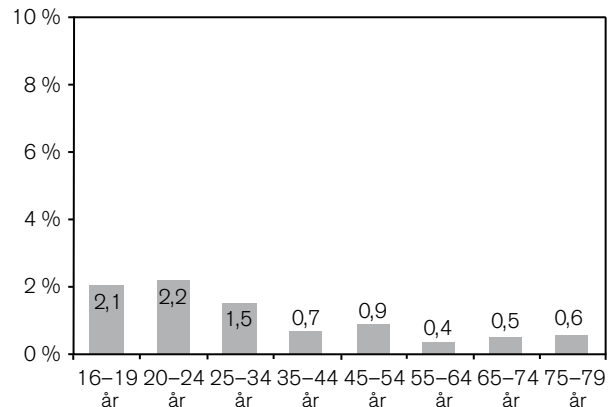
Av figur 3.22 framgår att män oftare än kvinnor uppger att de utsatts för personrån. Sammantaget uppger 1,3 procent av männen att de utsatts för personrån under 2010, medan motsvarande andel hos kvinnorna är 0,7 procent. Skillnaden mellan män och kvinnor har varit relativt oförändrad sedan 2005.

Figur 3.22. Utsatta för personrån 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

I likhet med de flesta brott mot enskild person uppger yngre personer att de har varit utsatta för personrån i större utsträckning än övriga åldersgrupper (figur 3.23). När det gäller kön och ålder är den mest utsatta gruppen män i åldern 16–24 år, där 3,0 procent uppger utsatthet för hot.

Figur 3.23. Utsatta för personrån 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Personrån är en brottstyp som ofta betraktas som ett typiskt ungdomsbrott, och resultaten i NTU bekräftar

den bilden när det gäller utsatthet. De utsatta uppger dessutom i lite drygt sex fall av tio (61 %) att de antingen vet eller uppskattar att gärningspersonen var 24 år eller yngre.⁵³

Andra grupper utsatthet för personrån

I resultaten framgår skillnader i utsatthet för personrån utifrån utbildningsnivå samt familje- och boendeförhållanden (tabell 3A i bilaga 1). Resultaten visar att skillnaderna vad gäller utrikes födda personers utsatthet för personrån i princip ligger på samma nivå som för inrikes födda.⁵⁴ I likhet med 2009 uppger personer med förgymnasial utbildning (1,3 %) i större utsträckning än personer med gymnasial (1,0 %) och eftergymnasial utbildning (0,8 %) att de utsatts för personrån under 2010.⁵⁵ Boende i flerfamiljshus (1,6%) och boende i storstad (1,6 %) uppger också högre nivåer av utsatthet jämfört med boende i småhus (0,6 %) och boende i större och mindre städer eller på landsbygden (0,5–0,8 %). Skillnaderna mellan dessa grupper återkommer i samtliga undersökningar. Även ensamstående personer utan barn (1,8 %) uppger en högre utsatthet för personrån 2010 än sammanboende personer med och utan barn (0,4–0,7 %).

Omständigheter kring personrån

För att mäta *allvarlighetsgraden* i personrån kan flera olika faktorer studeras. Ett mått på allvarlighetsgrad är om det förekom våld i samband med rånet. I 39 procent av det totala antalet rapporterade rån 2010 uppger den utsatte att han eller hon blev slagen, sparkad eller utsatt för annat fysiskt våld i samband med rånet, vilket är i linje med 2009 års resultat (36 %). Ett annat sätt att belysa allvarlighetsgrad är huruvida det förekommer kniv, skjutvapen eller något annat tillhygge vid personrån. I NTU uppger den utsatte att vapen eller tillhyggen förekom i nära en tredjedel (30 %) av händelserna 2010, vilket är en viss ökning från 2009 (25 %). Det handlar dock om relativt få fall varför andelen kan variera kraftigt mellan olika år. När det gäller *brottsplats* uppger de flesta personrån ha ägt rum på en allmän plats (80 %). Beträffande relationen till *gärningspersonen* uppger de allra flesta rånhandlingar ha utförts av en för den utsatte helt okänd person (86 %).

⁵³ Även i fall där gärningspersonen inte anses vara en ungdom uppskattas gärningspersonen vid rån vara relativt ung. I drygt åtta fall av tio (82 %) gör den utsatte bedömningen att gärningspersonens ålder är under 35 år.

⁵⁴ Inklusive personer med utrikes födda föräldrar.

⁵⁵ Det är troligt att samvariationen mellan utbildningsnivå och utsatthet för rån helt eller delvis kan förklaras av att dessa båda fenomen även samvarierar med *ålder*.

Bedrägerier

Bedrägeri är en brottstyp som utöver privatpersoner också drabbar exempelvis företag och myndigheter. I NTU är det dock endast bedrägeri mot privatpersoner som efterfrågas. För att utreda omfattningen av den typen av bedrägerier ställs följande fråga i NTU:

Blev du som privatperson på ett brottsligt sätt lurad på pengar eller andra värdesaker under förra året (2010)?

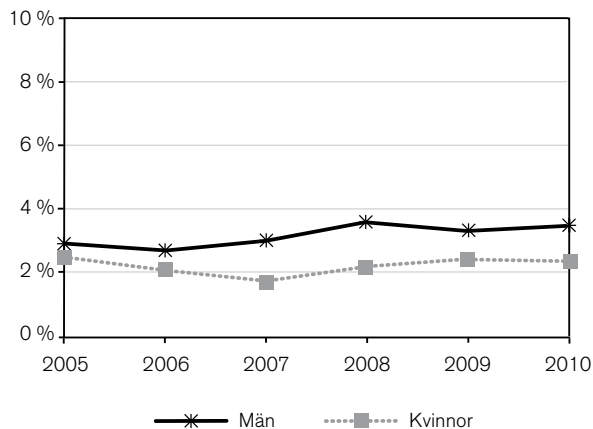
Enligt NTU 2011 uppger 3,0 procent, vilket motsvarar ungefär 216 000 personer i befolkningen (16–79 år), att de utsatts för den här typen av bedrägeri under 2010. Det skattade antalet händelser i befolkningen uppgår till cirka 344 000 (tabell 3.1).

Resultaten är i linje med de två föregående åren (2008 och 2009) men något högre än tidigare år (tabell 3B i bilaga 1). De flesta (84 %) som utsatts för bedrägeri under 2010 uppger att det rör sig om en enskilda händelse. Bedrägeri är en brottstyp som det kan vara svårt att fånga in i frågeundersökningar, bland annat för att man kan ha utsatts utan att själv veta om det. Det kan påverka utfallet i undersökningen och bör beaktas när resultaten tolkas.

Kön och ålder

En större andel män än kvinnor uppger att de blivit utsatta för bedrägeri under 2010 (3,5 respektive 2,4%, figur 24). Mönstret är ungefär detsamma som vid tidigare mättillfällen. Skillnaden mellan könen ökade fram till 2008, för att minska 2009 och förbli nästan oförändrad 2010.

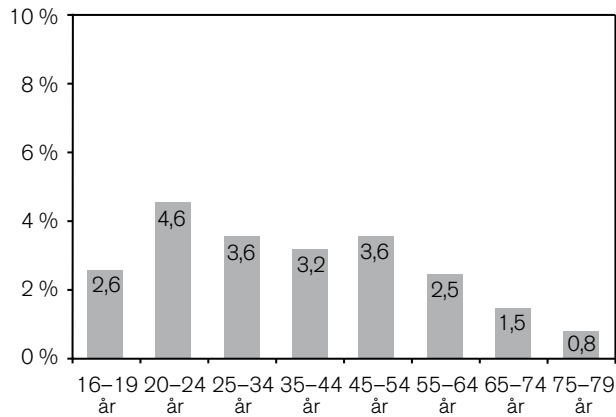
Figur 24. Utsatta för bedrägerier 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Utsatthet för bedrägerier är något mer jämnt fördelad mellan åldrarna än övriga brott mot enskild person.

Personer i åldrarna 20–24 år uppger dock utsatthet i större utsträckning än övriga åldersgrupper, vilket visas i figur 3.25.

Figur 3.25. Utsatta för bedrägerier 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Andra grupper utsatthet för bedrägerier

Personer med utländsk bakgrund⁵⁶ utsätts för bedrägeri i högre grad än personer med svensk bakgrund (3,8–4,8 % jämfört med 2,7 %, tabell 3A i bilaga 1). Ensamstående personer med barn utsätts också för bedrägeri i större utsträckning än ensamstående utan barn och sammanboende, 4,0 procent uppger att de utsätts för bedrägerier, vilket kan jämföras med mellan 2,5–3,4 procent i övriga grupper. Ensamstående föräldrars högre utsatthet för bedrägeri har noterats sedan 2007.

Det är även vanligare att personer som saknar gymnasial utbildning, boende i flerfamiljshus och boende i storstäder uppger utsatthet för bedrägeri, jämfört med andra grupper.

Omständigheter kring bedrägerier

Ett mått på *allvarlighetsgrad* när det gäller bedrägeri är värdet på det man blivit lurad på. Att som privatperson bli lurad på 100 000 kronor eller mer är ovanligt, men det förekommer i cirka 4 procent av fallen. Det vanligaste är att bli lurad på 2 000–9 999 kronor, vilket de utsatta uppger för 35 procent av bedrägeribrotten. I ungefär en fjärdedel (25 %) av fallen handlar det om 500–1 999 kronor och i en sjättedel (16 %) av fallen rör det sig om en summa som understiger 500 kronor.

⁵⁶ Personer som själva är utrikes födda eller har två utrikes födda föräldrar.

Det finns en mängd *olika sätt* som en gärningsperson kan använda för att lura till sig pengar eller värdesaker från privatpersoner. NTU ger inte en komplett bild av vilka metoder som används men belyser ett par av de mest uppmärksammade. Ofta handlar det om bank- eller kontokortsbedrägerier (25 % av fallen), vilka exempelvis kan ske genom så kallad *skimming*.⁵⁷ I en tredjedel (33 %) av fallen av uppges att bedrägerierna har skett via Internet. Resultaten är i linje med föregående års undersökning.

Trakasserier

Trakasserier handlar om en serie av mer eller mindre allvarliga händelser, till exempel hot, ofredande eller hemfridsbrott. Alla händelser som sammantaget definieras som trakasseri behöver inte vara kriminaliserade och därför klassificeras inte trakasseri som ett eget brott juridiskt sett. Men om någon eller några enskilda handlingar är kriminella, klassificeras de enligt gällande brottsrubricering.

För att undersöka hur många som upplever sig ha varit utsatta för trakasserier ställs denna fråga i NTU: *Trakasserier kan vara att vid upprepade tillfällen t.ex. bli förföljd eller få oönskade besök, telefonsamtal, meddelanden och liknande. Blev du trakasserad vid flera tillfällen under förra året (2010)?*

Enligt resultaten uppger 3,5 procent, vilket motsvarar cirka 256 000 personer i befolkningen (16–79 år), att de utsatts för trakasserier under 2010. När det gäller trakasserier har andelen utsatta (och därmed även antalet utsatta personer) i befolkningen minskat något varje år sedan det första mättillfället 2005 (tabell 1).⁵⁸

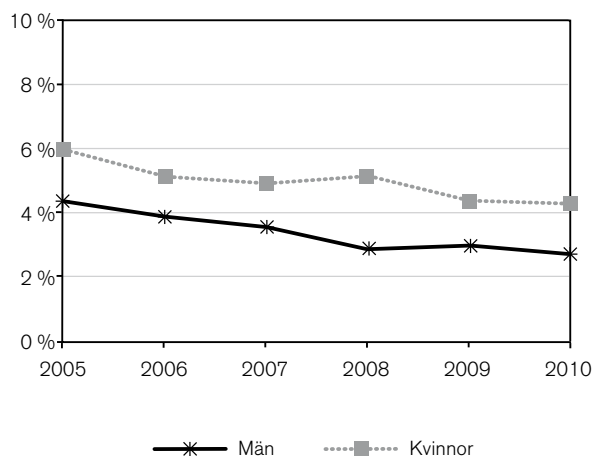
Kön och ålder

Kvinnor uppger i större utsträckning än män att de varit utsatta för trakasserier (figur 3.26), en skillnad som är genomgående sedan 2005. Den ovan nämnda minskningen över tid gäller dock båda könen.

⁵⁷ Vardaglig benämning på en form av kreditkortsbedrägeri där någon olovligen använder en speciell avläsare för att kopiera innehållet i magnetremsan på ett kreditkort. Källa: Nationalencyklopedin.

⁵⁸ Här bör noteras att frågan om utsatthet för trakasserier omformulerats något mellan det första och det andra mättillfället, vilket kan vara orsaken till minskningen av andelen utsatta mellan 2005 och 2006. I NTU 2006 ställdes frågan på detta sätt: *Trakasserier kan vara att vid upprepade tillfällen t.ex. bli förföljd eller få oönskade besök, telefonsamtal, meddelanden och liknande. Blev du trakasserad under förra året (2005)? Sedan NTU 2007 ingår frasen "vid flera tillfällen". Den nya formuleringen kan framstå som överflödigt men erfarenheterna från datainsamlingen 2006 visade på behov av ytterligare förtydligande att trakasserier utgörs av en serie händelser.*

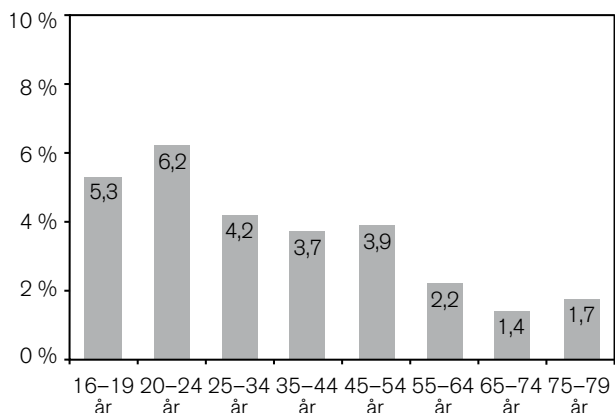
Figur 3.26. Utsatta för trakasserier 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Generellt sett är det unga personer som i högst grad uppger att de utsatts för trakasserier, medan utsattheten är lägre bland medelålders och äldre personer (figur 3.27). Skillnaderna i utsatthet mellan åldersgrupperna är i paritet med de åldersskillnader som finns för exempelvis hot och sexualbrott.

Utsattheten är särskilt stor bland unga kvinnor: 8,3 procent av kvinnorna i åldern 16–24 år uppger att de utsatts för trakasserier 2010 (tabell A i bilaga 1). Lägst andel utsatta under samma period återfinns bland både män och kvinnor i åldern 65–79 år, där 1,0 respektive 1,9 procent uppger att de har utsatts för trakasserier.

Figur 3.27. Utsatta för trakasserier 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Andra grupper utsatthet för trakasserier

I likhet med flertalet andra brott mot enskild person uppger personer med endast förgymnasial utbildning

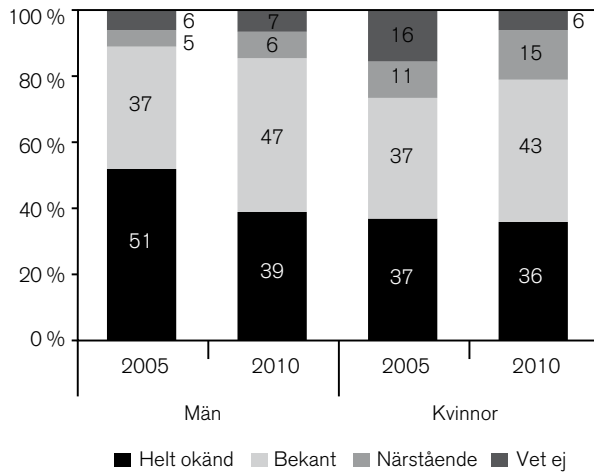
(4,4 %) ensamstående personer (5,2–7,4 %), och boende i flerfamiljshus (4,7 %) i större utsträckning än övriga befolkningsgrupper att de utsatts för trakasserier 2010 (tabell A i bilaga 1). I tidigare mätningar har personer som är födda i ett annat land uppgett en högre utsatthet för trakasserier än personer födda i Sverige, men 2010 är det personer födda i Sverige med två utrikes födda föräldrar som uppger den högsta utsattheten (7,8 % jämfört med 3,1–4,4 %). Resultaten 2010 visar inte på några större skillnader i utsatthet beroende om man bor i städer eller på landsbygden.

Omständigheter kring trakasserier

Det vanligaste är att gärningspersonen uppger vara en bekant eller en helt okänd person (45 respektive 37 %). Ungefär var åttonde (12 %) uppger att det rör sig om en närstående person och 6 procent uppger att de inte vet vem gärningspersonen är (tabell 3D i bilaga 1).⁵⁹ Relationen till gärningspersonen skiljer sig något åt mellan kvinnor och män, men skillnaden är något mindre än för andra brottstyper. Bland både män och kvinnor som utsatts för trakasserier 2009 är det vanligaste svaret att gärningspersonen är helt okänd eller en bekant (figur 3.28). Däremot uppger kvinnor betydligt oftare än män att gärningspersonen är en närstående person. Bland de kvinnor och män som uppger att de utsatts för trakasserier av en närstående eller nära bekant framgår i närmare fyra fall av tio (40 %) att det rör sig om en nuvarande eller före detta partner.

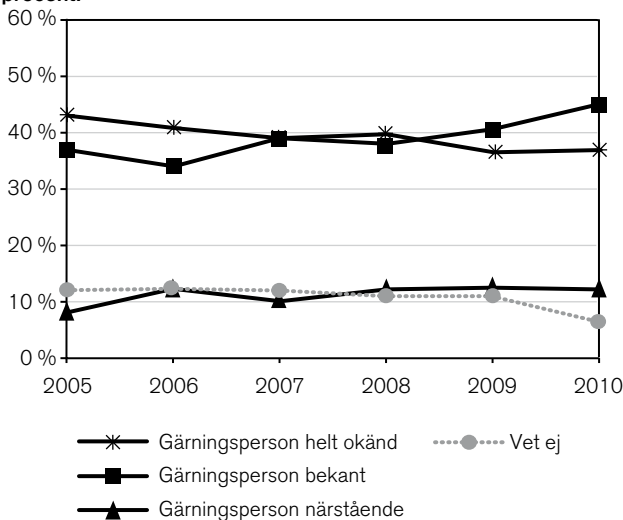
⁵⁹ Här bör uppmärksammas att svarsalternativet "vet ej" ingår i redovisningen och att en förhållandevis stor andel av de tillfrågade har angett det svarsalternativet. Anledningen till detta är att en jämförelsevis stor andel av de tillfrågade har uppgett detta svar. Just för trakasserier bedöms det också som fullt möjligt att man kan vara utsatt utan att ha en uppfattning om vem gärningspersonen är, och därigenom kan man inte bedöma om han eller hon är en närstående, bekant eller okänd person.

Figur 3.28. Relation till gärningspersonen för trakasserier 2005 och 2010, enligt NTU 2006 och 2011. Särredovisning efter kön. Andel utsatta personer i procent.

För trakasserier mot män har andelen okända gärningspersoner minskat sedan 2005 (figur 3.28) och för trakasserier mot kvinnor syns också en ökning i andelen närstående gärningspersoner. För män har andelen helt okända gärningspersoner sjunkit sedan 2005 (figur 3.28).

Figur 3.29. Relation till gärningspersonen för trakasserier 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel utsatta personer i procent.

Trakasserier kan naturligtvis vara mer eller mindre allvarliga. En indikator på *allvarlighetsgrad* kan vara hur händelserna upplevs av den som utsätts. I NTU frågas hur skrämmande den utsatte tycker att händelserna var. Av dem som uppger att de utsatts för trakasserier upplever drygt hälften (54 %) att händelserna var ganska eller mycket skrämmande, medan övriga anting-

en upplever händelserna som inte särskilt (27 %) eller inte alls skrämmande (19 %).

En annan indikator på allvarlighetsgrad, som också belyser omfattningen på utsattheten, är antalet rapporterade händelser. Med händelser menas i detta avseende varje telefonsamtal, besök, brev, sms och så vidare som trakasserierna uppges ha omfattat. Trakasserier skiljer sig här från de andra brottstyperna i NTU genom att en *serie av händelser*, i stället för en *enstaka händelse*, räknas som ett brott.⁶⁰ Fyra av tio (40 %) uppger att det rörde sig om färre än fyra händelser, 27 procent att det rörde sig om 5–10 händelser och drygt en femtedel (22 %) uppger att det rörde sig om 11–100 händelser. Ungefär en tiondel, 11 procent, vilket motsvarar ungefär 28 000 personer av befolkningen, uppger att trakasserierna omfattade ett mycket stort antal händelser (100 eller fler).

Generellt om egendomsbrott mot hushåll

Resultat i korthet

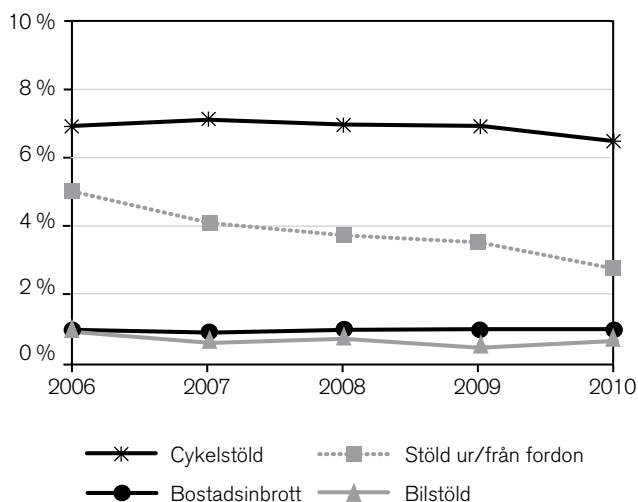
- Brottskategorin egendomsbrott mot hushåll omfattas i NTU av brottstyperna *bostadsinbrott*, *bilstöld*, *stöld ur eller från fordon* och *cykelstöld*.
- Ungefär vart tionde hushåll (10 %) utsattes för något egendomsbrott under år 2010.
- Andelen har minskat något sedan 2005. Framför allt har andelen hushåll utsatta för stöld ur eller från fordon minskat.
- Särskilt utsatta är hushåll med barn, i synnerhet ensamstående med barn, hushåll i flerfamiljshus samt boende i storstäder eller större städer.
- Drygt hälften av de brott mot egendom som rapporterats i NTU uppges vara anmälda till polisen. I störst utsträckning anmäls bilstöld och bostadsinbrott.
- Den upprepade utsattheten för brott mot egendom är betydligt lägre än motsvarande andel av brotten mot enskild person.

⁶⁰ När det handlar om trakasserier kan det totala antalet händelser naturligtvis sträcka sig över en längre tidsperiod än bara ett år. I NTU fångas det totala antalet händelser in, men någon eller några av händelserna ska ha ägt rum under år 2010 för att brotten ska räknas med.

Brottskategorin *egendomsbrott mot hushåll* omfattas i NTU av brottstyperna *bostadsinbrott*, *bilstöld*, *stöld ur eller från fordon* och *cykelstöld*. Gemensamt för dessa brottstyper är att utsatthet ofta gäller hushållet som helhet. Att exempelvis en cykel eller bil som tillhör någon i familjen blir stulen innebär, förutom de integritetskränkande aspekterna av att bli utsatt för brott, även omkostnader som kan påverka hela hushållets ekonomiska rörlighet. För samtliga nämnda brottstyper får de tillfrågade därför svara på frågor om utsatthet inom hela hushållet. Av figur 3.30 framgår att det vanligaste egendomsbrottet är *cykelstöld*, där 6,5 procent av hushållen har utsatts, en nivå som varit relativt stabil sedan 2006.⁶¹ Därefter följer *stöld ur eller från fordon*, vilket 2,8 procent av hushållen uppger sig ha varit utsatta för. *Stöld ur eller från fordon* är en brottstyp där andelen utsatta har minskat (-2,2 procentenheter) mest de senaste fyra åren.

Bostadsinbrott och bilstöld uppges i lägst utsträckning: 1,0 procent av hushållen rapporterar att de har drabbats av bostadsinbrott under 2010 och bilstöld uppges ha drabbat 0,6 procent av de hushåll där någon ägde en bil under samma period. Andelen hushåll som utsatts för bilstöld ser ut att ha minskat något, från 0,9 % 2006 till 0,6 % 2010. En betydande minskning kan också observeras i den officiella statistiken över polisanmälda bilstölder under samma tidsperiod.

Figur 3.30. Utsatthet för olika typer av egendomsbrott mot hushåll 2006–2010, enligt NTU 2007–2011. Andel i befolkningen, i procent.

⁶¹ Med anledning av att redovisningssättet för dessa brottstyper ändrades mellan det första och det andra årets undersökning kan inte några jämförelser göras med utsattheten 2005.

Enligt NTU 2011 utsattes 10,0 procent av hushållen i befolkningen för något av de efterfrågade egendomsbrotten 2010, vilket är lägre än resultatet för 2009 (11,0 %) som i sin tur var lägre än resultaten för 2006–2008 (12,6–11,2 %, se även tabell 3.2). Minskningen består framför allt av en sjunkande andel utsatta för stöld ur eller från fordon.

Antalet händelser i befolkningen skattas utifrån uppgifter om hur många gånger de utsatta hushållen har utsatts för respektive brottstyp under det föregående året (tabell 3.2). Eftersom den upprepade utsattheten för egendomsbrott mot hushåll är relativt låg är antalet händelser nästan desamma som antalet utsatta hushåll. Bilstöld har den största relativa skillnaden mellan antal händelser (25 000) och antal utsatta hushåll (18 000).

I följande avsnitt presenteras först resultat avseende anmälningsbenägenheten för de olika brottstyperna, därefter presenteras dels ett avsnitt om hur vanligt det är att hushåll rapporterar upprepade utsatthet för egendomsbrott, dels hur utsattheten för egendomsbrott mot hushåll fördelar sig regionalt. Sedan följer ett avsnitt om hur utsattheten för de olika typerna av egendomsbrott mot hushåll förhåller sig till olika bakgrundsfaktorer som boende- och familjeförhållanden. Utöver detta redovisas resultat som gäller en del av omständigheterna kring egendomsbrotten mot hushåll. Ett mer utförligt tabellunderlag (tabell 3E–3I) med de grundläggande resultaten finns i tabellbilagan.

Nio av tio bilstölder anmäls

Brott mot egendom uppges generellt i betydligt högre grad än brott mot enskild person vara anmälda till polisen. Drygt hälften (51 %) av de brott mot egendom som de utsatta i NTU besvarat frågor om uppges vara polisanmälda. För stöldbrott varierar anmälningsbenägenheten bland annat beroende på värdet på det som blivit stulet (Persson 1990). Stöldbrott där det stulna har ett högt ekonomiskt värde (exempelvis bilstöld) innebär oftare att den utsatte begär ersättning från försäkringsbolag, vilka vanligtvis kräver att brottet ska vara polisanmält (Brå 2006). Därför är det inte förvånande att bilstölder anmäls i större utsträckning än stöld ur eller från fordon och i betydligt större utsträckning än cykelstölder (tabell 2).

Ungefär nio av tio (89 %) bilstölder som hushållen i befolkningen utsatts för uppges vara anmälda till polisen enligt NTU. Motsvarande andel för stöld ur eller från fordon är 66 procent. När det gäller cykelstölderna uppges 38 procent vara polisanmälda. Precis som bilstöld är bostadsinbrott en brottstyp som anmäls till

Tabell 3.2. Andel hushåll i befolkningen (16–79 år) som utsatts för olika typer av brott mot egendom, skattat antal händelser samt andel polisanmälda händelser 2006–2010, enligt NTU 2007–2011.

	Andel utsatta hushåll i procent					Skattat antal utsatta hushåll	Skattat antal händelser i populationen	Andel polisanmälda händelser i procent
	2006	2007	2008	2009	2010			
SAMTLIGA EGENDOMSBROTT MOT HUSHÅLL¹	12,6	11,7	11,2	11,0	10,0	402 000	524 000	51
Bostadsinbrott	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0	38 000	38 000	86
Bilstöld ²	0,9	0,8	0,7	0,5	0,6	18 000	25 000	89
Stöld ur/från fordon	5,0	4,1	3,7	3,5	2,8	113 000	141 000	66
Cykelstöld	6,9	7,1	6,9	6,9	6,5	258 000	319 000	38

¹ Netto redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

² I tabellen redovisas bilstöld *bland hushåll som ägde bil under respektive år* eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen. Andelen hushåll utsatta för bilstöld av hela befolkningen 2010 är 0,4 procent.

polisen i relativt hög grad och därmed har en förhållandevis liten dold brottslighet.

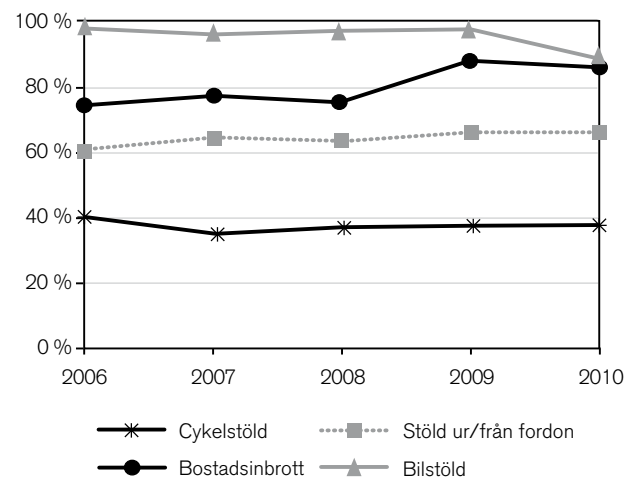
Enligt resultaten i NTU anmäldes 86 procent av bostadsinbrotten under 2010. Resultaten för andel anmälda egendomsbrott mot hushåll är i linje med föregående års resultat, men med en minskning (–9 procentenheter) för bilstöld⁶². När det gäller utvecklingen av antalet anmälda händelser över tid (figur 31) skiljer sig resultaten i NTU från den officiella kriminalstatistiken.⁶³

I föregående avsnitt visades att en betydande andel av det totala antalet brott mot enskild person begås mot en liten grupp upprepat utsatta. Det är sedan tidigare känt att upprepad utsatthet för vissa brott mot egendom är förhållandevis ovanlig i Sverige, både i jämförelse med andra brottstyper men också vid internationell jämförelse (Brå 2001b). I linje med det visar resultaten i NTU att upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll är ovanligt.

⁶² Här bör uppmärksammas att antalet hushåll som uppgett utsatthet för bilstöld är relativt liten (n=59) och att det därför inte är uteslutet att den större skillnaden som noteras mellan 2009 och 2010 kan ha uppstått av en slump.

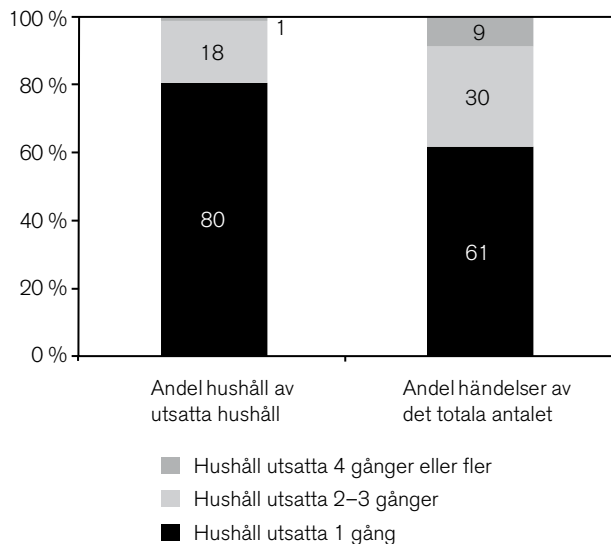
⁶³ Det finns en lång rad tänkbara förklaringar till detta, bland annat att de båda källorna mäter olika aspekter av brottsligheten (självrporterad utsatthet för brott respektive polisanmäld brottslighet). Till exempel avser den officiella kriminalstatistiken inte bara brott mot privatpersoner, för fordonsbrotten och bedrägerier räknas även brott mot till exempel privata företag och offentlig verksamhet. Ett annat exempel på hur de olika källorna skiljer sig från varandra är att det är sannolikt att NTU i högre utsträckning än kriminalstatistiken fångar in händelser som i lagens mening inte skulle bedömas som brottsliga. För vidare resonemang om jämförbarheten mellan NTU och anmälningsstatistiken, *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2010*, (Brå 2011b).

Figur 3.31. Andel polisanmälda egendomsbrott mot hushåll 2006–2010, enligt NTU 2007–2011. Andel händelser, i procent.

Av figur 3.32 och tabell 3H i bilaga 1 framgår att 80 procent av de utsatta hushållen endast utsatts för ett egendomsbrott under 2010, 18 procent utsattes 2–3 gånger och ungefär 1 procent utsattes fyra gånger eller fler. Andelen hushåll som utsatts för egendomsbrott vid fyra tillfällen eller fler under 2010 är således betydligt lägre än motsvarande andel utsatta för brott mot enskild person, som enligt resultaten i föregående avsnitt uppgår till 10 procent av de utsatta (tabell 3G i bilaga 1).

Figur 3.32. Upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll 2010, enligt NTU 2011. Andel hushåll utsatta 1 gång, 2–3 gånger samt 4 gånger eller fler, i förhållande till andel händelser, i procent.

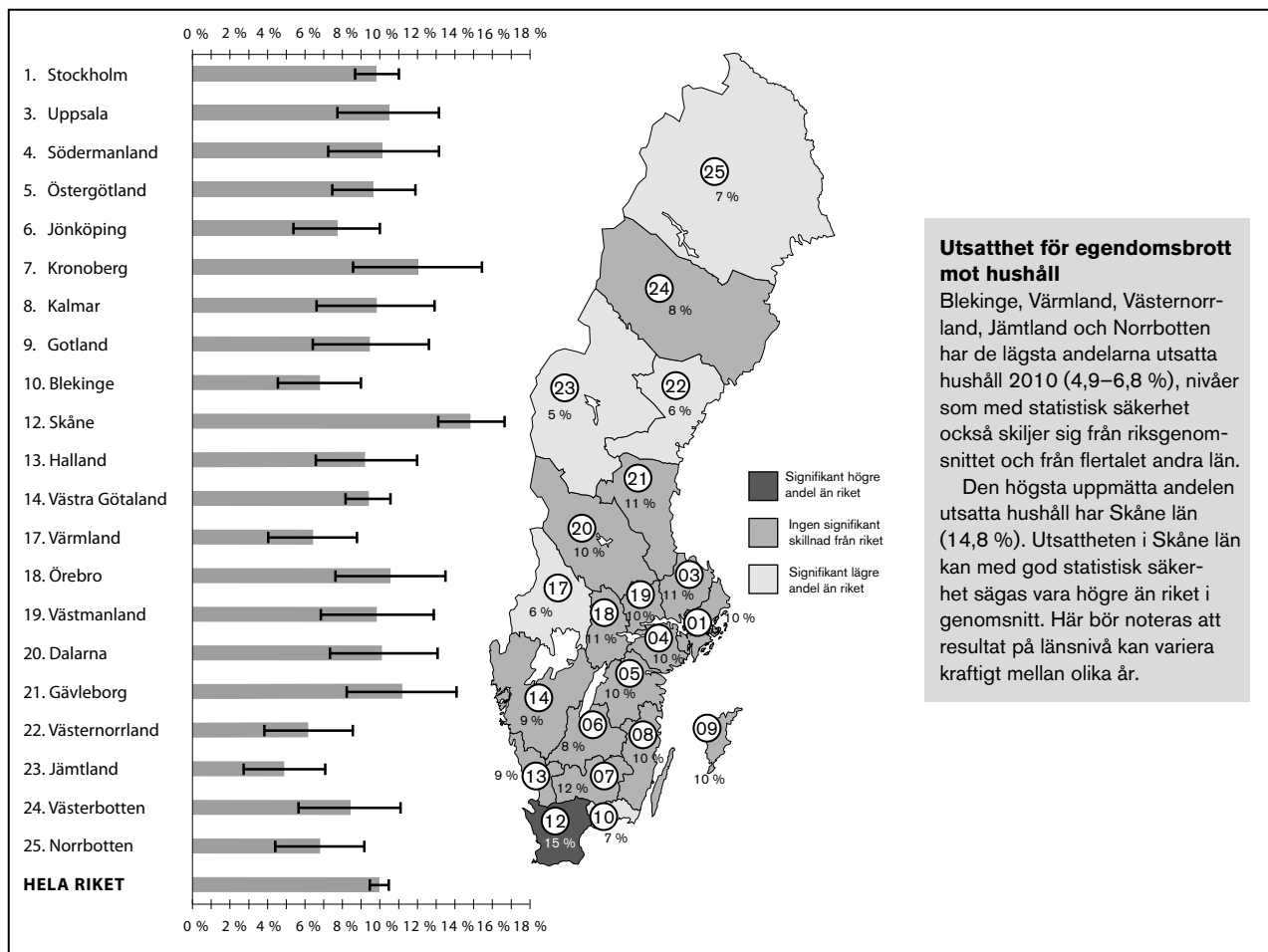

Figur 3.32 visar att de hushåll som utsatts för *ett* brott tillsammans stod för 61 procent av samtliga rapporterade händelser, medan de hushåll som utsatts för två eller tre brott utsattes för 30 procent av händelserna. Den lilla grupp hushåll (1 % av de utsatta hushållen) som under 2010 utsattes för fyra eller fler brott stod för 9 procent av de rapporterade händelserna. Det kan jämföras med motsvarande fördelning för brott mot enskild person där den mest utsatta gruppen (fyra brott eller fler) utsattes för hälften (50 %) av brotten (figur 3.5).

Vilka hushåll drabbas av upprepade egendomsbrott?

Trots att upprepad utsatthet för brott mot egendom inte är lika vanligt förekommande som upprepade brott mot enskild person, utgör resultaten om vilka grupper som utsätts för upprepade brott mot egendom en viktig kunskap som kan användas för att identifiera särskilda riskgrupper i befolkningen.

Figur 3.33. Utsatthet för egendomsbrott mot hushåll 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %, för mer information om konfidensintervall se kapitel 2). Andel för respektive län, i procent.

Utsatthet för egendomsbrott mot hushåll

Blekinge, Värmland, Västernorrland, Jämtland och Norrbotten har de lägsta andelarna utsatta hushåll 2010 (4,9–6,8 %), nivåer som med statistisk säkerhet också skiljer sig från riksgenomsnittet och från flertalet andra län.

Den högsta uppmätta andelen utsatta hushåll har Skåne län (14,8 %). Utsattheten i Skåne län kan med god statistisk säkerhet sägas vara högre än rikets genomsnitt. Här bör noteras att resultat på länsnivå kan variera kraftigt mellan olika år.

Resultaten för upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll skiljer sig dock mycket lite från de generella mönstren för egendomsbrott mot hushåll. De grupper som i störst utsträckning uppger att deras hushåll har utsatts för något brott mot egendom är också de grupper som uppger högst grad av upprepad utsatthet (tabell 3H i bilaga 1). Det gäller sammanboende respektive ensamstående med barn, boende i flerfamiljshus samt boende i storstäder (storstadsregionerna Stockholm, Göteborg och Malmö) eller större städer.

Regionala skillnader

När utsattheten för egendomsbrott mot hushåll studeras utifrån den regionala fördelningen (figur 3.33) kan det noteras att spridningen mellan länen är något större för utsatthet för egendomsbrott mot hushåll än för utsattheten för brott mot person (figur 3.7). Generellt är fördelningen sådan att län som till stor del består av landsbygd och småstäder har en mindre andel utsatta hushåll än län som omfattar storstäder eller större städer.

Fordonsrelaterade brott

Fordonsrelaterade brott utgör en relativt stor andel (cirka 13 %) av det totala antalet anmälda brott mot brottsbalken.⁶⁴ De fordonsrelaterade brotten i NTU innefattar tre brottstyper: bilstöld, stöld ur eller från fordon och cykelstöld.⁶⁵

För att undersöka omfattningen av bilstöld ställs följande fråga i NTU till dem som uppgett att någon i hushållet ägde en bil under 2010:

Fick du eller någon annan i hushållet en bil stulen under förra året (2010)?

För att belysa omfattningen av stöld ur eller från fordon och cykelstöld ställs dessa frågor:

Fick du eller någon annan i hushållet något stulet ur eller från en bil, en motorcykel, en moped, en husvagn eller liknande under förra året (2010)?

respektive

Fick du eller någon annan i hushållet någon cykel stulen under förra året (2010)?

Enligt NTU har 0,6 procent av hushållen, vilket motsvarar cirka 18 000 hushåll i Sverige, utsatts för bilstöld 2010 (tabell 3E i bilaga 1). Omkring 2,8 procent eller drygt 113 000 hushåll, uppger sig ha utsatts för stöld ur eller från ett fordon, medan 6,5 procent eller ungefär 258 000 hushåll uppger att de har utsatts för cykelstöld under 2010.

Familjetyp

Resultaten visar att hushåll med barn i störst utsträckning utsätts för cykelstölder, i synnerhet hushåll som består av ensamstående med barn (där 12,4 % av hushållen uppges vara utsatta, att jämföra med gruppen sammanboende utan barn där andelen är 4,6 %, tabell 3F i bilaga 1). Hushåll med barn uppges också oftare än hushåll utan barn vara utsatta för stöld ur och från fordon (3,6–3,9 % jämfört med 2,4–2,9 %).

När det gäller cykelstöld kan resultatet till viss del förklaras av att hushåll med barn generellt sett äger fler cyklar per hushåll, vilket ökar risken för cykelstöld.

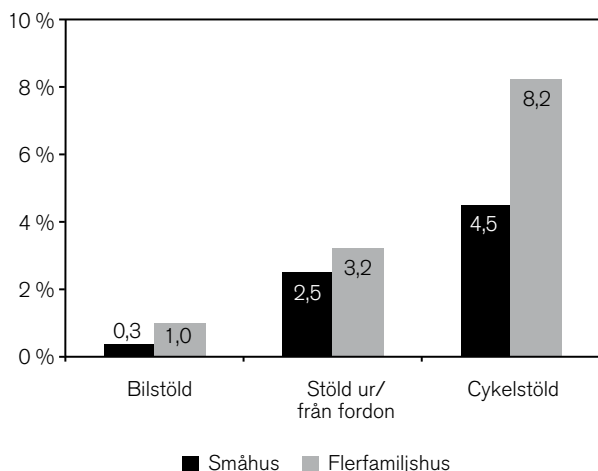
Bostadstyp

Personer som bor i flerfamiljshus uppger i större utsträckning än boende i småhus att deras hushåll utsätts för fordonsrelaterade brott (figur 3.34). Både när det gäller bilstöld och cykelstöld är boende i flerfamiljshus särskilt utsatta (1,0 respektive 8,2 %) jämfört med dem som bor i småhus (0,3 % respektive 4,5 %). Även när det gäller utsatthet för stöld ur eller från fordon är boende i flerfamiljshus mer utsatta än boende i småhus, men skillnaden är inte lika stor (3,2 % jämfört med 2,5 %).

⁶⁴ Procentsatsen avser andel av samtliga anmälda brott mot brottsbalken, även inkluderat de typer av brott som inte ingår i NTU.

⁶⁵ Med stöld ur eller från ett fordon avses stöld av föremål som finns på eller i en bil, en motorcykel, en moped, en husvagn eller liknande. Stöld från cykel ingår inte.

Figur 3.34. Utsatthet för fordonsrelaterade brott 2010, enligt NTU 2011. Särredovisning efter bostadstyp. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Boendeort

Utsatthet för fordonsrelaterade brott varierar efter boendeortens urbaniseringsgrad (tabell 3F i bilaga 1). Personer som bor i storstadsregionerna Stockholm, Göteborg och Malmö uppger i större utsträckning än personer boende i andra regioner att deras hushåll drabbats av stöld ur eller från fordon under 2010 (3,4 % jämfört med 2,2–2,7 %). Däremot uppger boende i större städer oftare än boende i storstäder respektive boende i mindre städer och på landsbygd att hushållet har utsatts för cykelstöld (8,0 % jämfört med 4,1–6,6 %).

Det egna bostadsområdet vanligaste brottsplatsen

Det egna bostadsområdet uppges vara den vanligaste geografiska platsen för fordonsrelaterade brott, mellan 60 och 64 procent uppges ha skett i det egna bostadsområdet. De hushåll som utsatts för cykelstöld får svara på frågan om från vilken typ av plats som cykeln blev stulen. I de flesta fall (57 %) rör det sig om en allmän plats. I andra fall har cykeln blivit stulen ur ett källarförråd (12 %) eller från någon annan privat plats (32 %).

På frågan om vilken typ av fordon det rört sig om vid stöld ur eller från fordon svarar de utsatta i de flesta fall (87 %) att det handlar om bil. Andra fordon, som i betydligt lägre utsträckning blir föremål för sådan stöld, är till exempel mopeder och motorcyklar.

Bostadsinbrott

Bostadsinbrotten upplevs ofta som mer allvarliga och integritetskränkande än många andra av de stöldbrott som hushållen drabbas av. För att undersöka omfattningen av bostadsinbrott ställs följande fråga i NTU:

Bröt sig någon in i din bostad i syfte att stjäla något under förra året (2010)?

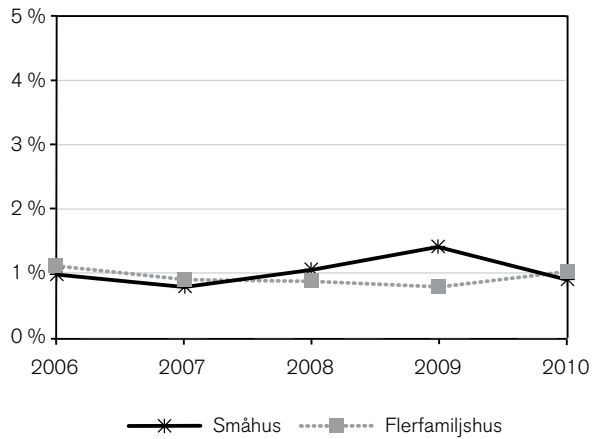
Enligt resultaten från NTU har 1 procent av hushållen drabbats av bostadsinbrott 2010, vilket motsvarar cirka 38 000 hushåll i Sverige.

Skillnader mellan olika grupper

Boende i småhus och boende i flerfamiljshus utsattes för bostadsinbrott i ungefär lika stor utsträckning under 2010 (0,9 respektive 1,0 %, figur 3.35). Fördelningen skiljer sig från den officiella kriminalstatistiken, där polisanmälningar om bostadsinbrott i småhus är vanligare än anmälningar om bostadsinbrott i flerfamiljshus. NTU-resultaten för 2009 visade för första gången en skillnad i utsatthet för bostadsinbrott mellan småhus och flerfamiljshus liknande den i den officiella kriminalstatistiken, men resultatet för 2010 är en återgång till de jämna nivåer som noterats sedan undersökningen inleddes 2005.

När det gäller boendeort uppger boende i storstäderna utsatthet i något större utsträckning (1,2 %) än boende i andra större städer (0,9 %), som i sin tur uppger utsatthet i större utsträckning än boende i småstäder och på landsbygd (0,7 %). I resultaten för 2010 uppger en något större andel personer som är ensamstående med barn att de utsatts för bostadsinbrott jämfört med hushåll som består av andra familjetyper (1,2 % jämfört med 0,9–1,0 %), men skillnaden är mindre än de båda föregående åren (2008 och 2009).

Figur 3.35. Utsatthet för bostadsinbrott 2006–2010, enligt NTU 2007–2011. Särredovisning efter bostadstyp. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Omständigheter kring bostadsinbrott

Det är fler bostadsinbrott som sker på *vardagar* än på *veckoslut eller helgdagar* (65 % jämfört med 35 %). Det är också vanligare att inbrotten äger rum på *dagtid* än på *natttid* (66 % jämfört med 34 %). Vid de flesta (75 %) av de rapporterade bostadsinbrotten uppger de svarande att *något blivit stulet i samband med inbrottet*.

4 Trygghet

Sammanfattning

Andelen personer som känner sig otrygga när de går ut sent på kvällen är relativt oförändrad jämfört med föregående år, men har på längre sikt minskat från 21 procent 2006 till 16 procent 2011. Utvecklingen är likartad när det gäller oro för att utsättas för olika typer av brott. Minskningen i andelen otrygga avser främst kvinnor medan andelen otrygga män är relativt oförändrad. Det är dock fortfarande betydligt fler kvinnor än män som känner sig otrygga.

Av NTU framgår att det i befolkningen är vanligare med en generell oro för brottsligheten i samhället än för att själv utsättas för brott. Vanligast är dock att oroa sig för att en närstående ska utsättas för brott.

Ett mönster som framgår i NTU är att personer med lågt förtroende för rättsväsendet i större utsträckning upplever otrygghet än personer med stort förtroende för rättsväsendet. Undersökningen visar även att personer som upplever att brottsligheten i samhället ökar kraftigt i större utsträckning känner sig otrygga än personer som uppfattar brottsutvecklingen som oförändrad eller minskande.

Det är främst äldre personer som uppger att de känner sig otrygga. Likafullt är det bland äldre kvinnor som den största minskningen i andelen otrygga personer har skett sedan 2006. Bland män finns en stor spridning i otrygghet mellan olika åldrar; äldre män är betydligt oftare otrygga än yngre män. Även bland kvinnor är andelen otrygga högre ju äldre ål-

dersgrupp som studeras, men otryggheten är mer jämnt fördelad mellan åldersgrupperna.

Det är vanligare att personer födda i utlandet känner sig otrygga än personer födda i Sverige. Utlandsfödda personer upplever även i betydligt högre grad än de som är födda i Sverige att otryggheten påverkar deras livskvalitet. Till saken hör att personer födda utomlands är mer utsatta för brott.

Ungdomar känner sig otrygga i minst utsträckning i befolkningen, trots att det är den grupp som uppger störst utsatthet för brott. Äldre personer känner sig mest otrygga och oroliga för brottsligheten i samhället samtidigt som de uppger utsatthet för brott i minst utsträckning. Bland ungdomar är oron för brott dock mer konkret. Till skillnad från övriga i befolkningen oroar sig ungdomar i större utsträckning för att själva utsättas för olika typer av brott än för brottsligheten i samhället.

Sammanfattningsvis är det viktigt att komma ihåg att majoriteten av Sveriges befolkning känner sig trygg och att den mindre del (16 %) som trots allt känner otrygghet inte påverkas så mycket av den i vardagen. Bland de personer som känner sig otrygga och där otryggheten får negativa konsekvenser i vardagen ser man olika tendenser beroende på ålder. Äldre personer väljer oftare att stanna hemma på grund av sin otrygghet, medan yngre personer oftare väljer att byta färdväg eller väg.

I detta kapitel presenteras huvudresultaten om trygghet. Resultatgenomgångens främsta syfte är att beskriva nivåer och utveckling avseende otrygghet samt vilka grupper som uppger att de känner sig särskilt otrygga. Informationen ger kunskap om var behovet av trygghetsskapande åtgärder är störst.

Resultatredovisningen baseras till stor del på jämförelser mellan olika grupper, som män och kvinnor eller unga och gamla. Att studera hur trygghet varierar mellan olika befolkningsgrupper bidrar till en mer nyanserad bild av tryggheten i Sverige. Resultaten redovisas genomgående med uppdelning på kön och ålder. För övriga bakgrundsvariabler, bland annat svensk eller utländsk bakgrund, utbildning och bostadstyp, redogörs resultaten löpande i text och återfinns i sin helhet i tabellbilagan (tabellerna 4A–4H) i slutet av rapporten.

Den Nationella trygghetsundersökningen (NTU) ger goda möjligheter att ingående beskriva och analysera hur trygghet, otrygghet och oro för brott upplevs och utvecklas i Sverige. Unikt för NTU jämfört med liknande undersökningar är att resultaten även går att relatera till utsatthet för olika typer av brott, vilket redovisas nedan.

Som tidigare nämnts är otrygghet och oro för brott komplexa och mångfacetterade fenomen. Ambitionen med NTU är inte att fånga in och bedöma hela den komplexa otrygghetsföreteelsen, utan att bidra med ett antal centrala indikatorer på området. Frågorna fokuserar exempelvis på såväl otrygghet för personlig del som oro för närstående och oro över brottsligheten i samhället i stort.

I resultatredovisningen beskrivs inledningsvis en mer allmän upplevelse av otrygghet och den konkreta oron över att drabbas av olika typer av brott. Därefter följer ett avsnitt som beskriver i vilken utsträckning otryggheten påverkar beteendet och livskvaliteten. Slutligen följer ett avsnitt som fokuserar på hur otryggheten ser ut bland personer med olika erfarenhet av utsatthet för brott samt bland personer med olika inställning till brottsligheten och rättsväsendet.

Otrygghet ute sen kväll

Resultat i korthet

- De allra flesta känner sig trygga i sitt bostadsområde om de går ut en sen kväll, men drygt var sjätte person känner sig otrygg (16 %).
- Andelen otrygga har minskat sedan mätningarna började 2006 men är relativt oförändrad de senaste tre åren.
- Kvinnor känner sig flerfaldigt mer otrygga än män.
- Äldre personer väljer oftare att stanna hemma till följd av sin känsla av otrygghet, medan yngre personer oftare väljer en annan färdväg eller ett annat färdstätt till följd av sin otrygghet.

För att fånga känslan av otrygghet för egen personlig del används en fråga som tar fasta på känslan av otrygghet vid utevistelse sena kvällar i det egna bostadsområdet. Frågan är inte specifikt kopplad till brott utan syftar i NTU till att beskriva en mer allmän otrygghet. Frågan är vanlig i studier av detta slag.⁶⁶ Intervjufrågan är formulerad på följande vis:

Om du går ut ensam sent en kväll i området där du bor, känner du dig då mycket trygg, ganska trygg, ganska otrygg, mycket otrygg eller går du aldrig ut ensam sena kvällar?

För att särskilja dem som aldrig går ut på grund av otrygghet från övriga, ställs följdfrågan:

Är skälet till att du aldrig går ut ensam sent på kvällen... A) att du inte har någon anledning eller möjlighet att gå ut ensam sent på kvällen, B) att du känner dig otrygg eller C) annat skäl?

Fem av sex känner sig trygga

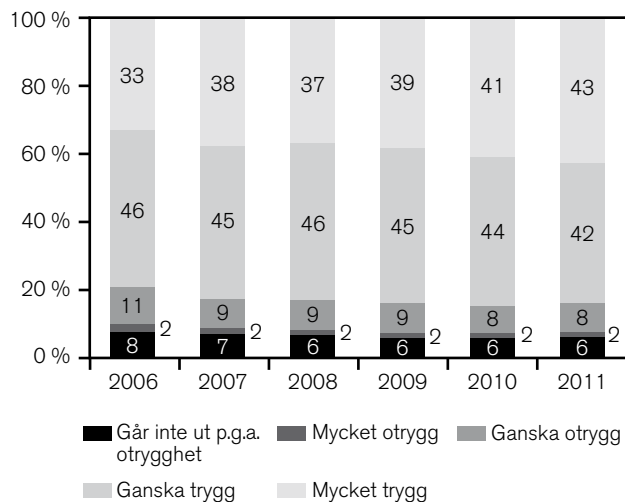
En stor majoritet (84 %) av befolkningen mellan 16 och 79 år uppger att de känner sig ganska eller mycket trygga när de går ut ensamma sent en kväll i sitt eget bostadsområde (figur 4.1). Resultatet är i linje med de senaste årens undersökningar. Jämfört med när NTU genomfördes första gången 2006 har emellertid andelen personer som känner sig ganska eller mycket trygga ökat med 5 procentenheter.

Knappt var tionde person känner sig ganska otrygg vid sådan utevistelse (8 %). En lägre andel, cirka 2

⁶⁶ Se exempelvis Litzén (2006) eller SCB:s undersökning av levnadsförhållanden (ULF), 2006:3–4. Fråga 254 (SCB 2006).

procent, känner sig mycket otrygga, medan 6 procent uppger att de inte går ut ensamma sena kvällar på grund av otrygghet.⁶⁷

Figur 4.1. Otrygghet, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.

Skillnader i trygghet mellan olika grupper

Den fortsatta redovisningen fokuserar på hur andelen otrygga varierar mellan olika befolkningsgrupper (tabell 4A i bilaga 1). Redovisningsenhet är den andel i befolkningen, 16–79 år, som svarat att de antingen känner sig *ganska eller mycket otrygga eller att de inte går ut på grund av otrygghet*.

Regionala skillnader

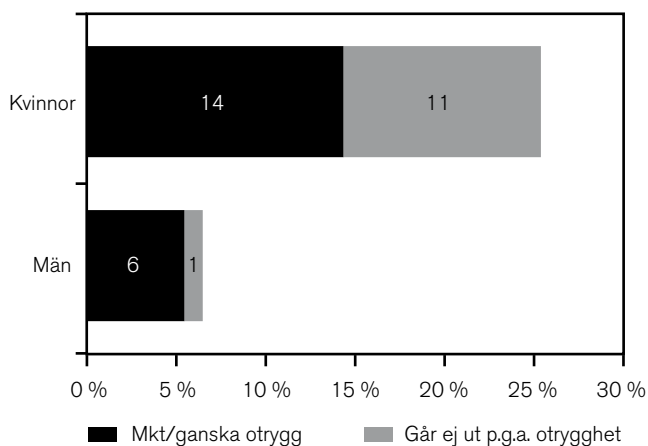
Ungefär var sjätte person i Sverige (16 %) uppger att de känner sig otrygga när de vistas ute ensamma i området där de bor (tabell 4G i bilaga 1). En analys av otryggheten på länsnivå visar att boende i Västerbottens, Jämtlands och Värmlands län i lägst grad uppger att de känner sig otrygga, ungefär var tionde person uppger detta (figur 4.2). Boende i Stockholms, Skåne och Blekinge län är de som i högst grad uppger sig vara otrygga när de vistas ute ensamma, knappt var femte person är otrygg i dessa län. Det är viktigt att tänka på att det kan förekomma stora variationer i otrygghet inom ett län; invånarna i en kommun eller kommunedel kan vara mer eller mindre trygga jämfört

med invånarna i en annan kommun eller kommunedel i samma län (tabell 4G i bilaga 1).

Kön

Majoriteten av de män och kvinnor som besvarat frågor i NTU uppger att de känner sig ganska eller mycket trygga. Kvinnor uppger dock betydligt oftare än män att de känner sig otrygga – kvinnornas andel är nära fyra gånger så hög som männens (figur 4.3 och 4.4). Av männen uppger 7 procent att de känner sig ganska eller mycket otrygga eller att de inte går ut på grund av otrygghet, vilket ska jämföras med 25 procent av kvinnorna. Som framgår av figur 4.3 avstår kvinnorna i betydligt större utsträckning än männen från att gå ut – drygt 40 procent (motsvarande 11 % av kvinnorna i befolkningen) av de kvinnor som uppgett att de är otrygga utgörs av personer som inte går ut ensamma sent en kväll i sitt bostadsområde. Samma anledning uppges av var sjunde otrygg man.

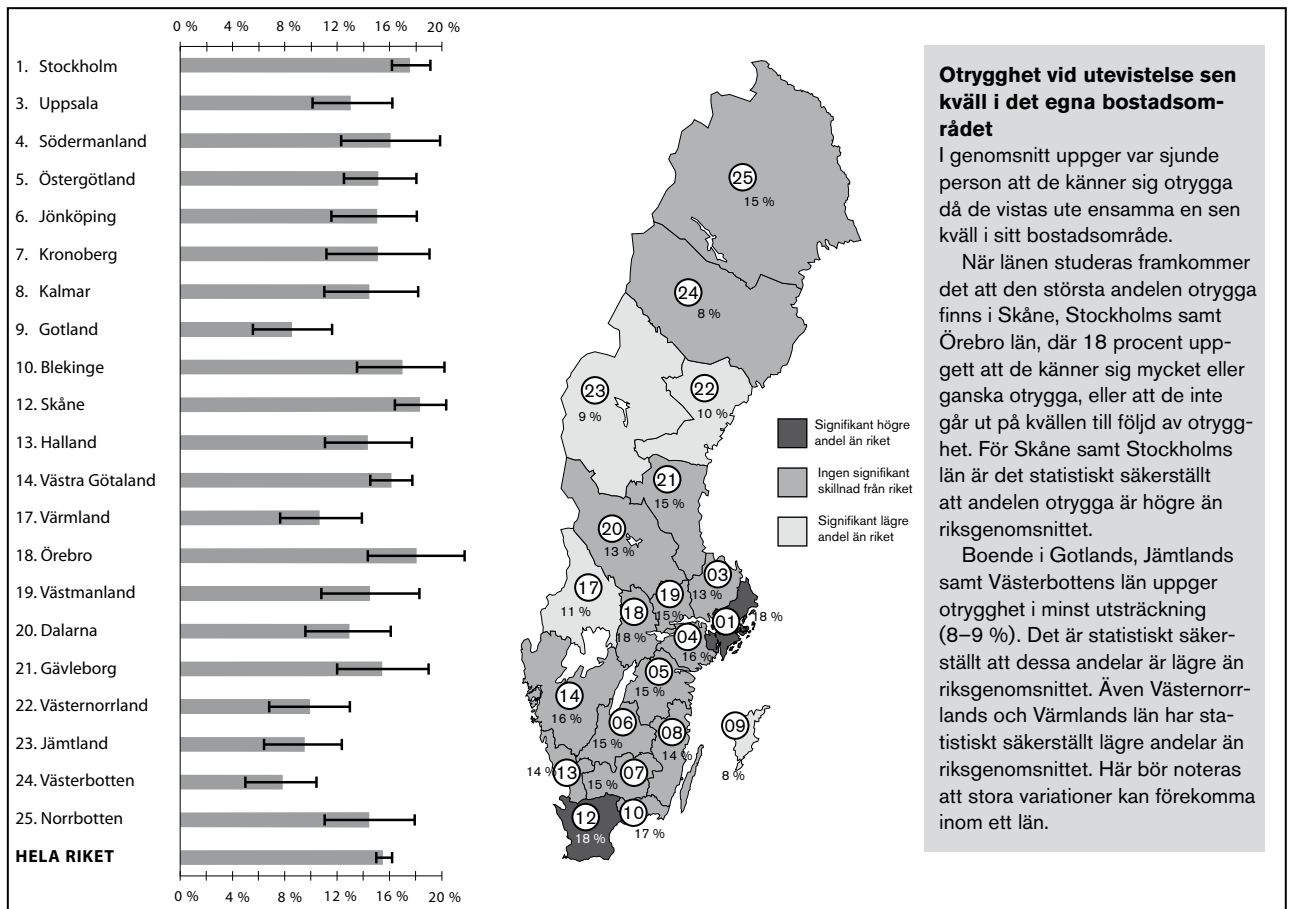
Figur 4.2. Otrygghet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

När otryggheten minskade mellan 2006 och 2007 var minskningen större bland kvinnorna än bland männen. Mellan 2007 och 2010 noterades en fortsatt, om än inte lika kraftig, minskning främst av andelen otrygga kvinnor (figur 4.4). Minskningen fortsätter inte i 2011 års undersökning. Kommande undersökningar får visa om det handlar om ett trendbrott eller endast en enstaka avvikelse från en annars stabil trend.

⁶⁷ Andelen personer som på följdfrågan svarat att de väljer att inte gå ut ensamma sent på kvällen då de inte har någon anledning eller möjlighet att göra det uppgår i NTU 2011 till ungefär 5 procent. Andelen har uppgått till mellan 4 och 5 procent sedan mätningarna infördes. Dessa personer upplever eller berörs inte av den form av otrygghet som efterfrågas och inkluderas därför inte i analysen.

Figur 4.3. Otrygghet i Sveriges län, enligt NTU 2010. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.

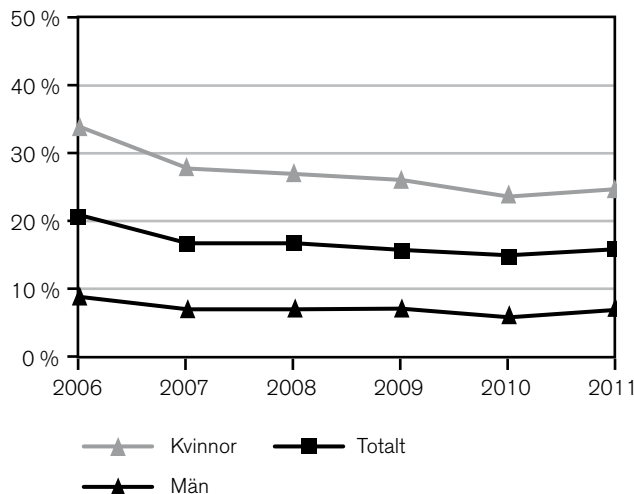
Otrygghet vid utevistelse sen kväll i det egna bostadsområdet

I genomsnitt uppger var sjunde person att de känner sig otrygga då de vistas ute ensamma en sen kväll i sitt bostadsområde.

När länen studeras framkommer det att den största andelen otrygga finns i Skåne, Stockholms samt Örebro län, där 18 procent uppgett att de känner sig mycket eller ganska otrygga, eller att de inte går ut på kvällen till följd av otrygghet. För Skåne samt Stockholms län är det statistiskt säkerställt att andelen otrygga är högre än riksgenomsnittet.

Boende i Gotlands, Jämtlands samt Västerbottens län uppger otrygghet i minst utsträckning (8–9 %). Det är statistiskt säkerställt att dessa andelar är lägre än riksgenomsnittet. Även Västernorrlands och Värmlands län har statistiskt säkerställt lägre andelar än riksgenomsnittet. Här bör noteras att stora variationer kan förekomma inom ett län.

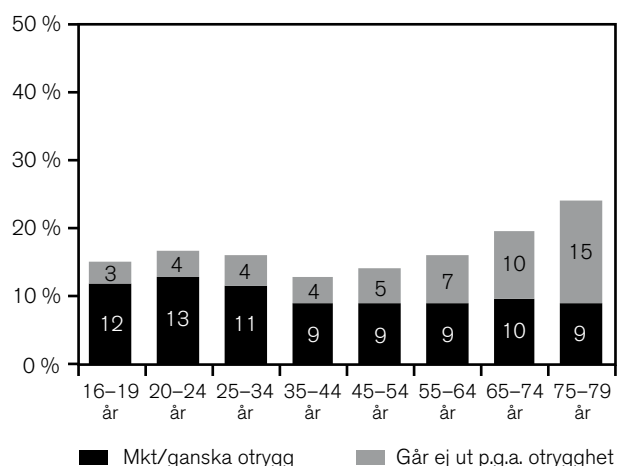
Figur 4.4. Otrygghet (mycket/ganska otrygga samt går inte ut på grund av otrygghet), enligt NTU 2006–2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Ålder

I likhet med tidigare års undersökningar framgår att rapporterad otrygghet vid utevistelse är störst i den äldsta åldersgruppen (75–79 år). Bland dem uppger knappt var fjärde person (24 %) att man känner sig otrygg eller inte går ut till följd av denna otrygghet (figur 4.5), vilket är en liten minskning sedan föregående undersökning. Man bör dock ha i åtanke att den äldsta gruppen i undersökningen är relativt liten i förhållande till övriga åldersgrupper i befolkningen (tabell 2A i bilaga 1).

Figur 4.5. Otrygghet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Lägre andelar otrygghet rapporteras från de allra yngsta och från personer mellan 35 och 54 år, där mellan 13 och 15 procent känner sig otrygga. Personer i åldern 20–34 år och de i åldern 55–64 år har en något högre andel otrygga (16 %) jämfört med övriga yngre och slutligen har gruppen 65–74 år den näst högsta andelen otrygga (19 %). Mönstret är i stort detsamma som vid föregående undersökning. Hur otryggheten vid utevistelse hanteras samvarierar också med ålder. De yngre går oftare ut trots att de känner sig otrygga, medan de äldre i större utsträckning i stället väljer att stanna hemma på grund av otrygghet. Om även kön studeras framgår att yngre kvinnor i lägre grad än vid tidigare mätningar uppger att de känner sig otrygga (tabell 4A i bilaga 1). Det innebär att andelen otrygga kvinnor i åldern 20–24 år har sjunkit med 11 procentenheter sedan den första mätningen med NTU 2006. För män i åldern 20–24 år är andelen otrygga 6 procentenheter lägre jämfört med den första mätningen.

Särskilda statistiska analyser (se bilaga 3) visar att de åldersrelaterade effekterna på känslan av otrygghet är betydligt starkare för män än för kvinnor. Det innebär att även om otryggheten är mer utbredd i den äldsta gruppen kvinnor än bland den äldsta gruppen män, så är skillnaden mellan unga och gamla män betydligt större än skillnaden mellan unga och gamla kvinnor.

Andra grupper otrygghet

Även svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå, familjetyp, boendeort och bostadstyp har studerats i relation till otrygghet (tabell 4A i bilaga 1). Mönstren är överlag mycket likartade dem som presenterades i föregående rapport. Av resultaten framgår att utrikes födda personer är påtagligt mer otrygga vid utevistelse

än inrikes födda personer med en eller båda föräldrarna födda i Sverige (28 jämfört med 13 %). Här kan dock noteras att de särskilda statistiska analyserna (se bilaga 3) visar att skillnaden mellan personer födda i Sverige och personer födda i ett annat land är större för män än för kvinnor.

Personer med förgymnasial utbildning anger oftare otrygghet vid utevistelse än de med högre utbildning (19 % för personer med förgymnasial utbildning respektive 16 % för personer med gymnasial utbildning och 13 % för personer med eftergymnasial utbildning). Det är också en högre andel lågutbildade som väljer att inte gå ut på grund av otrygghet.

När familjetyp studeras visar resultaten att ensamstående, med eller utan barn, känner sig otrygga i större utsträckning (21 respektive 18 %) än sammanboende med eller utan barn (13 respektive 14 %). Här kan det noteras att i samtliga grupper är det färre som uppger att de är otrygga jämfört med den första undersökningen 2006.

I NTU 2011 framkommer ingen större skillnad avseende otrygghet mellan dem som bor i någon av storstäderna Stockholm, Göteborg och Malmö (18 %) och boende i andra större städer (16 %). Mindre oroliga är dock de som bor i en mindre stad eller på landsbygd (11 %).

Tydliga skillnader framträder när bostadstyp studeras – mer än dubbelt så hög andel av boende i flerfamiljshus uppger att de är otrygga vid utevistelse jämfört med personer boende i småhus (23 respektive 10 %). Andelarna otrygga i olika typer av städer samt med olika typer av bostad är i stort sett oförändrade över tid.

Grupper med risk för hög otrygghet ringas in när flera bakgrundsfaktorer studeras

En genomgång av detta slag där variationer i otrygghet mellan grupper studeras var för sig och där fokus ligger på skillnader, ger en ganska schematisk bild av verkligheten. Att kvinnor visar sig vara betydligt mer otrygga än män vid utevistelse en sen kväll innebär givetvis inte att alla kvinnor är mer otrygga än männen i detta avseende. I själva verket är det tre fjärdedelar av kvinnorna (75 %) som svarar att de känner sig ganska eller mycket trygga när de visats ute i sitt bostadsområde ensamma sent en kväll. Även om denna andel är högre bland männen (93 %) finns det alltså gott om trygga kvinnor. För att kunna förebygga känslor av otrygghet hos dem som upplever detta – och rikta insatser dit där de bäst behövs – är det fruktbart att

Tabell 4.1. Otrygga* vid utevistelse sen kväll (andel "går inte ut p. g. a. otrygghet") i två befolkningsgrupper, NTU år 2006–2010
Andel inom respektive grupp i befolkningen, i procent.

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Kvinnor, 65–79 år, boende i flerfamiljshus	55 (36)	50 (35)	52 (36)	48 (29)	45 (31)	44 (27)
Män, 25–44 år, boende i småhus	3 (0,1)	2 (0,2)	2 (0)	2 (0,1)	1 (0)	2 (0)

* Andel som svarat att de antingen känner sig ganska eller mycket otrygga eller att de inte går ut på grund av otrygghet.

identifiera så kallade riskgrupper, det vill säga de som i ganska eller mycket hög grad uppger sig vara otrygga.

Genom att kombinera flera av de bakgrundsförhållanden som har visat sig samvariera med otrygghet framkommer tydligare mönster. I tabell 4.1 redovisas ett exempel på två "extremgrupper" där, utöver kön och ålder, också bostadstyp vägs in. Det är viktigt att vara medveten om att kön och ålder spelar större roll än bostadstyp när det gäller otrygghet.

Då otryggheten vid utevistelse sen kväll bland äldre kvinnor (65–79 år) boende i flerfamiljshus studeras framkommer att 44 procent kan kategoriseras som ganska eller mycket otrygga och att nästan en fjärdedel (27 %) väljer att inte gå ut på grund av sin otrygghet. Det kan jämföras med män i åldern 25–44 år, boende i småhus, av vilka 2 procent kan kategoriseras som ganska eller mycket otrygga. I princip inga av männen i denna grupp uppger att de väljer att stanna inne till följd av otrygghet (tabell 4.1 i bilaga 1).

Oro för brott

Resultat i korthet

- Majoriteten av befolkningen (16–79 år) oroar sig inte för brott och brottslighet. Ju mer konkret oro som efterfrågas, desto färre uppger att de känner sig oroliga. Det är vanligare att uttrycka (stor) oro över brottsligheten i samhället (19 %) eller känna oro (ganska eller mycket ofta
- Oro för brott har i flera avseenden minskat i befolkningen sedan första mätningen 2006. Sedan föregående mättillfälle (2010) är nivån dock relativt oförändrad.
- Kvinnor oroar sig mer än män, oavsett vilken typ av oro som studeras. Kvinnor oroar sig i huvudsak för bostadsinbrott och våld (17 %), medan män främst oroar sig för bilrelaterad brottslighet (12 %). Minst oroar sig män för att utsättas för våld (6 %).
- De yngsta (16–19 år) är minst oroliga överlag, med undantag för våldsbrott, då i stället de äldsta känner sig minst oroliga.

Som nämndes i början av kapitlet är otrygghet ett mångfacetterat begrepp. För att fånga de olika dimensioner av otrygghet som man kan tänkas uppleva, tillfrågas de personer som deltar i NTU också om sin oro för brott. Detta görs på flera sätt, dels genom att fråga efter en mer abstrakt oro över brottsligheten i samhället, dels en mer konkret oro för att utsättas för olika brottstyper. Men oron kan också gälla andra personer än en själv. Många föräldrar oroar sig exempelvis mer för sina barn än för sig själva. Inledningsvis redogörs för oron över brottsligheten i samhället, följt av oro att närstående ska utsättas för brott. Därpå följer en redogörelse för oro att utsättas för brott för egen del.

Frågan om oro över brottsligheten i samhället formuleras:

*Är du orolig över brottsligheten i samhället?
Svarsalternativen är: ja, i stor utsträckning, ja,
i viss utsträckning och nej, inte alls.*

Frågan om oro för närstående samt för att själv utsätts för något brott formuleras:

*Har det hänt under det senaste året att du oro-
at dig för att...*

*... någon närstående till dig ska drabbas av
brott?*

... du ska drabbas av inbrott i din bostad?

... du ska bli överfallen eller misshandlad?

*... din/er bil ska bli utsatt för stöld eller
skadegörelse?⁶⁸*

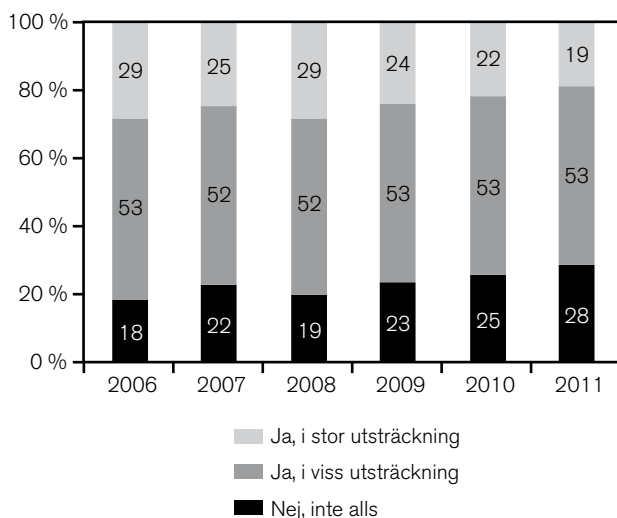
Svarsalternativen är inledningsvis *ja* eller *nej*. De som svarar ja får sedan en följdfråga som lyder:

*Har det hänt mycket ofta, ganska ofta eller
ganska sällan?*

Brottsligheten i samhället oroar

Drygt hälften av de tillfrågade i NTU 2011 uppger att de i viss utsträckning oroar sig över brottsligheten i samhället. Knappt var femte person (19 %) i den vuxna befolkningen (motsvarande drygt två miljoner personer) oroar sig i stor utsträckning och nära var femte person uppger att de inte alls är oroliga (figur 4.6). I jämförelse med tidigare år är fördelningen likartad.

Figur 4.6. Oro över brottsligheten i samhället, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.

⁶⁸ Ställs endast till dem som bor i hushåll som äger bil.

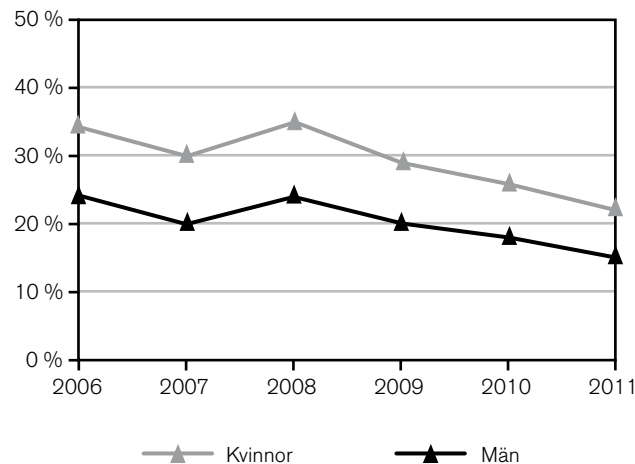
Regionala skillnader

Personer i de södra delarna av landet uppger oftare än personer i de norra delarna att de känner stor oro över brottsligheten i samhället (tabell 4G i bilaga 1). Skillnaderna är dock förhållandevis små. Genomsnittet i riket är 19 procent. I storstadslänen Skåne och Västra Götaland känner mellan 21 och 22 procent stor oro över brottsligheten i samhället, medan ungefär var åttonde person (11–13 %) i Gotlands, Uppsala och Västerbottens län känner sådan oro.

Kön och ålder

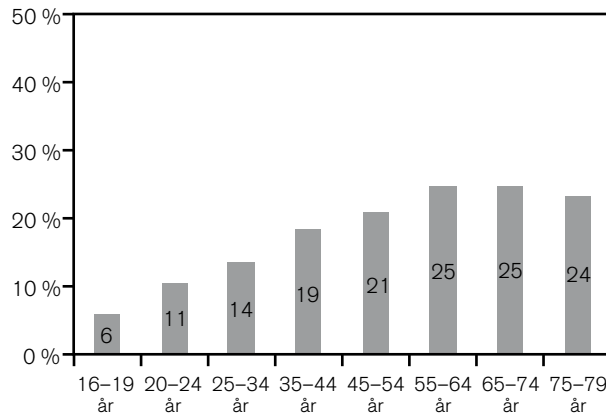
Det mest påtagliga resultatet är att det finns tydliga skillnader i oro över brottsligheten i samhället mellan kvinnor och män. När oron över brottsligheten i samhället studeras framgår att drygt var femte kvinna (22 %) och knappt var sjunde man (15 %) har uppgett att de känner stor oro (figur 4.8). Männerna är dock betydligt mer oroliga över brottsligheten i samhället än otrugga vid utevistelse sen kväll (7 %, figur 4.3). För kvinnor finns endast en marginell skillnad i detta avseende. Andelen personer som upplever stor oro över brottsligheten i samhället har över tid minskat bland både kvinnor och män. Sedan första undersökningen (NTU 2006) har oron minskat med 9 procentenheter för män och 12 procentenheter för kvinnor.

Figur 4.7. Stor oro över brottsligheten i samhället, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Äldre uppger sig betydligt oftare vara oroade över brottsligheten i samhället än yngre (figur 4.8). Andelen som oroar sig i stor utsträckning ökar successivt upp till 55 års ålder och är drygt fyra gånger så hög i åldersgruppen 55–79 år jämfört med den yngsta åldersgruppen (16–19 år).

Figur 4.8. Stor oro över brottsligheten i samhället, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

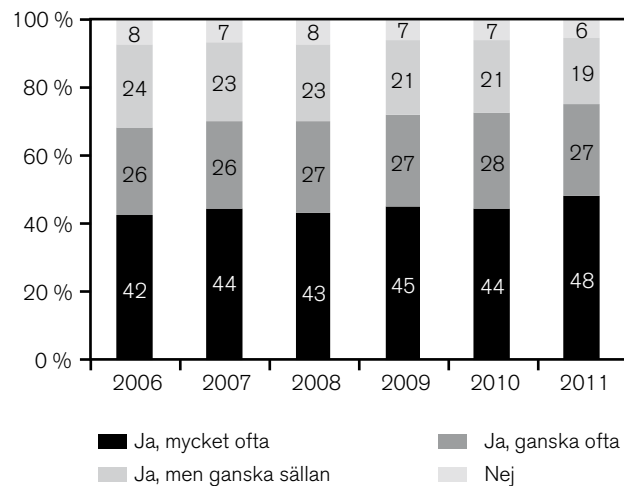

Om hänsyn även tas till kön (tabell 4B i bilaga 1) förtydligas skillnaderna ytterligare något. Det framgår att det är de äldre kvinnorna (55–79 år) som oroar sig mest, cirka en tredjedel av dessa kvinnor uppger stor oro (27–30 %). Minst oroliga är de yngsta männen där endast 4 procent anger att de känner stor oro över brottsligheten i samhället. Jämfört med tidigare års undersökningar har andelen personer som uppger oro minskat något, oavsett ålder.

Oro att närstående ska drabbas av brott

Var fjärde tillfrågad person i NTU 2011 uppger att de mycket eller ganska ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott (25 %, figur 4.9).

Figur 4.9. Oro över att närstående ska drabbas av brott, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.

Oron över närstående är alltså relativt utbredd, men det vanligaste förhållandet är att inte oroa sig alls (48 %). Sammantaget med andelen som oroar sig ganska sällan utgör dessa två grupper tre fjärdedelar av de tillfrågade. Fördelningen är snarlik föregående år, men en svag ökning av andelen som ej oroar sig för närstående kan skönjas över tid sedan NTU 2006.

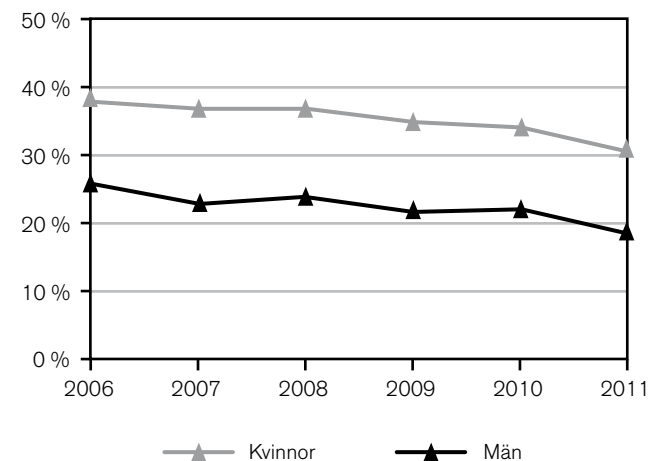
Regionala skillnader

Oron över att närstående ska drabbas av brott varierar något mellan olika regioner. Mest utmärker sig boende i Södermanlands län där andelen oroliga är 33 procent. De län där andelen oroliga är lägst är Gotland, Jämtlands och Norrbottens län (16, 18 respektive 18 %, tabell 4G).

Kön och ålder

Som redovisas i detta kapitel är skillnaderna små när det gäller andelen som oroar sig för att de själva ska utsättas för brott. När det däremot gäller oro för att någon närstående ska utsättas för brott är skillnaden mellan könen större. Kvinnor oroar sig oftare än män över att någon närstående ska drabbas av brott, 31 procent av kvinnorna jämfört med 19 procent av männen uppger att de ganska eller mycket ofta känner sådan oro (figur 4.10). Sedan NTU 2006 har andelen kontinuerligt minskat bland såväl män som kvinnor.

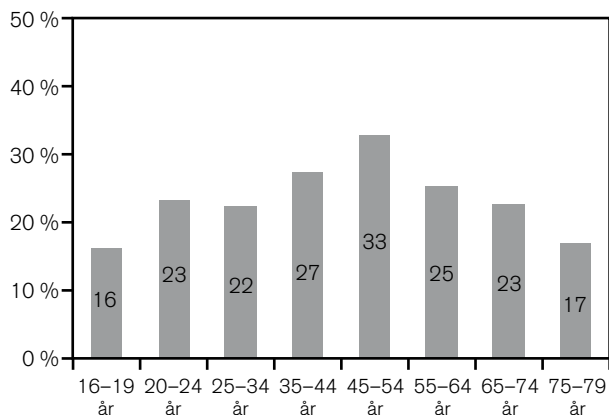
Figur 4.10. Oro (mycket/ganska ofta) över att närstående ska drabbas av brott, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel i befolkningen, i procent.

När ålder studeras framträder ett tydligt mönster – oro över närstående är vanligast i mitten av åldersspannet 16–79 år (figur 4.11). Det kan vara kopplat till att många föräldrar till tonårsbarn är i denna ålder, men särskilda statistiska analyser visar att den här gruppen fortfarande har en högre oro för att närstå-

ende ska drabbas av brott när man rensar bort effekten av att vara förälder (se bilaga 3). Minst oroliga för närstående är tonåringarna själva (16 %).

Figur 4.11. Oro (mycket/ganska ofta) över att närstående ska drabbas av brott, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

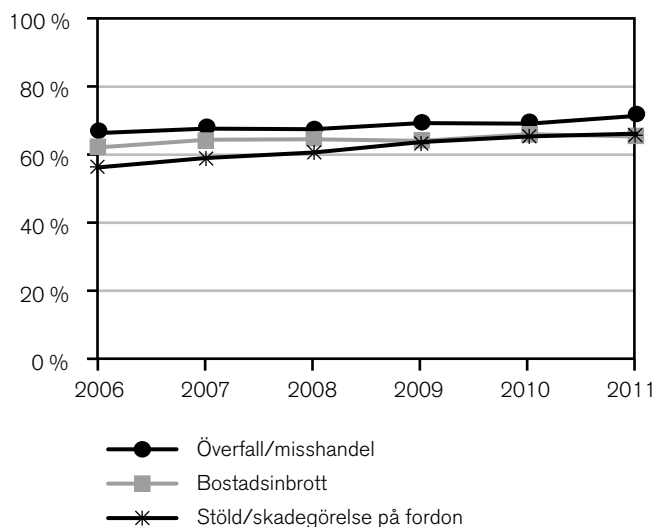
När kön och ålder studeras tillsammans framkommer samma mönster. Medelålders kvinnor oroar sig i störst utsträckning; 40 procent av kvinnorna i åldern 45–54 år uppger oro för att närstående ska drabbas av brott (tabell 4B i bilaga 1). Drygt en fjärdedel av männen i samma ålder uppger detsamma (26 %). Även bland tonåringarna uppger flickor oro över närstående i större utsträckning än pojkar (24 respektive 9 %).

Oro att själv utsättas för brott lägre än oro för närstående

Hittills i detta kapitel har oro över brottsligheten i samhället samt oro för närståendes del studerats. I båda fallen är oron långt ifrån obetydlig, och ju mer abstrakt oro som efterfrågas, desto fler är det som uppger att de känner sig oroliga. Exempelvis genererar brottsligheten i samhället oftare oro hos de svarande än oron att själv utsättas för brott. Denna konkreta oro för egen del beskrivs i den fortsatta redovisningen genom att oro för brott delas upp på olika brottstyper.

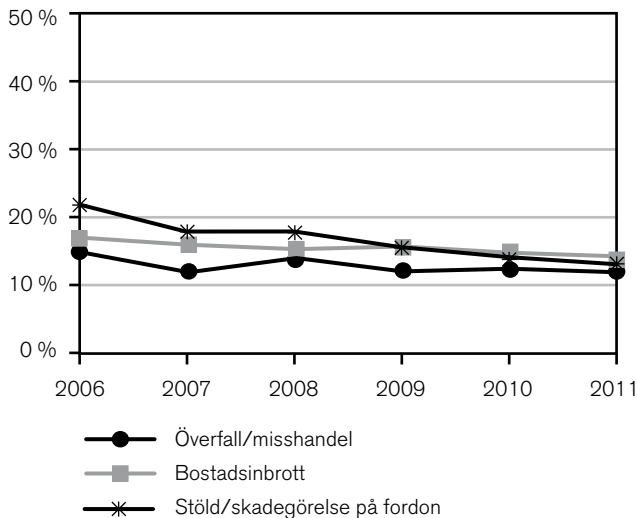
Det kan här påpekas att för samtliga brottstyper uppger mer än hälften av de tillfrågade att de inte har oroat sig för att utsättas för brott under det senaste året (figur 4.12).

Figur 4.12. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen som uppger att de inte oroar sig.

Slående är att andelen som är oroliga inte skiljer sig åt nämnvärt åt mellan de tre olika brottstyper som studerats, utan är ungefär densamma för alla tre brottstyper (12–14 %, figur 4.13). Det är vanligast att ganska eller mycket ofta oroa sig för överfall (14 %). Oro för bostadsinbrott uppges av 13 procent. I lägst utsträckning uppges oro över att hushållets bil ska bli stulen eller utsatt för skadegörelse (12 %). Fördelningen är snarlikt föregående år. Sedan NTU 2006 har dock andelen personer som oroar sig för stöld eller skadegörelse på fordon minskat med 10 procentenheter.

Figur 4.13. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen som oroar sig ganska eller mycket ofta, i procent.

Regionala skillnader

Drygt var sjunde person mellan 16 och 79 år oroa sig för att utsättas för bostadsinbrott, överfall eller misshandel eller stöld av eller skadegörelse på bil (12–14 %). Boende i Norrlandsläna är generellt mindre oroliga att utsättas för brott än övriga, och skillnaderna mellan läna är förhållandevis stora. När det gäller oro över *bostadsinbrott* är boende i Gotlands län minst oroliga, färre än var tjugonde person uppger en sådan oro (4 %). I Blekinge är det i stället knappt en av fem (19 %) som känner sig orolig att utsättas för bostadsinbrott (figur 4.14). Även vad gäller *överfall eller misshandel* är boende i Gotlands län minst oroliga, endast 5 procent uppger att de känner denna form av oro. I Skåne och Örebro län återfinns de personer som är mest oroliga (15 % i respektive län, tabell 4G). Dessa resultat skiljer sig något från tidigare resultat i NTU, som visat att de högsta nivåerna av oro att utsättas för våld varit koncentrerade till boende i storstäder (Brå 2008a). I likhet med föregående års under-

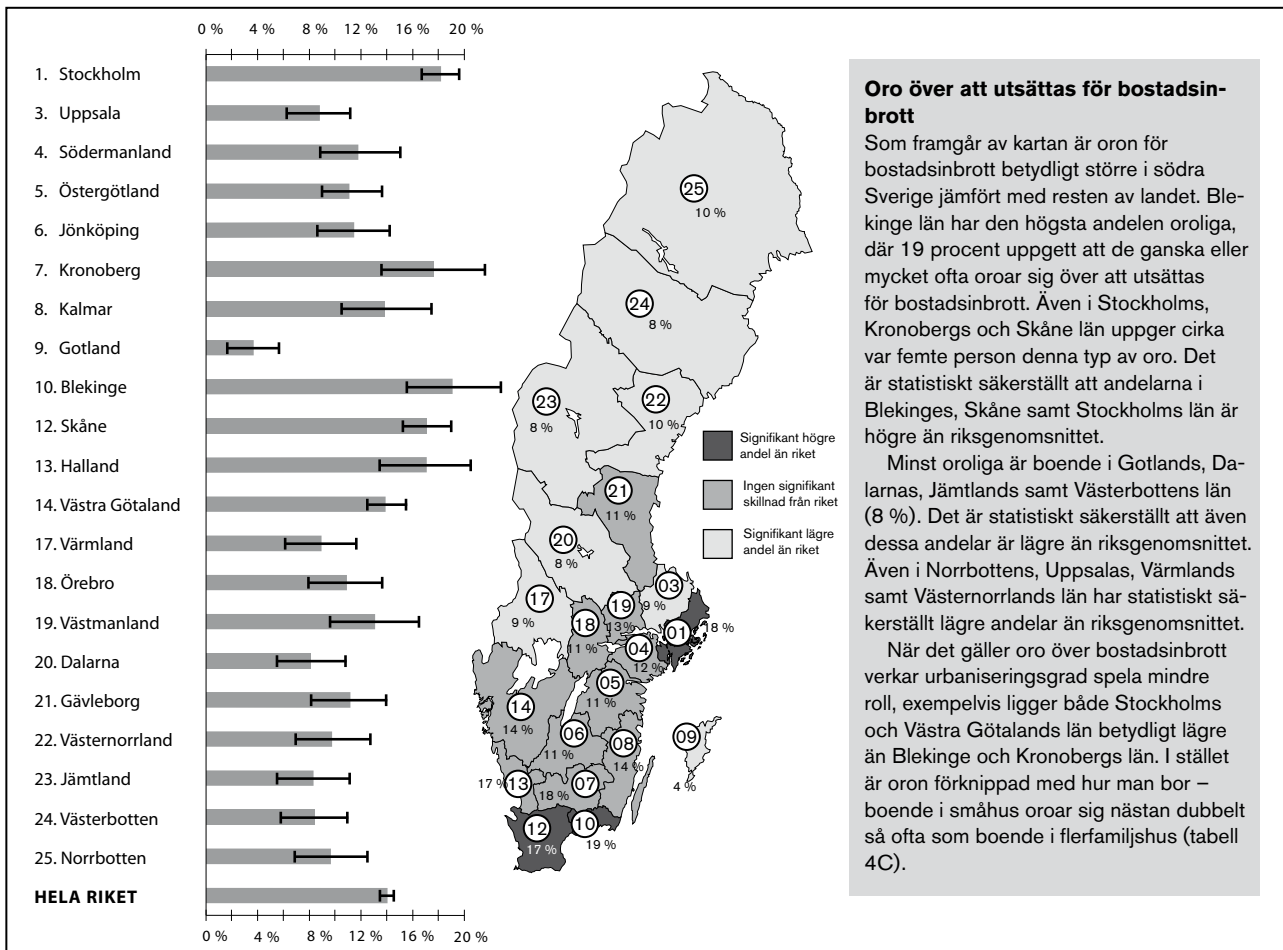
sökning uppger boende i Västerbottens län i lägst grad att de oroa sig över att utsättas för *fordonsrelaterad brottslighet* (7 %). Oron är betydligt mer utbredd i Västmanlands och Västra Götalands län (16 % i respektive län, tabell 4G).

Kön och ålder

Kvinnor oroa sig mer för att utsättas för bostadsinbrott och våld än män (figur 4.15). Kvinnors oro ligger på ungefär samma nivå oavsett brottstyp, medan män främst känner sig oroliga för bilrelaterad brottslighet och i minst utsträckning är oroliga för att utsättas för överfall eller misshandel.

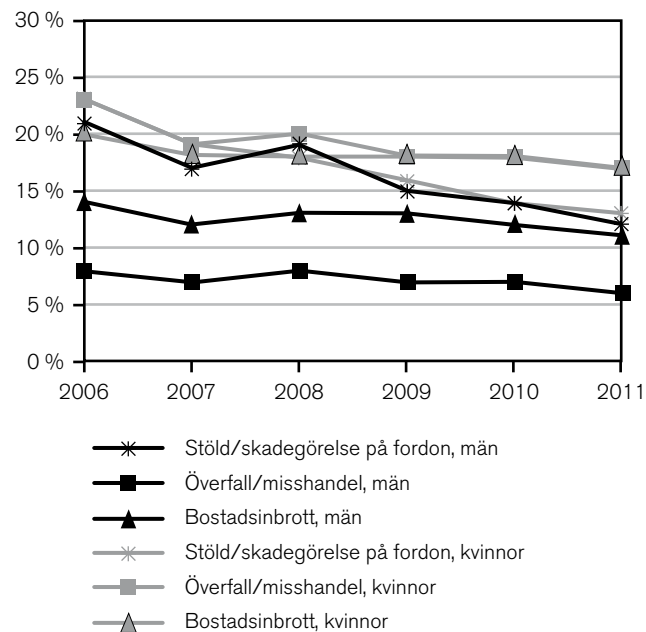
Skillnaderna mellan könen är störst när det gäller oro för att drabbas av överfall eller misshandel. Knappt var femte kvinna (17 %) oroa sig ganska eller mycket ofta för överfall eller misshandel, medan nära var tjugonde man (6 %) gör det. Även när det gäller bostadsinbrott uppger kvinnor oro i större utsträckning än män (17 respektive 11 %). Ungefär lika stor

Figur 4.14. Oro över att utsättas för bostadsinbrott, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %, för mer information om konfidensintervall se kapitel 2). Andel för respektive län, i procent.

andel av männen och kvinnorna (12 respektive 13 %) uppger att de oroar sig för bilrelaterade brott, detta är alltså den brottstyp som män i störst utsträckning och kvinnor i minst utsträckning oroar sig över. Fördelningarna för båda könen är snarlika från föregående år, dock har både andelen män och kvinnor som oroar sig för stöld eller skadegörelse på fordon minskat.

Figur 4.15. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

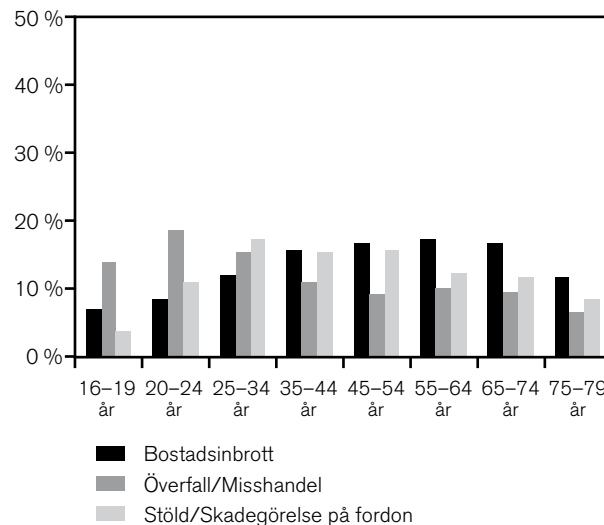

I det tidigare avsnittet om otrygghet framkom att äldre i högre grad än yngre uppgav att de kände sig otrygga. Detta visar sig däremot inte gälla den konkreta oron för brott. Äldre oroar sig förvisso oftare för bostadsinbrott än de yngsta (16–24 år), men när oro för överfall eller misshandel studeras är det i stället tydligt att det är de yngre (särskilt unga vuxna, 20–24 år) som oroar sig mest. Andelen som oroar sig minskar därefter successivt med ökande ålder (figur 4.16).

När hänsyn också tas till kön (tabell 4C i bilaga 1) framkommer att det är kvinnor i åldrarna 20–24 år som i störst utsträckning uppger att de oroar sig för att utsättas för överfall eller misshandel. I relation till män i samma ålder är andelen oroliga drygt tre gånger högre (30 respektive 9 %).

När det gäller bilrelaterade brott är andelen oroliga högst för personer i åldrarna 25–34 år (17 %), medan de allra yngsta och äldsta oroar sig minst.⁶⁹

Figur 4.16. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Övriga bakgrundsvariabler i relation till oro för brott

Även svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå, familjetyp, boendeort och bostadstyp har studerats i relation till oro för brott (tabell 4B och 4C i bilaga 1).

I likhet med tidigare år uppger utrikes födda i något större utsträckning oro över att utsättas för brott jämfört med inrikes födda. Skillnaderna är dock förhållandevis små. Störst är skillnaden när det gäller fordonsrelaterade brott (19 % för utrikes födda respektive 14 och 12 % för inrikes födda). Särskilda statistiska analyser (se bilaga 3) visar dock att skillnaden i oro mellan personer födda i Sverige och i utlandet minskar när man rensar effekten av andra faktorer samt att den högre oron för att drabbas av bostadsinbrott och överfall eller misshandel endast tycks gälla män födda i annat land.

Personer med gymnasieutbildning uppger oftare än personer med förgymnasial samt eftergymnasial utbildning att de oroar sig över brottsligheten i samhället (22 respektive 18 och 16 %). Samma mönster

⁶⁹ Att de yngsta i så liten utsträckning oroar sig för bilrelaterade brott kan sannolikt förklaras av att de själva inte äger en bil, utan tillhör ett hushåll som äger bil. Även om de äldsta och de yngsta har de lägsta andelarna, är fortfarande andelen för de äldsta dubbelt så hög jämfört med de yngsta (8 respektive 4 %).

framträder i oron över närstående, där 28 procent av personerna med gymnasieutbildning uppger att de oroar sig för närstående. Motsvarande andel för personer med förgymnasial samt eftergymnasial utbildning är 24 respektive 23 procent. Utbildning uppvisar, liksom vid föregående mätstillfällen, inte några tydliga samvariationer med oro att utsättas för olika typer av brott. Nivåerna har varit tämligen stabila under perioden 2006–2011. De särskilda statistiska analyserna visar dock att skillnaderna mellan de olika utbildningsgruppernas oro är mycket liten om man rensar bort effekten av andra faktorer, som ålder.

Oavsett familjetyp uppger ungefär var femte person att man oroar sig över brottsligheten i samhället. Ett undantag är ensamstående utan barn som uppger en något lägre oro. Det beror till stor del på att många unga hamnar i denna kategori – och unga är påtagligt mindre oroliga. Mönstret går också igen när det gäller oro att utsättas för fordonsrelaterade brott och bostadsinbrott. Ensamstående med och utan barn oroar sig däremot generellt mer över att utsättas för våld jämfört med sammanboende med och utan barn. När det gäller oro över närstående är det främst hushåll med barn (både ensamstående och sammanboende) som oroar sig (39 respektive 31 %). När sambandet mellan familjetyp och olika typer av oro för brott studeras med hjälp av de särskilda statistiska analyserna som rensar bort effekten av andra faktorer, såsom kön och ålder, visar sig de flesta skillnaderna dock vara relativt små. De samband som återstår är att personer med barn oftare än andra oroar sig för att närstående ska drabbas av brott.

Boende i mindre städer eller på landsbygden uppger oro över att utsättas för brott i lägre utsträckning än boende i större städer eller storstäder. Skillnaden är tydligast när det gäller oro för överfall eller misshandel, där knappt var tionde person som bor på landsbygden oroar sig (8 %), medan andelen sedan ökar med tätortsgrad (11 % i större städer respektive 15 % i storstadslänen Stockholm, Västra Götaland och Skåne). När det gäller oro över närstående är mönstret likartat, 22 procent av de boende på landsbygden uppger en sådan oro, medan motsvarande andel i större städer är 24 procent respektive 28 procent i storstäderna (Stockholm, Göteborg och Malmö). Fördelningarna är i stort desamma som vid föregående mätstillfällen. När skillnader i oro för brott mellan olika typer av bostadsort studeras i de särskilda statistiska analyserna, där man rensat bort effekten av andra faktorer som ålder, kön, familjetyp och bostadstyp, framgår att skillnaderna i oro för brott mellan stad och

landsbygd främst gäller att utsättas för överfall eller misshandel och bostadsinbrott.

När det gäller oro över brottsligheten i samhället eller över närstående noteras inga skillnader som kan kopplas till bostadstyp. Typen av bostad har dock större genomslag när det gäller oro över att utsättas för brott. Boende i småhus uppger i högre grad oro att utsättas för bostadsinbrott jämfört med boende i flerfamiljshus (16 respektive 11 %). Oro för överfall eller misshandel och fordonsrelaterade brott är i stället högre hos personer som bor i flerfamiljshus (16 %) än hos boende i småhus (8 respektive 11 %). Samtliga resultat ligger i linje med resultaten i föregående undersökningar.

Otrygghetens konsekvenser

Resultat i korthet

- För majoriteten otrygga får inte otryggheten några konsekvenser för beteendet men var åttonde person har ganska eller mycket ofta valt en annan väg eller annat färdstätt (12 %) och var tjugonde har ganska eller mycket ofta avstått från en aktivitet till följd av oro för att utsättas för brott (4 %).
- Utvecklingen över tid när det gäller konsekvenserna på beteendet har varit stabil sedan mätningarna inleddes år 2006.
- Otryggheten har större negativa konsekvenser för kvinnor, utrikes födda, ensamstående med barn och boende i storstäder.
- Knappt var tionde person (8 %) uppger att oron för brott i viss eller i stor utsträckning påverkar deras livskvalitet. Den största andelen oroliga finns bland utrikes födda personer – var sjunde person i denna grupp anser att oron för brott påverkar deras livskvalitet.

För de flesta av dem som upplever en känsla av otrygghet tycks detta trots allt inte få några större praktiska konsekvenser för deras vardagsliv. Men för en del kan otryggheten i stället vara direkt begränsande i tillvaron.

NTU innehåller frågor om huruvida man på grund av otrygghet väljer andra vägar eller färdstätt och avstår från aktiviteter. Frågorna är formulerade på följande vis:

Har det hänt under det senaste året att du valt att ta en annan väg eller ett annat färdstätt då

du känt dig otrygg på grund av oro att utsättas för brott?

och

Har det hänt under det senaste året att du avstått från någon aktivitet, exempelvis promenad, bio eller träffa någon, därför att du känt dig otrygg på grund av oro att utsättas för brott?

I båda dessa fall är svarsalternativen inledningsvis *ja* och *nej* och de som svarar *ja* får sedan följdfrågan:

Har det hänt mycket ofta, ganska ofta eller ganska sällan?

I dessa fall handlar det således inte enbart om otrygghet som känsla, utan det som är i fokus är om känslan får konsekvenser för beteendet. De två frågor som används i detta sammanhang (tagit annan väg eller färdväg respektive avstått aktivitet) fångar situationer där otryggheten på ett konkret sätt påverkar människor i vardagslivet.

Utöver dessa frågor innehåller NTU en fråga där de tillfrågade ombeds bedöma om oron för brott påverkar deras livskvalitet:

Påverkar oro för brott din livskvalitet?

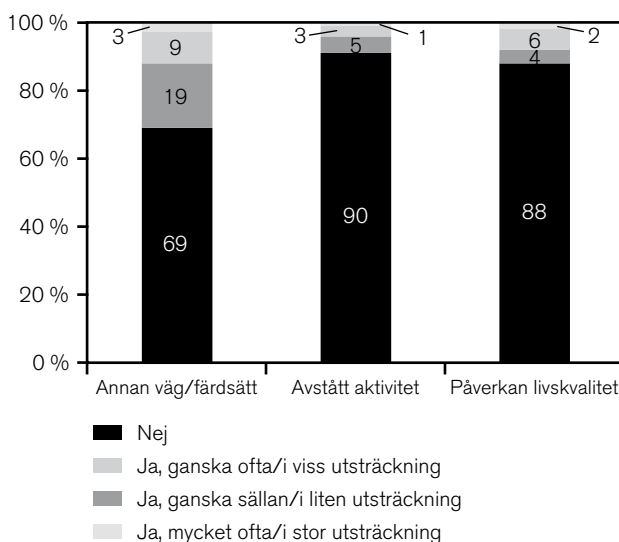
De som svarar *ja* får också bedöma om oron påverkar livskvaliteten *i stor utsträckning, i viss utsträckning* eller *i liten utsträckning*.

Begränsade konsekvenser av oro

Som framgår av figur 4.17 förändrar de flesta inte sitt beteende genom att ta andra vägar eller färdväg eller genom att avstå från aktiviteter på grund av otrygghet – drygt en av tre uppger att de (vid något tillfälle) valt en annan väg eller annat färdväg till följd av oro för brott, och knappt en av tio uppger att de (vid något tillfälle) avstått från en aktivitet till följd av denna oro. De flesta (88 %) anser vidare att otryggheten inte har några konsekvenser för deras livskvalitet.

Även om de allra flesta inte upplever att otryggheten har denna typ av konsekvenser, så finns det vissa personer i befolkningen som mycket ofta förändrar sitt beteende och som anser att oro för brott påverkar deras livskvalitet i stor utsträckning. Ett exempel på detta är att motsvarande drygt 238 000 personer (3 %) i befolkningen (16–79 år) uppger att de mycket ofta väljer en annan väg eller ett annat färdväg, motsvarande knappt 92 000 personer (1 %) uppger att de mycket ofta avstått från en aktivitet samt motsvarande drygt 145 000 personer (2 %) uppger att deras otrygghet påverkat livskvaliteten i stor utsträckning.

Figur 4.17. Otrygghetens konsekvenser, enligt NTU 2011. Andel i befolkningen, i procent.

Olika grupper påverkade i olika utsträckning

I vilken utsträckning otryggheten har konsekvenser för beteendet eller livskvaliteten varierar mellan olika befolkningsgrupper och regioner. I figur 4.18 redovisas det sammanvägda måttet *hög påverkan på beteendet*.⁷⁰ I figuren redovisas också andelen som svarat att *livskvaliteten i stor eller viss utsträckning är påverkad av oron för brott*.

Regionala skillnader

Av de tillfrågade i NTU 2011 uppger 3 procent att otrygghet i hög grad påverkar det egna beteendet (tabell 4H i bilaga 1). I Stockholms, Kronobergs och Örebro län är andelen 5 procent, medan boende i Jämtlands, Jönköpings och Värmlands län i lägst utsträckning (1 %) uppger att de upplever konsekvenser av otrygghet.

När påverkan på livskvalitet studeras framgår att knappt en av tio anser att deras livskvalitet påverkas av oro för brott (8 %). Också i detta avseende är boende i Stockholms län att betrakta som något mer otrygga (11 %) än boende i andra län, men även i Skåne uppger 10 procent att deras livskvalitet påverkas av oro för brott. Boende i Värmlands och Gotlands län uppger påverkan på livskvaliteten i lägst utsträckning (2 respektive 3 %). För både hög påverkan på beteende

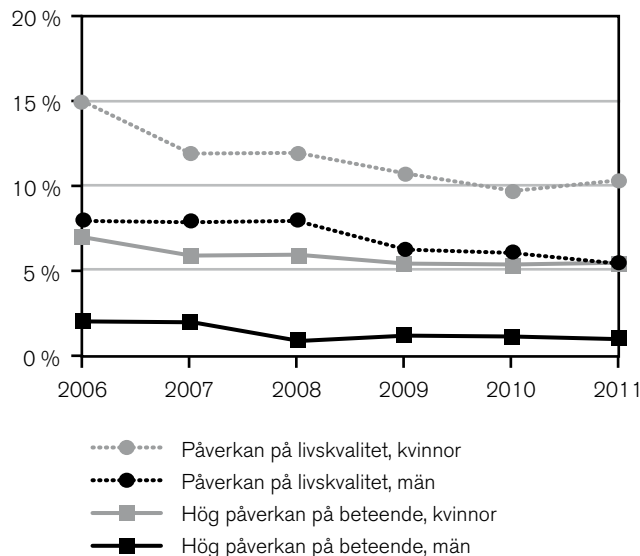
⁷⁰ Måttet är skapat utifrån en sammanvägning av svaren på frågorna om annan väg eller färdväg och avstått aktivitet. För en närmare beskrivning, se *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2011*.

och påverkan på livskvalitet varierar nivåerna mycket inom länen.

Kön och ålder

Liksom vid tidigare redovisade aspekter av otrygghet gäller för otrygghetens konsekvenser att kvinnor påverkas mer än män.

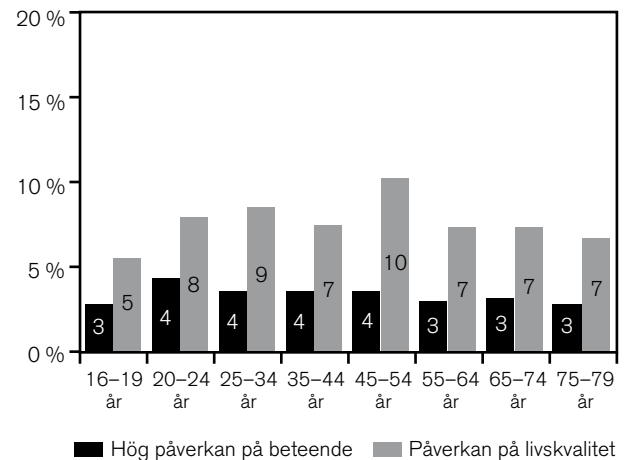
Figur 4.18. Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Som framgår av figur 4.18 har otrygghet hög påverkan på beteendet för endast en mycket låg andel av männen (1 % har tagit annan väg eller annat färd-sätt och avstått aktivitet). Andelen är betydligt högre bland kvinnor (6 %). Kvinnorna anser även i större utsträckning än männen att oro för brott påverkar deras livskvalitet (10 respektive 5 %). Nivåerna vad gäller beteendepåverkan har varit tämligen konstanta sedan mätningarna påbörjades, medan andelen kvinnor och män som anser att otrygghet har hög påverkan på deras livskvalitet har minskat sedan NTU 2006.

Skillnaderna mellan olika ålderskategorier är små (figur 4.19), i synnerhet avseende påverkan på beteendet där 3–4 procent av de svarande uppger hög påverkan, oavsett ålder. Skillnaderna mellan åldersgrupperna avseende påverkan på livskvalitet är däremot relativt stora. De grupper som uppger påverkan på livskvalitet i högst utsträckning är personer mellan 25 och 34 år samt mellan 45 och 54 år, medan personer i den yngsta gruppen (16–19 år) uppger påverkan på livskvalitet i lägst utsträckning. Nivåerna är jämförbara med tidigare undersökningar.

Figur 4.19. Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Inte heller i detta sammanhang framstår de äldsta som mest otrygga, trots att de framstår som särskilt otrygga när utevistelse sena kvällar studeras (i huvudsak för att de väljer att inte gå ut). När olika åldersgrupper studeras uppdelat på män och kvinnor framkommer samma mönster som beskrivits ovan. Kvinnor, oavsett ålder, uppger betydligt oftare att deras beteende påverkas av oro för brott (tabell 4D i bilaga 1). När i stället påverkan på livskvaliteten studeras framgår att skillnaderna mellan könen är tydligast för åldersgruppen 25–34 år, där drygt dubbelt så hög andel kvinnor som män (12 % av kvinnorna och 5 % av männen) uppger att oro för brott har påverkat deras livskvalitet. Såväl bland kvinnorna som bland männen återfinns de högsta andelarna som uppger påverkan på livskvaliteten i åldrarna 45–54 år (13 respektive 7 %). Sett över tid har konsekvenser av oro inte förändrats nämnvärt vare sig för kvinnor eller för män, med undantag för kvinnor i åldern 16–19 år, där andelen som uppger påverkan på livskvalitet minskat från 11 procent i NTU 2009 till 8 procent i NTU 2011.

Otrygghetens konsekvenser i andra grupper

Även svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå, familjetyp, boendeort och boendetyper har studerats i relation till otrygghetens konsekvenser (tabell 4D i bilaga 1).

Utrikesfödda personer uppger ungefär dubbelt så ofta som personer födda i Sverige (oavsett om föräldrarna är födda i Sverige eller ej) att oro för brott har en hög påverkan på beteendet (6 respektive 3–4 %). Vidare uppger personer födda utomlands högre på-

verkan på livskvaliteten jämfört med personer födda i Sverige.

I undersökningen syns inte några nämnvärda skillnader mellan grupper med olika utbildningsnivå avseende konsekvenser till följd av oro för brott.

Ensamstående med barn uppger oftare än andra familjetyper att otrygghet och oro för brott medför konsekvenser. Störst är skillnaderna när livskvalitet studeras. För ensamstående med barn är andelen som uppger hög påverkan på livskvalitet 14 procent och för övriga (ensamstående utan barn samt sammanboende med eller utan barn) 6–9 procent.

Personer boende i storstäder uppger i ungefär dubbel så stor utsträckning påverkan både på beteendet och på livskvaliteten jämfört med boende i mindre städer eller på landsbygden. På samma sätt är personer boende i flerfamiljshus mer otrygga i dessa avseenden än boende i småhus. För båda indikatorerna är mönstret i stort sett detsamma som tidigare år.

Otrygghet relaterat till egna erfarenheter och inställningar

Resultat i korthet

- Personer som har utsatts för brott, har en vän eller anhörig som utsatts för ett allvarligt brott, eller har varit vittne till våld uppger otrygghet i högre grad än personer som saknar sådana erfarenheter.
- Generellt har dock otryggheten bland personer med brottsfarenhet minskat något sedan år 2006.
- Personer som upplever att brottsligheten ökar kraftigt uppger sig också oftare vara otrygga (9 %) än personer som upplever att brottsligheten minskar eller förblir på en stabil nivå (2 %).
- Även ett lågt förtroende för rättsväsendet samvarierar med otrygghet. Bland dem med lågt förtroende är var tionde särskilt otrygg medan motsvarande siffra bland dem med stort förtroende är 3 procent.

I detta avsnitt presenteras hur tryggheten ser ut i grupper som har olika syn på brottsligheten och på rättsväsendet, samt i grupper med olika erfarenhet av utsatthet för brott. Här redovisas enbart grundläggande resultat. Mer ingående analyser presenteras i olika

fördjupningsstudier. Därmed bör vissa begränsningar av tolkningsmöjligheterna understrykas. Att tryggheten ser olika ut i de redovisade grupperna behöver inte nödvändigtvis bero på den erfarenhet eller inställning som redovisas. Om det exempelvis är dubbelt så många brottsutsatta som känner sig otrygga går det inte – med den analysmetod som används här – att fastslå att utsatthet för brott fördubblar risken för otrygghet. Man kan alltså inte utifrån de analyser som här presenteras tala om orsakssamband. Tydliga skillnader av detta slag ger dock en indikation på att det *kan* föreligga orsakssamband.

För att närmare studera hur erfarenhet av utsatthet för brott och olika inställningar till rättsväsendet samvarierar med upplevelsen av otrygghet har ett otrygghetsindex skapats. I indexet ingår variabler från de olika, tidigare presenterade, dimensionerna av begreppet trygghet. Det består av en sammanvägning av svaren på frågan om otrygghet vid utevistelse sen kväll, frågan om oro för överfall eller misshandel och frågan om man valt annan väg eller färdväg. I resultaten i detta avsnitt presenteras andelen som utifrån denna sammanvägning visar sig vara särskilt otrygga.⁷¹ Totalt är det ungefär 4 procent (motsvarande cirka 300 000 personer) av befolkningen som i detta sammanhang definieras som särskilt otrygga (tabell 4E i bilaga 1).

Erfarenheter av utsatthet för brott

Alla erfarenheter av brott, såväl direkta som indirekta, samvarierar med en högre andel otrygga. Som framgår av figur 4.20 uppger de som har varit utsatta för integritetskränkande brott⁷² under föregående kalenderår större otrygghet än övriga. Andelen otrygga enligt otrygghetsindexet uppgår i denna grupp till 11 procent, vilket ska jämföras med 3 procent bland dem som inte utsatts för brott det senaste året (tabell 4E i bilaga 1). Personer som utsatts för något brott uppger mer än dubbelt så ofta att de känner sig otrygga jämfört med dem som inte utsatts för något brott (8 respektive 3 %).

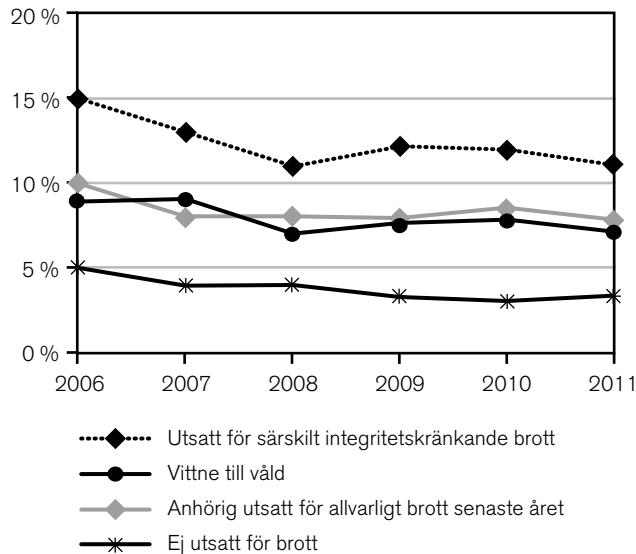
Vidare framgår att personer med indirekta erfarenheter av utsatthet för brott, som att ha blivit vittne till ett våldsbrott eller att någon anhörig drabbats av något allvarligt brott, är mer otrygga än de som saknar sådana erfarenheter – andelen otrygga är dubbelt så hög (7–8 % jämfört med 4 %). Resultaten är i linje

⁷¹ För ytterligare information, se *Teknisk rapport för Nationella trygghetsundersökningen 2011, rapport 2012:3*.

⁷² Utsatt för bostadsinbrott, personrån, sexualbrott, våld, hot och/eller trakasserier. Hot och trakasserier utgör 66 procent av dessa brott.

med föregående undersökning, men sedan mätningarna inleddes med NTU 2006 har det skett en generell minskning av andelen otrygga, i synnerhet bland de personer som varit utsatta för särskilt integritetskränkande brott.

Figur 4.20. Otrygghet (index) hos personer med olika erfarenhet av brott, enligt NTU 2006–2011. Andel särskilt otrygga för respektive grupp i befolkningen, i procent.

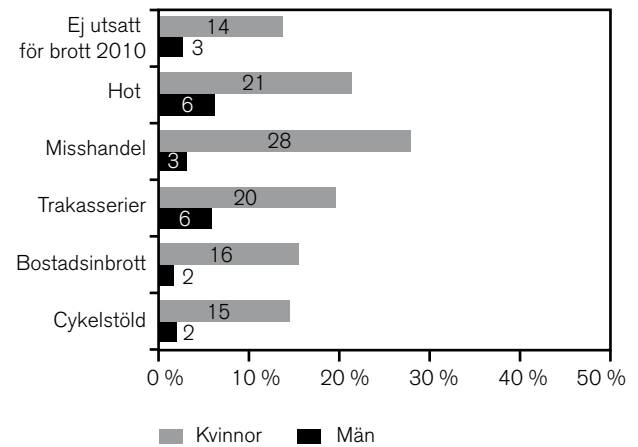
Nedan redovisas även otrygghet indelat efter om man varit utsatt för olika typer av brott. I figur 4.21 redogörs för andelen särskilt otrygga enligt indexet hos män respektive kvinnor som varit utsatta för olika brottstyper.⁷³

I linje med resultaten ovan framgår att andelen särskilt otrygga generellt är högre bland dem som varit utsatta för något brott jämfört med bland dem som inte utsatts för brott. Bland män som utsatts för bostadsinbrott och cykelstöld är otryggheten inte påtagligt förhöjd. Störst skillnad framkommer för hot, misshandel och trakasserier; knappt dubbelt så stor andel kvinnor som utsatts för dessa brott är särskilt otrygga jämfört med kvinnor som inte utsatts för något brott. För män är det utsatthet för hot och trakasserier som genererar högre otrygghet.

Här bör det betonas att även om grupperna med erfarenheter av brott är betydligt mer otrygga än övriga är det långt ifrån alla med erfarenheter av brott som är otrygga. Majoriteten av dem som är trygga har dock

inte några erfarenheter av utsatthet för brott det senaste året.⁷⁴

Figur 4.21. Otrygghet (index) hos personer som utsatts för olika typer av brott,⁷⁵ enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel särskilt otrygga för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Synen på brottsutvecklingen och förtroende för rättsväsendet

NTU innehåller en fråga om huruvida de tillfrågade tror att antalet brott har ökat, varit oförändrat eller minskat under de senaste tre åren i Sverige. Som framgår av figur 4.22 är de som anser att brottsligheten i samhället har ökat kraftigt betydligt mer otrygga än de som anser att brottsligheten har varit oförändrad eller minskat. Bland dessa kategoriseras 9 procent som särskilt otrygga enligt indexet, vilket kan jämföras med 2 procent i den grupp som anser att brottsutvecklingen har varit oförändrad eller minskat. Som framgår av diagrammet har otrygghetsnivån bland dessa grupper varit tämligen stabil sedan mätningarna inleddes med NTU 2006.

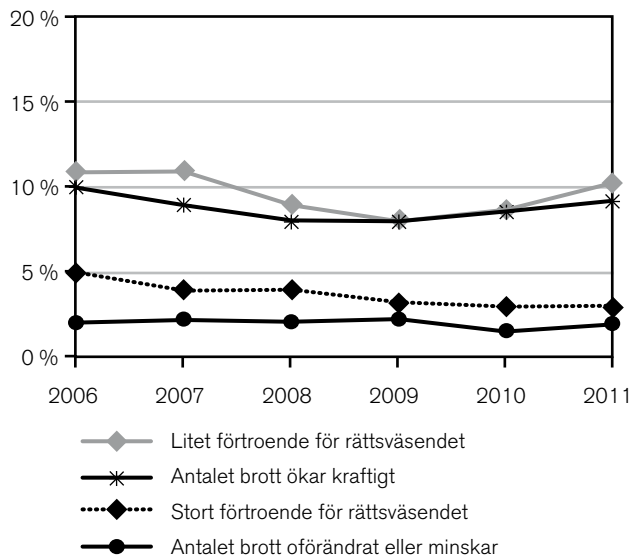
Även människors förtroende för rättsväsendet samvarierar med den egna upplevelsen av trygghet. Andelen otrygga är drygt tre gånger så hög i den grupp som har litet förtroende (10 %) jämfört med i den grupp som har stort förtroende för rättsväsendet (3 %). I relation till förtroendet har nivåerna för otrygghet varit i stort sett stabila mellan de fem undersökningsomgångarna. Mellan 2007 och 2009 skedde dock en minskning i andelen otrygga personer med litet förtroende för rättsväsendet samt i andelen personer som upplever att antalet brott ökar kraftigt.

⁷³ I tabell 4F redogörs för samtliga brottstyper som ingår i undersökningen.

⁷⁴ Att dessa personer varit utsatta för brott någon gång i livet (det vill säga före den efterfrågade tidsperioden "det senaste året") är däremot möjligt.

⁷⁵ I tabell 4F redogörs för samtliga brottstyper.

Figur 4.22. Otrygghet (index) hos personer med olika uppfattning om brottsutvecklingen och rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Andel särskilt otrygga för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Resultaten visar att synen på brottsutvecklingen och förtroendet för rättsväsendet samvarierar med otrygghet. Personer med litet förtroende för rättsväsendet och som upplever att brottsligheten ökar kraftigt upplever i högre utsträckning otrygghet. Man kan dock inte utesluta att samvariationen har påverkats av andra förhållanden, till exempel utsatthet för brott, vilket är viktigt att hålla i minnet då resultaten tolkas.

5 Förtroende för rättsväsendet

Sammanfattning

Andelen personer som har stort förtroende för rättsväsendet som helhet har ökat från 54 procent till 62 procent sedan mätningarna inleddes 2006. Även förtroendet för de enskilda myndigheterna polisen, åklagarna, domstolarna och Kriminalvården har ökat över tid, men det är bara förtroendet för polisen som har ökat sedan föregående mätning (2010). På längre sikt har förtroendet för Kriminalvården ökat mer än för de andra myndigheterna. Samtidigt är det den myndighet som uppbringar lägst förtroende jämfört med övriga undersökta myndigheter.

Polisen är den enskilda myndighet som flest personer har förtroende för, och generellt gäller att allmänheten har ett lägre förtroende för de myndigheter som verkar längre in i rättskedjan. Den tendensen återfinns också i internationella undersökningar av förtroende för rättsväsende.

Omkring hälften av befolkningen har stort förtroende för att polisen hanterar såväl misstänkta som brottsutsatta personer rättvist och bra. Ungefär en lika stor andel har förtroende för att misstänkta personer hanteras rättvist av rättsväsendet som helhet. Däremot har allmänheten lägre förtroende för hur brottsutsatta personer behandlas av rättsväsendet som helhet (inklusive åklagare och domstolar), jämfört med hur de behandlas av polisen.

Personer som uppger att de varit utsatta för brott, varit vittne till brott eller anmält brott till polisen

har generellt sett lägre förtroende för rättsväsendet än befolkningen i övrigt. Exempelvis har omkring 54 procent av dem som utsatts för brott högt förtroende för rättsväsendet som helhet, jämfört med 65 procent i övriga befolkningen och det gäller i synnerhet förtroendet för att rättsväsendet behandlar misstänkta och brottsutsatta personer på ett rättvist och bra sätt. Liknande resultat återfinns för personer som själva varit åtalade för brott. Det kan dock noteras att denna grupp har ett ännu lägre förtroende för hur rättsväsendet och polisen hanterar såväl misstänkta som brottsutsatta.

I jämförelser mellan olika åldersgrupper framgår att ungdomar i åldern 16–19 år har högre förtroende för rättsväsendet än den övriga befolkningen. Resultatet är särskilt intressant mot bakgrund av att de yngsta personerna är den mest brottsutsatta gruppen i befolkningen. Generellt sett samvarierar utsatthet för brott och kontakter med rättsväsendet med lägre förtroende för rättsväsendet.

Sammanfattningsvis har allmänhetens förtroende för rättsväsendet ökat. Det gäller speciellt för Kriminalvården, som dock är den myndighet i undersökningen där förtroendet är lägst. I grupper med erfarenheter av brott är förtroendet dock fortfarande lägre än i befolkningen i övrigt.

I en rättsstat är förtroende för rättsväsendet och alla dess instanser en grundläggande förutsättning för att medborgarna ska vilja, och våga, delta i rättssamhället. Om viljan och benägenheten att anmäla brott minskar, om bristande förtroende för polis, åklagare och domstol leder till att utsatta inte vill eller vågar ställa upp som målsägande eller vittnen vid utredningar och rättegångar etcetera, då blir det svårt för rättsväsendet att bedriva sin verksamhet.

Rättsväsendet består av flera olika myndighetsfärer (genomgående används dock begreppet myndigheter). I NTU ställs frågan om inställningen till fyra av dem – polisen, åklagarna, domstolarna och Kriminalvården. Utöver dessa ingår även andra myndigheter som Rättsmedicinalverket och Brottsoffermyndigheten. Även dessa myndigheter i rättsväsendet kan bidra till helhetssynen på rättsväsendet och dess förmåga att utföra sina arbetsuppgifter. Litet eller stort förtroende för en enskild länk i rättskedjan kan (alltså) påverka förtroendet för hela rättssystemet i någon riktning.

NTU ger en mer samlad bild av förtroendet för rättsväsendet och dess olika delar än vad som tidigare varit möjligt att ge utifrån andra undersökningar. I och med att NTU ställer frågor om förtroende för så många av rättsväsendets myndigheter på årlig basis skapas ett stabilt underlag att följa utvecklingen.

En annan styrka med NTU är att undersökningen spänner över flera frågeområden och därigenom rymmer information som möjliggör beskrivningar av exempelvis eventuella skillnader i förtroende mellan dem som utsatts, respektive inte utsatts, för brott.

Resultatredovisningen i detta kapitel består av tre avsnitt. I första avsnittet beskrivs det generella förtroendet för rättsväsendet samt allmänhetens uppfattning om enskilda myndigheter. I det andra avsnittet redovisas förtroendet för hur rättsväsendet utför olika arbetsuppgifter. Det sista avsnittet fokuserar på hur förtroendet för rättsväsendet ser ut bland dem som har erfarenheter av brott och av rättsväsendet jämfört med den övriga befolkningen. I dessa tre resultatavsnitt presenteras huvudresultaten i korthet. Ett mer fullständigt tabellunderlag finns i tabellbilagan i slutet av rapporten (tabellerna 5A–5K i bilaga 1).

I redovisningarna används tre olika mått: Stort förtroende (svarsalternativen mycket stort eller ganska stort förtroende), litet förtroende (svarsalternativen mycket litet eller ganska litet förtroende) och förtroendebalans (beräknad genom att subtrahera andelen

personer med stort förtroende från andelen personer med litet förtroende).⁷⁶

Rättsväsendet och de enskilda myndigheterna

Resultat i korthet

- Polisen är den enskilda myndighet som har det största förtroendet hos allmänheten (65 % har stort förtroende). Kriminalvården är den enskilda myndighet där andelen med stort förtroende är lägst (41 %).
- Förtroendet för polisen och för rättsväsendet som helhet har ökat sedan föregående mätning (2010) medan förtroendet för åklagarna, domstolarna, och Kriminalvården är relativt oförändrat.
- Många saknar dock uppfattning om åklagare, domstolar och Kriminalvården (17–21 %).
- Skillnaden i förtroende mellan olika grupper är relativt liten, jämfört med resultaten för utsatthet för brott och otrygghet. De tydligaste skillnaderna grundar sig främst på ålder, där de yngsta i undersökningen hyser ett högre förtroende än övriga åldersgrupper.

För att beskriva allmänhetens förtroende för rättsväsendet ställs följande frågor i NTU:

Nu kommer några frågor om din inställning till rättsväsendet. Till rättsväsendet räknas polis, åklagare, domstolar och Kriminalvård. Om du tänker dig rättsväsendet som en helhet. Vilket förtroende har du för rättsväsendet?

och

Vilket förtroende har du för polisens/åklagarnas/domstolarnas/Kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete?

Svarsalternativen är: *mycket stort, ganska stort, varken stort eller litet, ganska litet, mycket litet* samt *ingen åsikt/vet ej*.

Avsaknad av uppfattning eller ovilja att ta ställning är i sig viktiga förhållanden att beakta vid bedömning-

⁷⁶ Exempel: Andelen i befolkningen som uppger att de har stort förtroende för rättsväsendet som helhet är 62 procent och andelen som uppger att de har litet förtroende för rättsväsendet som helhet är 11 procent. Uträkningen för förtroendebalansen blir då 62–11=51. Se vidare i kapitel 2, Metod.

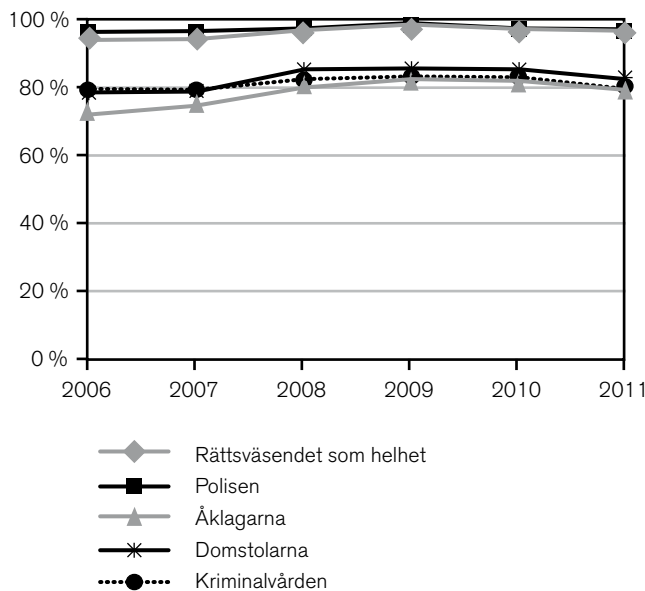
ar av förtroende. Därför inkluderas de som saknar uppfattning i förtroendefrågorna i redovisningarna.⁷⁷

Vanligast att ta ställning till polisen

Relativt många människor saknar uppfattning om olika samhällsinstitutioner – särskilt sådana institutioner som de flesta inte har någon kontakt med eller har liten insyn i (Statskontoret 2002). Därför redogörs kort för i vilken utsträckning de svarande i NTU tagit ställning till rättsväsendet och dess myndigheter.

Brist på egen erfarenhet eller sämre kunskap om myndigheterna är troliga orsaker till att människor inte har någon inställning när det gäller förtroende för de enskilda myndigheterna. Det är dock tydligt att de allra flesta tar ställning till rättsväsendet som en helhet (figur 5.1).

Figur 5.1. Andel svarande som tagit ställning i förtroendefrågorna (uppgett antingen stort, litet eller varken stort eller litet förtroende), enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.

Detsamma gäller förtroendet för polisens arbete, som alltså de allra flesta har en uppfattning om. När det gäller de övriga myndigheterna är det betydligt fler som inte har någon uppfattning. Mellan 17 och 21 procent av befolkningen (16–79 år) har inte

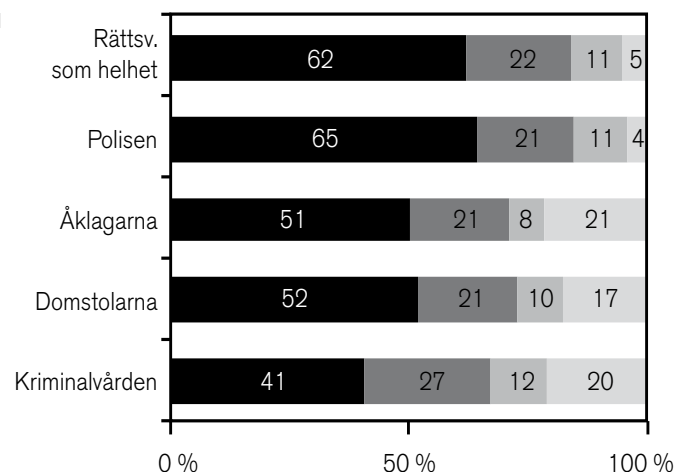
⁷⁷ När de som saknar uppfattning i förtroendefrågorna exkluderas i redovisningen blir andelarna stort och litet förtroende större än vad som är fallet här. För en ytterligare inblick i hur utfallet påverkas av valet att inkludera eller exkludera kategorin "vet ej/ej svar", se tabell 5F i tabellbilagan i slutet av denna rapport. För skillnaderna mellan de olika typerna av redovisning redogörs mer ingående i tidigare årsböcker (Brå 2008a, Brå 2007b).

någon åsikt eller vet inte vilket förtroende de har för hur åklagarväsendet, domstolarna eller Kriminalvården bedriver sitt arbete. I synnerhet åklagarväsendet och Kriminalvården framstår som obekant för många. Som framgår av figuren ökade andelen personer som tagit ställning i förtroendefrågan i början av perioden, för att sedan ligga stabil och därefter minska något mellan 2010 och 2011. Generellt sett är det något fler äldre, utrikes födda, lågutbildade, ensamstående och boende i flerfamiljshus som inte har någon åsikt (tabell 5B i bilaga 1).

Fortsatt högst förtroende för polisen

Av figur 5.2 och 5.3 framgår att en majoritet (65 %) har mycket eller ganska stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete, vilket är en viss ökning (+2 procentenheter) sedan föregående år och en tydlig ökning (sammanlagt +10 procentenheter) sedan mätningarna inleddes 2006 (tabell 5A i bilaga 1). Andelen med mycket eller ganska litet förtroende för polisen uppgår till 11 procent. Fördelningen för rättsväsendet som helhet är likartad (62 % med stort förtroende och 10 % med litet förtroende), vilket sannolikt beror på att många av de som svarar främst tänker på polisen, som är den myndighet som de flesta har kännedom om och kommer i kontakt med, när de svarar på frågor om rättsväsendet som helhet. Förtroendet för rättsväsendet som helhet har ökat med sex procentenheter sedan 2006, varav en procentenhet från 2010.

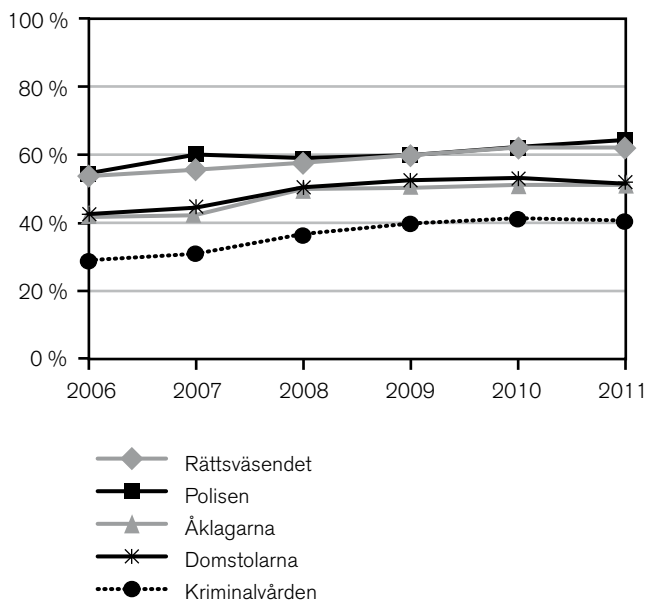
Figur 5.2. Allmänhetens förtroende för rättsväsendet, enligt NTU 2011. Andel i befolkningen, i procent.

Ungefär varannan person har stort förtroende för åklagarna och domstolarna (figur 5.1). Förtroendet för åklagarna och domstolarna har ökat (båda med

9 procentenheter, se figur 5.2) sedan 2006. Ökningen skedde de första åren och därefter har nivån varit relativt stabil. Kriminalvården hamnar jämfört med de övriga lågt, ungefär två av fem har stort förtroende för denna myndighet. Förtroendet för Kriminalvården har dock ökat stadigt, med sammanlagt 12 procentenheter fram till 2010 och är tämligen oförändrat i NTU 2011 (figur 5.2).

Figur 5.3. Stort förtroende (mycket/ganska) för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.

När det gäller andelen som har lågt förtroende är skillnaden mellan myndigheterna liten. Andelen med lågt förtroende varierar mellan 8 procent och 12 procent. Även i den negativa änden av skalan har förändringar skett (tabell 5A i bilaga 1). Andelen med lågt förtroende rättsväsendet och dess myndigheter har minskat sedan 2006. Störst är förändringen för polisen (–6 procentenheter) och Kriminalvården (–10 procentenheter).

Förtroende i olika grupper

Kunskap om vilka som har stort respektive litet förtroende är av intresse i arbetet för att öka förtroendet. I detta avsnitt redovisas andelen personer som har stort förtroende (mycket/ganska stort förtroende). Delvis redovisas även andelen personer med litet förtroende (mycket/ganska litet förtroende) och i jämförelserna som görs mellan olika grupper diskuteras även förtroendebalanserna (andelen personer som har

stort förtroende *minus* andelen personer som har litet förtroende).

Regionala skillnader

Som framgår av figur 5.3 är förtroendet för rättsväsendet som helhet och polisen relativt likartat. Enligt samma princip är också förtroendet för åklagarna och domstolarna likartat, medan Kriminalvården skiljer sig från övriga myndigheter. Mönstret kan även noteras på regional nivå. Befolkningen i vissa län utmärker sig dock som mer eller mindre positivt eller negativt inställda till rättsväsendet och dess myndigheter.

När det gäller *rättsväsendet som helhet* uppges stort förtroende i störst utsträckning av boende i Östergötlands, Västerbottens och Uppsala län (68–69 %, figur 5.4). I dessa län är det också en låg andel som uppger litet förtroende (7–10 %, tabell 5J). Blekinge är det län där de boende har lägst förtroende. Mönstret kvarstår när man tar hänsyn till andelen med litet förtroende, men då tillkommer även Värmlands län som ett av de län där en relativt liten del av befolkningen har litet förtroende.

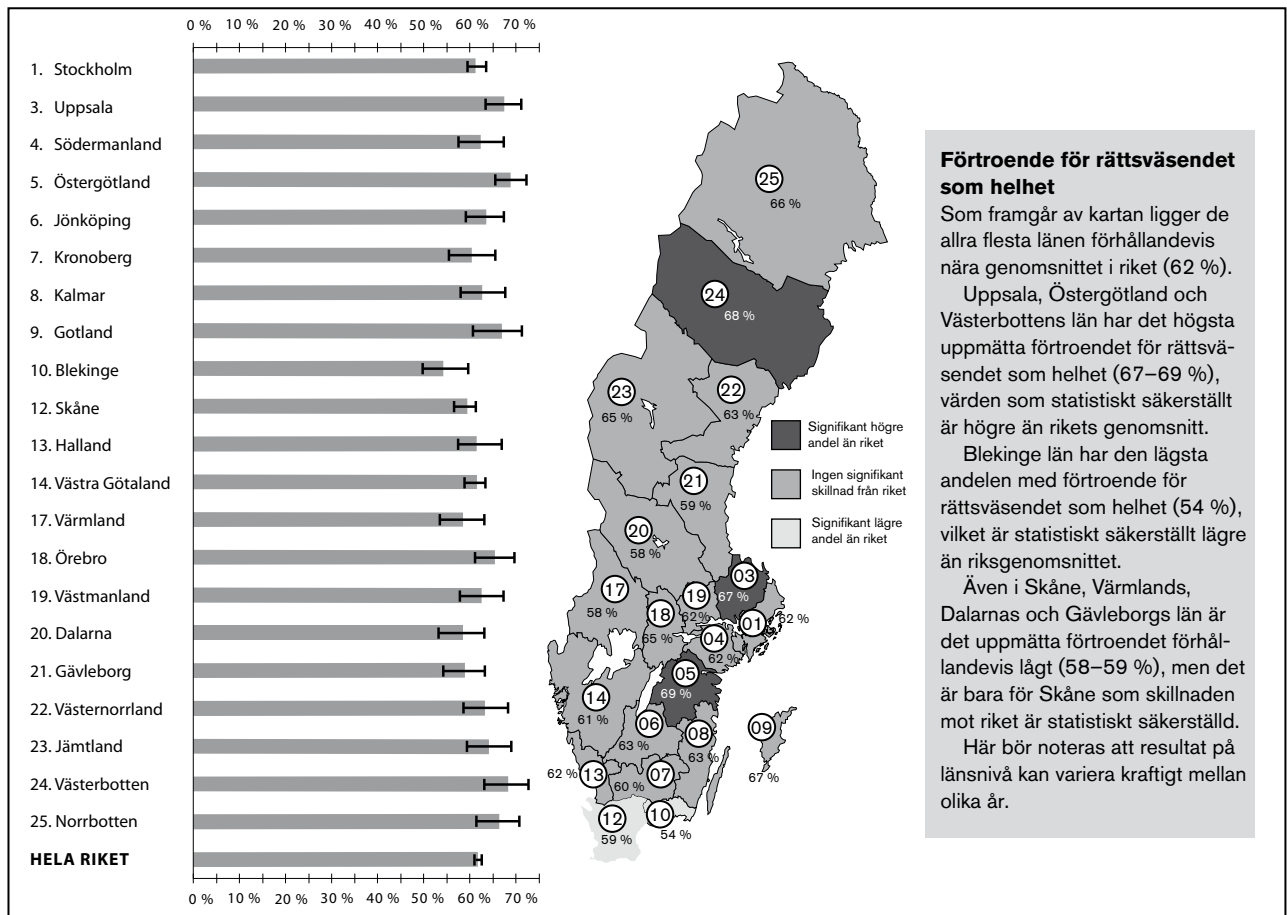
När det gäller *polisen* är förtroendet högst i Östergötlands och Jämtlands län (71 %), men även i Uppsala län och på Gotland uppger en relativt stor andel av befolkningen stort förtroende (70 %). Också när man studerar förtroendebalansen kvarstår dessa mönster som en följd av att andelen personer med litet förtroende är låg i dessa län (tabell 5K i bilaga 1).

Förtroendet för polisen är lägst i Blekinge, Dalarnas, Södermanlands och Skåne län, där 60–61 % har stort förtroende, ett mönster som kvarstår även när man tar hänsyn till andelen med litet förtroende.

Störst andel med stort förtroende för *åklagare* återfinns i Uppsala, Norrbottens, Jämtlands och Västerbottens län, där 56–58 procent hyser mycket eller ganska stort förtroende för åklagare. Lägst andel (44 %) med stort förtroende för åklagare återfinns i Väster- norrlands, Blekinge och Södermanlands län. Om hänsyn också tas till andelen med litet förtroende (tabell 5K i bilaga 1) framgår att även Gävleborgs län tillhör länen med lägst förtroende för åklagare.

Förtroendet för *domstolarna* är störst i Uppsala, Örebro och Norrbottens län, där mellan 57 och 61 procent har stort förtroende, medan det är lägst i Gävleborgs, Blekinge och Södermanlands län, där mellan 46 och 48 procent har stort förtroende. Eftersom andelen med litet förtroende är relativt liten i Östergötlands, Jämtlands och Västerbottens län är de också att betrakta som län med högt förtroende när man studerar förtroendebalansen (tabell 5K i bilaga 1).

Figur 5.4. Stort (mycket/ganska) förtroende för rättsväsendet som helhet, enligt NTU 2010. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %). Andel för respektive län, i procent.

Förtroende för rättsväsendet som helhet

Som framgår av kartan ligger de allra flesta länen förhållandevis nära genomsnittet i riket (62 %).

Uppsala, Östergötland och Västerbottens län har det högsta uppmätta förtroendet för rättsväsendet som helhet (67–69 %), värden som statistiskt säkerställt är högre än rikets genomsnitt.

Blekinge län har den lägsta andelen med förtroende för rättsväsendet som helhet (54 %), vilket är statistiskt säkerställt lägre än riksgenomsnittet.

Även i Skåne, Värmlands, Dalarnas och Gävleborgs län är det uppmätta förtroendet förhållandevis lågt (58–59 %), men det är bara för Skåne som skillnaden mot riket är statistiskt säkerställd.

Här bör noteras att resultat på länsnivå kan variera kraftigt mellan olika år.

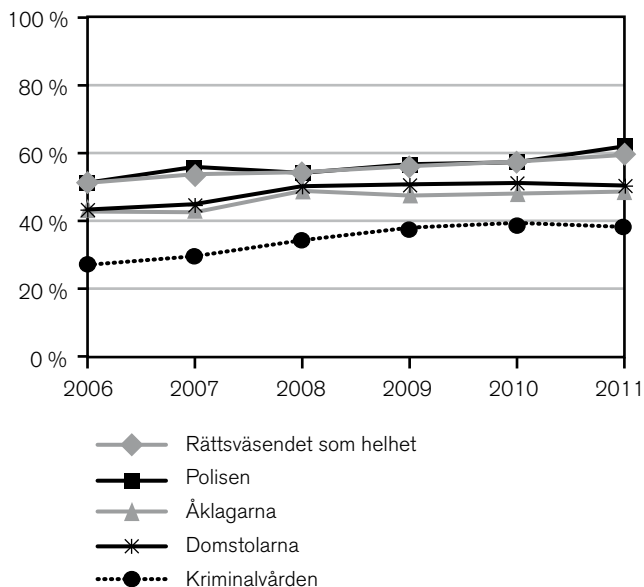
Avseende *Kriminalvården* är boende i Örebro och Jämtlands, Uppsala och Västerbottens län mest positiva, nästan varannan uppger stort förtroende (48–49 %). Boende i Södermanlands län uppger i lägst utsträckning stort förtroende för Kriminalvården (35 %). Dessa mönster kvarstår även då hänsyn tas till andelen med litet förtroende (tabell 5J–K i bilaga 1).

Kön

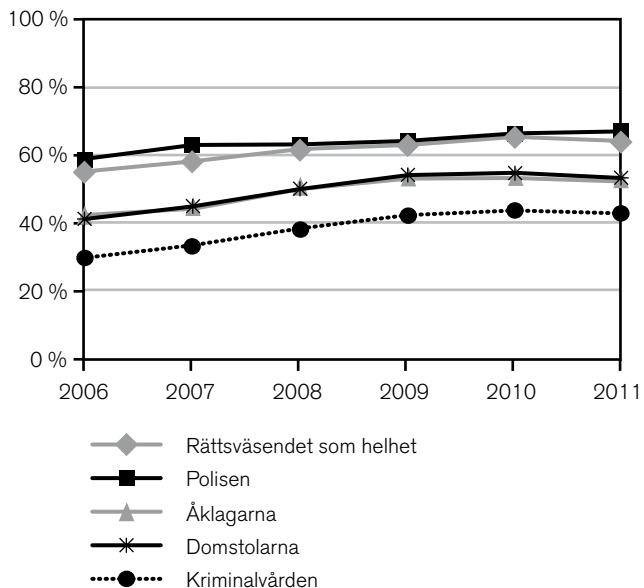
Kön spelar en viss roll när det gäller förtroende för rättsväsendet och dess myndigheter, där fler kvinnor än män har ett stort förtroende (figur 5.6 jämfört med figur 5.5). Störst är skillnaden i frågan om Kriminalvården, där 43 procent av kvinnorna uppger att de har stort förtroende, jämfört med 29 procent av männen. För övriga myndigheter är skillnaderna mindre men tendensen är densamma, det vill säga att kvinnorna har högre förtroende än männen. Skillnaden mellan mäns och kvinnors förtroende för rättsväsendets olika

myndigheter kvarstår även när hänsyn tas till förtroendebalansen (tabell 5G i bilaga 1).

Figur 5.5. Stort förtroende (mycket/ganska) för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning för män. Andel i procent.

Figur 5.6. Stort förtroende (mycket/ganska) för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning för kvinnor. Andel i procent.

Ålder

Ålder har en viss betydelse när det gäller förtroende. Det mest framträdande resultatet är att den yngsta åldersgruppen har störst andel med förtroende för rättsväsendet oavsett vilken myndighet som frågan gäller (figur 5.7). Alla tydligast är skillnaden för Kriminalvården, där det skiljer 23 procentenheter mellan den

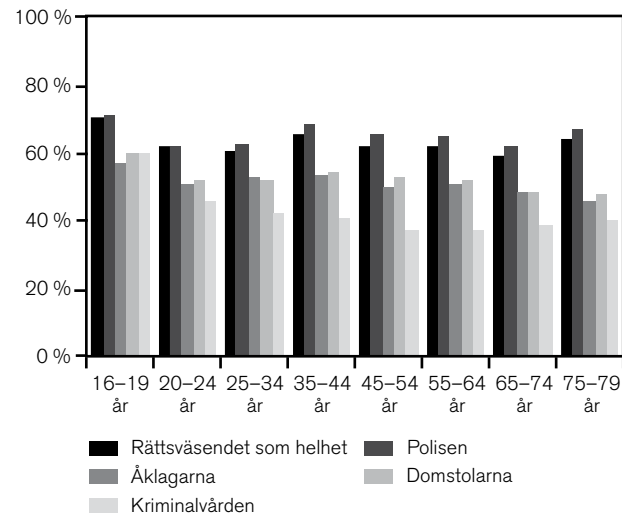
yngsta gruppen (60 %) och åldersgruppen med lägst notering (37 %, 45–64 år).

Som framgått tidigare har förtroendet för rättsväsendet och dess myndigheter, framför allt för Kriminalvården, ökat sedan 2006 och ökningen är tämligen jämnt fördelad över de olika åldersgrupperna.

Genom att även ta hänsyn till andelarna med lågt förtroende kan bilden av åldersgruppernas förtroende nyanseras något (tabell 5G i bilaga 1), men generellt gäller att en hög andel personer med litet förtroende sammanfaller med en låg andel personer med stort förtroende.

Särskilda statistiska analyser (se bilaga 3) visar att den yngsta åldersgruppens tydligt högre förtroende för rättsväsendet kvarstår även när man rensar bort effekten av andra faktorer, som utbildning, kön och familjetyp.

Figur 5.7. Stort förtroende (mycket/ganska) för rättsväsendet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

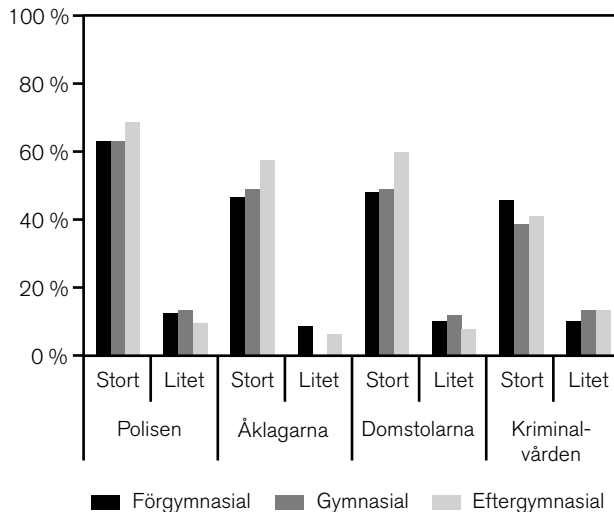
Andra grupper förtroende för rättsväsendet

Förtroende för rättsväsendet och dess myndigheter har även studerats i relation till svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå, familjetyp, boendeort och boendetyp (tabell 5C i bilaga 1). Jämfört med utlandsfödda har personer födda i Sverige en högre andel med stort förtroende för såväl rättsväsendet som helhet som för de enskilda myndigheterna (tabell 5C i bilaga 1). Om både andelen stort respektive litet förtroende studeras, visar förtroendebalanserna att skillnaderna är störst avseende rättsväsendet som helhet och minst avseende Kriminalvården (tabell 5G i bilaga 1). Skillnaderna i förtroende mellan personer med svensk respektive utländsk bakgrund kvarstår när man rensar

bort effekten av andra faktorer som utbildning, kön och ålder.

Människors utbildningsnivå samvarierar med förtroende för rättsväsendet (figur 5.8). Det är tydligt att personer med eftergymnasial utbildning har ett större förtroende, såväl för rättsväsendet i allmänhet som för polisen, åklagarna och domstolarna (tabell 5C i bilaga 1). Kriminalvården utgör dock ett undantag, där är det i stället personer med förgymnasial utbildning som har något större förtroende.

Figur 5.8. Förtroende för rättsväsendets myndigheter, enligt NTU 2011. Särredovisning efter utbildningsnivå. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Förtroendet för polisen, åklagarna, domstolarna och för rättsväsendet som helhet är störst hos sammanboende (med eller utan barn). Lägst är förtroendet hos ensamstående personer med barn. Så var också fallet vid tidigare mätningar. Förtroendet för Kriminalvården tycks inte samvariera med familjetyp på något entydigt sätt (tabell 5G i bilaga 1).

Typ av boendeort tycks spela mindre roll när det gäller förtroende för rättsväsendet. Mönstret är likt det från föregående år. När det gäller typ av boende framgår att boende i småhus överlag har ett högre förtroende än boende i flerbilshus. Mönstret är detsamma som vid tidigare mätningar.

Hur rättsväsendet utför olika arbetsuppgifter

Resultat i korthet

- Förtroendet för att rättsväsendet och polisen hanterar misstänkta rättvist är förhållandevis högt och är i nivå med förtroendet för åklagarna och domstolarna.
- Lägst är förtroendet för att rättsväsendet behandlar brottsutsatta bra (42 % uppger stort förtroende, 20 % uppger litet förtroende).
- Förtroendet för att polisen behandlar utsatta bra är dock påtagligt högre (54 % respektive 12 %). Detta antyder att det främst är bedömningen av andra aktörer inom rättsväsendet som ligger till grund för det bristande förtroendet för att rättsväsendet behandlar utsatta bra.
- Förtroendet för att rättsväsendet utför sina arbetsuppgifter bra har ökat sedan frågorna började ställas år 2006. Förtroende för polisen i detta avseende har legat stabilt med en tendens till ökning sedan frågorna började ställas 2008.

En viktig aspekt av människors förtroende för rättsväsendet är hur väl de anser att olika arbetsuppgifter utförs. I NTU ingår två frågor om detta. Frågorna ställs dels för rättsväsendet som helhet, men från och med NTU 2008 också för polisen och lyder:

Vilket förtroende har du för att rättsväsendet/polisen...

... hanterar de som misstänks för brott på ett rättvist sätt?

... behandlar de som utsätts för brott på ett bra sätt?

Svarsalternativen är: *mycket stort, ganska stort, varken stort eller litet, ganska litet, mycket litet samt ingen åsikt/vet ej.*

De olika formuleringarna "hantera rättvist" respektive "behandla bra" innebär att frågorna inte bör jämföras direkt med varandra, utan det är resultaten för varje fråga för sig som bör stå i fokus.

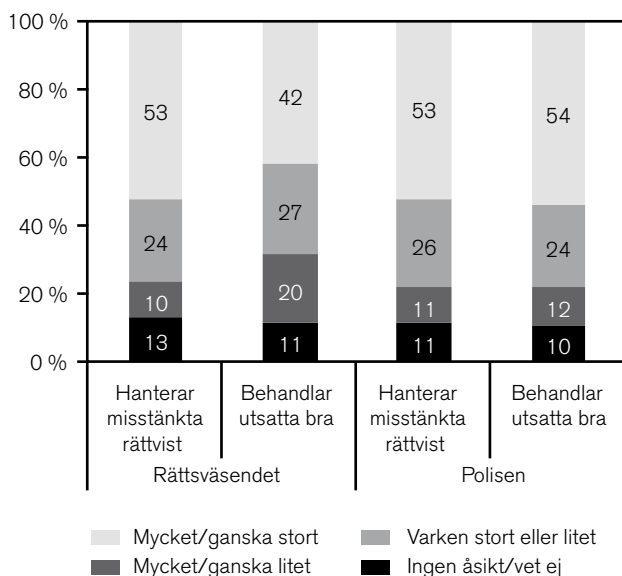
De olika formuleringarna "hantera rättvist" respektive "behandla bra" innebär att frågorna inte bör jämföras direkt med varandra, utan det är resultaten för varje fråga för sig som bör stå i fokus.

I detta avsnitt redovisas andelen personer som har stort förtroende (mycket/ganska stort förtroende). Delvis redovisas även andel personer med litet förtroende (mycket/ganska litet förtroende) och i jämförelserna som görs mellan olika grupper diskuteras även förtroendebalanserna (andelen personer som har stort förtroende *minus* andelen personer som har litet förtroende).

Högst förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta bra

Av figur 5.9 framgår att hälften (53 %) av befolkningen (16–79 år) har mycket eller ganska stort förtroende för att rättsväsendet hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt. Ungefär en fjärdedel (24 %) svarar att de varken har stort eller litet förtroende, och 10 procent svarar att de har litet förtroende i detta avseende.

Figur 5.9. Allmänhetens förtroende för hur rättsväsendet och polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2011. Andel i befolkningen, i procent.

När samma fråga ställs med polisen som aktör är resultatet nästan identiskt. Något fler anger varken stort eller litet förtroende och något färre uppger att de saknar åsikt för att polisen hanterar misstänkta rättvist, men lika höga andelar har stort respektive litet förtroende. Förtroendet för hur rättsväsendet hanterar misstänkta personer ökade (+ 7 procentenheter) mellan 2006 och 2009 och har därefter varit tämligen oförändrat. Förtroendet för hur polisen hanterar

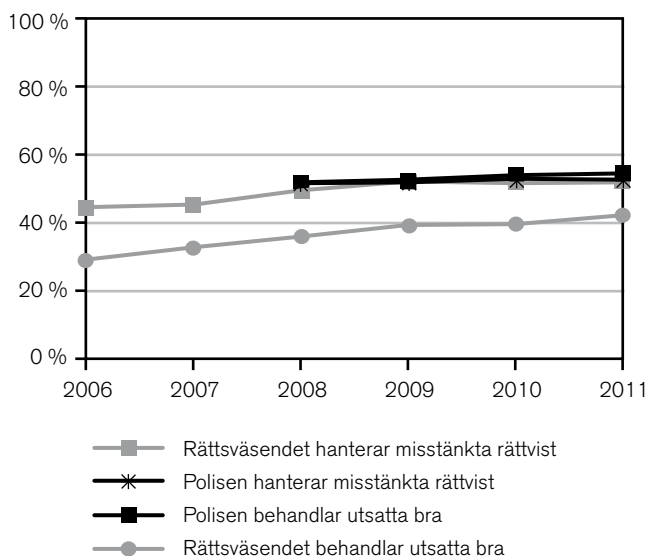
misstänkta har varit stabilt sedan frågan började ställas 2008 (figur 5.10).

Det är färre som har förtroende för att rättsväsendet behandlar de *utsatta* bra. Omkring fyra av tio (42 %) i befolkningen har stort förtroende för att rättsväsendet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt, men var femte person (20 %) saknar förtroende för rättsväsendet i detta avseende. Andelen med stort förtroende i den här frågan har dock ökat med 12 procentenheter sedan mätningarna började. Sedan förra året syns också en skillnad i den negativa delen av skalan, där andelen med litet förtroende har minskat med 4 procentenheter.

När samma fråga ställs med polisen som aktör blir resultatet annorlunda. Där är bilden när det gäller förtroendet för hur man behandlar utsatta personer ungefär densamma som vid frågan om hanteringen av misstänkta. Mer än varannan tillfrågad upplever således att polisen behandlar brottsoffer bra (54 %). I detta avseende har 12 procent lågt förtroende för polisen i frågan. Förtroendet har legat stabilt sedan frågan infördes 2008, med en svag tendens till ökning.

Resultaten tyder på att det inte främst är polisen som allmänheten har i åtanke när rättsväsendets behandling av brottsutsatta får lägre betyg, utan snarare aktörer senare i rättskedjan. Inställningen är sannolikt känslig för aktuella händelser som tas upp i media, vilket bör hållas i åtanke när resultaten tolkas.

Figur 5.10. Stort förtroende (mycket/ganska) för hur rättsväsendet och polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.

Mindre skillnader i olika gruppers förtroende för hur arbetsuppgifter utförs

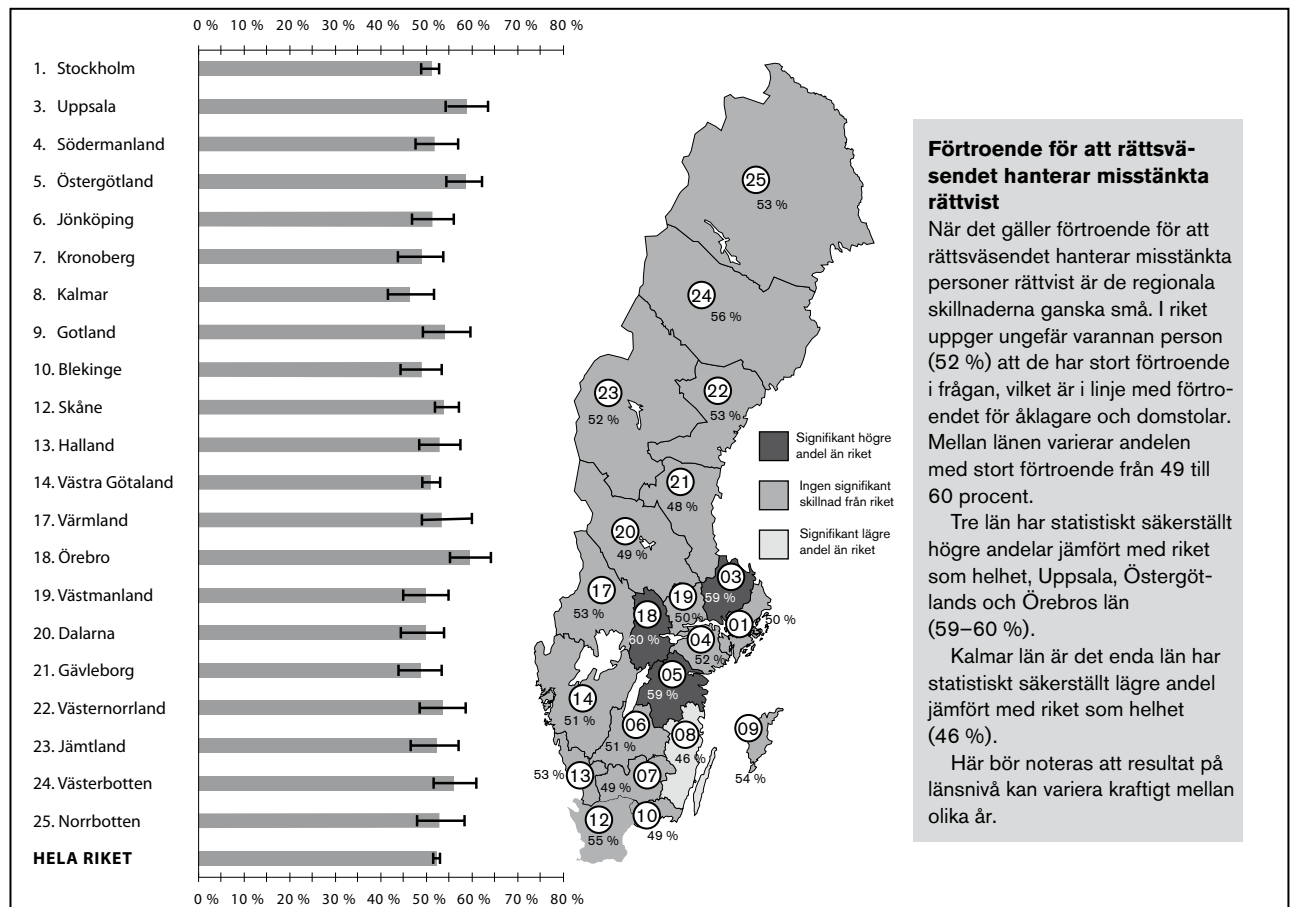
I detta avsnitt redovisas övergripande resultat för hur väl olika grupper i befolkningen anser att rättsväsendets myndigheter utför olika uppgifter. Skillnaderna mellan grupperna är generellt sett mindre här än när man frågar om förtroende för rättsväsendet och de enskilda myndigheterna på en mer generell nivå.

Regionala skillnader

Drygt hälften (53 %) av de tillfrågade har ett stort förtroende för såväl rättsväsendet i stort som för polisen specifikt när det gäller hanteringen av misstänkta (figur 5.10). Regionalt sett finns vissa skillnader i förtroende för rättsväsendet jämfört med polisen där skillnaden uppgår till 6 procentenheter (se exempelvis Kalmar län, tabell 5J). Högst andel stort förtroende för att *rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist* har boende i Örebro, Östergötlands och Uppsala län

(59–60 %). Östergötland är även, tillsammans med Gotland, det län där man har störst förtroende för att *polisen hanterar misstänkta rättvist*. Boende i Kalmar och Gävleborgs län har den lägsta andelen med stort förtroendet för att rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist (46–48 % har stort förtroende, tabell 5J), men när det gäller i vilken mån *polisen* hanterar misstänkta rättvist är det Stockholms och Södermanlands län som har det lägsta förtroendet (49–50 % har stort förtroende).

Figur 5.11. Stort förtroende (mycket/ganska) för att rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 %, för mer information om konfidensintervall se kapitel 2). Andel för respektive län, i procent.

Förtroende för att rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist

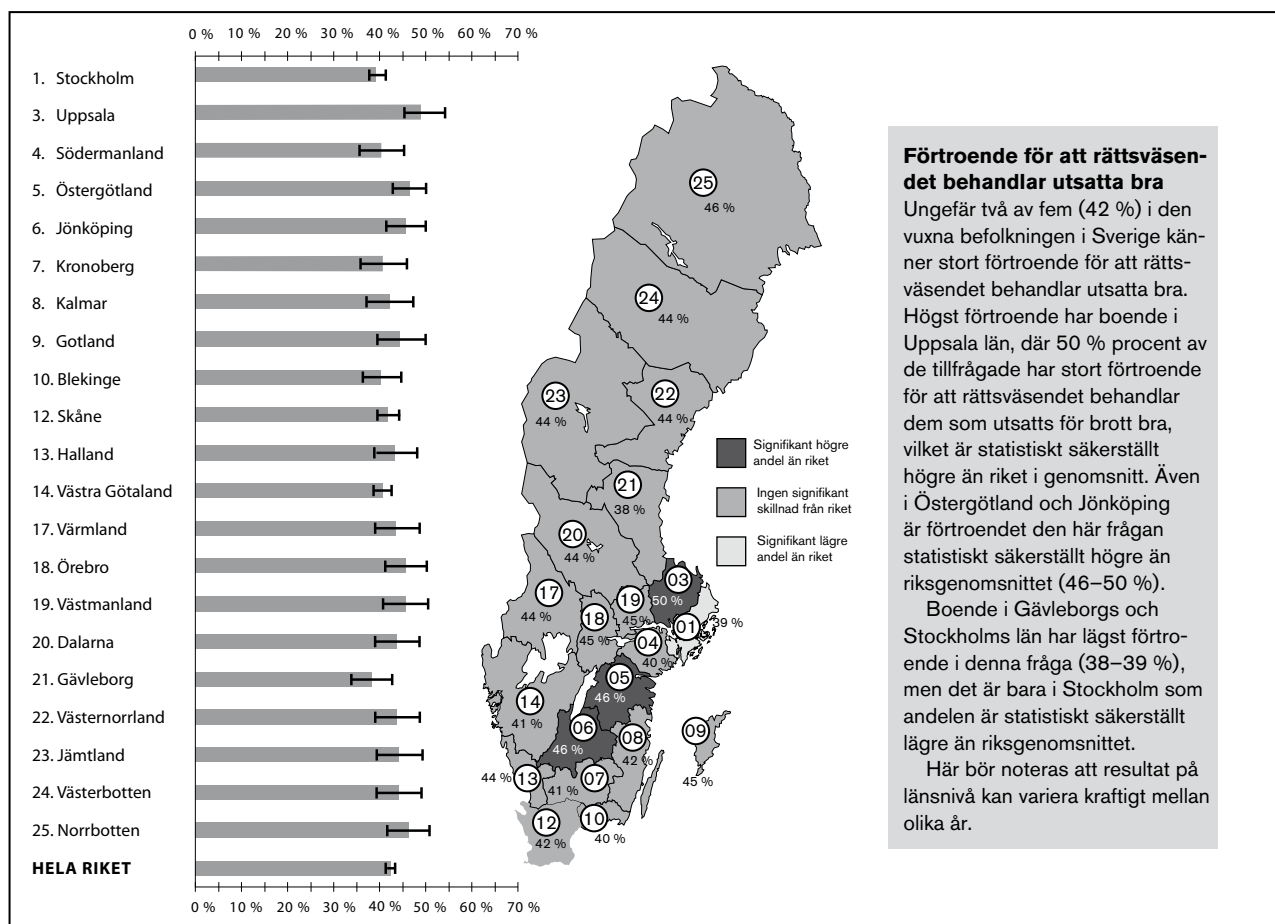
När det gäller förtroende för att rättsväsendet hanterar misstänkta personer rättvist är de regionala skillnaderna ganska små. I riket uppger ungefär varannan person (52 %) att de har stort förtroende i frågan, vilket är i linje med förtroendet för åklagare och domstolar. Mellan länen varierar andelen med stort förtroende från 49 till 60 procent.

Tre län har statistiskt säkerställt högre andelar jämfört med riket som helhet, Uppsala, Östergötlands och Örebro län (59–60 %).

Kalmar län är det enda län har statistiskt säkerställt lägre andel jämfört med riket som helhet (46 %).

Här bör noteras att resultat på länsnivå kan variera kraftigt mellan olika år.

Figur 5.12. Stort förtroende (mycket/ganska) för att rättsväsendet behandlar utsatta bra, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län inklusive konfidensintervall (95 procent, för mer information om konfidensintervall se kapitel 2). Andel för respektive län, i procent.

Förtroende för att rättsväsendet behandlar utsatta bra

Ungefär två av fem (42 %) i den vuxna befolkningen i Sverige känner stort förtroende för att rättsväsendet behandlar utsatta bra. Högst förtroende har boende i Uppsala län, där 50 % procent av de tillfrågade har stort förtroende för att rättsväsendet behandlar dem som utsatts för brott bra, vilket är statistiskt säkerställt högre än riket i genomsnitt. Även i Östergötland och Jönköping är förtroendet den här frågan statistiskt säkerställt högre än riksgenomsnittet (46–50 %).

Boende i Gävleborgs och Stockholms län har lägst förtroende i denna fråga (38–39 %), men det är bara i Stockholm som andelen är statistiskt säkerställt lägre än riksgenomsnittet.

Här bör noteras att resultat på länsnivå kan variera kraftigt mellan olika år.

Mönstret att fler har förtroende för polisen än för rättsväsendet som helhet när det gäller frågan om huruvida *brottsoffer behandlas bra* (figur 5.10) är tydligt även på regional nivå. För *rättsväsendet* är det boende i Uppsala län som har högst andelar med stort förtroende (50 %), vilket gäller även om man tar hänsyn till andelen med litet förtroende (figur 5.12 och tabell 5J–K). I denna fråga har boende i Stockholms och Gävleborgs län det lägsta förtroendet (38–40 % har stort förtroende), även när man tar hänsyn till andelen med litet förtroende (tabell 5J i bilaga 1).

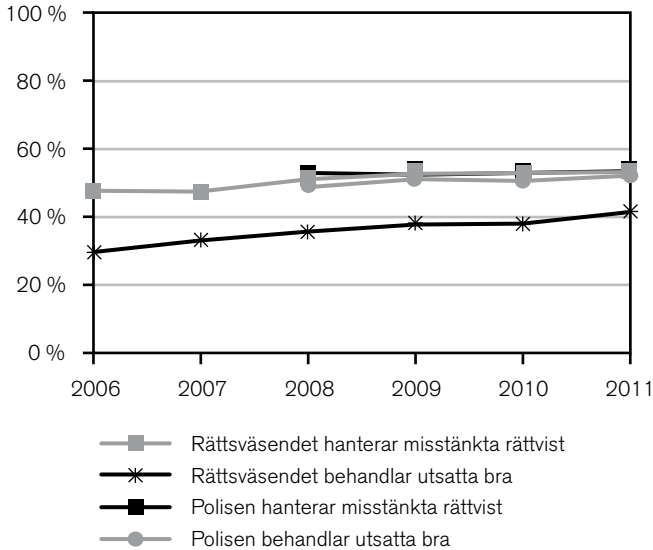
Även när förtroendet för att *polisen* behandlar utsatta bra studeras regionalt, framgår att boende i Uppsala län har det högsta förtroendet, tillsammans med Hallands län (i båda länen har 60 % stort förtroende). Boende i Stockholms och Södermanlands län har den lägsta andelen med stort förtroende för att polisen behandlar utsatta bra (52 %). När förtroendebalansen studeras visar det sig också att Västra Götalands län

tillhör de län som har lägst förtroende för att polisen behandlar utsatta bra.

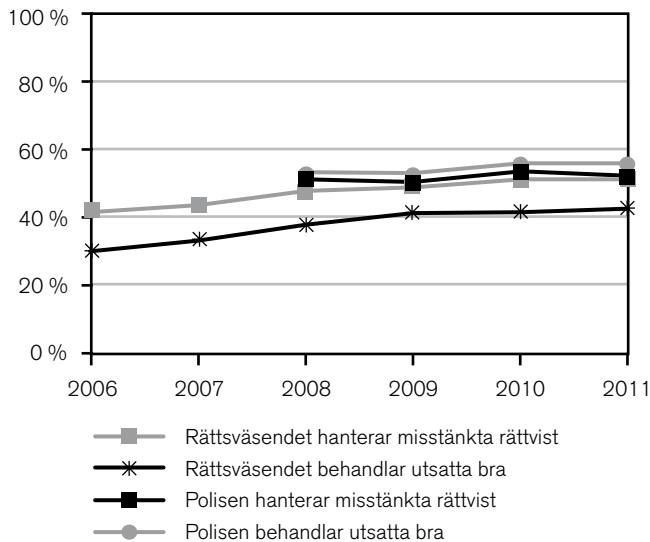
Kön

Män och kvinnor har ungefär samma förtroende för att rättsväsendet och polisen hanterar misstänkta rättvist och behandlar utsatta på ett bra sätt (figur 5.13, 5.14, tabell 5C och tabell 5G). Män tenderar dock att ha ett något högre förtroende än kvinnor för att misstänka personer hanteras rättvist, och kvinnor tenderar att ha ett något högre förtroende än männen för att utsatta personer behandlas bra.

Figur 5.13. Stort förtroende (mycket/ganska) för hur rättsväsendet samt polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning för män. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

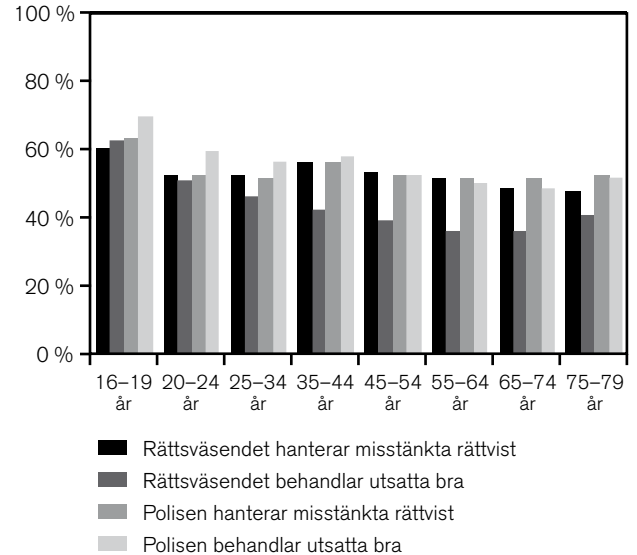

Figur 5.14. Stort förtroende (mycket/ganska) för hur rättsväsendet samt polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2006–2011. Särredovisning för kvinnor. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

I figur 5.15 framgår att de allra yngsta (16–19 år) har högst andel personer med stort förtroende för att rättsväsendet utför sina arbetsuppgifter väl, både avseende misstänkta och utsatta. Personer i åldern 35–44 år har också stort förtroende för att rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist. Dessa grupper har störst förtroende även när hänsyn tas till andelen med litet förtroende.

Figur 5.15. Stort förtroende (mycket/ganska) för hur rättsväsendet samt polisen utför olika uppgifter, enligt NTU 2011. Särredovisning efter ålder. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

När det gäller förtroendet för att polisen utför sina arbetsuppgifter väl är mönstret snarlikt, förtroendet för att polisen hanterar misstänkta rättvist är högst bland personer i åldern 16–19 år (63 % har stort förtroende), vilket också gäller när förtroendebalansen studeras (tabell 5G i bilaga 1). Liksom för rättsväsendet i sin helhet är förtroendet för att polisen behandlar utsatta bra högst hos de yngsta (64 %), också när hänsyn tas till förtroendebalansen. Särskilda statistiska analyser (se bilaga 3) visar att den yngsta gruppens högre förtroende i de här frågorna kvarstår även om man rensar bort eventuella effekter av andra faktorer som utbildning och familjetyp.

Andra grupper förtroende för hur rättsväsendet utför sina arbetsuppgifter

Även svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå, familjetyp, boendeort och boendetyper har studerats i relation till förtroende för rättsväsendets och polisens arbetsuppgifter (tabell 5C i bilaga 1).

Svenskfödda, i synnerhet svenskfödda med minst en inrikes född förälder, har en högre andel med stort förtroende än utrikes födda för att rättsväsendet och polisen hanterar misstänkta rättvist (tabell 5C i bilaga 1). När man rensar bort effekten av andra faktorer, såsom kön, ålder och utbildning i särskilda statistiska analyser (se bilaga 3) tycks sambandet dock bara gälla förtroendet för rättsväsendet som helhet.

Svenskfödda med minst en svenskfödd förälder uppger oftare än övriga stort förtroende för att rättsväsen-

det och polisen behandlar utsatta bra. Den här bilden nyanseras dock i de särskilda statistiska analyserna, där det visar sig att skillnaden i de flesta fall försvinner om man rensar bort effekten av andra viktiga faktorer som ålder och utbildning. Det enda tydliga sambandet som då återstår är att kvinnor födda i ett annat land har ett tydligt lägre förtroende för att polisen behandlar utsatta bra än kvinnor födda i Sverige.

Personer med eftergymnasial utbildning uppger i högre grad än personer med gymnasie- eller grundskoleutbildning att de har ett stort förtroende för att rättsväsendet och polisen hanterar misstänkta rättvist. Samvariationen är särskilt tydlig för rättsväsendet. När det gäller frågan om hur utsatta behandlas inom rättsväsendet kan inget tydligt mönster skönjas vare sig avseende polisen eller rättsväsendet.

Ensamstående med barn uppger överlag ett lägre förtroende än ensamstående utan barn och sammanboende (med och utan barn) när det gäller hantering av misstänkta, såväl för rättsväsendet i sin helhet som för polisen. Det gäller även när förtroendebalansen studeras (se tabell 5C samt 5G). Resultaten är snarlika föregående år.

Boendeort tycks spela mindre roll för förtroendet för att rättsväsendet och polisen utför sina uppgifter väl. Förtroendet för att polisen utför sina uppgifter tycks visserligen vara något större hos boende i små städer och på landsbygd än bland boende i storstäder och andra större städer. På det hela taget är dock skillnaderna små, med vissa fluktuationer mellan åren (tabell 5C i bilaga 1).

Boende i småhus uppger i högre grad än boende i flerfamiljshus stort förtroende, såväl för att de misstänkta hanteras rättvist som för att de utsatta behandlas bra (tabell 5C i bilaga 1). Det gäller både för rättsväsendet och för polisen. Skillnaderna är något större när det gäller misstänkta än utsatta, och mönstret är detsamma som vid tidigare undersökningar.

Förtroende för rättsväsendet relaterat till erfarenheter av brott och/eller av rättsväsendet

Resultat i korthet

- Alla erfarenheter av brott – egen eller andras utsatthet eller att bevittna våld – samvarierar med ett lägre förtroende för rättsväsendet och dess myndigheter.
- Även förtroendet för att rättsväsendet i stort och polisen hanterar misstänkta bra är lägre om personen har erfarenheter av brott.
- Personer som anser att antalet brott ökat något eller kraftigt de senaste tre åren hyser ett lägre förtroende för rättsväsendet och dess myndigheter än personer som anser att brottsutvecklingen är stabil.
- Resultaten är i linje med tidigare års mätningar.

Det är förhållandevis många människor som någon gång i sitt liv har drabbats av brott och därmed varit i kontakt med rättsväsendet, antingen som målsägande, nära anhörig, vittne eller kanske som misstänkt. Det är dock färre som har erfarenheter av aktörerna i rättskedjans senare skede – åklagare, domstol och Kriminalvård. Enligt NTU 2011 uppger 23 procent av befolkningen att de utsatts för något brott under år 2010, och 16 procent uppger att någon anhörig drabbats av ett allvarligt brott under det senaste året. Samtidigt uppger 2 procent, vilket motsvarar ungefär 120 000 personer i den vuxna befolkningen (16–79 år), att de under de senaste tre åren åtalats för något brott. I det här avsnittet redovisas hur förtroendet för rättsväsendet varierar beroende på de erfarenheter människor haft av brott och/eller av rättsväsendet.

Brottsutsatta uppger lägre förtroende

Erfarenheter av utsatthet för brott har i andra studier visat sig samvariera med något lägre förtroende jämfört med att sakna sådana erfarenheter (Home Office 2006). Resultaten i NTU bekräftar delvis detta, men visar också att utfallet skiljer sig åt beroende på vilket förtroende som studeras. Nedan redovisas förtroende efter utsatthet (tabell 5.1 samt tabell 5E/I i bilaga 1).

I detta avsnitt redovisas andelen personer som har stort förtroende (mycket/ganska stort förtroende). Delvis redovisas även andelen personer med litet för-

troende (mycket/ganska litet förtroende), och i jämförelserna som görs mellan olika grupper diskuteras även förtroendebalanserna (andelen personer som har stort förtroende minus andelen personer som har litet förtroende).

Egen utsatthet för brott

Personer som utsatts för brott under år 2010 uppger lägre förtroende för rättsväsendet än de som inte utsatts (tabell 5.1). Det stämmer såväl för rättsväsendet i sin helhet som för dess myndigheter och för hur de svarande uppfattar att rättsväsendet utför sina uppgifter.

Störst skillnad i andelen personer med stort förtroende mellan utsatta och icke utsatta är det för rättsväsendet som helhet (10 procentenheter). Minst skillnad i förtroende återfinns avseende polisens behandling av utsatta, där det endast skiljer 3 procentenheter. I stort är mönstret detsamma som i tidigare mätningar.

Tabell 5.1. Stort förtroende (mycket/ganska) för rättsväsendet hos personer som utsatts respektive ej utsatts för brott 2010, enligt NTU 2011 (andel för respektive grupp i procent) samt skillnaden mellan grupperna (i procentenheter).

Stort förtroende för:	Ej utsatt för brott 2010	Utsatt för brott 2010	Skillnad (procentenheter)
Rättsväsendet som helhet	65	54	10
Polisen	66	60	6
Åklagarna	53	45	7
Domstolarna	54	46	8
Kriminalvården	42	38	4
Rättsväsendet hantlar misstänkta rättvist	54	49	5
Rättsväsendet behandlar utsatta bra	44	39	5
Polisen hanterar misstänkta rättvist	55	49	6
Polisen behandlar utsatta bra	55	52	3

När utsatthet för specifika brottstyper studeras, såväl sammantaget som uppdelat på kön, blir variationen inom kategorin utsatt för brott tydlig – brott mot enskild person samvarierar i högre grad med förtroende än vad brott mot egendom gör (tabell 5E/I i bilaga 1).

Studeras förtroendet i förhållande till utsatthet för olika brott framgår att de brottskategorier som har ett

mycket litet svarsunderlag, sexualbrott (n=118), personrån (n=135), bostadsinbrott (n=122) och bilstöld (n=59), också har stora skillnader i förtroendebalans från föregående mätning. Det indikerar att skillnader dem emellan bör tolkas med försiktighet. I det följande bygger därför jämförelserna på resterande brottskategorier. Brottskategorin med det lägsta förtroendet generellt (bland dem med ett större svarsunderlag) är personer utsatta för misshandel (tabell 5I i bilaga 1). Här är det tydligt att speciellt förtroendet för rättsväsendet som helhet (förtroendebalans 11 %) och för att rättsväsendet behandlar utsatta bra (förtroendebalans 0 %) är relativt lågt (figur 5.16). Rättsväsendets behandling av utsatta får lägst betyg av personer som varit utsatta för trakasserier (förtroendebalans -5 %).

Integritetskränkande brott och anhörigas erfarenheter

Som figur 5.16 visar blir skillnaderna mellan dem som har respektive inte har utsatts för brott större när fokus läggs på de personer som utsatts för särskilt integritetskränkande brott,⁷⁸ jämfört med dem som utsatts för andra brottstyper. Som mest, gällande rättsväsendet som helhet, uppgår skillnaden till 30 procentenheter jämfört med dem som inte varit utsatta för något brott. Ytterligare ett sätt att studera utsatthetens betydelse är att se till de personer som har någon anhörig eller bekant som utsatts för något allvarligt brott. Även bland dessa personer är förtroendet för rättsväsendet lägre och på ungefär samma nivå som bland dem som utsatts för brott (tabell 5D i bilaga 1).

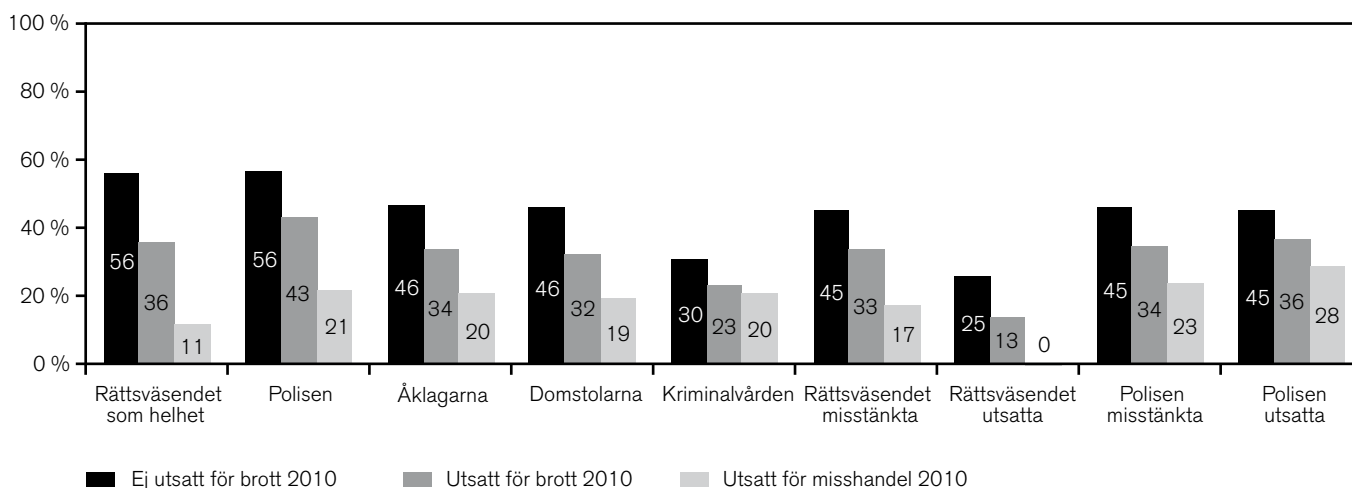
Anmält brott

Att man själv, eller någon närstående, blivit utsatt för brott betyder inte automatiskt att brottet är polisanmält och att man av denna anledning har erfarenheter av rättsväsendet. De som har polisanmält sin utsatthet har däremot på ett konkret sätt varit i kontakt med rättsväsendet, även om kontakten många gånger begränsar sig till polisen. Resultaten visar att förtroendet för rättsväsendet bland personer som under de tre senaste åren anmält brott ligger på samma nivå som bland samtliga som har utsatts för brott 2010 (tabell 5D i bilaga 1).⁷⁹ I likhet med personer som utsatts för integritetskränkande brott har de som anmält brott under de senaste tre åren särskilt lågt förtroende för Kriminalvården (tabell 5H i bilaga 1).

⁷⁸ Hot, misshandel, sexualbrott, personrån, trakasserier och/eller bostadsinbrott.

⁷⁹ Dessa grupper överlappar också varandra i viss utsträckning. Notera dock att frågorna har olika referensperioder, tre respektive ett år.

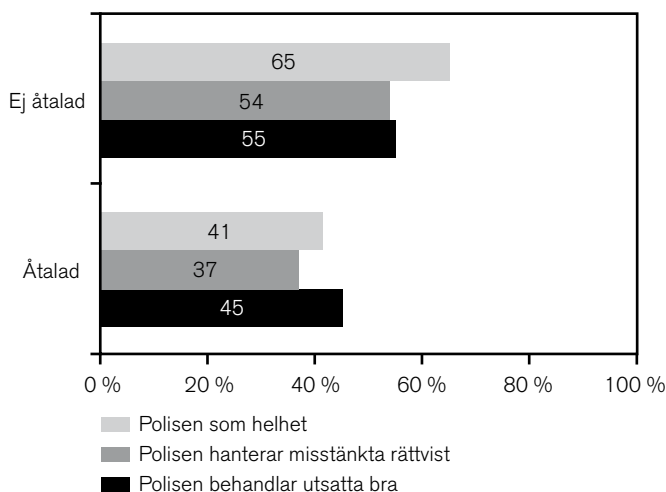
Figur 5.16. Förtroendebalanser (stort – litet förtroende) för rättsväsendet och dess arbetsuppgifter, enligt NTU 2011. Särredovisning efter personer som inte utsatts för något brott 2010, personer som utsatts för något brott 2010 samt efter personer som utsatts för misshandel 2010.

Åtalade har lägre förtroende

Personer som uppger att de åtalats för brott under de senaste tre åren har betydligt lägre förtroende för såväl rättsväsendet som helhet som för de enskilda myndigheterna än de som inte åtalats (tabell 5D i bilaga 1 och figur 5.17). Lägst förtroende uppger åtalade att de har för Kriminalvården och för att rättsväsendet och polisen hanterar misstänkta rättvist. Polisen är också den enskilda myndighet som har den högsta andelen litet förtroende bland de enskilda myndigheterna i denna grupp (tabell 5D i bilaga 1).

Figur 5.17. Stort förtroende (mycket/ganska) för polisen hos personer som uppger att de åtalats för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel för gruppen åtalade respektive ej åtalade, i procent.

Störst skillnad i andel stort förtroende mellan de åtalade och de icke åtalade återfinns för polisen och för

rättsväsendet som helhet (24 respektive 27 procentenheter, tabell 5D). Även sett till förtroendebalansen (tabell 5H i bilaga 1) är skillnaderna stora mellan de åtalade och övriga i samtliga fall, med undantag av förtroendet för Kriminalvården.

Tro på ökad brottslighet sammanfaller med lågt förtroende

Andelen personer i NTU som uppger att de själva utsatts för brott har inte ökat sedan undersökningen inleddes, men de medverkande i undersökningen har ändå bilden av att brottsligheten ökar.⁸⁰ En överväldigande majoritet (72 %) uppgav i NTU 2011 att de tror att antalet brott har ökat under de senaste tre åren. Drygt var fjärde person i den svenska befolkningen tror att brottsligheten ökat kraftigt (27 %).⁸¹ Enligt NTU 2011 tror var fjärde person i den svenska befolkningen att antalet brott varit oförändrat eller minskat (28 %). Nedan undersöks i vilken utsträckning uppfattningen om brottsutvecklingen samvarierar med förtroendet för rättsväsendet.

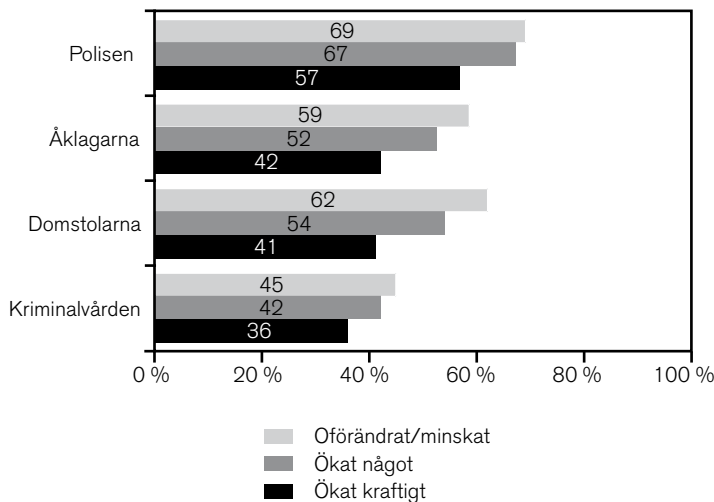
Av figur 5.18 framgår det tydligt att förtroendet för rättsväsendets myndigheter är lägre bland dem som

⁸⁰ Formulering av fråga: På det hela taget, tror du att antalet brott i Sverige har ökat, minskat eller varit oförändrat de senaste tre åren? Med svarsalternativen: ökat kraftigt, ökat något, varit oförändrat, minskat något eller minskat kraftigt samt vet ej/ingen uppfattning.

⁸¹ Dessa resultat kan ställas mot att resultaten om utsatthet för brott enligt NTU (se kapitel 3) pekar på att andelen personer som utsatts för brott varit relativt oförändrad under de senaste tre åren. Frågan om huruvida man tror att antalet brott ökat syftar dock även till andra typer av brott än sådana som enbart kan drabba de privatpersoner i den vuxna normalbefolkningen (som resultaten i NTU representerar).

tror att antalet brott ökat kraftigt i Sverige under de senaste tre åren och det gäller för samtliga förtroendefrågor. Störst förtroende har de som tror att antalet brott varit oförändrat eller minskat. Mönstret är detsamma som vid föregående mättillfällen. År 2011 har uppfattningen om brottsutvecklingen framför allt betydelse när det gäller andelen som uppger stort förtroende för rättsväsendet som helhet. Den andelen är 22 procentenheter lägre hos dem som tror att brottsligheten ökat kraftigt jämfört med dem som tror att brottsligheten är oförändrad eller har minskat (tabell 5D). Uppfattningen om brottsutvecklingen har nästan lika stor betydelse när det gäller domstolarna. När det gäller polisen och Kriminalvården är skillnaden något mindre men i likhet med föregående mätningar ändå tydlig.

Figur 5.18. Stort förtroende (mycket/ganska) för rättsväsendets myndigheter hos personer med olika uppfattning om brottsutvecklingen de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

När det gäller frågorna om hur rättsväsendet och polisen utför olika arbetsuppgifter är skillnaden i förtroende, liksom föregående år, störst gällande frågan om rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist. Nära två av tre (62 %) som tror att antalet brott varit oförändrat eller har minskat har stort förtroende i denna fråga, medan motsvarande andel hos dem som tror att brotten ökat kraftigt är 43 procent (tabell 5D i bilaga 1). Uppfattningen om brottsutvecklingen har något mindre betydelse för förtroendet för hur rättsväsendet behandlar utsatta samt för hur polisen utför sina arbetsuppgifter.

6 Brott utsattas kontakter med rättsväsendet

Sammanfattning

Av dem som varit i kontakt med polisen under de senaste tre åren på grund av utsatthet för brott har ungefär sex av tio en positiv erfarenhet av polisens arbete. Detta gäller alla typer av brott, oavsett om brottet hade inslag av hot eller våld. Bland personer som utsatts för hot eller våldsbrott är dock andelen missnöjda högre (23 %), jämfört med personer som utsatts för andra typer av brott (13 %).

När det gäller polisens arbete är de brott utsatta mest nöjda med polisens tillgänglighet och bemötande, men mindre nöjda med den information som gavs och polisens effektivitet. Skillnaderna mellan könen är små men kvinnor tenderar att vara mer nöjda med polisen än vad män är. Det gäller alla dimensioner av polisens arbete och framför allt bland personer som utsatts för ett brott med inslag av hot eller våld. Resultatet är i linje med det som redovisats i föregående kapitel att kvinnor generellt även har ett något högre förtroende för rättsväsendets olika myndigheter än vad män generellt har.

Även skillnaderna mellan åldersgrupperna är små, men de yngsta personerna i undersökningen (16–19 år) verkar ha något mer positiva erfarenheter av po-

lisens arbete än övriga brott utsatta. Även det är i linje med resultaten om förtroende för rättsväsendet där den yngsta gruppen generellt har ett högre förtroende för polisen än personer i övriga åldersgrupper. Vidare gäller att utrikes födda personer som har anmält brott är betydligt mer missnöjda med polisens arbete än inrikes födda personer som har anmält brott.

Av dem som varit i kontakt med polisen i samband med utsatthet för brott har endast ett fåtal medverkat i rättegång på grund av att de utsatts för brott. Merparten av dem (70–81 %) uppger sig vara nöjda med bemötandet som de fick i domstolen och tycker sig ha fått tillräcklig information inför rättegången samt att det var ganska eller mycket lätt att förstå rättegången.

De personer som varit i kontakt med rättsväsendet i samband med utsatthet för brott är överlag relativt nöjda med denna kontakt. När dessa personer tillfrågas mer generellt om sitt förtroende för rättsväsendet (se föregående kapitel) är deras svar dock mer negativa.

När en person som utsatts för ett brott väljer att anmäla händelsen till polisen innebär detta att den brottsutsatta får kontakter med och erfarenheter av en eller flera av rättsväsendets myndigheter. Erfarenheterna begränsas vanligen till den kontakt man får med polisen i samband med att polisanmälan görs, men kan också bestå av kontakter med åklagare, målsägandebiträde och domstol i de fall då brottet tas upp i en rättegång.

Enligt polisförordningen (1998:1558) och förundersökningskungörelsen (1947:948) ska rättsväsendets myndigheter informera brottsoffer om hur rättsprocessen går till och vad som sker i det enskilda ärendet. Brottsoffer ska även kunna få information om var det finns olika stöd- och hjälpinsatser. Brottsoffrets uppfattning om kontakterna med polis, åklagare, målsägandebiträde och domstol är betydelsefulla indikatorer för rättsväsendet på huruvida de lyckas uppfylla dessa krav.

I detta avsnitt belyses resultat från NTU 2011 gällande kontakter med rättsväsendet med anledning av utsatthet för brott.⁸² Liksom i tidigare kapitel redovisas ett urval av resultaten i diagram, men en utförligare redovisning finns i tabellbilagan i slutet av denna rapport (tabell 6A–6F i bilaga 1). För en del av resultaten ges där redovisningar mot bakgrund av kön, ålder, svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå samt familje- och boendeförhållanden men i andra delar endast övergripande resultat för befolkningen.

Kom ihåg:

I det här kapitlet beskrivs kontakter med rättsväsendet som har ägt rum under *de senaste tre åren*. På grund av den långa referensperioden redovisas generellt inte utvecklingen över tid i det här kapitlet.

⁸² I detta frågeavsnitt har de tillfrågade svarat på frågor om erfarenheter under *de senaste tre åren*. Tidsperioden avser intervjudatum (våren 2011) och tre år bakåt i tiden. Redovisningarna i utsatthetskapitlet avser däremot ett år (föregående kalenderår).

Erfarenheter av polisen

Resultat i korthet

- Omkring 16 procent av befolkningen uppger att de varit i kontakt med polisen i samband med att de anmält brott som de själva drabbats av under de senaste tre åren.
- Nära sex av tio av de brottsutsatta har positiva erfarenheter av polisen och omkring var sjunde har negativa erfarenheter.
- Andelen med negativa erfarenheter av polisen är störst hos gruppen där den anmälda händelsen innehöll hot eller våld.
- Det är betydligt fler brottsutsatta som är nöjda med polisens bemötande (76 %) än med dess effektivitet (36 %).

I frågeavsnittet om brottsutsattas erfarenheter ställs inledningsvis följande fråga:

Har du under de senaste tre åren drabbats av något brott som anmälts till polisen?

Enligt NTU har 19 procent av befolkningen (16–79 år) drabbats av⁸³ något eller några brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren.⁸⁴ Majoriteten av dem (cirka 84 %), motsvarande 16 procent av befolkningen, har själva haft någon form av kontakt med polisen med anledning av (det senaste) brottet. I de fall då den tillfrågade har utsatts för flera brott under den efterfrågade perioden, ställs samtliga följdfrågor för *den senaste av dessa händelser*.

Vilka erfarenheter har då de personer som haft kontakter med polisen? Är majoriteten positiv eller negativ? Finns det skillnader mellan olika befolkningsgrupper och mellan utsatta för olika typer av brott? Dessa frågeställningar belyses i NTU genom frågan:

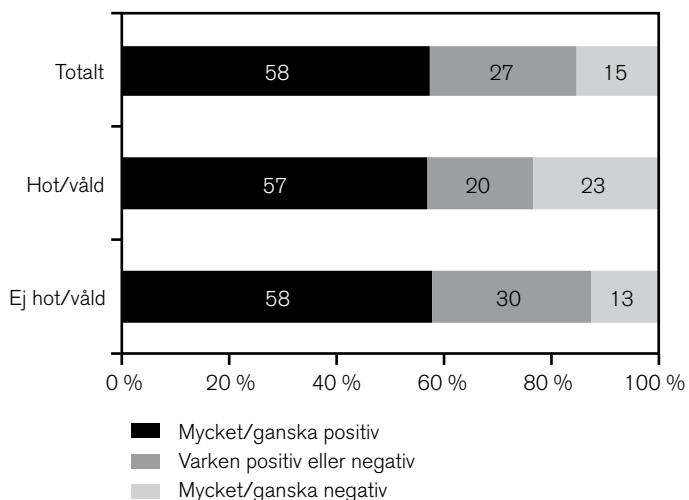
Hur skulle du beskriva dina erfarenheter av polisen i samband med det här brottet?

Svarsalternativen är mycket eller ganska positiv, varken positiv eller negativ och ganska eller mycket negativ.

⁸³ I frågan används begreppet *drabbats* för att kunna fånga in personer som själva inte direkt utsatts för brottet men som berörts av det på något vis och varit delaktiga i polisanmälan av brottet och eventuellt deltagit i övriga kontakter med rättsväsendet på grund av det. För enkelhetens skull kommer alla personer som svarat på frågor om kontakter med rättsväsendet dock att omnämnas brottsutsatta i det här kapitlet.

⁸⁴ Av dessa tillhör drygt hälften (51 procent) den grupp som uppger att de blivit utsatta för något brott under 2010.

Figur 6.1. Erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Särredovisning efter om (den senaste) händelsen innehöll hot eller våld eller ej. Andel för respektive grupp, i procent.

Resultaten i figur 6.1 visar att drygt hälften (58 %) av de tillfrågade som haft kontakter med polisen har mycket eller ganska positiva erfarenheter, medan 15 procent uppger att de har mycket eller ganska negativa erfarenheter. Resultaten inkluderar både dem som har respektive inte har utsatts för brott som innehöll hot och/eller våld.⁸⁵ Bland dem som polisanmält ett brott som innehöll någon form av hot eller våld är andelen med positiva erfarenheter ungefär densamma, men andelen negativa är högre. Nära en fjärdedel (23 %) av dem som varit i kontakt med polisen med anledning av utsatthet för brott som innehållit hot eller våld har ganska eller mycket negativa erfarenheter av sina kontakter med polisen. Motsvarande andel negativa bland dem som drabbats av brott som *inte* uppges ha innehållit hot eller våld är 13 procent. Det innebär att de personer som anmält en händelse med inslag av hot eller våld har en lägre andel som saknar tydlig (positiv *eller* negativ) uppfattning (20 %, jämfört med 30 %). Skillnaden kan ha ett samband med hur olika typer av brott anmäls. Vid exempelvis misshandel sker den första kontakten med polisen ofta på brottsplatsen, i direkt anknytning till brottet. Vid exempelvis cykelstöld eller stöld ur fordon sker kontakten oftast via telefon eller internet. Vid brott mot egen-

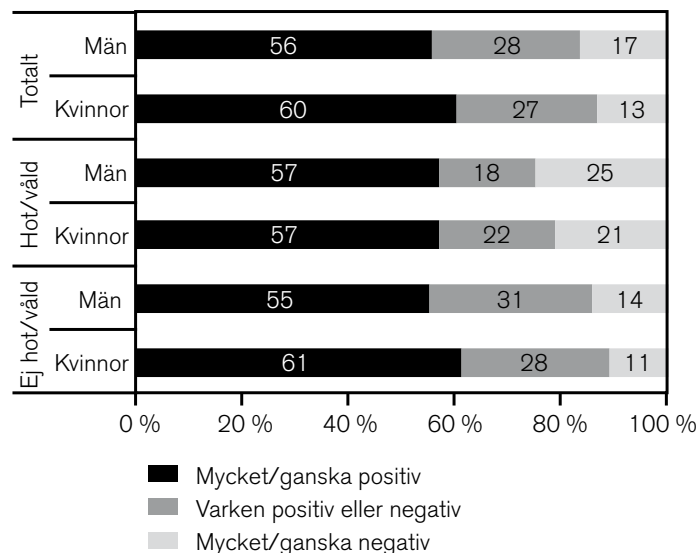
⁸⁵ Ungefär en fjärdedel av brotten som är anmälda till polisen under de senaste tre åren uppges ha innehållit någon form av hot eller våld. För att fånga in omfattningen av sådana brott ställs frågan *Ingick någon form av hot eller våld i händelsen?* Denna fråga fångar således inte in några specificerade brottstyper utan belyser snarare den tillfrågades övergripande bedömning av huruvida inslag som uppfattades som hot eller våld ingick i händelsen.

dom av vardagsbrottslig karaktär utgör polisanmälan ofta en åtgärd som främst vidtas i syfte att kunna begära ersättning från försäkringsbolag, vilket kan vara en förklaring till varför drabbade av brott utan inslag av våld eller hot oftare saknar en tydlig (positiv *eller* negativ) uppfattning om sina erfarenheter av polisen.

Små skillnader mellan män och kvinnor i erfarenheter av polisen

Skillnaden mellan mäns och kvinnors erfarenheter av polisen är små. Av figur 6.2 framgår dock att kvinnor något oftare uppger att de har positiva erfarenheter av polisen (60 % jämfört med 56 %), medan män något oftare uppger att de har ganska eller mycket negativa erfarenheter av polisen (17 % jämfört med 13 %). Den lilla skillnaden som noteras mellan könen gäller oavsett vilken brottstyp som kontakten med polisen har gällt, men är lite större bland dem som anmält en händelse som inte innefattat hot eller våld. Även vid jämförelser mellan olika åldersgrupper är skillnaderna små, men positiva erfarenheter av polisen är vanligast i den yngsta åldersgruppen (16–24 år) där även andelen med negativa erfarenheter är lägst (tabell 6A i bilaga 1).

Figur 6.2. Erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön samt om (den senaste) händelsen innehöll hot eller våld eller ej. Andel för respektive grupp, i procent.

Ensamstående föräldrar har något sämre erfarenheter

Erfarenheter av polisen skiljer sig mycket lite mellan olika befolkningsgrupper. Vid en jämförelse av svaren

från dem som anmält en händelse om hot eller våld syns dock en svag tendens till fler positiva och färre negativa erfarenheter bland personer boende i mindre städer och på landsbygden jämfört med personer som bor i storstäder. Tendensen är tydligast bland personer som har anmält en händelse som innehållit inslag av hot eller våld.

Bland ensamstående personer med barn är det något vanligare att ha negativa erfarenheter av polisen när det gäller poliskontakter till följd av att de utsatts för hot eller våldsbrott, jämfört med andra ensamstående eller med sammanboende personer. Sammanboende utan barn är den grupp där negativa erfarenheter av polisen tycks vara minst vanliga.

Oavsett om händelsen innefattat hot eller våld gäller att utrikes födda personer har en lägre andel med positiv erfarenhet och en högre andel med negativa erfarenheter än inrikes födda personer (med eller utan utrikes födda föräldrar).

Vid en jämförelse mellan olika utbildningsgrupper syns inte något mönster i hur man svarat om sina erfarenheter av polisen.

Många nöjda med bemötandet men effektiviteten får sämre betyg

För att mäta hur man upplever polisens tillgänglighet, bemötande, information och effektivitet i samband med anmälan av brott ställs följande frågor:

Hur nöjd eller missnöjd var du med möjligheten att på ett enkelt sätt få kontakt med någon inom polisen som kunde hjälpa dig?

Hur nöjd eller missnöjd är du med det bemötande du fick av polisen?

Hur nöjd eller missnöjd är du med den information du fick om hur polisen arbetar med ditt ärende?

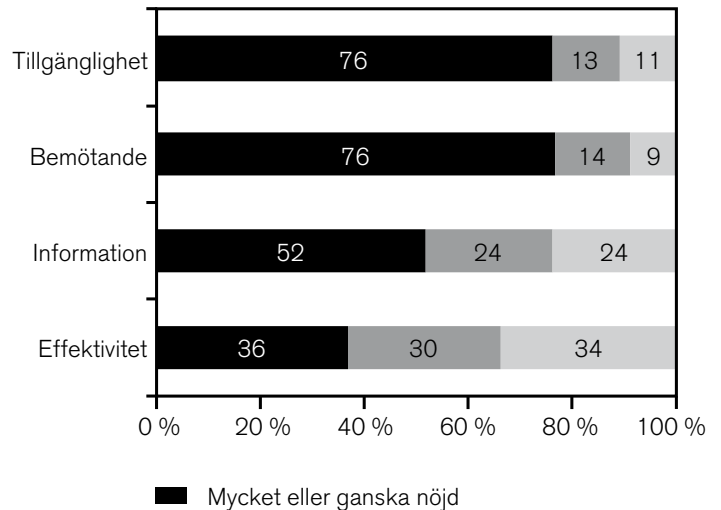
Hur nöjd eller missnöjd är du med polisens arbete med att utreda och klara upp brottet?

Svarsalternativen för dessa är mycket eller ganska nöjd, varken nöjd eller missnöjd, ganska eller mycket missnöjd.

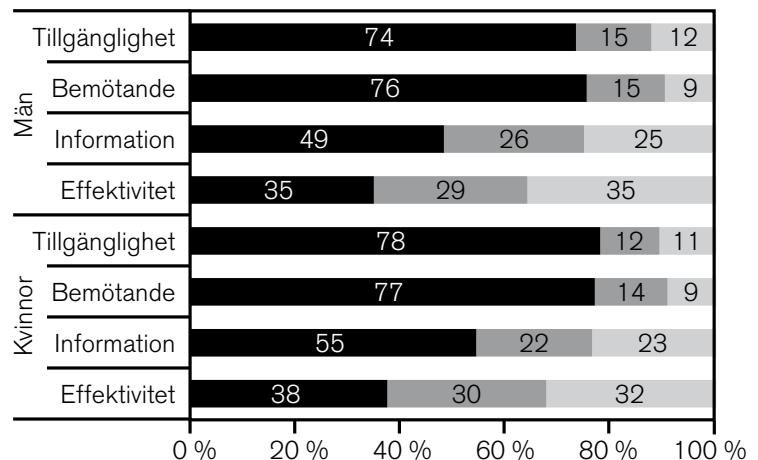
Som figur 6.3 visar ger en majoritet (76 %) av de personer som varit i kontakt med polisen med anledning av utsatthet för brott bra betyg åt möjligheten att enkelt komma i kontakt med polisen samt till det bemötande man fått av polisen. Däremot uppger en

betydligt lägre andel att de är nöjda med den information de fått om hur polisen arbetar med ärendet (52 %) och med polisens sätt att utreda och klara upp brottet (36 %). Figur 6.4 visar att män och kvinnor har likartade erfarenheter.

Figur 6.3. Andel nöjda och missnöjda med olika delar av kontakten med polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp, i procent.

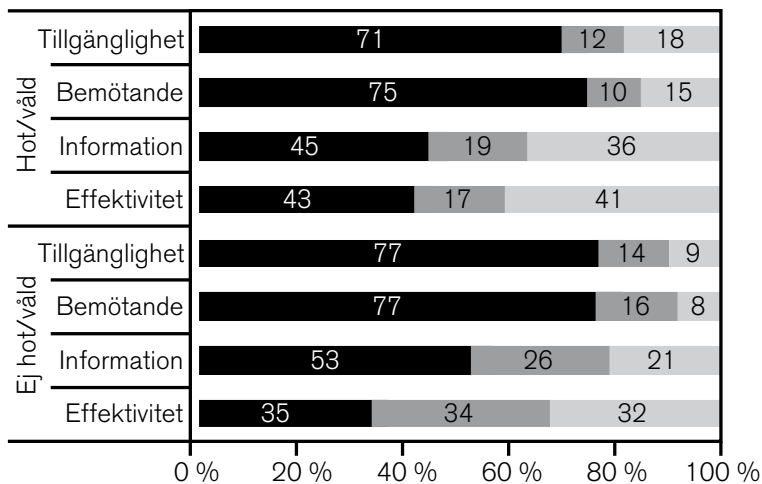

Figur 6.4. Andel nöjda och missnöjda med olika delar av kontakten med polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp, i procent.

När andelen nöjda respektive missnöjda med kontakten med polisen studeras uppdelat på vilken typ av händelse som anmälts framträder något tydligare skillnader (figur 6.5).

Figur 6.5. Andel nöjda och missnöjda med olika delar av kontakten med polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Särredovisning efter om händelsen innehållit hot eller våld eller ej. Andel för respektive grupp, i procent.

De personer som anmält en händelse av hot eller våld uppger oftare att de är missnöjda med polisens tillgänglighet, bemötande, information och effektivitet, jämfört med dem som anmält en händelse som inte innehållit inslag av hot eller våld. De som anmält en händelse med inslag av hot eller våld har dessutom en något lägre andel som uppger att de är nöjda med polisens tillgänglighet och bemötande eller den information som gavs. Ett undantag är hur nöjd man är med polisens arbete med att utreda och klara upp brottet, där är andelen nöjda högre bland dem som gjort en anmälan som avsåg ett brott med inslag av hot eller våld. Andelen personer som är missnöjda med polisens arbete är dock genomgående högre bland dem som utsatts för hot eller våldsbrott, medan andelen personer som känner sig varken nöjda eller missnöjda är högre bland dem som utsatts för brott som inte innehöll hot eller våld.

När andelen nöjda respektive missnöjda med polisens tillgänglighet, bemötande, information och effektivitet studeras uppdelat på både kön och på om den anmälda händelsen innehållit hot eller våld (tabell 6B–6E i bilaga 1) framgår att skillnaderna mellan könen är mindre när det handlar om händelser som innefattat hot eller våld än vid händelser som inte innefattat hot eller våld.

Erfarenheter av åklagare

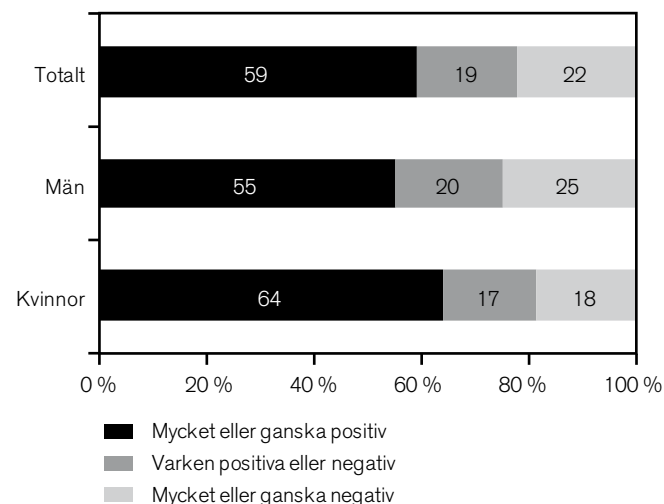
I samband med utredningen av brottet eller i samband med rättegång kommer den brottsutsatte i kontakt med en åklagare. Enligt NTU har 2,3 procent av befolkningen eller cirka 165 000 personer varit i kontakt med en åklagare under de senaste tre åren.⁸⁶ I NTU undersöks erfarenheten från kontakten med åklagaren genom frågan:

Hur skulle du beskriva dina erfarenheter av åklagaren?

Svarsalternativen är *mycket* eller *ganska positiv*, *varken positiv eller negativ* och *ganska* eller *mycket negativ*.

Drygt hälften (59 %) av de tillfrågade uppger att de har mycket eller ganska positiva erfarenheter av kontakten med åklagaren, medan andelen med negativa erfarenheter uppgår till 22 procent (figur 6.6).

Figur 6.6. Erfarenhet av åklagare de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel för respektive grupp, i procent.

Kvinnor något mer nöjda med åklagarens arbete

Vid särredovisning för kön (figur 6.6) framgår att kvinnor som haft kontakt med åklagare uppger att deras erfarenheter varit positiva i högre utsträckning än

⁸⁶ För de flesta har kontakten varit i samband med en rättegång, men för ungefär en fjärdedel av dem (0,6 % av befolkningen) har ärendet inte gått till rättegång och kontakten har endast varit i samband med utredningen av brottet. I NTU 2006–2008 ställdes frågan om åklagare enbart till personer som varit i kontakt med åklagare i samband med rättegång. Från och med NTU 2009 ställs dock frågan till samtliga personer med erfarenhet av åklagare under de senaste tre åren, varför dessa resultat inte är fullt jämförbara med resultaten i de tre första NTU-rapporterna.

män som haft kontakt med åklagare (64 % jämfört med 55 %). Även andelen kvinnor och män som uppger att erfarenheterna varit negativa skiljer sig något (18 % jämfört med 25 %).

Erfarenheter av rättegång

Resultat i korthet

- Cirka 2 procent av befolkningen uppger att de har medverkat i rättegång med anledning av att de drabbats av brott under de senaste tre åren.
- Majoriteten har positiva erfarenheter av sitt målsägandebitråde (68 %), och drygt hälften har positiva erfarenheter av åklagaren (59 %).
- Var fjärde brottsutsatt person som varit målsägande i en rättegång tyckte inte att de fått tillräcklig information inför rättegången, och var tionde person upplevde att det var svårt att förstå rättegången.

I NTU får personer som medverkat i rättegång ett antal frågor om sina erfarenheter av detta. Eftersom en relativt liten del av befolkningen i åldern 16–79 år uppger att de har medverkat i rättegång med anledning av utsatthet för brott under de senaste tre åren begränsas den fortsatta redovisningen till att belysa mer övergripande resultat.

För att belysa hur hög andel av befolkningen som har medverkat som målsägande vid en rättegång under de senaste tre åren, ställs följande fråga:

Har du under de senaste tre åren medverkat i någon rättegång i domstol därför att du blivit utsatt för något brott?

I NTU 2011 svarar 1,6 procent av de tillfrågade (mot-svarande cirka 119 000 personer i befolkningen) ja-kande på frågan. Som förväntat är således polisen den myndighet i rättsväsendet som de flesta som anmäler brott kommer i kontakt med, medan endast en liten del av befolkningen har erfarenhet av att medverka som målsägande i en rättegång.

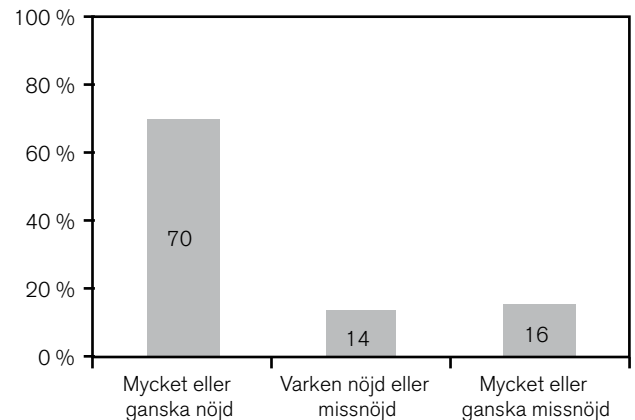
För att studera uppfattningen om bemötandet i domstolen på ett övergripande plan ställer NTU frågan:

Hur nöjd eller missnöjd är du med det sammantagna bemötandet du fick i domstolen?

Svarsalternativen är *mycket eller ganska positiv, varken positiv eller negativ* och *ganska eller mycket negativ*.

En majoritet av de tillfrågade anser att de sammantaget fick ett bra bemötande i domstolen, vilket framgår av figur 6.7.

Figur 6.7. Upplevelse av bemötande i domstol bland målsägande i rättegång de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel i procent.⁸⁷

Drygt två tredjedelar (70 %) är mycket eller ganska nöjda i detta avseende. Andelen som är mycket eller ganska missnöjda med det sammantagna bemötandet uppgår till 16 procent.

Målsägandebitråde får högst betyg

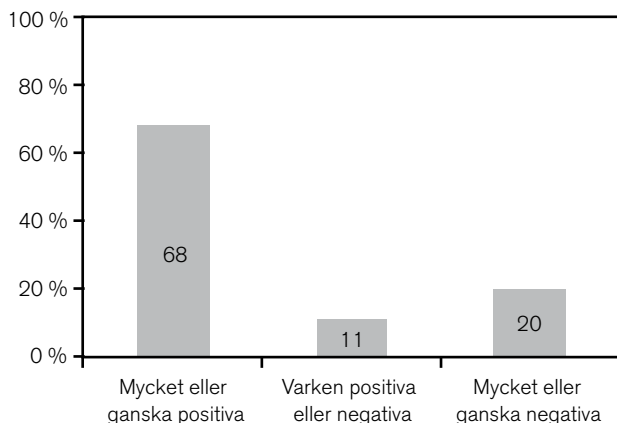
I vissa fall tilldelas målsägande i en rättegång ett juridiskt biträde, ett så kallat målsägandebitråde, som ska fungera som stöd och hjälp under rättsprocessen. Drygt hälften av dem som enligt NTU har erfarenhet av att som målsägande medverka i rättegång uppger att de hade ett målsägandebitråde. De får uppge sin uppfattning genom att besvara frågan:

Hur skulle du beskriva dina erfarenheter av målsägandebiträdet?

Svarsalternativen är *mycket eller ganska positiv, varken positiv eller negativ* och *ganska eller mycket negativ*.

⁸⁷ Då antalet som uppgett att varit målsägande i rättegång är litet (n=222) särredovisas inte resultaten för några redovisningsgrupper.

Figur 6.8. Erfarenhet av målsägandebiträde i samband med medverkan som målsägande i rättegång de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel i procent.⁸⁸

Av figur 6.8 framgår att 68 procent uppger att erfarenheterna av målsägandebiträdet är mycket eller ganska positiva, medan en person av fem uppger att deras erfarenhet av biträdet varit mycket eller ganska negativ.

Tre av fyra personer har lätt att förstå rättegången

Som nämndes inledningsvis har målsäganden i en rättegång rätt till begriplig och relevant information. I NTU finns två frågor som rör information och begriplighet relaterat till brottsutsattas erfarenheter av rättegång:

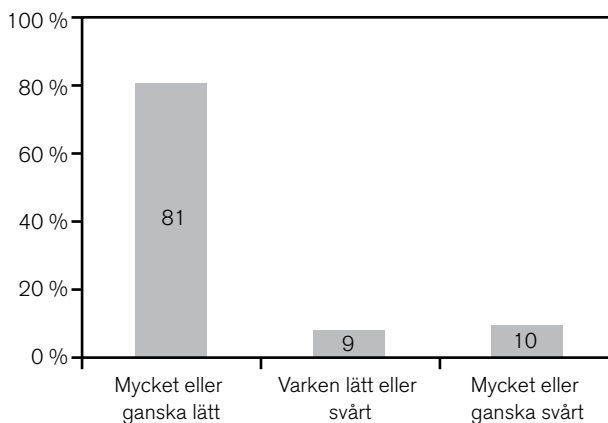
Hur lätt eller svårt var det att förstå vad som hände under rättegången?

och

Upplevde du informationen du fick inför rättegången som tillräcklig eller otillräcklig?

Svarsalternativen för den första frågan är mycket eller ganska lätt, varken lätt eller svårt samt ganska eller mycket svårt. Den andra frågan besvaras med antingen tillräcklig eller otillräcklig.

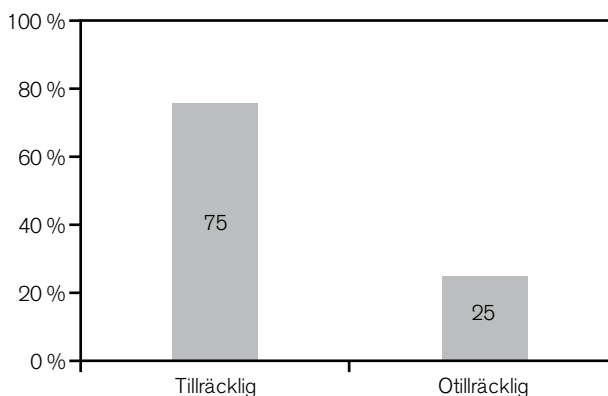
Figur 6.9. Förståelse av rättegången bland målsägande i rättegång de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel i procent.

Figur 6.9 visar att även här har en majoritet av de tillfrågade positiv inställning. Drygt fyra av fem personer (81 %) som deltagit som målsägande i en rättegång uppger att de tyckte att det var mycket eller ganska lätt att förstå vad som hände, medan var sjunde person (14 %) upplever att det var mycket eller ganska svårt.

När målsäganden i stället svarat på frågan om huruvida informationen han eller hon fick inför rättegången var tillräcklig eller otillräcklig är andelen missnöjda högre (figur 6.10). Tre fjärdedelar av de tillfrågade anser att informationen var tillräcklig medan en fjärdedel upplever att informationen var otillräcklig.

Figur 6.10. Upplevelse av information om rättegången bland målsägande i rättegång de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel i procent.

⁸⁸ Då antalet som uppgett att de haft ett målsägandebiträde är mycket litet (n=137) särredovisas inte resultaten för några redovisningsgrupper.

Referenser

- Brottsförebyggande rådet, Brå (2000). *Vanor och trygghet – intervjuundersökning av socialt utsatta personer och normalbefolkningen*. Brottsförebyggande rådet. Internetpublikation.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2001a). *Brottsutvecklingen i Sverige 1998–2000*. Rapport 2001:10. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2001). *Upprepad utsatthet för brott – En utgångspunkt för brottsförebyggande verksamhet*. Rapport 2001:3. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2002). *Våld mot kvinnor i nära relationer. En kartläggning*. Rapport 2002:14. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2006). *Konsten att läsa statistik om brottslighet*. Rapport 2006:1. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2008a). *Nationella trygghetsundersökningen 2007. Om utsatthet, trygghet och förtroende*. Rapport 2008:3. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2008). *Brottsoffers benägenhet att anmäla brott*. Rapport 2008:12. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2008c). *Brottsutvecklingen i Sverige fram till år 2007*. Rapport 2008:23. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2009a). *Våld mot kvinnor och män i nära relationer*. Rapport 2009:12. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2009b). *Tonåringars benägenhet att anmäla brott och deras förtroende för rättsväsendet*. Rapport 2009:20. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2011). *Kriminalstatistik 2010*. Rapport 2011:11. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2012). *Teknisk rapport. Nationella trygghetsundersökningen 2011*. Rapport 2011:3. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Van Dijk, J. J. M., van Kesteren, J. N., Smit, P. (2008). *Criminal Victimization in International Perspective, Key findings from the 2004-2005 ICVS and EU ICS*. The Hague, Boom Legal Publishers.
- Eurobarometer (2009). Eurobarometer 71. Allmänna opinionen i Europeiska unionen, våren 2009. *Nationella rapporter, Sverige*. Hämtat 2010-10-14 från: <http://ec.europa.eu/sverige/documents/eurobarometer71_spring2009_sv.pdf>
- Heber, A. (2007). *Var rädd om dig! Rädsla för brott enligt forskning, intervjupersoner och dagspress*. Doktorsavhandling, Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet.
- Holmberg, S och Weibull, L. red. (2006). Du stora nya värld. *SOM-rapport nr 39*. SOM-institutet, Göteborgs universitet.
- Home Office (2006). *Policing and the criminal justice system – public confidence and perceptions: findings from the 2004/05 British Crime Survey*. London, United Kingdom: Home Office, Research, Development and Statistics Directorate, 2006:07.
- Litzén, S. (2006). *Oro för brott i urban miljö. Trygghetsundersökningar med anknytning till Stockholm*. Licentiatuppsats, Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet.
- Lundgren, E., Heimer, G., Westerstrand, J. och Kalliokoski, A-M. (2001). *Slagen Dam. Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfångsundersökning*. Stockholm: Fritzes.
- Lohr, S. (2004). Statistical frontiers in survey sampling. *The American Statistician*, 58, 145–149.

- Nilsson, A. (2002). *Fånge i marginalen – uppväxtvillkor, levnadsförhållanden och återfall i brott bland fångar*. Avhandling, Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet.
- Persson, L.G.W. (1990). *Brottsoffer del II. En studie om människor som utsatts för stölder och skadegörelser*. Stockholm: Trygg Hansa Protectum.
- Proposition 2010/12:1. *Budgetpropositionen för 2012*. Regeringskansliet.
- Ribe, Martin (1999). Oddskvoter berättar. *Välfärds-Bulletinen, Nr 4:1999*.
- Statistiska centralbyrån, SCB (2006). *Frågeformulär 2006:3–4, undersökningen av levnadsförhållanden (ULF)*. Hämtat 2007-11-14 från: <www.scb.se/statistik/LE/LE0101/ULF%202006%203%204.pdf>
- Statskontoret (2002). *Att ta reda på vad folket tycker. En pilotundersökning om medborgarnas syn på offentlig förvaltning*. Statskontoret 2002:12.
- Särndal, C., Swensson, B., & Wretman, J. (1992). *Model assisted survey sampling*. New York: Springer-Verlag.
- Walby, S. och Myhill, A. (2001). New survey methodologies in researching violence against women. *British Journal of Criminology*, 41:502–522. Oxford: Oxford University Press.

Bilaga 1. Tabeller.

Kapitel 2. Metod

Tabell 2A. Antal individer som medverkat i NTU 2011 samt populationsstorlekar för redovisningsgrupperna.

Redovisningsgrupp	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)	Redovisningsgrupp	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)
SAMTLIGA, 16–79 år	13 719	7 296 660	SAMTLIGA, 16–79 år	13 719	7 296 660
Män	6 601	3 678 584	Svensk/utländsk bakgrund		
Kvinnor	7 118	3 618 076	Svenskfödda med		
Ålder			– båda/en förälder inrikes född(a)	11 439	5 747 935
16–19 år	1 435	583 114	– båda föräldrarna utrikes födda	712	320 348
20–24 år	1 644	645 440	Utrikes födda	1 568	1 228 377
25–34 år	2 173	1 074 842	Utbildning (högsta)		
35–44 år	1 891	1 255 221	Förgymnasial	3 493	1 682 568
45–54 år	1 857	1 242 015	Gymnasial	5 710	3 099 220
55–64 år	1 863	1 177 671	Eftergymnasial	4 171	2 369 177
65–74 år	1 698	999 687	Familjetyp		
75–79 år	1 158	318 670	Sammanboende		
Män			- utan barn	5 713	2 997 703
16–19 år	697	305 530	- med barn	2 399	1 493 563
20–24 år	835	345 470	Ensamstående		
25–34 år	1 055	542 229	- utan barn	5 018	2 409 305
35–44 år	876	607 246	- med barn	538	364 988
45–54 år	873	623 328	Bostadstyp		
55–64 år	905	607 278	Småhus	7 807	4 062 711
65–74 år	812	495 744	Flerfamiljshus	5 791	3 170 904
75–79 år	548	151 759	Boendeort		
Kvinnor			Storstad	4 294	2 744 588
16–19 år	738	277 585	Större stad	5 065	2 587 158
20–24 år	809	299 970	Mindre stad/ landsbygd	4 360	1 964 913
25–34 år	1 118	532 613			
35–44 år	1 015	647 974			
45–54 år	984	618 686			
55–64 år	958	570 393			
65–74 år	886	503 944			
75–79 år	610	166 911			

Tabell 2B. Antal individer som medverkat i NTU 2011 samt populationsstorlekar för redovisningsgruppen län.

	Antal individer i undersöknings- materialet (n) totalt	Antal individer i populationen (N) i genomsnitt
HELA RIKET (16–79 år)	13 719	7 296 660
Stockholms län	2 335	1 583 325
Uppsala län	480	260 967
Södermanlands län	394	209 843
Östergötlands län	685	336 013
Jönköpings län	495	257 247
Kronobergs län	347	140 357
Kalmar län	360	182 260
Gotlands län	339	45 297
Blekinge län	479	119 770
Skåne län	1 570	961 776
Hallands län	455	230 755
Västra Götalands län	2 153	1 225 002
Värmlands län	404	212 169
Örebro län	430	216 999
Västmanlands län	371	195 433
Dalarnas län	419	215 706
Gävleborgs län	444	217 304
Västernorrlands län	379	187 951
Jämtlands län	369	98 067
Västerbottens län	413	203 364
Norrbottens län	398	197 056

Tabell 2C. Antal individer som medverkat i NTU 2011 för redovisningsgruppen kommun.¹

	Antal individer i undersöknings- materialet (n) totalt
Huddinge	122
Stockholm	924
Nacka	103
Uppsala	291
Eskilstuna	144
Linköping	257
Norrköping	198
Jönköping	192
Växjö	177
Karlskrona	204
Malmö	330
Lund	167
Helsingborg	172
Kristianstad	109
Halmstad	155
Kungsbacka	105
Göteborg	702
Borås	121
Karlstad	127
Örebro	203
Västerås	195
Gävle	152
Sundsvall	134
Östersund	180
Umeå	196
Skellefteå	110
Luleå	112

¹ I NTU 2011 deltog personer från landets samtliga kommuner. I den regionala redovisningen redogörs dock endast för resultaten för de kommuner där antalet som svarat varit 100 eller fler.

Fortsättning tabell 3A. Utsatta för brott mot enskilda personer 2005–2010 enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.
(Fortsättning på nästa sida.)

	Utsatta för misshandel										därav allvarlig				
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010			
SAMTLIGA, 16–79 ÅR	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,6			
Svensk/utländsk bakgrund															
Svenskfödda med															
– båda/en förälder inrikes född(a)	2,8	2,5	2,9	2,5	2,2	2,3	0,7	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5			
– båda föräldrarna utrikes födda	1,7	2,6	2,7	1,8	2,2	3,5	x	0,8	0,9	x	x	1,0			
Utrikesfödda	2,8	2,5	2,8	1,9	3,4	2,4	0,9	0,5	0,9	0,7	0,9	1,0			
Utbildning (högsta)															
Förgymnasial	3,9	3,6	4,4	3,7	3,7	3,2	1,1	0,8	1,0	0,6	0,7	0,9			
Gymnasial	2,9	2,2	2,4	2,2	2,3	2,6	0,7	0,5	0,5	0,6	0,6	0,7			
Eftergymnasial	1,4	1,6	2,0	1,4	1,5	1,4	0,3	0,2	0,3	0,4	0,4	0,3			
Familjetyp															
Sammanboende															
– utan barn	1,3	1,1	1,4	1,2	1,3	1,2	0,3	0,2	0,3	0,3	0,3	0,4			
– med barn	1,8	1,3	1,5	0,8	1,6	1,6	0,5	0,2	0,2	0,2	0,3	0,3			
Ensamstående															
– utan barn	4,8	4,8	5,3	4,6	4,2	4,4	1,2	1,1	1,2	1,1	1,0	1,1			
– med barn	4,2	3,4	4,7	4,4	3,3	2,1	x	x	1,4	0,8	0,9	x			
Bostadstyp															
Småhus	1,7	1,8	2,3	1,8	2,0	1,6	0,3	0,3	0,5	0,3	0,5	0,3			
Flerfamiljshus	3,9	3,4	3,6	3,3	2,9	3,3	1,2	0,7	0,8	0,8	0,7	0,9			
Boendeort															
Storstad	2,6	2,8	3,0	2,5	2,8	2,4	0,8	0,4	0,8	0,8	0,8	0,6			
Större stad	2,9	2,4	3,0	2,6	2,1	2,5	0,8	0,6	0,6	0,3	0,4	0,5			
Mindre stad/landsbygd	2,6	2,2	2,6	2,1	2,3	2,2	0,5	0,4	0,4	0,5	0,5	0,7			

Fortsättning tabell 3A. Utsatta för brott mot enskilda personer 2005–2010 enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.
(Fortsättning på nästa sida.)

	Utsatta för hot					Utsatta för sexualbrott					Utsatta för personrån							
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010
SAMTLIGA, 16–79 ÅR	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0
Kön																		
Män	4,6	4,2	3,9	3,6	3,8	3,7	0,3	0,3	0,3	0,2	0,4	0,3	1,1	1,4	1,0	1,3	1,0	1,3
Kvinnor	4,6	4,9	4,3	4,6	4,8	4,5	1,6	1,3	1,1	1,4	1,4	1,2	0,8	0,7	0,6	0,7	0,5	0,7
Ålder																		
16–19 år	8,4	8,2	7,2	8,3	6,8	6,9	2,3	1,8	1,5	2,0	1,5	1,5	2,9	3,3	1,6	2,0	1,9	2,1
20–24 år	8,7	9,7	7,9	8,1	8,2	6,7	3,0	2,1	2,2	2,3	2,3	2,3	2,3	2,4	2,1	2,7	3,1	2,2
25–34 år	5,3	5,8	5,5	5,2	6,3	6,2	1,6	1,5	1,1	1,1	1,5	1,2	0,7	1,1	1,0	1,0	0,8	1,5
35–44 år	5,5	4,8	4,6	3,9	4,6	4,3	0,8	0,7	0,5	0,6	0,8	0,7	0,6	0,5	0,4	0,7	0,5	0,7
45–54 år	4,5	4,1	3,4	3,5	3,7	3,9	x	0,3	0,7	0,7	0,6	0,2	0,6	0,8	0,5	1,2	0,1	0,9
55–64 år	2,5	2,9	2,4	2,5	3,0	2,9	x	x	0,2	0,3	0,7	0,3	1,0	0,4	0,4	0,3	0,5	0,4
65–74 år	1,9	1,4	1,6	1,6	1,1	0,9	x	x	x	x	x	x	x	1,0	0,3	0,4	0,3	0,5
75–79 år	0,9	1,1	1,3	0,7	1,3	1,3	x	x	x	x	x	x	x	0,4	1,2	0,6	x	0,6
Män																		
16–24 år	8,2	8,7	7,7	7,9	7,0	6,4	0,6	0,3	0,5	0,3	0,4	0,7	3,7	4,3	2,4	3,3	3,9	3,0
25–44 år	5,4	4,3	4,3	3,6	4,7	4,6	0,5	0,3	0,3	0,2	0,4	0,3	0,6	1,1	1,0	1,0	0,7	1,5
45–64 år	3,3	3,2	2,9	2,5	2,9	3,0	x	0,3	0,3	0,1	0,6	x	0,9	0,7	0,6	0,9	0,2	0,7
65–79 år	1,7	1,4	1,0	1,3	0,9	0,8	x	x	x	x	x	x	x	0,7	x	0,6	0,4	0,5
Kvinnor																		
16–24 år	8,9	9,1	7,3	8,6	8,0	7,3	4,9	3,7	3,4	4,2	3,5	3,2	1,3	1,2	1,1	1,3	1,0	1,1
25–44 år	5,4	6,3	5,6	5,4	6,0	5,8	1,8	1,9	1,3	1,4	1,8	1,6	0,7	0,5	0,4	0,7	0,5	0,7
45–64 år	3,6	3,7	2,9	3,5	3,9	3,8	0,6	0,2	0,6	0,9	0,7	0,5	0,8	0,5	0,4	0,6	0,4	0,6
65–79 år	1,5	1,3	1,9	1,4	1,4	1,2	x	x	x	x	x	x	0,7	0,9	0,9	0,4	0,3	0,6

Fortsättning tabell 3A. Utsatta för brott mot enskilda personer 2005–2010 enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.
(Fortsättning på nästa sida.)

	Utsatta för hot					Utsatta för sexualbrott					Utsatta för personrån							
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010
SAMTLIGA, 16–79 ÅR	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0
Svensk/utländsk bakgrund																		
Svenskfödda med																		
– bådar/en förälder inrikes född(a)	4,8	4,5	4,1	3,8	4,1	4,1	0,8	0,8	0,7	0,7	0,8	0,7	0,9	1,0	0,7	0,9	0,8	1,0
– båda föräldrarna utrikes födda	2,2	3,7	4,3	3,2	5,2	2,8	0,9	0,4	1,1	0,9	1,0	1,5	0,6	0,9	1,3	0,7	0,7	1,0
Utrikes födda	5,1	5,2	4,1	5,5	5,1	4,7	1,4	0,7	0,8	0,9	1,5	0,5	1,5	1,6	1,2	1,7	0,8	1,1
Utbildning (högsta)																		
Förgymnasial	4,7	4,6	4,6	4,7	4,8	4,5	0,8	1,1	1,0	1,1	1,3	1,0	1,6	1,9	1,2	1,3	1,2	1,3
Gymnasial	4,6	4,2	3,9	3,3	4,3	4,5	1,1	0,6	0,7	0,6	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,8	0,7	1,0
Eftergymnasial	4,5	4,9	3,8	4,4	3,9	3,4	0,7	0,8	0,6	0,7	1,0	0,7	0,8	0,7	0,5	1,0	0,4	0,8
Familjetyp																		
Sammanboende																		
– utan barn	3,7	3,1	2,6	2,6	2,9	2,7	0,7	0,4	0,5	0,3	0,5	0,3	0,8	0,5	0,5	0,7	0,5	0,7
– med barn	3,7	3,3	3,7	2,4	3,5	3,3	0,4	0,5	0,3	0,3	0,7	0,3	0,5	0,4	0,5	0,4	0,1	0,4
Ensamstående																		
– utan barn	6,1	6,8	5,6	6,2	6,0	6,0	1,5	1,3	1,2	1,4	1,4	1,6	1,6	2,1	1,3	1,7	1,6	1,8
– med barn	6,5	6,4	7,6	8,8	8,4	6,6	1,2	1,5	1,8	2,5	2,9	1,0	x	1,0	1,0	0,6	x	1,0
Bostadstyp																		
Småhus	3,4	3,4	3,4	3,0	3,4	3,0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,6	0,5	0,7	0,6	0,6	0,8	0,5	0,6
Flerfamiljshus	6,1	6,1	5,1	5,5	5,5	5,5	1,5	1,1	1,0	1,2	1,3	1,0	1,3	1,5	1,0	1,3	1,1	1,6
Boendeort																		
Storstad	5,9	5,3	4,7	4,6	5,5	4,6	0,9	0,8	1,1	1,0	1,1	1,0	1,6	1,7	1,0	1,5	1,2	1,6
Större stad	4,1	4,5	4,2	3,9	3,8	4,0	1,1	0,7	0,6	0,7	0,8	0,6	0,8	0,8	0,7	0,8	0,6	0,8
Mindre stad/landsbygd	3,7	3,8	3,3	3,6	3,4	3,7	0,6	0,8	0,5	0,6	0,8	0,6	0,4	0,5	0,6	0,5	0,4	0,5

Fortsättning tabell 3A. Utsatta för brott mot enskilda personer 2005–2010 enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent. (Fortsättning på nästa sida.)

	Utsatta för trakasserier					Utsatta för bedrägeri					Utsatta för något brott mot enskilda personer								
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	
Kön																			
Män	4,4	3,9	3,6	2,9	3,0	2,7	3,0	2,8	3,0	3,6	3,4	3,5	13,1	12,1	12,5	11,7	11,4	11,8	
Kvinnor	6,0	5,2	5,0	5,1	4,4	4,3	2,5	2,1	1,8	2,2	2,5	2,4	13,0	12,2	11,3	11,3	11,3	11,0	
Ålder																			
16–19 år	9,0	7,6	5,7	7,3	5,9	5,3	3,9	2,3	2,4	3,1	1,8	2,6	23,3	21,7	21,0	21,1	17,6	16,1	
20–24 år	6,5	7,2	6,4	6,4	5,7	6,2	4,1	4,5	3,5	4,0	4,0	4,6	22,8	23,8	22,9	22,7	21,9	22,0	
25–34 år	5,9	4,5	4,3	4,1	4,3	4,2	3,0	3,3	3,1	3,9	4,1	3,6	16,0	14,9	15,0	14,4	15,1	15,1	
35–44 år	6,6	4,6	4,5	4,6	3,6	3,7	2,5	2,6	2,6	3,8	3,3	3,2	14,1	12,0	11,9	11,7	10,8	11,4	
45–54 år	4,7	4,5	4,6	3,8	4,7	3,9	3,4	2,2	3,0	2,9	3,2	3,6	11,4	10,7	10,1	10,4	11,0	11,2	
55–64 år	2,9	3,3	3,1	2,6	2,4	2,2	1,9	2,3	1,9	2,2	2,5	2,5	8,0	7,5	7,5	6,9	8,2	7,7	
65–74 år	4,0	3,6	4,0	2,2	1,5	1,4	2,5	1,2	0,9	1,3	1,5	1,5	7,7	6,6	5,9	4,9	4,4	4,5	
75–79 år	2,2	2,2	2,2	1,5	1,9	1,7	0,7	1,5	0,9	0,4	1,7	0,8	3,7	4,7	4,6	3,2	4,5	4,1	
Män																			
16–24 år	5,2	4,8	3,8	4,3	4,2	3,5	4,3	3,1	3,2	4,0	3,5	4,0	23,6	23,2	23,4	21,9	20,7	19,7	
25–44 år	5,0	4,1	3,6	3,1	3,1	2,9	3,4	3,5	3,9	5,0	4,3	3,8	14,7	12,9	14,0	13,3	12,9	13,1	
45–64 år	3,6	3,9	3,9	2,7	3,0	2,9	2,6	2,5	2,9	3,0	3,2	3,8	9,1	8,8	9,3	8,6	9,0	10,1	
65–79 år	3,7	2,5	3,1	1,4	1,6	1,0	1,9	1,5	1,0	1,3	1,8	1,8	6,8	5,3	4,5	4,3	4,5	4,7	
Kvinnor																			
16–24 år	10,6	10,3	8,7	9,7	7,6	8,3	3,7	3,6	2,7	3,0	2,3	3,2	22,4	22,2	20,2	21,9	18,6	18,6	
25–44 år	7,6	5,1	5,2	5,7	4,7	4,9	2,1	2,2	1,8	2,5	3,0	3,1	15,2	13,8	12,8	12,4	12,6	13,2	
45–64 år	3,9	3,9	3,8	3,8	4,1	3,3	2,6	1,9	2,0	2,1	2,6	2,4	10,2	9,2	8,3	8,6	10,3	8,9	
65–79 år	3,2	3,9	4,0	2,6	1,6	1,9	2,0	1,1	0,8	0,9	1,4	0,9	6,4	6,7	6,6	4,6	4,3	4,1	

Fortsättning tabell 3A. Utsatta för brott mot enskilda personer år 2005–2009 enligt NTU 2006–2010. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

	Utsatta för trakasserier					Utsatta för bedrägeri					Utsatta för något brott mot enskilda personer							
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010
SAMTLIGA, 16–79 ÅR	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4
Svensk/utländsk bakgrund																		
Svenskfödda med																		
– båda/en förälder inrikes född(a)	4,8	4,3	4,1	4,0	3,1	3,1	2,3	2,2	2,4	2,1	2,5	2,7	12,4	11,9	11,6	11,2	10,5	10,9
– båda föräldrarna utrikes födda	4,7	3,5	3,9	4,8	4,3	7,8	2,6	2,7	1,5	1,8	3,4	4,8	9,3	9,2	11,1	8,5	12,7	15,0
Utrikes födda	7,5	6,2	5,9	5,9	6,3	4,4	5,5	3,7	4,1	4,1	4,9	3,8	18,5	14,8	14,0	14,2	15,5	12,8
Utbildning (högsta)																		
Förgymnasial	5,0	5,6	5,0	4,7	3,9	4,4	3,1	2,7	1,8	2,6	2,8	2,4	13,7	13,8	13,7	12,9	12,8	12,1
Gymnasial	5,4	4,5	4,4	3,5	3,8	3,7	2,5	2,3	2,5	2,7	2,9	3,3	12,8	11,2	11,4	10,3	11,2	12,0
Eftergymnasial	5,0	3,7	3,6	4,0	3,3	2,7	2,9	2,5	2,7	3,4	3,1	3,0	12,8	11,6	10,7	11,6	10,5	10,0
Familjetyp																		
Sammanboende																		
– utan barn	3,5	2,9	3,1	2,7	2,2	2,0	2,1	1,9	1,9	2,1	2,7	2,5	9,5	8,1	7,9	7,8	8,2	7,9
– med barn	4,8	3,6	3,3	3,0	2,3	2,9	2,1	1,8	2,0	2,7	2,5	3,4	11,2	8,8	9,5	8,5	8,5	9,9
Ensamstående																		
– utan barn	6,7	6,4	6,0	5,6	5,5	5,2	3,9	3,4	2,9	3,5	3,3	3,1	17,5	18,1	17,1	16,7	16,1	16,0
– med barn	9,4	9,3	8,0	7,5	10,1	7,4	3,2	2,9	4,8	5,2	4,1	4,0	19,3	18,5	18,8	18,8	19,3	15,8
Bostadstyp																		
Småhus	4,2	3,4	3,6	3,3	2,8	2,5	1,8	1,9	1,9	2,3	2,4	2,5	9,5	9,3	9,8	9,2	9,3	8,7
Flerfamiljshus	6,4	5,9	5,2	5,0	4,9	4,7	4,0	3,1	3,0	3,6	3,7	3,5	17,4	15,7	14,6	14,6	14,2	14,6
Boendeort																		
Storstad	5,2	4,7	4,6	3,9	4,2	3,7	3,7	3,3	3,0	3,8	3,5	3,4	15,0	14,0	13,6	12,9	13,7	13,0
Större stad	5,4	4,4	4,3	4,2	3,9	3,4	2,2	2,1	2,3	2,6	2,8	2,8	12,9	11,5	11,7	11,3	10,8	11,1
Mindre stad/landsbygd	4,8	4,5	3,9	3,9	2,7	3,3	2,3	2,0	1,8	2,0	2,4	2,6	10,7	10,6	10,0	9,9	9,1	9,5

(x) Antalet observationer är 0–3.

Tabell 3B. Utsatthet i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person samt skattat antal händelser och andel polisänmälda händelser 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel i procent. (Fortsättning på nästa sida).

	Andel utsatta i procent					Skattat antal utsatta personer i befolkningen						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILDA PERSONER¹	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	907 000	852 000	844 000	824 000	825 000	830 000
Misshandling	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	189 000	175 000	204 000	172 000	174 000	172 000
därav allvarlig ²	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,6	53 000	39 000	47 000	44 000	45 000	42 000
Hot	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	320 000	321 000	290 000	290 000	311 000	300 000
Sexualbrott	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	64 000	54 000	52 000	56 000	67 000	54 000
Personrån	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	68 000	74 000	55 000	72 000	55 000	75 000
Bedrägeri	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	192 000	173 000	169 000	205 000	211 000	216 000
Trakasserier	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	360 000	320 000	306 000	286 000	267 000	256 000

¹ Netto-redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

² Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare.

Fortsättning tabell 3B. Utsatthet i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskilda personer samt skattat antal händelser och andel polisanmälda händelser 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Andel i procent.

	Skattat antal händelser i befolkningen					Andel anmälda händelser i procent						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010
SAMTLIGA BROTT MOT												
ENSKILDA PERSONER	1 905 000	2 032 000	1 968 000	2 144 000	2 139 000 ⁶	1 921 000	24	26	24	25	27	33
Misshandel	390 000	470 000	513 000	346 000	378 000	336 000	34	33	27	30	32	37
därav allvarlig ¹	78 000	78 000	92 000	73 000	75 000	70 000	69	63	55	64	64	72 ²
Hot	650 000	716 000	687 000	908 000	956 000	732 000	20	22	21	22	24	31
Sexuellt brott	185 000	173 000	165 000	220 000	156 000	159 000	11	17	14	19	12	23
Personrån	96 000	93 000	84 000	86 000	66 000	95 000	45	44	42	43	45	57 ³
Bedrägeri	225 000	260 000	213 000	298 000	316 000	344 000	40	32	35	34	41	40
Trakasserier	-	-	-	-	-	- ⁴	20	19	18	19	19	19 ⁵

¹ Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare.

² Underlaget för allvarlig misshandel är förhållandevis litet, vilket innebär att förändringar i anmälningsbenägenhet för detta brott kan vara ett resultat av slumpmässiga variationer kring en stabil nivå.

³ Andel och antal utsatta personer samt skattat antal personrån avser samtliga personrån rapporterade till NTU. Andel anmälda personrån avser endast de personrån som rapporteras ha begåtts i Sverige. (Enligt de utsatta i NTU har 15 procent av personrånen ägt rum utomlands).

⁴ Trakasserier utgörs per definition av en serie händelser, därför anges inte antalet händelser i tabellen.

⁵ Andel utsatta personer som polisanmält en eller flera händelser. Detta eftersom trakasserier inte räknas i antal händelser i NTU.

⁶ Värdet för 2009 är korrigerat.

Tabell 3C. Typ av brottsplats för hot, misshandel och sexualbrott 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel händelser av totalt antal händelser för respektive brottstyp, i procent.

	TOTALT										Män					Kvinnor				
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010		
Hot																				
Allmän plats	45	40	43	46	38	39	51	50	53	54	51	51	37	31	34	41	29	29		
Arbete/skola	31	29	28	21	26	27	28	24	22	17	23	24	35	32	33	24	28	29		
Bostad	19	24	24	28	27	26	15	16	20	22	13	15	23	30	28	33	36	35		
Annan plats	5	8	5	4	10	8	6	9	6	7	13	10	4	7	5	3	7	7		
Misshandel																				
Allmän plats	54	52	54	67	52	54	64	60	69	78	66	65	29	40	28	41	26	32		
Arbete/skola	27	27	20	16	24	20	24	22	15	12	16	16	33	35	28	23	39	29		
Bostad	13	13	19	12	14	18	4	8	9	5	7	12	33	22	37	29	28	31		
Annan plats	6	7	7	5	10	8	7	10	7	4	12	7	4	4	6	7	7	9		
Sexualbrott																				
Allmän plats	54	49	37	48	56	37	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Arbete/skola	24	17	21	20	13	27	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Bostad	16	22	27	26	16	31	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Annan plats	6	12	14	7	15	5	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		

(x) Då antalet sexualbrott mot män som rapporterats in till NTU är mycket litet särredovisas inte brottsplats för sexualbrott för män och kvinnor.

Tabell 3D. Relation till gärningspersonen för olika typer av brott 2005–2010, enligt NTU 2006–2011. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel händelser av totalt antal händelser för respektive brottstyp, i procent.

	TOTALT										Män					Kvinnor				
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2005	2006	2007	2008	2009	2010		
Hot	64	56	54	52	53	52	72	67	62	65	66	66	56	46	46	42	44	42		
Gärningsperson helt okänd																				
Gärningsperson bekant	29	34	34	35	34	36	26	29	34	32	30	31	33	39	34	37	36	40		
Gärningsperson närstående	6	10	12	13	14	11	1	4	4	3	4	3	12	15	19	21	20	18		
Misshandel																				
Gärningsperson helt okänd	56	50	49	62	54	59	68	65	63	75	63	72	29	29	24	34	38	33		
Gärningsperson bekant	33	36	36	27	33	32	30	30	34	22	30	25	40	44	40	38	39	46		
Gärningsperson närstående	11	14	15	11	13	9	2	5	3	3	7	3	31	27	36	28	23	21		
Sexualbrott																				
Gärningsperson helt okänd	64	55	51	57	57	59	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Gärningsperson bekant	27	34	36	34	36	29	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Gärningsperson närstående	9	11	13	9	8	12	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Trakasserier*																				
Gärningsperson helt okänd	43	41	39	40	36	37	51	41	43	41	46	39	37	41	35	39	30	36		
Gärningsperson bekant	37	34	39	38	40	45	37	36	38	39	38	47	37	33	39	37	42	43		
Gärningsperson närstående	8	12	10	12	12	12	5	9	7	7	6	8	11	15	13	15	16	15		
Vet ej	12	12	12	11	11	6	6	14	11	12	10	7	16	11	13	9	11	6		

(x) Då antalet sexualbrott mot män som rapporterats in till NTU är mycket litet särredovisas inte relation till gärningsperson för män och kvinnor.

* Andel av utsatta personer.

Tabell 3E. Andel utsatta hushåll i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot egendom, skattat antal händelser och andel polisanmälda händelser 2006–2010, enligt NTU 2007–2011. Andel i procent.

	Andel utsatta hushåll i procent			Skattat antal utsatta hushåll			Skattat antal händelser i populationen			Andel anmälda händelser i procent					
	2006	2007	2008	2009	2010	2006	2007	2008	2009	2010	2006	2007	2008	2009	2010
SAMTLIGA EGENDOMS-BROTT MOT HUSHÅLL¹	12,6	11,7	11,2	11,0	10,0	489 000	459 000	442 000	436 000	402 000	646 000	591 000	582 000	558 000	524 000
Bostadsinbrott	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0	40 000	34 000	38 000	41 000	38 000	50 000	39 000	47 000	43 000	38 000
Bilstöld ²	0,9	0,8	0,7	0,5	0,6	26 000	23 000	21 000	16 000	18 000	27 000	24 000	22 000	16 000	25 000
Stöld ur/från fordon	5,0	4,1	3,7	3,5	2,8	193 000	160 000	146 000	140 000	113 000	238 000	185 000	183 000	162 000	141 000
Cykelstöld	6,9	7,1	6,9	6,9	6,5	267 000	278 000	273 000	271 000	258 000	331 000	342 000	330 000	337 000	319 000
											40	35	37	38	38

¹ Netto-redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

² I tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som ägde bil under respektive år eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen. Andelen hushåll utsatta för bilstöld av hela befolkningen är 0,4 procent år 2009.

Tabell 3G. Upprepad utsatthet för brott mot enskild person 2010, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent. (Fortsättning på nästa sida.)

		Andel utsatta			
		därav...			
		1 gång	2-3 gånger	4 gånger eller fler	
SAMTLIGA, 16-79 ÅR		11,4	7,7	2,4	1,2
Kön					
Män		11,8	8,2	2,5	0,8
Kvinnor		11,0	7,2	2,2	1,5
Ålder					
16-19 år		16,1	9,9	3,7	2,2
20-24 år		22,0	13,6	5,3	2,8
25-34 år		15,1	10,3	2,9	1,7
35-44 år		11,4	8,2	2,1	1,0
45-54 år		11,2	7,7	2,5	0,9
55-64 år		7,7	5,2	1,6	0,7
65-74 år		4,5	3,8	x	x
75-79 år		4,1	3,3	x	x
Män					
16-24 år		19,7	12,4	4,8	2,2
25-44 år		13,1	9,4	2,6	0,8
45-64 år		10,1	7,4	2,2	0,5
65-79 år		4,7	3,7	x	x
Kvinnor					
16-24 år		18,6	11,2	4,3	2,8
25-44 år		13,2	8,9	2,4	1,8
45-64 år		8,9	5,5	2,0	1,2
65-79 år		4,1	3,6	x	x

(x) Antalet observationer är 0-3.

Fortsättning tabell 3G. Upprepad utsatthet för brott mot enskilda personer år 2009 enligt NTU 2010. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

	Andel utsatta			
		därrav...		
	1 gång	2-3 gånger	4 gånger eller fler	
SAMTLIGA, 16-79 ÅR	11,4	7,7	2,4	1,2
Svensk/utländsk bakgrund				
Svenskfödda med				
– bådar/en förälder inrikes född(a)	10,9	7,4	2,4	1,0
– båda föräldrarna utrikes födda	15,0	10,7	1,8	2,2
Utrikes födda	12,8	8,6	2,3	1,6
Utbildning (högsta)				
Förgymnasial	12,1	7,8	2,6	1,4
Gymnasial	12,0	7,8	2,8	1,3
Eftergymnasial	10,0	7,6	1,5	0,8
Familjetyp				
Sammanboende				
– utan barn	7,9	5,7	1,6	0,5
– med barn	9,9	7,1	1,7	0,8
Ensamstående				
– utan barn	16,0	10,3	3,6	2,0
– med barn	15,8	10,4	3,2	2,3
Bostadstyp				
Småhus	8,7	6,1	1,8	0,8
Flerfamiljshus	14,6	9,7	3,1	1,6
Boendeort				
Storstad	13,0	9,1	2,4	1,3
Större stad	11,1	7,4	2,5	1,0
Mindre stad/landsbygd	9,5	6,2	2,1	1,0

(x) Antalet observationer är 0-3.

Tabell 3H. Upprepad utsatthet för brott mot hushåll 2010, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp av hushåll i befolkningen, i procent.

	Andel utsatta			
		1 gång	2-3 gånger	4 gånger eller fler
SAMTLIGA, 16-79 ÅR	10,0	8,0	1,8	0,1
Familjetyp				
Sammanboende utan barn	8,1	6,5	1,5	0,1
Sammanboende med barn	12,2	9,9	x	x
Ensamstående utan barn	10,1	8,0	1,9	0,2
Ensamstående med barn	17,1	14,2	x	x
Bostadstyp				
Småhus	7,7	5,9	1,7	0,7
Flerfamiljshus	12,2	10,1	3,2	1,6
Boendeort				
Storstad	11,1	8,6	2,2	0,2
Större stad	11,3	9,2	2,0	0,0
Mindre stad/landsbygd	6,8	5,6	1,0	0,2

(x) Antalet observationer är 0-3.

Tabell 3I. Utsatthet för brott i län och i vissa kommuner. Personer utsatta för brott mot person och hushåll utsatta för egendomsbrott 2010, enligt NTU 2011. Andel för respektive län och kommun, i procent.

	Brott mot enskilda personer	Egendomsbrott mot hushåll	Brott mot enskilda personer	Egendomsbrott mot hushåll
HELA RIKET	11,4	10,0	11,4	10,0
Stockholms län	12,2	9,8	9,8	9,3
Huddinge	15,6	5,7	9,5	16,6
Nacka	6,5	12,5	13,8	6,9
Stockholm	13,1	11,5	12,2	9,3
Uppsala län	9,5	10,5	15,1	10,9
Uppsala	9,3	11,4	9,1	5,2
Södermanlands län	13,6	10,2	9,9	6,4
Eskilstuna	11,8	14,4	8,4	6,7
Östergötlands län	10,7	9,7	10,6	10,6
Linköping	9,3	12,8	9,9	15,1
Norrköping	17,9	10,1	7,8	9,8
Jönköpings län	11,0	7,7	7,3	12,6
Jönköping	13,5	9,6	9,1	10,2
Kronobergs län	9,1	12,0	10,9	11,2
Växjö	11,5	16,0	4,4	10,4
Kalmar län	7,8	9,8	9,2	6,2
Gotlands län	9,5	9,6	11,3	8,7
Blekinge län	9,4	6,8	9,1	4,9
Karlskrona	8,8	4,1	10,7	4,7
Skåne län	14,2	14,8	11,4	8,4
Malmö	19,3	20,0	16,6	10,1
Lund	11,5	18,0	6,2	8,8
Helsingborg	12,0	16,9	8,1	6,8
Kristianstad	10,4	12,4	9,0	11,9
Västerbottens län	11,4	14,8	11,4	8,4
Umeå	19,3	20,0	16,6	10,1
Skellefteå	11,5	18,0	6,2	8,8
Norrbottens län	12,0	16,9	8,1	6,8
Luleå	10,4	12,4	9,0	11,9

Kapitel 4. Trygghet

Tabell 4A. Otrygghet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel otrygga inom respektive grupp i befolkningen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

		2006	2007	2008	2009	2010	2011
OTRYGGHET VID UTEVISTELSE SEN KVÄLL¹ (andel "går inte ut på grund av otrygghet")							
SAMTLIGA, 16–79 år		21 (8)	17 (7)	17 (6)	16 (6)	15 (6)	16 (6)
Kön							
Män		9 (2)	7 (2)	7 (1)	7 (1)	6 (1)	7 (1)
Kvinnor		34 (14)	28 (12)	27 (12)	26 (10)	24 (10)	25 (11)
Ålder							
16–19 år		19 (4)	15 (2)	14 (3)	15 (3)	14 (3)	15 (3)
20–24 år		24 (5)	20 (3)	18 (4)	18 (3)	17 (4)	16 (4)
25–34 år		20 (5)	17 (5)	17 (4)	15 (3)	14 (4)	16 (4)
35–44 år		18 (6)	13 (4)	14 (4)	14 (4)	13 (4)	13 (4)
45–54 år		16 (6)	14 (5)	13 (5)	13 (4)	12 (4)	14 (5)
55–64 år		22 (9)	18 (9)	19 (8)	15 (7)	16 (6)	16 (7)
65–74 år		26 (14)	24 (15)	22 (13)	21 (12)	20 (12)	19 (10)
75–79 år		34 (24)	29 (19)	30 (21)	30 (20)	25 (17)	24 (15)
Män							
16–19 år		6 (0,6)	4 (0,5)	5 (0,5)	6 (1)	4 (0,6)	5 (0)
20–24 år		12 (0,8)	8 (0,3)	6 (0,5)	8 (0,3)	4 (0,8)	6 (0)
25–34 år		7 (0,1)	6 (0,7)	7 (1)	5 (0,4)	4 (0,5)	5 (1)
35–44 år		8 (0,5)	5 (0,5)	5 (0,4)	5 (1)	5 (0,3)	6 (0)
45–54 år		7 (2)	8 (1)	8 (0,5)	6 (1)	5 (2)	7 (1)
55–64 år		9 (2)	9 (3)	8 (2)	6 (2)	8 (2)	8 (1)
65–74 år		13 (3)	10 (4)	9 (3)	10 (4)	10 (3)	8 (2)
75–79 år		13 (8)	14 (5)	14 (8)	12 (5)	11 (5)	13 (6)

¹ Andel som svarat att de antingen känner sig ganska otrygga eller mycket otrygga eller att de inte går ut på grund av otrygghet.

Fortsättning tabell 4A. Otrygghet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel otrygga inom respektive grupp i befolkningen, i procent.

		OTRYGGHET VID UTEVISTELSE SEN KVÄLL ¹ (andel "går inte ut på grund av otrygghet")					
		2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	21 (8)	17 (7)	17 (6)	16 (6)	15 (6)	16 (6)	
Kvinnor							
16–19 år	33 (9)	29 (5)	24 (6)	24 (5)	25 (6)	26 (6)	
20–24 år	40 (9)	35 (7)	32 (7)	30 (6)	31 (7)	29 (8)	
25–34 år	33 (9)	29 (10)	27 (8)	27 (7)	24 (7)	28 (8)	
35–44 år	30 (11)	23 (7)	22 (9)	23 (8)	20 (8)	20 (7)	
45–54 år	26 (10)	20 (9)	19 (9)	21 (7)	18 (7)	20 (10)	
55–64 år	35 (18)	28 (16)	30 (15)	24 (12)	25 (12)	25 (13)	
65–74 år	41 (25)	38 (26)	37 (24)	33 (21)	30 (21)	32 (19)	
75–79 år	55 (41)	42 (32)	48 (35)	47 (34)	39 (30)	37 (26)	
Svensk/utländsk bakgrund							
Svenskfödda med:							
- båda/en förälder inrikes född(a)	18 (6)	15 (6)	15 (5)	14 (5)	13 (5)	13 (5)	
- båda föräldrarna utrikes födda	28 (16)	23 (11)	22 (12)	24 (11)	19 (8)	20 (9)	
Utrikes födda	33 (12)	28 (12)	27 (11)	26 (9)	24 (9)	28 (10)	
Utbildning (högsta)							
Förgymnasial	24 (11)	21 (9)	21 (9)	19 (8)	18 (8)	19 (8)	
Gymnasial	20 (7)	17 (7)	17 (6)	16 (6)	15 (6)	16 (6)	
Eftergymnasial	17 (5)	15 (5)	14 (5)	14 (4)	13 (4)	13 (4)	

¹ Andel som svarat att de antingen känner sig ganska otrygga eller mycket otrygga eller att de inte går ut på grund av otrygghet.

Fortsättning tabell 4A. Otrygghet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel otrygga inom respektive grupp i befolkningen, i procent.

		OTRYGGHET VID UTEVISTELSE SEN KVÄLL ¹ (andel "går inte ut på grund av otrygghet")					
		2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år		21 (8)	17 (7)	17 (6)	16 (6)	15 (6)	16 (6)
Familjetyp							
Sammanboende							
- utan barn		22 (10)	18 (8)	17 (7)	17 (7)	15 (6)	14 (6)
- med barn		17 (6)	13 (5)	13 (5)	12 (4)	11 (5)	13 (5)
Ensamstående							
- utan barn		22 (7)	19 (7)	20 (7)	18 (5)	17 (6)	18 (6)
- med barn		26 (7)	22 (10)	19 (6)	25 (7)	18 (6)	21 (10)
Boendeort							
Storstad		23 (7)	21 (7)	19 (6)	18 (6)	17 (5)	18 (6)
Större stad		22 (8)	17 (8)	18 (7)	18 (6)	16 (7)	16 (6)
Mindre stad/landsbygd		16 (6)	13 (5)	12 (6)	12 (5)	12 (5)	11 (5)
Bostadstyp							
Småhus		14 (6)	11 (5)	11 (5)	11 (5)	10 (4)	10 (4)
Flerfamiljshus		29 (9)	25 (9)	24 (8)	24 (7)	22 (8)	23 (8)

¹ Andel som svarat att de antingen känner sig ganska otrygga eller mycket otrygga eller att de inte går ut på grund av otrygghet.

Tabell 4B. Oro över brottsligheten i samhället samt oro över närstående i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

	STOR ORO ÖVER BROTTSLIGHETEN I SAMHÄLLET					ORO ÖVER NÄRSTÅENDE (ganska/mycket ofta)						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	29	25	29	24	22	19	32	30	30	28	28	25
Kön												
Män	24	20	24	20	18	15	26	23	24	22	22	19
Kvinnor	34	30	35	29	26	22	38	37	37	35	34	31
Ålder												
16–19 år	11	8	7	7	7	6	21	17	17	16	17	16
20–24 år	17	15	14	13	12	11	31	28	25	25	24	23
25–34 år	23	22	22	17	16	14	31	28	28	28	24	22
35–44 år	31	26	29	25	22	19	36	31	33	32	31	27
45–54 år	33	29	33	27	25	21	42	40	40	36	38	33
55–64 år	36	31	40	32	29	25	33	33	33	29	32	25
65–74 år	35	33	39	33	29	25	24	26	28	25	23	23
75–79 år	31	30	36	29	27	24	20	22	24	20	20	17
Män												
16–19 år	8	5	5	6	6	4	16	10	12	11	13	9
20–24 år	12	14	10	10	10	8	23	22	19	21	18	17
25–34 år	19	15	17	14	12	10	25	20	23	23	20	19
35–44 år	29	22	24	20	18	16	30	25	28	24	25	22
45–54 år	27	25	29	22	20	20	35	37	33	27	31	26
55–64 år	31	24	33	27	26	20	28	26	27	24	25	18
65–74 år	31	27	33	30	25	20	15	17	20	18	16	17
75–79 år	25	25	30	26	21	19	13	17	18	14	14	12

Fortsättning tabell 4B. Oro över brottsligheten i samhället samt oro över närstående i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

	STOR ORO ÖVER BROTTSLIGHETEN I SAMHÄLLET					ORO ÖVER NÄRSTÅENDE (ganska/mycket ofta)						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	29	25	29	24	22	19	32	30	30	28	28	25
Kvinnor												
16–19 år	15	11	10	8	8	9	27	25	24	21	21	24
20–24 år	24	17	19	17	14	13	42	35	33	31	31	30
25–34 år	28	29	27	21	21	17	36	35	32	32	29	25
35–44 år	33	31	35	30	26	21	42	38	38	39	36	33
45–54 år	39	32	38	33	29	23	49	45	47	45	45	40
55–64 år	41	37	46	37	34	30	38	39	40	35	39	33
65–74 år	40	37	45	36	34	30	32	35	35	32	30	28
75–79 år	36	34	42	31	32	27	26	26	29	25	25	21
Svensk/utländsk bakgrund												
Svenskfödda med:												
- båda/en förälder inrikes född(a)	28	25	29	23	21	18	32	30	30	28	28	24
- båda föräldrama utrikes födda	31	28	30	25	24	20	25	27	26	25	28	28
Utrikes födda	33	28	31	28	25	23	36	31	32	31	30	29
Utbildning (högsta)												
Förgymnasial	30	25	27	24	22	18	31	27	28	24	25	24
Gymnasial	32	28	33	27	25	22	34	33	33	32	31	28
Eftergymnasial	25	22	26	22	19	16	32	29	30	28	27	23

Fortsättning tabell 4B. Oro över brottsligheten i samhället samt oro över närstående i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

	STOR ORO ÖVER BROTTSLIGHETEN I SAMHÄLLET					ORO ÖVER NÄRSTÄENDE (ganska/mycket ofta)						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	29	25	29	24	22	19	32	30	30	28	28	25
Familjetyp												
Sammanboende												
- utan barn	31	27	33	27	23	20	32	29	29	28	26	24
- med barn	30	27	31	26	24	20	40	37	38	36	36	31
Ensamstående												
- utan barn	24	21	23	19	19	16	23	24	24	21	22	20
- med barn	35	33	35	28	28	23	43	45	43	45	47	39
Boendeort												
Storstad	31	25	29	24	23	20	34	33	32	31	30	28
Större stad	29	26	30	24	22	18	33	30	32	28	29	24
Mindre stad/landsbygd	26	25	29	24	21	18	27	27	25	25	24	22
Bostadstyp												
Småhus	28	25	30	24	22	18	32	30	30	28	28	24
Flerfamiljshus	30	25	28	24	23	19	32	30	31	29	29	26

Tabell 4C. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU år 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

Ganska eller mycket ofta orolig för:	BOSTADSINBROTT						ÖVERFALL/ MISSHANDEL						STÖLD/ SKADEGÖRELSE PÅ FORDON					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	17	15	16	16	15	14	15	13	14	12	12	12	22	18	18	16	14	13
Kön																		
Män	14	12	13	13	12	11	8	7	8	7	7	6	21	17	19	15	14	12
Kvinnor	20	18	18	18	18	17	23	19	20	18	18	17	23	19	18	16	14	13
Ålder																		
16–19 år	8	5	5	6	4	7	21	16	15	16	15	14	8	5	4	4	3	4
20–24 år	10	9	7	10	9	8	26	22	19	20	20	18	26	22	20	16	13	11
25–34 år	15	14	12	14	13	12	19	17	17	15	15	15	29	25	25	22	21	17
35–44 år	19	16	18	18	19	16	15	12	13	11	12	11	25	19	18	18	16	15
45–54 år	21	18	18	18	16	17	12	10	13	10	10	9	21	18	18	16	14	16
55–64 år	22	18	20	18	19	17	13	10	13	10	10	10	24	18	19	16	14	12
65–74 år	15	19	20	18	17	17	12	11	11	10	10	9	17	18	19	13	14	11
75–79 år	14	15	15	15	13	12	9	8	10	10	9	6	14	15	16	13	12	8
Män																		
16–19 år	5	2	3	3	3	4	9	6	7	7	7	7	7	4	5	4	3	4
20–24 år	4	7	4	7	4	5	12	11	9	11	10	9	25	20	18	15	13	11
25–34 år	12	8	9	10	9	9	7	7	9	7	7	7	29	24	26	22	22	17
35–44 år	17	15	15	15	17	14	8	6	7	5	6	6	24	20	20	18	16	16
45–54 år	19	17	16	17	15	13	7	6	9	6	5	6	20	17	19	15	14	15
55–64 år	20	14	18	16	17	14	7	5	9	7	6	7	24	15	20	17	15	10
65–74 år	12	15	19	16	14	15	7	8	7	5	7	6	16	17	18	11	13	11
75–79 år	12	14	13	13	13	11	5	6	7	5	7	5	13	17	14	14	12	8

Fortsättning tabell 4C. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU år 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Ganska eller mycket ofta orolig för:	BOSTADSINBROTT					ÖVERFALL/ MISSHANDEL					STÖLD/ SKADEGÖRELSE PÅ FORDON							
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	17	15	16	16	15	14	15	13	14	12	12	12	22	18	18	16	14	13
Kvinnor																		
16–19 år	12	9	7	10	7	9	34	27	23	25	23	22	9	7	4	4	3	3
20–24 år	16	12	10	14	15	12	42	34	32	30	30	30	27	24	22	16	14	10
25–34 år	18	19	16	18	17	15	30	27	26	24	24	24	28	25	25	22	20	18
35–44 år	22	18	21	22	21	18	21	18	19	17	17	15	26	17	17	18	15	15
45–54 år	22	20	19	19	18	20	18	14	17	14	14	12	22	19	17	17	14	16
55–64 år	24	21	22	19	22	20	19	15	17	13	14	13	23	20	19	16	13	14
65–74 år	18	23	21	21	19	18	17	13	15	14	14	13	19	19	19	15	15	12
75–79 år	16	17	17	17	14	12	12	9	13	14	10	8	16	13	18	12	12	8
Svensk/utländsk bakgrund																		
Svenskfödda med:																		
- båda/en förälder inrikes född(a)	16	14	15	15	15	13	15	12	13	11	12	11	21	17	17	15	13	12
- båda föräldrautrikes födda	16	16	14	14	14	15	12	11	12	12	12	13	19	17	16	13	12	14
Utrikes födda	21	20	19	19	18	18	20	16	17	16	16	16	30	21	23	21	19	19
Utbildning (högsta)																		
Förgymnasial	17	15	14	13	13	13	17	14	15	13	14	13	19	16	16	12	11	11
Gymnasial	18	16	17	17	17	15	15	13	14	12	13	12	23	20	20	18	16	14
Eftergymnasial	17	16	16	16	15	14	15	12	13	12	11	10	25	18	18	16	14	13

Fortsättning tabell 4C. Oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU år 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Ganska eller mycket ofta orolig för:	BOSTADSINBROTT						ÖVERFALL/ MISSHANDEL						STÖLD/ SKADEGÖRELSE PÅ FORDON					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	17	15	16	16	15	14	15	13	14	12	12	12	22	18	18	16	14	13
Familjetyp																		
Sammanboende																		
- utan barn	20	17	18	18	16	15	14	13	12	11	10	10	22	19	19	16	15	13
- med barn	19	18	20	20	20	17	14	11	12	10	10	10	23	17	19	16	14	15
Ensamstående																		
- utan barn	12	10	10	10	10	10	18	15	16	14	15	14	20	16	16	14	12	11
- med barn	18	18	14	19	17	16	17	17	18	18	18	15	30	23	19	22	22	15
Boendeort																		
Storstad	18	17	16	16	15	17	19	16	17	15	15	15	25	20	20	18	16	16
Större stad	17	15	16	15	16	13	15	13	15	12	13	11	22	17	19	15	14	12
Mindre stad/landsbygd	16	14	14	16	14	11	10	9	9	9	9	8	18	16	16	14	12	10
Bostadstyp																		
Småhus	20	18	19	19	18	16	12	9	11	9	9	8	19	15	16	13	12	11
Flerfamiljshus	14	12	11	12	11	11	20	17	18	16	16	16	28	23	23	20	19	16

Tabell 4D. Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet samt särskild otrygghet enligt index inom olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

	HÖG PÅVERKAN PÅ BETEENDE					PÅVERKAN PÅ LIVSKVALITET (viss eller stor påverkan)					SÄRSKILT OTRYGGA ENLIGT INDEX							
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Kön																		
Män	2	2	1	1	1	1	8	8	8	8	6	6	5	2	2	1	1	1
Kvinnor	7	6	6	5	5	6	15	12	12	11	10	10	11	9	8	8	7	8
Ålder																		
16–19 år	3	3	3	4	3	3	9	7	6	8	5	5	7	5	4	5	4	4
20–24 år	5	5	3	4	4	4	14	10	8	8	7	8	10	8	5	6	6	6
25–34 år	5	5	4	4	4	4	11	11	9	9	9	9	7	6	6	4	5	5
35–44 år	4	3	3	3	4	4	13	10	11	8	8	7	5	4	4	4	4	4
45–54 år	5	4	3	3	3	4	14	11	13	10	9	10	5	4	4	3	4	4
55–64 år	5	4	4	3	3	3	10	11	11	8	9	7	7	6	5	4	4	4
65–74 år	4	4	4	3	3	3	9	10	9	8	7	7	5	7	5	5	5	5
75–79 år	3	4	3	4	3	3	9	8	9	7	7	7	7	7	5	7	4	4
Män																		
16–19 år	1	1	1	2	1	1	3	3	4	4	3	3	x	1	1	1	x	1
20–24 år	1	1	1	2	1	1	8	6	5	5	3	5	3	3	1	2	1	1
25–34 år	1	1	1	1	0	1	4	8	7	7	5	5	1	1	2	1	1	1
35–44 år	2	1	1	1	2	2	11	8	10	5	7	5	1	1	1	1	1	2
45–54 år	3	2	1	1	2	1	12	10	12	8	7	7	2	1	1	1	1	1
55–64 år	2	2	2	1	2	1	8	9	9	8	9	5	2	3	2	2	2	2
65–74 år	2	2	1	2	2	1	6	8	7	7	6	6	2	4	1	2	1	1
75–79 år	x	3	2	1	1	1	7	7	7	4	5	7	x	3	3	2	3	2

(x) anger att antalet observationer understiger fyra.

Fortsättning tabell 4D. Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet samt särskild otrygghet enligt index inom olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

	HÖG PÅVERKAN PÅ BETEENDE											PÅVERKAN PÅ LIVSKVALITET (viss eller stor påverkan)											SÄRSKILT OTRYGGA ENLIGT INDEX										
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011									
SAMTLIGA, 16–79 år	4	4	3	3	3	3	11	10	10	10	8	8	6	5	5	4	4	4	6	5	5	4	4	4									
Kvinnor																																	
16–19 år	6	6	4	6	4	4	16	11	9	11	7	8	14	9	7	8	8	14	9	7	8	8	7										
20–24 år	9	9	7	7	7	8	20	14	12	12	11	11	18	14	11	10	11	18	14	11	10	11	12										
25–34 år	9	9	7	6	7	6	17	15	12	12	13	12	12	11	10	8	9	12	11	10	8	9	10										
35–44 år	7	6	6	6	5	5	16	13	12	12	9	9	10	7	7	6	6	10	7	7	6	6	6										
45–54 år	7	6	5	5	5	6	16	11	14	11	10	13	8	7	7	6	6	8	7	7	6	6	6										
55–64 år	7	5	7	5	6	5	12	12	12	9	10	9	12	9	8	7	6	12	9	8	7	6	7										
65–74 år	6	5	6	4	4	5	11	12	11	9	9	9	8	10	10	9	9	8	10	10	9	9	10										
75–79 år	5	5	4	5	4	4	11	9	11	10	9	7	13	9	8	12	5	13	9	8	12	5	5										
Svensk/utländsk bakgrund																																	
Svenskfödda med:																																	
- båda/en förälder inrikes född(a)	4	3	3	3	3	3	10	9	9	7	7	6	6	5	4	4	4	6	5	4	4	4	4										
- båda föräldrarna utrikes födda	4	4	3	3	5	4	11	10	9	9	9	9	8	6	5	5	5	8	6	5	5	5	6										
Utrikes födda	7	7	5	5	5	6	21	17	18	16	15	16	9	8	7	7	7	9	8	7	7	6	7										
Utbildning (högsta)																																	
Förgymnasial	3	4	3	3	3	4	10	10	10	8	8	9	7	6	5	5	5	7	6	5	5	5	5										
Gymnasial	5	4	3	3	4	3	12	10	10	9	8	8	6	6	5	4	5	6	6	5	4	5	5										
Eftergymnasial	5	4	3	3	3	3	12	11	10	9	8	7	6	5	4	4	4	6	5	4	4	4	4										

(x) anger att antalet observationer understiger fyra.

Tabell 4E. Otrygghet hos personer med olika erfarenheter/inställningar, enligt NTU 2006–2011. Andel i befolkningen, i procent.

	SÄRSKILT OTRYGGA ENLIGT INDEX					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SAMTLIGA, 16–79 år	6	5	5	4	4	4
Utsatt för något brott under föregående år¹						
Ja	11	9	8	7	8	8
Nej	5	4	4	3	3	3
Brott som särskilt drabbar integriteten²						
Ja	15	13	11	12	12	11
Nej	5	4	4	3	3	4
Anmält brott senaste tre åren						
Ja	10	8	6	6	7	6
Nej	7	5	4	6	6	4
Anhörig utsatt för allvarligt brott senaste året						
Ja	10	8	8	8	8	8
Nej	6	5	4	4	3	4
Vittne till våld						
Ja	9	9	7	8	8	7
Nej	6	5	4	4	4	4
Upptäckning om brottsutvecklingen de senaste tre åren						
Ökat kraftigt	10	9	8	8	9	9
Ökat något	5	4	3	3	3	3
Oförändrad/minskat	2	2	2	2	1	2
Förtroende för rättsväsendet						
Mycket eller ganska stort	5	4	4	3	3	3
Varken stort eller litet	6	6	5	5	5	5
Mycket eller ganska litet	11	11	9	8	9	10

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstölder mot andra medlemmar i hushållet.² Utsatt för bostadsinbrott, personrån, sexualbrott, våld, hot och/eller trakasserier under 2005–2010. Hot och trakasserier utgör närmare 70 procent av dessa brott.

Tabell 4F. Särskilt otrygga enligt index efter utsatthet för olika typer av brott, enligt NTU 2011. Redovisning totalt, samt efter kön. Andel i procent.

		SÄRSKILT OTRYGGA ENLIGT INDEX			
		TOTALT	Män	Kvinnor	(n)
		(n)	(n)	(n)	(n)
Utsatt för brott år 2010¹					
Ja		8	3	14	1 475
Nej		3	1	6	4 986
Utsatt för...					
Hot		14	6	21	294
Misshandel		12	3	28	125
Sexualbrott		18	2	21	96
Personrån		15	9	26	44
Trakasserier		14	6	20	298
Bedrägeri		7	2	13	146
Bostadsinbrott		8	2	16	58
Bilstöld		8	-	19	24
Stöld ur/från bil		7	2	11	196
Cykelstöld		8	2	15	480

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstölder mot andra medlemmar i hushållet.

Tabell 4G. Andel som i stor utsträckning känner oro för brottsligheten i samhället, oro för närstående, som känner mycket eller ganska stor otrygghet vid utövandet av en sen kväll i det egna området samt som känner mycket eller ganska stor oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner. Fortsättning på nästa sida.

	Otrygghet vid utövandet av en sen kväll	Oro över brottsligheten i samhället	Oro för närstående	Oro för bostadsinbrott	Oro för överfall/misshandel	Oro för bilbrott
HELA RIKET	16	19	25	14	12	13
Stockholms län	18	18	28	18	14	15
Huddinge	17	24	33	19	13	XX
Nacka	XX	14	24	16	8	XX
Stockholm	18	17	26	17	16	15
Uppsala län	13	13	20	9	9	8
Uppsala	17	10	17	7	7	8
Södermanlands län	16	20	33	12	13	11
Eskilstuna	19	23	36	17	18	11
Östergötlands län	15	19	23	11	11	10
Linköping	16	16	23	11	13	11
Norrköping	20	22	24	12	11	15
Jönköpings län	15	19	20	11	7	11
Jönköping	16	19	21	10	11	10
Kronobergs län	15	14	26	18	9	13
Växjö	18	13	30	20	13	14
Kalmar län	14	16	24	14	9	13
Gotlands län	8	11	16	4	5	8
Blekinge län	17	18	25	19	11	15
Karlskrona	14	17	24	19	11	13
Skåne län	18	21	26	17	15	15
Malmö	25	23	28	14	18	18
Lund	16	12	20	9	11	8
Helsingborg	24	21	33	16	20	15
Kristianstad	18	18	21	20	9	XX

(XX) anger att antalet observationer understiger 100.

Fortsättning tabell 4G. Andel som i stor utsträckning känner oro för brottsligheten i samhället, oro för närliggande, som känner mycket eller ganska stor otrygghet vid utvistelse en sen kväll i det egna området samt som känner mycket eller ganska stor oro över att utsättas för olika brottstyper, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.

	Otrygghet vid utvistelse sen kväll	Oro över brottsligheten i samhället	Oro för närliggande	Oro för bostadsinbrott	Oro för överfall/misshandel	Oro för bilbrott
HELA RIKET	16	19	25	14	12	13
Hallands län	14	18	22	17	9	10
Halmstad	15	15	27	20	12	16
Kungsbacka	13	18	15	8	6	XX
Västra Götalands län	16	22	26	14	13	16
Göteborg	24	25	31	13	19	20
Borås	15	22	22	13	12	XX
Värmlands län	11	13	24	9	6	9
Karlstad	19	11	27	5	9	10
Örebro län	18	21	26	11	15	11
Örebro	23	19	28	10	22	10
Västmanlands län	15	20	25	13	10	16
Västerås	15	20	25	13	11	20
Dalarnas län	13	17	22	8	8	9
Gävleborgs län	15	18	25	11	11	11
Gävle	15	19	25	10	11	8
Västernorrlands län	10	14	20	10	6	10
Sundsvall	13	19	21	11	9	13
Jämtlands län	9	18	18	8	7	11
Östersund	15	19	21	9	9	8
Västerbottens län	8	13	19	9	6	7
Umeå	11	15	18	6	9	8
Skellefteå	5	12	22	12	3	XX
Norrbottnens län	15	19	18	10	9	11
Luleå	15	17	21	7	6	XX

(XX) anger att antalet observationer understiger 100.

Tabell 4H. Otrygghetens påverkan på beteende (valt annan väg/färdsätt, samt avstått aktivitet) och livskvalitet, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.

	Hög påverkan på beteende	Påverkan på livskvalitet		Hög påverkan på beteende	Påverkan på livskvalitet
HELA RIKET	3	8			
Stockholms län	5	11	Hallands län	4	5
Huddinge	2	9	Halmstad	6	8
Stockholm	6	11	Kungsbacka	3	2
Nacka	2	11	Västra Götalands län	4	9
Uppsala län	2	5	Göteborg	7	13
Uppsala	3	5	Borås	3	11
Södermanlands län	2	9	Värmlands län	1	2
Eskilstuna	2	11	Karlstad	2	4
Östergötlands län	3	6	Örebro län	5	9
Linköping	3	6	Örebro	6	15
Norrköping	2	9	Västmanlands län	2	6
Jönköpings län	1	5	Västerås	3	7
Jönköping	1	5	Dalarnas län	3	5
Kronobergs län	5	9	Gävleborgs län	3	5
Växjö	5	10	Gävle	3	6
Kalmar län	2	6	Västernorrlands län	2	4
Gotlands län	2	3	Sundsvall	2	8
Blekinge län	3	8	Jämtlands län	1	4
Karlskrona	4	10	Östersund	2	5
Skåne län	3	10	Västerbottens län	3	4
Malmö	5	11	Umeå	4	5
Lund	5	10	Skellefteå	3	2
Helsingborg	1	11	Norrbottnens län	3	7
Kristianstad	4	13	Luleå	2	5

Kapitel 5. Förtroende för rättsväsendet

Tabell 5A. Allmänhetens förtroende för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent. (Observera att ett mått på andelen med mycket och ganska stort förtroende kan räknas fram genom att addera de respektive svarsandelarna.)

	Mycket stort -06 -07 -08 -09 -10 -11	Ganska stort -06 -07 -08 -09 -10 -11	Varken stort eller litet -06 -07 -08 -09 -10 -11	Ganska litet -06 -07 -08 -09 -10 -11	Mycket litet -06 -07 -08 -09 -10 -11	Ingen åsikt/vet ej -06 -07 -08 -09 -10 -11
Förtroende för...						
Rättsväsendet som en helhet	8 8 8 9 10 12	46 48 49 51 51 50	25 24 25 23 22 22	11 11 10 10 9 8	4 4 4 3 4 3	6 6 4 3 4 5
Polisens sätt att arbeta	10 11 11 12 13 14	45 48 48 49 50 50	24 22 24 23 21 21	12 11 11 11 9 8	5 4 4 4 4 3	4 4 3 2 3 4
Åklagarnas sätt att arbeta	8 8 9 10 10 11	35 36 40 41 41 39	21 21 22 23 22 21	7 7 6 6 6 5	3 3 2 2 3 2	28 26 20 18 19 21
Domstolarnas sätt att arbeta	9 9 10 11 11 12	34 36 40 42 42 40	23 22 23 22 22 21	9 9 8 8 7 7	3 3 3 3 3 3	22 21 15 15 15 17
Kriminalvårdens sätt att arbeta	4 5 6 6 7 8	25 27 31 34 35 33	28 28 29 29 28 27	16 15 13 11 10 9	6 5 4 3 3 3	21 21 18 17 17 20
Att rättsväsendet hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt	7 6 8 8 9 10	38 40 42 43 44 43	27 27 27 26 24 24	11 11 10 9 9 8	4 4 3 3 3 3	14 13 11 10 11 13
Att rättsväsendet behandlar dem som utsätts för brott på ett bra sätt	4 4 5 6 6 8	26 29 32 34 34 35	27 27 29 28 27 27	23 21 19 17 18 15	8 7 6 6 6 5	12 11 9 9 9 11
Att <i>polisen</i> hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt 8 8 8 9 44 44 45 44 27 28 26 26 9 9 10 8 3 3 3 3 9 9 8 11
Att <i>polisen</i> behandlar dem som utsätts för brott på ett bra sätt 9 9 9 11 43 44 45 43 26 26 24 24 12 10 10 9 3 3 4 3 8 8 7 10

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Tabell 5B. Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

Ingen åsikt/ vet ej	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminal- vården	Rättsväsendet hanterar miss- tänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hante- rar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra
SAMTLIGA, 16-79 år	5	3	21	17	20	12	11	11	10
Kön									
Män	4	3	20	17	20	12	11	10	10
Kvinnor	5	4	22	18	20	13	11	11	10
Ålder									
16-19 år	7	4	24	20	21	14	12	10	9
20-24 år	4	2	23	19	21	12	10	9	8
25-34 år	3	3	17	13	16	11	9	10	9
35-44 år	3	3	18	14	17	10	10	9	8
45-54 år	4	4	20	16	21	13	11	11	10
55-64 år	4	3	21	18	21	12	10	10	10
65-74 år	7	5	25	21	24	15	14	14	13
75-79 år	8	8	31	26	28	20	18	17	17
Män									
16-19 år	6	4	27	23	24	14	13	9	9
20-24 år	3	2	24	19	23	12	11	10	9
25-34 år	3	2	16	13	17	11	9	9	9
35-44 år	3	2	16	13	16	9	10	7	8
45-54 år	3	3	17	15	20	12	10	10	10
55-64 år	3	3	21	18	22	12	11	11	10
65-74 år	5	3	24	19	22	13	13	12	12
75-79 år	5	5	25	21	23	16	14	13	13
Kvinnor									
16-19 år	8	5	21	16	18	13	11	10	8
20-24 år	4	3	20	18	19	12	8	8	7
25-34 år	4	4	18	14	15	10	9	10	9
35-44 år	4	3	19	15	18	12	10	10	9
45-54 år	5	5	22	18	22	14	11	12	11
55-64 år	4	3	21	18	20	12	9	9	9
65-74 år	8	7	25	23	26	17	15	16	14
75-79 år	11	11	38	30	32	23	21	20	20

Med (.) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Fortsättning tabell 5B. Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Ingen åsikt/vet ej	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminalvården	Rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hantlar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra
SAMTLIGA, 16-79 år	5	3	21	17	20	12	11	11	10
Svensk/utländsk bakgrund									
Svenskfödda med:									
- båda/en förälder inrikes född(a)	3	2	19	15	18	10	9	8	7
- båda föräldrarna utrikes födda	5	4	25	21	24	12	12	12	12
Utrikes födda	11	8	29	25	33	24	22	22	21
Utbildning (högsta)									
Förgymnasial	8	5	27	23	24	17	16	14	14
Gymnasial	4	3	21	18	21	13	11	10	9
Eftergymnasial	3	2	17	12	17	9	8	8	7
Familjetyp									
Sammanboende									
- utan barn	4	3	21	17	20	13	11	11	10
- med barn	3	3	18	14	17	11	10	9	9
Ensamstående									
- utan barn	5	4	23	19	22	13	11	11	10
- med barn	7	4	22	18	22	14	13	13	12
Boendeort									
Storstad	5	3	21	18	22	13	11	11	11
Större stad	4	4	20	16	19	12	10	9	9
Mind. stad/landsbygd	5	4	22	19	20	13	12	11	10
Bostadstyp									
Småhus	3	3	20	16	18	11	9	9	8
Flerfamiljshus	6	4	22	19	23	15	13	13	12

Tabell 5C. Förtroende för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent. Fortsätter på nästa sida.

Mycket eller ganska stort respektive litet förtroende för: (+/-)	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet det hanterar misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hantlar misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra	
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-
SAMTLIGA, 16-79 år	62	11	65	11	51	8	52	10	41	12	53	10	42	20	53	11	54	12
Kön																		
Män	60	13	62	14	49	9	51	11	39	13	54	11	42	20	54	11	53	13
Kvinnor	64	9	67	9	52	6	53	8	43	11	51	10	43	19	53	11	56	11
Ålder																		
16-19 år	70	6	71	9	57	5	60	6	60	5	59	9	62	8	63	10	69	7
20-24 år	61	13	62	15	50	7	51	9	45	9	52	12	50	16	52	14	59	11
25-34 år	60	12	62	12	52	8	52	11	42	14	52	11	46	19	51	13	56	10
35-44 år	65	11	68	11	53	7	54	10	40	14	56	9	42	20	56	9	57	11
45-54 år	61	12	65	12	50	9	52	12	37	14	52	11	39	23	52	10	52	13
55-64 år	62	12	64	10	50	8	52	9	37	13	51	11	35	25	51	11	49	15
65-74 år	58	12	62	12	48	8	48	10	38	13	48	11	36	22	51	10	48	14
75-79 år	63	9	66	8	45	7	47	9	39	10	47	10	40	18	52	7	52	10
Män																		
16-19 år	69	7	71	9	52	5	56	6	56	5	60	8	65	6	63	10	69	6
20-24 år	60	14	60	16	49	8	51	11	44	10	55	11	52	13	54	13	59	9
25-34 år	58	15	59	15	51	10	51	14	39	15	52	11	45	20	50	13	55	11
35-44 år	62	13	64	13	51	9	52	12	36	16	58	9	40	22	56	9	55	11
45-54 år	58	14	62	15	48	12	51	13	37	15	53	13	39	24	54	11	51	16
55-64 år	61	13	62	11	50	9	52	9	35	13	52	11	32	26	50	10	46	16
65-74 år	57	13	60	15	46	8	47	11	35	13	50	10	37	22	52	10	48	15
75-79 år	63	11	65	11	48	9	50	11	40	12	52	9	43	18	56	8	53	12
Kvinnor																		
16-19 år	71	6	71	9	62	4	63	6	64	5	59	9	59	10	62	11	69	7
20-24 år	63	11	63	14	52	5	52	7	47	9	49	13	48	19	50	15	58	13
25-34 år	63	10	65	9	52	6	53	8	44	12	52	11	47	18	52	12	58	10
35-44 år	68	9	71	9	55	6	56	7	44	11	54	10	44	17	56	9	60	11
45-54 år	64	10	68	9	51	6	54	10	37	12	52	9	39	21	51	9	53	10
55-64 år	62	10	66	9	50	7	51	9	39	12	51	10	39	24	52	11	53	14
65-74 år	60	10	63	10	50	7	48	8	40	12	46	11	35	22	50	9	49	12
75-79 år	63	6	67	6	43	4	45	7	38	8	43	11	37	18	49	7	50	9

Fortsättning tabell 5C. Förtroende för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen, i procent.

Mycket eller ganska stort respektive litet förtroende för: (+/-)	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet som hanterar misstänkta rättvist		Rättsväsendet som behandlar utsatta bra		Polisen som hanterar misstänkta rättvist		Polisen som behandlar utsatta bra	
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-
SAMTLIGA, 16-79 år	62	11	65	11	51	8	52	10	41	12	53	10	42	20	53	11	54	12
Svensk/utländsk bakgrund																		
Svenskfödda med:																		
- båda/en förälder inrikes född(a)	65	10	67	11	53	7	54	9	42	12	55	10	43	20	55	10	56	12
- båda föräldrama utrikes födda	54	14	60	15	45	11	47	12	38	12	47	15	42	21	49	13	52	13
Utrikes födda	51	15	56	14	41	10	43	13	36	12	41	14	38	19	45	12	46	13
Utbildning (högsta)																		
Förgymnasial	58	12	63	12	46	8	48	10	45	10	50	12	46	16	53	11	54	12
Gymnasial	59	14	62	13	48	9	48	12	38	13	49	11	40	22	51	11	52	13
Eftergymnasial	69	8	68	9	57	6	59	7	40	13	59	9	42	21	56	10	57	11
Familjetyp																		
Sammanboende																		
- utan barn	64	10	66	10	52	7	53	8	39	12	53	9	41	21	53	9	54	12
- med barn	65	10	66	10	53	7	55	8	41	13	56	9	43	20	56	9	56	11
Ensamstående																		
- utan barn	60	13	63	13	49	8	50	11	43	11	51	12	45	19	53	13	56	12
- med barn	53	17	59	16	41	12	45	16	36	16	45	15	36	22	48	15	48	16
Boendeort																		
Storstad	61	12	64	12	49	9	51	11	38	13	51	12	40	22	50	12	52	13
Större stad	63	11	65	10	53	7	54	9	42	11	54	9	44	19	56	9	56	11
Mindre stad/landsbygd	63	11	64	11	50	7	51	9	42	12	52	10	44	18	54	10	55	11
Bostadstyp																		
Småhus	66	10	67	10	54	7	55	8	43	12	56	9	44	20	57	9	57	11
Flerfamiljshus	58	12	61	13	47	9	49	11	38	13	49	12	40	20	49	12	51	13

Tabell 5D. Förtroende för rättsväsendet hos personer med olika erfarenheter av brott i befolkningen, enligt NTU 2011. Andel i procent.

Mycket eller ganska stort respektive litet förtroende för: (+/-)	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet hanterat misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterat misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra	
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-
SAMTLIGA, 16-79 år	62	11	65	11	51	8	52	10	41	12	53	10	42	20	53	11	54	12
Utsatt för brott år 2010¹																		
Ja	54	19	60	18	45	11	46	14	38	15	49	15	39	25	49	15	52	16
Nej	65	9	66	10	53	7	54	8	42	11	54	9	44	18	55	9	55	11
Brott som särskilt drabbar integriteten²																		
Ja	48	22	57	22	42	14	43	17	37	15	44	19	36	29	45	18	49	18
Anmält brott senaste tre åren																		
Ja	55	19	60	18	43	13	45	14	35	16	49	15	39	26	49	15	53	17
Nej	64	10	65	10	52	7	53	9	42	11	53	10	43	19	54	10	55	11
Anhörig utsatt för allvarligt brott senaste året																		
Ja	56	19	59	17	49	11	49	14	40	27	50	17	52	17	50	17	52	17
Nej	64	10	66	10	51	7	53	9	41	11	54	9	43	19	54	9	56	11
Åtalad för brott senaste tre åren																		
Ja	36	31	41	32	37	19	39	19	33	18	37	28	37	22	37	27	45	20
Nej	63	11	65	11	51	7	52	9	41	12	53	10	43	20	54	10	55	12
Uppfattning om brottsutvecklingen senaste tre åren																		
Ökat kraftigt	50	20	57	18	42	12	41	16	36	18	43	18	35	28	47	16	48	18
Ökat något	65	9	67	9	52	6	54	8	42	10	54	8	44	17	55	8	57	10
Oförändrad eller minskat	72	7	69	9	59	6	62	7	45	10	62	8	48	17	58	10	59	10

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstölder mot andra medlemmar i hushållet.² Utsatt för bostadsinbrott, personrån, sexualbrott, våld, hot och/eller trakasserier under år 2010. Hot och trakasserier utgör 66 procent av dessa brott.

Tabell 5E. Förtroende för rättsväsendet hos personer utsatta för olika brottstyper under år 2010, enligt NTU 2011. Andel i procent. Fortsättning med uppdelning på kön på nästa sida.

Mycket eller ganska stort respektive litet förtroende för: (+/-)	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet hanterat misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterat misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra		
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	
Utsatt för brott år 2010¹																			
Ja (n=3 042)	54	19	60	18	45	11	46	14	38	15	49	15	39	25	49	15	52	16	
Nej	65	9	66	10	53	7	54	8	42	11	54	9	44	18	55	9	55	11	
Utsatt för...																			
Hot (n=554)	47	25	59	21	42	16	42	19	37	17	43	21	35	31	43	17	47	22	
Misshandel (n=345)	42	31	50	29	38	18	40	22	38	18	41	24	33	33	46	22	49	21	
Sexualbrott (n=118)	41	24	54	23	39	17	41	18	33	18	34	26	31	35	42	21	46	24	
Personrån (n=135)	44	20	56	18	37	15	38	17	37	15	45	16	42	25	44	22	58	14	
Trakasserier (n=477)	47	26	53	28	42	16	43	20	36	19	38	23	31	36	44	22	45	22	
Bedrägeri (n=375)	46	27	54	20	42	17	43	19	33	18	43	18	33	30	44	17	46	17	
Bostadsinbrott (n=122)	49	20	54	19	37	12	38	17	34	13	41	15	39	20	36	16	44	16	
Bilstöld (n=59)	51	12	62	19	33	21	41	14	31	16	41	14	37	20	41	14	45	14	
Stöld ur/från fordon (n=412)	53	18	59	21	43	11	44	15	36	16	48	16	50	14	52	16	58	16	
Cykelstöld (n=974)	58	16	64	15	49	9	50	12	40	15	52	13	44	22	51	16	54	14	

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstöld mot andra medlemmar i hushållet.

Fortsättning tabell 5E. Förtroende för rättsväsendet hos män utsatta för olika brottstyper under år 2010, enligt NTU 2011. Andel i procent. Fortsättning för kvinnor på nästa sida.

Mycket eller ganska stort respektive litet förtroende för: (+/-)	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet hanterat misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterat misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra		
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	
Män utsatta för brott år 2010¹																			
Ja (n= 1 478)	52	21	59	19	44	13	45	16	37	15	50	15	39	25	49	15	52	16	
Nej	63	11	63	12	51	8	53	10	39	13	55	9	43	19	55	9	54	12	
Utsatt för...																			
Hot (n=240)	44	26	57	23	40	17	40	22	33	17	42	21	39	28	43	17	45	22	
Misshandel (n=212)	43	28	51	27	38	16	42	18	40	14	42	22	37	28	46	21	51	18	
Personrån (n=85)	46	18	57	19	40	14	36	16	38	12	47	11	46	24	45	24	61	14	
Trakasserier (n=162)	49	28	52	35	40	19	44	24	31	17	36	24	28	35	44	20	39	26	
Bedrägeri (n=213)	44	29	53	22	43	19	44	19	36	17	48	16	34	28	48	15	46	17	
Bostadsinbrott (n=56)	49	20	53	16	40	11	35	16	38	7	40	10	41	18	37	11	43	13	
Bilstöld (n=32)	48	26	62	18	35	24	33	12	40	12	45	18	36	26	34	13	33	20	
Stöld ur/från fordon (n=204)	48	22	54	26	40	12	42	18	30	16	53	15	33	24	50	13	49	16	
Cykelstöld (n=469)	16	17	60	17	47	9	48	14	39	13	52	12	51	17	53	13	53	13	

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstöld mot andra medlemmar i hushållet. På grund av få observationer (19) redovisas inte förtroende hos män som utsatts för sexualbrott.

Fortsättning tabell 5E. Förtroende för rättsväsendet hos kvinnor utsatta för olika brottstyper under år 2010, enligt NTU 2011. Andel i procent.

Mycket eller ganska stort respektive litet förtroende för: (+/-)	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet hanterat misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterat misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra		
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	
Kvinnor utsatta för brott år 2010¹																			
Ja (n= 1 564)	57	16	62	16	46	10	47	12	39	15	47	16	38	26	49	16	52	16	
Nej	66	7	69	7	54	5	55	7	44	10	52	9	44	17	54	9	57	10	
Utsatt för....																			
Hot (n=314)	49	24	60	19	44	15	45	17	39	17	45	21	31	33	44	18	49	21	
Misshandel (n= 133)	39	35	47	32	38	22	38	28	34	24	40	28	26	42	46	25	46	26	
Sexualbrott (n=99)	42	24	53	23	36	19	36	16	31	18	33	29	29	36	39	23	48	24	
Personrån (n=50)	40	23	54	17	33	17	42	18	35	21	41	26	35	27	44	20	53	14	
Trakasserier (n=315)	45	24	54	24	43	14	42	18	39	19	39	23	32	37	44	23	48	19	
Bedrägeri (n= 162)	49	24	56	18	41	15	42	18	29	20	37	21	31	32	40	19	45	18	
Bostadsinbrott (n=66)	49	19	54	22	35	14	40	19	30	19	42	21	37	23	35	21	46	20	
Bilstöld (n=27)	54	14	62	21	31	18	48	16	20	20	36	9	38	14	49	14	57	9	
Stöld ur/från fordon (n=208)	59	15	64	17	47	10	47	11	42	16	42	17	36	26	51	16	55	16	
Cykelstöld (n=505)	60	16	68	12	51	9	52	11	41	17	52	15	44	23	51	16	55	14	

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstöld mot andra medlemmar i hushållet.

Tabell 5F. Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) för rättsväsendet, enligt NTU 2006–2011.

	Förtroendebalans inklusive "vet ej"					Förtroendebalans exklusive "vet ej"						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Rättsväsendet som helhet	39	42	44	47	49	51	41	44	46	49	49	55
Polisen	38	45	45	53	49	53	41	47	46	47	49	56
Åklagarna	33	34	41	42	42	43	46	45	51	52	42	57
Domstolarna	31	32	39	42	43	42	38	40	46	49	43	53
Kriminalvården	7	11	20	26	28	29	9	14	24	31	28	39
Rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist	30	31	37	40	40	42	34	31	42	44	40	49
Rättsväsendet behandlar utsatta bra	-1	5	12	17	17	23	-1	5	14	19	17	28
Polisen hanterar misstänkta rättvist	40	40	41	43	40	44	40	49
Polisen behandlar utsatta bra	37	39	40	43	44	42	41	49

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Tabell 5G. Förtroendebalans (stort förtroende – litet förtroende) för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. I den högra kolumnen (kursiverat) anges differensen från föregående år. Fortsättning på nästa sida.

	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvärderna		Rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterar misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra				
	Diff.	2	Diff.	4	Diff.	1	Diff.	0	Diff.	0	Diff.	2	Diff.	6	Diff.	43	Diff.	2	Diff.	43	
SAMTLIGA, 16-79 år	51	2	53	4	43	1	42	0	29	0	42	2	23	6	43	2	43	2	43	2	
Kön																					
Män	47	5	49	7	40	2	40	1	26	2	43	4	22	9	43	3	40	4	40	4	
Kvinnor	55	0	58	1	46	0	45	-2	32	-1	41	0	23	3	42	0	45	0	45	0	
Ålder																					
16-19 år	64	6	62	7	52	-1	54	0	55	4	51	6	54	5	52	9	63	6	63	6	
20-24 år	49	3	46	6	43	1	42	-1	36	2	40	6	35	3	38	9	48	1	48	1	
25-34 år	48	0	50	2	44	1	41	0	28	1	41	0	26	2	38	0	46	0	46	0	
35-44 år	54	3	57	6	45	2	44	0	26	1	46	2	22	7	47	1	46	3	46	3	
45-54 år	49	2	53	3	40	-1	41	-2	23	-1	41	1	16	8	42	-1	39	2	39	2	
55-64 år	50	4	54	8	42	2	43	2	24	0	41	3	11	7	41	2	34	4	34	4	
65-74 år	47	-1	49	-1	40	1	38	-1	25	-2	37	-1	14	6	41	0	35	1	35	1	
75-79 år	55	1	58	0	39	0	38	-2	29	-2	38	3	22	10	45	2	41	4	41	4	
Män																					
16-19 år	62	10	61	12	47	-2	51	-2	51	5	52	10	59	9	53	13	63	7	63	7	
20-24 år	46	6	44	9	41	5	40	-1	34	6	44	9	39	6	40	13	50	2	50	2	
25-34 år	43	7	44	7	42	7	37	4	24	5	41	-1	24	1	37	-1	43	-1	43	-1	
35-44 år	49	3	51	7	42	0	40	1	19	-1	48	4	18	9	47	1	43	6	43	6	
45-54 år	44	3	47	3	35	-1	38	-1	22	2	41	4	14	14	43	3	35	5	35	5	
55-64 år	48	8	50	10	41	4	43	5	21	1	42	5	7	7	40	1	30	4	30	4	
65-74 år	44	-1	45	2	38	-1	36	-3	23	-3	40	-1	15	12	41	-1	33	4	33	4	
75-79 år	52	1	54	4	39	3	38	-1	28	-1	44	7	25	17	48	7	41	9	41	9	
Kvinnor																					
16-19 år	65	2	62	2	57	1	57	2	59	3	49	1	50	2	51	4	62	5	62	5	
20-24 år	52	0	50	2	46	-2	45	-2	38	-2	36	3	29	-1	35	5	45	0	45	0	
25-34 år	52	-6	56	-3	46	-5	45	-5	32	-3	41	1	28	3	40	1	48	0	48	0	
35-44 år	60	4	62	5	49	4	48	-1	33	2	45	0	27	6	46	0	49	-1	49	-1	
45-54 år	53	0	59	3	45	-1	44	-3	24	-4	42	-1	18	1	41	-5	43	0	43	0	
55-64 år	52	-1	57	5	43	-1	42	-1	27	-2	40	2	15	7	41	3	39	3	39	3	
65-74 år	50	-1	53	-4	42	3	40	2	28	-1	35	-1	13	1	41	1	37	-3	37	-3	
75-79 år	58	2	61	-5	39	-3	38	-2	30	-4	32	0	19	2	41	-2	41	0	41	0	

Med (.) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Fortsättning tabell 5G. Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) för rättsväsendet i olika befolkningsgrupper, enligt NTU 2011. I den högra kolumnen (kursiverat) anges differensen från föregående år.

	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminalvården	Rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hanterar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.				
SAMTLIGA, 16–79 år	51	2	53	4	43	1	42	0	29	0	42	2	23	6	43	2	43	2
Svensk/utländsk bakgrund																		
Svenskfödda med:																		
- båda/en förälder inrikes född(a)	55	3	56	4	46	1	45	0	30	0	46	2	23	6	45	2	45	3
- båda föräldrar utrikes födda	40	1	45	5	34	-1	36	1	26	4	31	0	21	9	37	3	39	0
Utrikes födda	36	0	42	4	31	0	31	-2	24	0	27	3	19	4	33	2	34	-1
Utbildning (högsta)																		
Förgymnasial	47	3	50	2	38	-1	38	1	35	2	38	6	29	7	42	4	43	1
Gymnasial	45	3	49	5	39	2	37	-1	25	0	38	2	18	7	40	1	40	2
Eftergymnasial	61	0	59	4	52	1	52	-1	28	0	50	-1	22	5	46	0	46	3
Familjetyp																		
Sammanboende																		
- utan barn	54	3	56	6	46	2	45	0	27	0	44	2	21	7	43	0	42	3
- med barn	54	2	56	3	46	0	47	0	29	1	47	3	23	7	47	2	45	3
Ensamstående																		
- utan barn	47	1	50	3	41	1	39	-1	32	1	39	2	26	4	41	4	43	2
- med barn	36	-2	43	-2	29	-3	29	-2	19	-1	30	1	14	8	34	-1	32	-3
Boendeort																		
Storstad	49	-1	51	2	40	0	40	-3	25	0	39	0	18	2	38	-1	39	-1
Större stad	52	4	55	7	46	2	45	2	31	2	46	6	25	9	46	5	45	6
Mindre stad/landsbygd	52	3	53	3	43	0	43	0	30	-1	42	1	26	8	44	0	44	2
Bostadstyp																		
Småhus	55	4	57	6	47	2	46	1	31	1	46	3	24	7	48	3	46	4
Flerfamiljshus	46	1	49	2	39	-1	38	-1	25	-1	37	2	20	4	36	1	38	0

Tabell 5H. Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) för rättsväsendet hos personer med olika erfarenheter av brott i befolkningen, enligt NTU 2011. I den högra kolumnen (kursiverat) anges differensen från föregående år.

	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminalvården	Rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hanterar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra	Diff.								
	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.	Diff.								
SAMTLIGA, 16–79 år	51	2	53	4	43	1	42	0	29	0	42	2	23	6	43	2	43	2
Utsatt för brott år 2010¹																		
Ja	36	1	43	4	34	0	32	-2	23	1	33	2	13	3	34	2	36	2
Nej	56	2	56	4	46	1	46	0	30	0	45	2	25	7	45	2	45	2
Brott som särskilt drabbar integriteten²																		
Ja	26	3	35	9	28	3	26	2	22	13	25	2	7	3	27	5	31	5
Anmält brott senaste tre åren																		
Ja	36	4	42	3	30	0	31	0	19	10	34	-1	13	3	34	0	35	0
Nej	54	2	55	4	46	1	45	0	31	0	44	3	24	6	44	2	44	3
Anhörig utsatt för allvarligt brott senaste året																		
Ja	37	5	42	8	37	5	35	3	13	-4	33	4	35	29	33	7	35	2
Nej	54	1	56	3	45	0	44	-1	30	-1	44	2	25	6	45	1	45	2
Åtalad för brott senaste tre åren																		
Ja	5	0	9	4	18	6	20	3	15	-2	9	3	15	10	10	10	25	2
Nej	52	2	54	4	44	1	43	-1	29	0	43	2	23	6	43	1	43	2
Uppfattning om brottsutvecklingen senaste tre åren																		
Ökat kraftigt	30	-2	39	2	30	-1	25	-4	18	0	25	0	7	4	31	0	30	0
Ökat något	56	3	58	5	46	1	46	0	32	0	46	2	26	6	47	2	47	4
Oförändrad eller minskat	65	0	60	0	53	-2	55	-3	35	-3	54	0	31	4	49	0	49	-2

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstöld mot andra medlemmar i hushållet.

² Utsatt för bostadsinbrott, personrån, sexualbrott, våld, hot och/eller trakasserier under år 2010. Våld och trakasserier utgör 66 procent av dessa brott.

Med (.) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Tabell 5.1. Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) hos personer utsatta för olika brottstyper under år 2010, enligt NTU 2011. Fortsättning med uppdelning på kön på nästa sida.

	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminalvården	Rättsväsendet hanterat misstänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hanterat misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra
Utsatt för brott år 2010¹									
Ja (n=3 042)	36	43	34	32	23	33	13	34	36
Nej	56	56	46	46	30	45	25	45	45
Utsatt för...									
Hot (n=554)	22	38	26	24	20	23	4	26	26
Misshandling (n=345)	11	21	20	19	20	17	0	23	28
Sexualbrott (n=118)	18	31	22	23	15	8	-4	21	22
Personrån (n=135)	24	38	22	21	22	28	17	22	44
Trakasserier (n=477)	21	25	26	22	17	15	-5	22	23
Bedrägeri (n=375)	19	34	25	24	15	25	3	27	28
Bostadsinbrott (n=122)	29	35	25	20	21	26	19	20	28
Bilstöld (n=59)	39	43	12	27	15	27	16	27	30
Stöld ur/från fordon (n=412)	35	37	32	30	20	32	36	36	42
Cykelstöld (n=974)	42	50	40	37	25	39	22	35	40

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstöld mot andra medlemmar i hushållet.

Fortsättning tabell 5 I. Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) hos män utsatta för olika brottstyper¹ under år 2010, enligt NTU 2011. Fortsättning för kvinnor på nästa sida.

	Rätts- väsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminal- vården	Rättsväsen- det hanterar misstänkta rättvist	Rättsväsen- det behand- lar utsatta bra	Polisen hanterar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra
Män utsatta för brott år 2010²									
Ja (n= 1 478)	31	39	31	29	22	36	15	35	36
Nej	53	52	43	43	27	46	24	46	42
Utsatt för....									
Hot (n=240)	18	34	23	18	17	21	11	26	23
Misshandel (n=212)	15	24	22	24	26	20	9	25	33
Personrån (n=85)	28	38	26	20	26	36	22	21	47
Trakasserier (n= 162)	21	17	21	20	14	12	-7	24	13
Bedrägeri (n=213)	15	32	25	25	19	32	6	32	30
Bostadsinbrott (n=56)	29	37	29	19	31	30	23	27	30
Bilstöld (n=32)	22	44	12	21	28	27	10	20	14
Stöld ur/från fordon (n=204)	26	28	28	24	14	39	9	37	33
Cykelstöld (n=469)	0	44	37	34	25	40	34	40	40

¹ Förtroende för rättsväsendet bland män som utsatts för sexualbrott redovisas inte, på grund av för litet underlag.

² Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstölder mot andra medlemmar i hushållet.

Fortsättning tabell 5 I. Förtroendebalanser (stort förtroende – litet förtroende) hos kvinnor utsatta för olika brottstyper under år 2010, enligt NTU 2011.

	Rätts- väsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Dom stolarna	Kriminal- vården	Rättsväsen- det hanterar misstänkta rättvist	Rätts- väsendet behandlar utsatta bra	Polisen hanterar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra
Kvinnor utsatta för brott år 2010¹									
Ja (n= 1 564)	41	46	37	34	24	31	12	33	37
Nej	59	61	49	48	34	44	27	45	47
Utsatt för....									
Höt (n=314)	26	41	29	28	22	24	-2	26	28
Misshandel (n=133)	4	15	17	10	10	12	-16	21	20
Sexualbrott (n=99)	18	30	18	20	12	4	-7	15	24
Personrån (n=50)	17	37	16	24	14	15	8	24	38
Trakasserier (n=315)	21	30	29	23	20	16	-5	21	29
Bedrägeri (n=162)	25	38	25	24	9	15	-1	20	27
Bostadsinbrott (n=66)	30	32	21	22	11	21	14	14	26
Bilstöld (n=27)	40	41	13	33	0	28	24	35	48
Stöld ur/från fordon (n=208)	44	47	36	35	26	25	10	35	39
Cykelstöld (n=505)	44	56	43	41	24	37	22	35	41

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstöld mot andra medlemmar i hushållet.

Tabell 5J. Förtroende för rättsväsendet som helhet, för polisens, åklagarnas, domstolarnas och Kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete samt för att rättsväsendet respektive polisen hanterar misstänkta rättvist/behandlar utsatta bra, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.

Mycket eller ganska stort respektive litet förtroende för: (+/-)	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterar misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra	
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-
HELA RIKET	62	11	65	11	51	8	52	10	41	12	53	10	42	20	53	11	54	12
Stockholms län	62	13	64	12	49	9	50	11	39	13	51	13	40	22	49	12	52	13
Huddinge	64	10	68	9	45	8	48	12	36	7	47	11	43	20	56	8	49	10
Stockholm	62	12	63	13	49	9	50	12	37	14	49	13	36	23	47	13	50	13
Nacka	71	9	65	12	54	8	61	10	42	10	52	11	41	18	50	14	55	14
Uppsala län	68	7	70	9	58	7	61	6	48	9	59	7	50	14	57	11	60	10
Uppsala	69	8	69	9	60	7	65	5	52	7	59	8	52	13	57	10	60	10
Södermanlands län	62	11	61	11	44	7	48	11	35	13	52	11	40	20	50	10	52	10
Eskilstuna	65	13	58	9	50	6	48	12	41	16	48	15	40	23	48	11	52	12
Östergötlands län	69	7	71	7	54	5	56	6	45	9	59	7	47	17	59	6	59	9
Linköping	71	7	73	7	56	4	59	6	42	9	63	9	47	17	60	9	60	10
Norrköping	65	7	68	8	55	7	53	6	45	8	57	8	43	22	61	6	58	13
Jönköpings län	63	9	63	10	50	6	53	9	45	10	52	8	46	16	57	10	55	10
Jönköping	68	11	64	12	57	6	58	8	52	8	58	8	50	16	57	9	57	9
Kronobergs län	61	12	62	12	50	10	53	12	42	15	49	14	41	17	51	13	53	9
Växjö	63	9	64	10	50	9	56	10	43	14	48	14	42	15	53	14	56	9
Kalmar län	63	9	67	11	51	7	50	9	45	11	46	10	42	17	52	8	58	9
Gotlands län	67	10	70	9	53	6	54	7	45	5	55	8	45	17	59	8	56	9
Blekinge län	54	13	60	14	44	9	46	11	41	14	49	11	40	20	51	10	54	14
Karlskrona	57	16	58	13	45	10	43	13	40	17	46	13	34	23	46	10	51	15
Skåne län	59	12	61	13	50	9	51	11	38	13	55	10	42	22	54	11	54	12
Malmö	57	12	59	16	49	10	48	10	36	15	50	15	40	20	43	15	48	15
Lund	66	8	65	13	53	10	55	9	33	15	64	9	44	20	62	11	60	9
Helsingborg	53	14	58	11	51	9	46	12	37	12	53	8	36	23	54	9	50	10
Kristianstad	70	8	68	10	60	4	67	3	50	9	64	10	52	18	62	6	64	8
Hallands län	62	11	66	8	49	5	53	8	39	12	53	8	44	19	56	11	60	10
Halmstad	57	9	65	10	43	5	46	7	41	14	50	6	44	18	50	12	56	13
Kungsbacka	58	14	63	9	56	7	55	9	40	11	57	7	51	20	60	11	67	8

Fortsättning tabell 5J. Förtroende för rättsväsendet som helhet, för polisens, åklagarnas, domstolarnas och Kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete samt för att rättsväsendet respektive polisen hanterar misstänkta rättvist/behandlar utsatta bra, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.

Mycket eller ganska stort respektive litet förtroende för: (+/-)	Rättsväsendet som helhet		Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterar misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra	
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-
HELA RIKET	62	11	65	11	51	8	52	10	41	12	53	10	42	20	53	11	54	12
Västra Götalands län	61	11	64	12	51	8	53	10	40	13	51	11	41	22	53	11	53	14
Göteborg	58	11	60	13	47	8	50	11	33	14	46	13	37	24	47	11	50	15
Borås	61	9	64	10	59	7	55	7	48	8	52	7	40	19	55	11	53	12
Värmlands län	59	14	63	11	54	8	52	10	40	14	54	10	44	18	52	10	57	9
Karlstad	52	14	65	8	54	5	46	11	32	11	49	8	45	15	43	8	52	10
Örebro län	65	13	66	12	55	7	57	9	49	12	60	9	45	20	58	8	55	12
Örebro	64	14	70	12	55	8	56	10	46	13	60	10	48	21	61	10	59	11
Västmanlands län	63	9	65	8	50	4	52	5	38	8	50	8	46	17	54	6	54	11
Västerås	61	9	61	8	50	5	54	5	35	8	46	9	40	19	52	8	50	13
Dalarnas län	58	11	60	13	48	8	50	11	38	13	49	12	44	21	51	13	53	12
Gävleborgs län	59	13	63	13	47	9	46	12	37	14	48	12	38	22	53	11	53	12
Gävle	62	10	66	8	51	9	47	12	40	12	52	11	40	20	56	7	57	10
Västernorrlands län	64	12	69	12	44	7	50	9	41	13	54	11	45	21	57	11	57	11
Sundsvall	63	11	70	8	36	5	50	6	39	10	53	9	41	25	55	7	63	8
Jämtlands län	65	9	71	8	56	6	55	5	49	9	52	9	45	15	55	9	55	13
Östersund	69	5	70	7	59	5	58	4	45	11	55	10	47	13	53	8	57	11
Västerbottens län	68	10	67	9	56	5	55	6	48	8	56	9	44	17	57	11	55	12
Umeå	69	6	69	7	58	5	58	7	45	9	56	7	45	16	58	7	51	11
Skellefteå	69	9	69	10	54	4	56	5	53	6	60	9	42	15	56	14	59	12
Norrbottnens län	66	10	67	11	58	6	57	8	43	11	54	9	47	16	58	9	57	13
Luleå	64	12	66	11	60	4	57	10	39	13	55	7	48	18	65	10	60	14

Tabell 5K. Förtroendebalanser (stort — litet förtroende) för rättsväsendet som helhet, för polisens, åklagarnas, domstolarnas och Kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete samt för att rättsväsendet respektive polisen hanterar misstänkta rättvist/behandlar utsatta bra, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.

	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminal- vården	Rättsväsendet hanterar misstänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hanterar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra
HELA RIKET	51	53	43	42	29	42	23	43	43
Stockholms län	49	52	40	39	26	38	18	37	40
Huddinge	54	59	37	35	29	37	23	47	39
Stockholm	50	50	39	38	24	36	13	33	37
Nacka	62	53	46	51	33	42	23	36	41
Uppsala län	61	62	51	54	40	52	36	46	50
Uppsala	61	60	53	59	45	52	39	47	50
Södermanlands län	52	50	38	37	23	41	21	41	42
Eskilstuna	52	49	44	36	25	34	17	38	40
Östergötlands län	62	64	49	50	35	52	29	53	51
Linköping	64	67	52	54	34	54	30	50	50
Norrköping	58	60	48	47	37	49	21	55	45
Jönköpings län	54	53	44	44	35	43	30	47	45
Jönköping	57	53	51	50	44	49	34	49	48
Kronobergs län	49	50	40	41	27	35	23	38	44
Växjö	53	54	41	45	29	35	27	39	47
Kalmar län	54	56	44	40	34	37	26	44	48
Gotlands län	57	61	47	47	40	47	28	50	47
Blekinge län	42	45	35	35	27	38	20	41	40
Karlskrona	41	44	35	29	23	33	12	36	36
Skåne län	47	49	42	40	25	45	21	43	42
Malmö	45	43	39	38	20	35	20	27	34
Lund	58	52	43	46	18	55	24	51	51
Helsingborg	39	46	42	33	24	45	13	45	40
Kristianstad	62	58	56	64	41	54	34	56	56
Hallands län	50	58	44	44	27	45	25	45	50
Halmstad	47	55	38	39	26	44	26	37	43
Kungsbacka	44	53	50	46	29	49	31	49	59

Fortsättning tabell 5K. Förtroendebalanser (stort — litet förtroende) för rättsväsendet som helhet, för polisens, åklagarnas, domstolarnas och Kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete samt för att rättsväsendet respektive polisen hanterar misstänkta rättvist/behandlar utsatta bra, enligt NTU 2011. Särredovisning efter län och vissa kommuner.

	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminal- vården	Rättsväsen- det hanterar misstänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hante- rar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra
HELA RIKET	51	53	43	42	29	42	23	43	43
Västra Götalands län	50	51	44	43	27	40	19	42	39
Göteborg	47	47	39	39	19	33	13	36	34
Borås	52	54	52	47	41	45	21	44	42
Värmlands län	45	52	46	42	26	44	26	43	48
Karlstad	38	57	49	35	21	41	30	36	41
Örebro län	52	54	49	48	38	51	25	49	43
Örebro	50	58	48	46	33	50	27	51	48
Västmanlands län	54	58	45	47	29	42	29	48	43
Västerås	52	53	45	49	27	37	22	44	37
Dalarnas län	47	47	40	39	25	38	23	38	40
Gävleborgs län	46	51	37	34	23	37	17	42	41
Gävle	52	58	43	35	28	41	20	49	47
Västernorrlands län	52	56	37	41	28	43	24	47	46
Sundsvall	52	62	31	44	29	45	15	48	54
Jämtlands län	56	63	50	49	39	43	29	45	42
Östersund	64	63	54	53	35	45	34	45	45
Västerbottens län	59	58	50	49	41	48	28	46	42
Umeå	62	62	54	52	36	49	30	50	40
Skellefteå	60	60	50	51	47	50	26	42	47
Norrbottnens län	57	57	52	50	31	45	31	48	44
Luleå	52	55	56	47	27	48	30	55	46

Kapitel 6. Brottsofferkontakter med rättsväsendet

Tabell 6A. Erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska positiv	Varken positiv eller negativ	Mycket eller ganska negativ	15	Mycket eller ganska positiv	Varken positiv eller negativ	Mycket eller ganska negativ	23	Mycket eller ganska positiv	Varken positiv eller negativ	Mycket eller ganska negativ	13
TOTALT	58	27	15		57	20	23		58	30	13	
Män	56	28	17		57	18	25		55	31	14	
Kvinnor	60	27	13		57	22	21		61	28	11	
Ålder												
16–19 år	69	23	8		81	12	7		57	34	9	
20–24 år	55	30	16		50	27	23		57	31	12	
25–34 år	51	31	18		48	16	36		53	37	10	
35–44 år	57	28	15		54	28	17		58	28	14	
45–54 år	57	29	15		53	22	24		57	30	12	
55–64 år	61	24	15		67	x	x		60	26	14	
65–74 år	65	22	13		70	x	x		64	23	12	
75–79 år	67	15	18		x	x	x		68	15	17	
Män												
16–24 år	61	28	11		66	21	13		56	33	11	
25–44 år	52	29	20		47	19	34		53	31	16	
45–64 år	57	29	14		56	15	29		57	32	11	
65–79 år	59	22	18		72	x	x		58	23	19	
Kvinnor												
16–24 år	58	27	15		58	20	22		58	31	11	
25–44 år	58	30	12		54	24	23		59	33	8	
45–64 år	60	25	15		61	26	13		60	25	16	
65–79 år	73	18	9		64	x	x		74	20	6	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Fortsättning tabell 6A. Erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska positiv	Varken positiv eller negativ	Mycket eller ganska negativ	15	Mycket eller ganska positiv	Varken positiv eller negativ	Mycket eller ganska negativ	23	Mycket eller ganska positiv	Varken positiv eller negativ	Mycket eller ganska negativ	13
TOTALT	58	27	15		57	20	23		58	30	13	
Svensk/utländsk bakgrund												
Svenskfödda med												
– båda/en förälder inrikes född(a)	58	28	14		57	21	21		59	29	12	
– båda föräldrarna utrikes födda	66	22	12		86	x	x		62	27	12	
Utrikes födda	53	27	20		51	18	31		53	30	16	
Utbildning (högsta)												
Förgymnasial	62	22	16		62	20	18		62	23	15	
Gymnasial	56	26	18		54	19	27		57	28	15	
Eftergymnasial	58	31	11		56	22	22		58	33	9	
Familjetyp												
Sammanboende												
– utan barn	60	28	12		59	20	21		60	29	11	
– med barn	58	26	16		56	15	30		58	29	13	
Ensamstående												
– utan barn	58	27	15		59	21	20		57	30	13	
– med barn	47	29	24		40	25	35		50	31	19	
Bostadstyp												
Småhus	60	27	13		58	23	19		60	28	12	
Fierfamiljshus	56	27	17		56	18	26		56	31	13	
Boendeort												
Storstad	57	29	15		52	18	30		58	32	10	
Större stad	57	27	16		57	20	23		57	29	14	
Mindre stad/landsbygd	61	25	14		65	22	13		59	26	14	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Tabell 6B. Upplevelse av att på ett enkelt sätt få kontakt med polis i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	Mycket eller ganska nöjd	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	Mycket eller ganska nöjd	
TOTALT	76	13	11	71	12	18	77	14	9			
Män	74	15	12	69	12	19	75	15	10			
Kvinnor	78	12	11	72	12	16	80	11	9			
Ålder												
16–19 år	85	10	5	90	5	5	80	15	5			
20–24 år	77	12	12	67	12	20	82	11	7			
25–34 år	77	13	10	71	11	18	79	14	7			
35–44 år	78	13	10	67	17	16	80	11	8			
45–54 år	72	15	13	64	14	22	73	16	11			
55–64 år	72	14	14	67	14	19	73	14	13			
65–74 år	75	14	12	73	x	x	75	16	9			
75–79 år	74	11	16	x	x	x	75	10	15			
Män												
16–24 år	78	12	10	77	11	13	80	13	8			
25–44 år	75	15	11	65	16	19	77	14	9			
45–64 år	71	15	13	65	10	25	73	17	10			
65–79 år	70	15	14	77	x	x	69	17	13			
Kvinnor												
16–24 år	81	10	9	78	7	15	83	12	6			
25–44 år	81	10	9	73	11	16	84	10	6			
45–64 år	72	14	14	65	22	13	73	13	14			
65–79 år	79	11	10	64	x	x	81	12	7			

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Fortsättning tabell 6B. Upplevelse av att på ett enkelt sätt få kontakt med polis i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	TOTALT	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	TOTALT	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	TOTALT
TOTALT	76	13	11		71	12	18		77	14	9	
Svensk/utländsk bakgrund												
Svenskfödda med												
– båda/en förälder inrikes född(a)	76	13	11		74	11	16		77	14	10	
– båda föräldrarna utrikes födda	82	11	7		85	x	x		81	13	6	
Utrikes födda	72	15	13		59	16	25		78	14	8	
Utbildning (högsta)												
Förgymnasial	76	13	11		76	10	14		77	14	9	
Gymnasial	74	13	14		66	12	22		76	13	11	
Eftergymnasial	77	14	8		73	13	14		78	14	8	
Familjetyp												
Sammanboende												
– utan barn	76	12	12		73	9	18		77	13	10	
– med barn	76	13	11		69	12	19		77	14	9	
Ensamstående	76	14	10		70	13	17		79	14	7	
– utan barn	69	15	16		68	x	x		70	15	15	
– med barn												
Bostadstyp												
Småhus	74	14	12		73	9	18		74	15	11	
Flerfamiljshus	77	12	10		69	13	18		80	12	7	
Boendeort												
Storstad	78	12	10		71	9	20		81	13	7	
Större stad	74	14	12		69	14	18		75	14	11	
Mindre stad/landsbygd	74	14	13		73	13	13		73	14	13	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Tabell 6C. Upplevelse av bemötandet från polis i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd		Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd		Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	
TOTALT	76	14	9		75	10	15		77	16	8	
Män	76	15	9		75	10	15		76	17	8	
Kvinnor	77	14	9		75	11	14		78	15	7	
Ålder												
16–19 år	83	12	5		94	4	2		71	20	9	
20–24 år	79	13	9		82	8	10		77	15	8	
25–34 år	75	16	9		74	10	17		75	19	5	
35–44 år	77	13	9		73	15	12		78	13	9	
45–54 år	74	18	8		64	20	16		77	17	6	
55–64 år	75	12	13		68	x	x		76	14	10	
65–74 år	77	13	10		72	x	x		78	15	7	
75–79 år	78	12	10		60	x	x		79	10	11	
Män												
16–24 år	83	12	5		90	6	4		76	17	6	
25–44 år	75	15	10		73	12	15		75	16	9	
45–64 år	74	16	10		62	12	25		77	18	6	
65–79 år	74	14	12		76	x	x		74	15	11	
Kvinnor												
16–24 år	77	13	10		83	6	11		74	16	10	
25–44 år	78	14	8		74	11	15		79	16	5	
45–64 år	76	14	10		71	14	14		76	14	9	
65–79 år	81	12	7		65	x	x		83	12	5	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Fortsättning tabell 6C. Upplevelse av bemötandet från polis i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	9	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	15	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	8
TOTALT	76	14	9		75	10	15		77	16	8	
Svensk/utländsk bakgrund												
Svenskfödda med												
– båda/en förälder inrikes född(a)	77	15	9		78	9	13		77	16	7	
– båda föräldrarna utrikes födda	84	11	5		85	x	x		84	12	4	
Utrikes födda	72	15	13		64	16	20		76	14	10	
Utbildning (högsta)												
Förgymnasial	79	11	10		83	9	8		77	13	11	
Gymnasial	75	14	10		70	10	20		77	16	7	
Eftergymnasial	76	16	8		76	12	12		76	17	7	
Familjetyp												
Sammanboende												
– utan barn	77	14	10		77	6	17		77	15	8	
– med barn	77	15	8		66	11	22		79	16	5	
Ensamstående	77	14	9		80	10	10		75	16	9	
– utan barn	72	18	10		66	20	13		74	17	9	
– med barn												
Bostadstyp												
Småhus	78	14	8		78	8	14		78	16	7	
Flerfamiljshus	75	15	10		73	11	15		76	16	8	
Boendeort												
Storstad	75	15	9		73	11	16		76	17	7	
Större stad	77	15	8		77	10	13		77	16	7	
Mindre stad/landsbygd	77	12	11		76	10	14		77	13	10	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Tabell 6D. Upplevelse av den information man fått om hur polisen arbetar med ärendet i samband med utsatthet för brott, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	TOTALT	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	Hot eller våld (23 %)	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	Ej hot eller våld (77 %)
TOTALT	52	24	24		45	19	36		53	26	21	
Män	49	26	25		45	18	37		50	29	21	
Kvinnor	55	22	23		46	19	35		57	23	20	
Ålder												
16-19 år	60	14	26		62	12	26		57	17	26	
20-24 år	47	25	28		50	14	35		44	31	25	
25-34 år	51	24	25		44	20	35		53	25	21	
35-44 år	49	29	22		36	23	41		52	30	18	
45-54 år	52	25	24		38	17	44		55	26	19	
55-64 år	52	24	24		42	31	27		53	23	24	
65-74 år	58	22	20		57	x	x		58	23	18	
75-79 år	54	22	24		x	x	x		56	21	24	
Män												
16-24 år	52	24	24		63	13	25		44	33	23	
25-44 år	45	29	26		34	27	39		48	29	23	
45-64 år	49	27	24		38	14	47		51	31	18	
65-79 år	57	20	23		51	x	x		58	20	22	
Kvinnor												
16-24 år	50	19	31		45	14	41		52	22	27	
25-44 år	56	23	21		47	17	36		59	26	15	
45-64 år	55	21	24		42	33	25		57	19	24	
65-79 år	58	24	18		59	x	x		58	26	16	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Fortsättning tabell 6D. Upplevelse av den information man fått om hur polisen arbetar med ärendet i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	TOTALT	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	36	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	21
TOTALT	52	24	24		45	19	36		53	26	21	
Svensk/utländsk bakgrund												
Svenskfödda med												
– båda/en förälder inrikes född(a)	52	25	23		48	18	34		54	26	20	
– båda föräldrarna utrikes födda	54	21	25		48	x	x		55	22	23	
Utrikes födda	47	24	29		38	20	43		50	26	24	
Utbildning (högsta)												
Förgymnasial	53	21	27		54	16	30		52	23	25	
Gymnasial	49	24	28		39	20	41		52	25	23	
Eftergymnasial	54	27	19		47	21	32		55	28	17	
Familjetyp												
Sammanboende												
– utan barn	52	25	23		52	14	34		52	28	21	
– med barn	53	23	24		43	17	40		55	24	21	
Ensamstående	50	24	26		45	21	34		53	26	21	
– utan barn	49	23	28		33	23	45		57	23	20	
– med barn												
Bostadstyp												
Småhus	53	25	22		49	15	36		54	27	19	
Flerfamiljshus	50	24	26		43	20	37		52	25	22	
Boendeort												
Storstad	51	26	23		43	22	35		53	27	19	
Större stad	52	23	25		46	12	42		54	26	20	
Mindre stad/landsbygd	51	24	26		48	23	29		51	24	25	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Tabell 6E. Upplevelse av polisens arbete med att utreda och klara upp brottet under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent. Fortsättning på nästa sida.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	TOTALT	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	Hot eller våld (23 %)	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	Ej hot eller våld (77 %)
TOTALT	36	30	34		43	17	41		35	34	32	
Män	35	29	35		44	18	37		32	33	35	
Kvinnor	38	30	32		41	15	45		37	34	28	
Ålder												
16–19 år	50	22	27		62	14	24		38	31	31	
20–24 år	35	31	34		35	22	44		35	36	29	
25–34 år	29	36	35		37	14	49		26	45	30	
35–44 år	34	34	32		38	24	38		33	36	31	
45–54 år	38	26	36		42	11	46		37	29	34	
55–64 år	41	24	35		54	16	30		38	26	36	
65–74 år	41	27	32		47	x	x		40	29	31	
75–79 år	41	29	30		x	x	x		41	30	29	
Män												
16–24 år	42	29	28		56	19	25		31	38	31	
25–44 år	28	34	38		35	22	43		26	38	36	
45–64 år	39	25	36		42	14	44		37	28	35	
65–79 år	41	24	35		53	x	x		39	25	36	
Kvinnor												
16–24 år	38	27	35		33	17	50		40	32	28	
25–44 år	36	35	29		40	15	46		34	43	22	
45–64 år	39	25	35		54	12	35		37	27	35	
65–79 år	41	31	28		x	x	52		41	34	25	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Fortsättning tabell 6E. Upplevelse av polisens arbete med att utreda och klara upp brott under de senaste tre åren, totalt samt uppdelat på om händelsen innehöll respektive inte innehöll hot och/eller våld, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp som varit i kontakt med polisen, i procent.

	TOTALT				Hot eller våld (23 %)				Ej hot eller våld (77 %)			
	Mycket eller ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Mycket eller ganska missnöjd	30	34	43	17	41	35	34	32	
TOTALT	36	30	34		43	17	41		35	34	32	
Svensk/utländsk bakgrund												
Svenskfödda med												
– båda/en förälder inrikes född(a)	37	31	32		44	17	39		35	35	30	
– båda föräldrarna utrikes födda	40	25	35		49	x	x		38	26	35	
Utrikes födda	34	23	43		38	16	47		32	27	42	
Utbildning (högsta)												
Förgymnasial	42	25	33		48	17	35		39	29	31	
Gymnasial	36	28	36		39	18	43		35	32	33	
Eftergymnasial	34	33	33		42	15	43		32	37	31	
Familjetyp												
Sammanboende												
– utan barn	35	32	33		38	22	40		34	34	31	
– med barn	36	30	34		45	17	38		34	33	33	
Ensamstående	38	28	34		45	15	40		35	34	31	
– utan barn	36	23	42		39	11	50		34	28	38	
– med barn												
Bostadstyp												
Småhus	38	30	32		47	17	36		36	33	32	
Flerfamiljshus	35	30	35		40	16	43		33	35	32	
Boendeort												
Storstad	36	29	34		44	10	46		34	35	31	
Större stad	37	31	32		45	20	35		34	34	32	
Mindre stad/landsbygd	37	27	36		38	23	39		36	29	35	

(x) Antalet observationer understiger fyra.

Tabell 6F. Erfarenheter av rättsväsendets myndigheter under de senaste tre åren, enligt NTU 2011. Andel för respektive grupp i befolkningen som varit i kontakt med respektive myndighet, i procent.

		Mycket positiva	Ganska positiva	Varken positiva eller negativa	Ganska negativa	Mycket negativa
Erfarenheter av polisen (n=2 077)	TOTALT	28	29	27	8	7
	Män	25	31	28	9	8
	Kvinnor	33	28	27	8	6
Erfarenheter av målsägandebiträde (n=137)	TOTALT	43	25	11	10	10
Erfarenheter av åklagare (n=279)	TOTALT	27	32	19	8	13
	Män	24	31	20	9	16
	Kvinnor	30	34	17	8	10
<hr/>						
		Mycket nöjd	Ganska nöjd	Varken nöjd eller missnöjd	Ganska missnöjd	Mycket missnöjd
Bemötande i domstol (n=216)	TOTALT	39	31	14	6	10
<hr/>						
		Mycket lätt	Ganska lätt	Varken lätt eller svårt	Ganska svårt	Mycket svårt
Förståelse av rättegången (n=217)	TOTALT	43	38	9	5	5
<hr/>						
		Tillräcklig			Oillräcklig	
Information om rättegången (n=213)	TOTALT	75			25	
	Män	75			25	
	Kvinnor	76			24	

Not: Underlaget för personer som deltagit i rättegång är relativt litet. Därför är det inte möjligt att särredovisa resultaten efter kön för samtliga frågor.

Bilaga 2. Statistisk säkerhet

Tabell 1. Uppskattning av skattningarnas osäkerhet för olika procenttal och urvalsstorlekar. Halva intervall.

Antal svarande personer	Andel i procent									
	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50
25	8.5	11.8	14.0	15.7	17.0	18.0	18.7	19.2	19.5	19.6
50	6.0	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.2	13.6	13.8	13.9
75	4.9	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.3
100	4.3	5.9	7.0	7.8	8.5	9.0	9.3	9.6	9.8	9.8
150	3.5	4.8	5.7	6.4	6.9	7.3	7.6	7.8	8.0	8.0
200	3.0	4.2	4.9	5.5	6.0	6.4	6.6	6.8	6.9	6.9
300	2.5	3.4	4.0	4.5	4.9	5.2	5.4	5.5	5.6	5.7
400	2.1	2.9	3.5	3.9	4.2	4.5	4.7	4.8	4.9	4.9
500	1.9	2.6	3.1	3.5	3.8	4.0	4.2	4.3	4.4	4.4
600	1.7	2.4	2.9	3.2	3.5	3.7	3.8	3.9	4.0	4.0
700	1.6	2.2	2.6	3.0	3.2	3.4	3.5	3.6	3.7	3.7
800	1.5	2.1	2.5	2.8	3.0	3.2	3.3	3.4	3.4	3.5
900	1.4	2.0	2.3	2.6	2.8	3.0	3.1	3.2	3.3	3.3
1000	1.4	1.9	2.2	2.5	2.7	2.8	3.0	3.0	3.1	3.1
1500	1.1	1.5	1.8	2.0	2.2	2.3	2.4	2.5	2.5	2.5
2000	1.0	1.3	1.6	1.8	1.9	2.0	2.1	2.1	2.2	2.2
2500	0.9	1.2	1.4	1.6	1.7	1.8	1.9	1.9	2.0	2.0
3000	0.8	1.1	1.3	1.4	1.5	1.6	1.7	1.8	1.8	1.8
3500	0.7	1.0	1.2	1.3	1.4	1.5	1.6	1.6	1.6	1.7
4000	0.7	0.9	1.1	1.2	1.3	1.4	1.5	1.5	1.5	1.5
4500	0.6	0.9	1.0	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.5	1.5
5000	0.6	0.8	1.0	1.1	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.4
5500	0.6	0.8	0.9	1.1	1.1	1.2	1.3	1.3	1.3	1.3
6000	0.6	0.8	0.9	1.0	1.1	1.2	1.2	1.2	1.3	1.3
6500	0.5	0.7	0.9	1.0	1.1	1.1	1.2	1.2	1.2	1.2
7000	0.5	0.7	0.8	0.9	1.0	1.1	1.1	1.1	1.2	1.2
7500	0.5	0.7	0.8	0.9	1.0	1.0	1.1	1.1	1.1	1.1
8000	0.5	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.1	1.1	1.1
8500	0.5	0.6	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.1	1.1
9000	0.5	0.6	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.0
9500	0.4	0.6	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.0
10000	0.4	0.6	0.7	0.8	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0
15000	0.3	0.5	0.6	0.6	0.7	0.7	0.8	0.8	0.8	0.8
20000	0.3	0.4	0.5	0.6	0.6	0.6	0.7	0.7	0.7	0.7

Om tabellen och statistisk säkerhet

Statistiken i denna rapport bygger på ett urval av den svenska befolkningen. Då detta urval är slumpmässigt är det med hjälp av statistisk teori möjligt att uppskatta hur stor osäkerheten är för varje skattning. Något förenklat beror osäkerheten dels på hur proportionen är bland de svarande, dels på hur många som har svarat. Genom tabellen på s. 163 är det möjligt att ta fram ett grovt osäkerhetsintervall över hur säker skattningen är. Något förenklat kan man säga att om två intervall *inte* överlappar varandra är skillnaden mellan skattningarna statistiskt säker. Skillnaden beror då inte på slumpen som uppstår på grund av att urvalet är slumpmässigt. Att en skillnad är statistiskt säker kallas ofta för att skillnaden är *signifikant*. För korrekta uppskattningar av osäkerhetsintervall se Lohr (2004) eller Särndal, Swensson och Wretman (1992).

Hur tolkas tabellen?

Tabellen redogör för ett grovt sätt att beräkna skattningarnas osäkerhet. Att tabellen redogör *halva* osäkerhetsintervallet innebär att värdet i tabellen både *dras ifrån* skattningen för att erhålla värdet för *den nedre gränsen* i intervallet och *läggs till* skattningen för att erhålla värdet i för *den övre gränsen* i intervallet.

Exempel I: Otrygghet i Lunds kommun (NTU 2008)

Boende i Lunds kommun uppger otrygghet i klart lägre utsträckning än de andra redovisade städerna i länet. Av de boende i Lund har 10 procent uppgett att de är otrygga, jämfört med 30 procent i Malmö, 31 procent i Helsingborg och 21 procent i Kristianstad (tabell 4G). Är invånare i Lund mindre otrygga än de boende i övriga kommuner?

För att beräkna osäkerhet för skattningarna använder du tabellen. Lund representeras i urvalet av 172 personer (tabell 2C) andelen otrygga är som nämnts 10 procent. Det första steget är att avrunda antalet svarande personer (det vill säga 172) ner¹ till närmaste *antal svarande personer* i tabellen (vilket är 150). Därefter avrundas procenttalet ned till *närmaste andel i procent i tabellen* (vilket är 10). I rutan för *antal svarande personer* = 150 och *andel i procent* = 10 står 4,8. Detta antal drar du både ifrån och lägger till den skattade andelen på 10 procent. Beräkningen (10 procent plus/minus 4,8) ger ett osäkerhetsintervall mellan 5,2 och 14,8 procent. Motsvarande uträkningar görs sedan för de andra kommunerna.

Antal svarande personer	Andel i procent			
	5 95	10 90	15 85	20 80
25	8,5	11,8	14,0	
50	6,0	8,3	9,9	
75	4,9	6,8	8,1	
100	4,3	5,9	7,0	
150	3,5	4,8	5,7	
200	3,0	4,2	4,9	

	Lund	Kristianstad	Malmö	Helsingborg
Andel oroade utsattat::	10 %	21 %	30 %	31 %
<i>avrundas till närmaste andel i tabellen</i>	10 %	20 %	30 %	30 %
Antal svarande personer	173	113	371	167
<i>avrundas ner till:</i>	150	100	300	150
<i>Halva osäkerhetsintervallets storlek (enligt tabellen):</i>	4,8	7,8	5,2	7,3
Osäkerhetsintervall (andelen +/- halva intervallet):	5,2–14,8 %	13,2–28,8 %	24,8–35,2 %	23,7–38,7 %

Både Malmös och Helsingborgs intervall ligger högre än Lunds, vilket innebär att skillnaden mellan Lund och dessa två städer med största sannolikhet är signifikant. Däremot överlappar den övre gränsen i Lunds intervall (14,8 procent), den undre gränsen för Kristianstads intervall (13,2 procent). Detta resultat innebär att skillnaden dem emellan troligtvis inte är signifikant.

¹ Genom att avrunda antalet svarande personer nedåt, och avrunda den skattade andelen (i procent) uppåt, tar man det säkra före det osäkra och får en mycket konservativ skattning

Exempel II: Utsatthet för cykelstöld bland ensamstående med barn jämfört med sammanboende utan barn (NTU 2008)

Resultaten visar att hushåll med ensamstående personer som har barn är betydligt mer utsatta än hushåll bestående av sammanboende personer utan barn (tabell 3A). Är skillnaden signifikant?

	Ensamstående med barn	Sammanboende utan barn
Andel oroadе utsattat::	13,1 %	5,0 %
<i>avrundas till närmaste andel i tabellen</i>	15 %	5 %
Antal svarande personer	648	5 503
<i>avrundas ner till:</i>	600	5 500
<i>Halva osäkerhetsintervallets storlek (enligt tabellen):</i>	2,9	0,6
Osäkerhetsintervall (andelen +/- halva intervallet):	10,2–16,0 %	4,4–5,6 %

Osäkerhetsintervallen 4,4–5,6 % och 10,2–16,0 % överlappar inte varandra, vilket innebär att skillnaden troligtvis är statistiskt säker.

Exempel III: Regionala skillnader i oro för stöld av eller skadegörelse på bil i kommunerna inom Stockholms län (NTU 2008)

Inom Stockholms län är det stora skillnader mellan kommunerna i hur stor andel som uppger att de känner oro att utsättas för stöld eller skadegörelse på fordon (tabell 4G). Solna utmärker sig genom att ha en betydligt högre andel oroadе än de andra redovisade kommunerna (35 %), men är skillnaden signifikant?

	Huddinge	Botkyrka	Haninge	Stockholm	Södertälje	Nacka	Solna
Andel oroadе för bilbrott::	15 %	16%	17 %	19 %	13 %	10 %	35 %
<i>avrundas till närmaste andel i tabellen</i>	15 %	15 %	15 %	20 %	15 %	10 %	35 %
Antal svarande personer	128	106	117	1 015	113	122	91
<i>avrundas ner till:</i>	100	100	100	1 000	100	100	75
<i>Halva osäkerhetsintervallets storlek (enligt tabellen):</i>	7,0	7,0	7,0	2,5	7,0	5,9	10,8
Osäkerhetsintervall (andelen +/- halva intervallet):	8–22 %	9–23 %	10–24 %	16,5–21,5 %	6,0–20,0 %	4,1–15,9 %	24,2–45,8 %

Solnas osäkerhetsintervall är 24,2–45,8 % och eftersom ingen av de redovisade kommunerna har ett intervall som överlappar detta spann betyder det att andelen oroadе för stöld av eller skadegörelse på fordon troligtvis är signifikant högre i Solna än i de övriga redovisade kommunerna i Stockholms län.

Bilaga 3. Regressionsanalyser

Resultaten i rapporten redovisas i huvudsak i tabeller och figurer baserade på bivariata analyser. I den här bilagan redovisas logistiska regressionsanalyser (i rapporten kallade *särskilda statistiska analyser*) för hur de olika bakgrundsfaktorerna samvarierar med undersökningens huvudindikatorer för allmänhetens utsatthet för brott, otrygghet och förtroende för rättsväsendet. Fördelen med regressionsanalyser är att de frigör de olika bakgrundsfaktorernas effekter från varandra. Ett exempel på detta är att utbildning ofta ser ut att samvariera med utsatthet för brott i de vanliga redovisningarna. Men eftersom utbildningsnivå samtidigt samvarierar med ålder går det med en bivariat analys inte att avgöra vilken av faktorerna som samvarierar med utsatthet för brott. Med hjälp av en regressionsanalys kan man däremot se om effekten av utbildning kvarstår när man rensat bort effekten av ålder.

Utfallet av logistiska regressionsanalyser är oddskvoter som i princip är kvoten mellan riskerna i två grupper. En oddskvot som är högre än 1 betyder överrisk jämfört med referensgruppen och en oddskvot som är lägre än 1 betyder underrisk jämfört med undergruppen (Ribe 1999). Tolkningen av oddskvoter skiljer sig något åt beroende på variabelernas karaktär och även oddskvoternas storlek. Förenklat uttryckt kan dock en oddskvot på exempelvis 1,5 tolkas som att överrisken är 50 procent.

I analyserna inför denna rapport har oddskvoter mellan 0,7 och 1,5 betraktas som alltför svaga för att tolkas som samband, även i de fall då de är statistiskt signifikanta. Endast starkare samband än så lyfts i texten fram som samband. Gränsvärdena är schabloner som för enkelhetens skull tillämpas på alla analyser, trots att variabelernas karaktär skiljer sig åt.

Tabell 1. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att utsättas för brott mot enskild person år 2010 enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	0,9		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	1,4*	1,4	1,5*
25–34 år	1,1	0,9	1,3
35–44 år	0,9	0,8	1,1
45–54 år	0,8	0,8	0,8
55–64 år	0,6*	0,5*	0,6*
65–74 år	0,3*	0,3*	0,3*
75–79 år	0,2*	0,2*	0,3*
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	1,2	0,9	1,6*
Utrikesfödda	1,1	1,1	1,2
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,0	1,0	1,1
Eftergymnasial	0,9	0,9	0,9
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	0,7	1,0
Sammanboende utan barn	0,6*	0,7*	0,6*
Sammanboende med barn	0,7*	0,9	0,5*
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	1,4*	1,6*	1,2
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1	1,2	1,0
Storstad	1,3*	1,4*	1,2

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analysen visar att det inte finns någon signifikant skillnad mellan män och kvinnor vad gäller utsatthet för brotten mot enskild person sammantaget. Däremot noteras att de äldsta åldersgrupperna (55–79 år) har en tydligt lägre utsatthet än den yngsta åldersgruppen (16–19 år).

Det framgår också att kvinnor som är födda i Sverige med två utrikes födda föräldrar har en något högre utsatthet än kvinnor med minst en svenskfödd förälder.

Vidare visar analysen att kvinnor som lever sammanboende med någon har en lägre utsatthet för brott mot enskild person än ensamstående kvinnor.

Tabell 2. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper för hushåll att utsättas för egendomsbrott år 2010 enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga
Familjetyp	
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0
Ensamstående med barn	1,5*
Sammanboende utan barn	0,7*
Sammanboende med barn	1,2*
Bostadstyp	
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0
Flerfamiljshus	1,6*
Bostadsort	
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0
Större stad	1,5*
Storstad	1,3*

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analysen visar att boende i flerfamiljshus har en något högre utsatthet för egendomsbrott mot hushåll än boende i småhus. För övriga redovisningsgrupper är oddskvoterna för svaga för att tolkas som samband, trots att de är statistiskt signifikanta.

Tabell 3. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att känna sig (mycket/ganska) otrygg ute sent på kvällen i det egna bostadsområdet enligt NTU 2010, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	5,5*		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	1,1	1,2	1,1
25–34 år	1,1	1,1	1,1
35–44 år	1,0	1,7	0,9
45–54 år	1,0	2,3*	0,8
55–64 år	1,3*	2,6*	1,2
65–74 år	1,8*	2,8*	1,6
75–79 år	2,1*	4,7*	1,7
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	1,4*	1,1	1,6
Utrikes födda	2,1*	3,1*	1,8
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	0,8*	0,8	0,8
Eftergymnasial	0,5*	0,5*	0,5
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	1,0	0,3*	1,2
Sammanboende utan barn	0,9	0,8	0,9
Sammanboende med barn	1,1	1,0	1,0
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	2,6*	3,7*	2,3
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,5*	1,4*	1,5
Storstad	1,4*	1,4	1,4

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analysen visar att kvinnor känner sig mer otrygga än män vid utevistelse i det egna boendeområdet en sen kväll. Vidare är äldre (55–79 år) i högre grad otrygga, särskilt tydlig är skillnaden bland män i olika åldersgrupper. Dock bör det påpekas att otryggheten generellt är så mycket högre bland kvinnorna att de äldre kvinnorna fortfarande är otryggare än de äldre männen.

Det framgår också att utrikesfödda personer har en högre grad av otrygghet vid utevistelse i det egna bostadsområdet en sen kväll än personer födda i Sverige.

Vidare visar analysen att personer som bor i flerfamiljshus har en högre grad av otrygghet vid utevistelse i det egna bostadsområdet en sen kväll än med boende i småhus.

Tabell 4. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att (mycket/ganska) ofta känna oro för brottsligheten i samhället enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	1,6*		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	2,1*	2,7*	1,9*
25–34 år	3,3*	3,9*	3,1*
35–44 år	4,7*	6,9*	3,9*
45–54 år	5,3*	8,2*	4,1*
55–64 år	6,8*	8,9*	6,2*
65–74 år	6,7*	8,6*	6,0*
75–79 år	5,7*	7,9*	5,0*
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	1,2	1,1	1,3
Utrikes födda	1,2*	1,4*	1,1
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	0,9	0,9	0,9
Eftergymnasial	0,6*	0,6*	0,6*
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	1,1	1,0	1,1
Sammanboende utan barn	0,9	1,0	0,9
Sammanboende med barn	1,0	1,0	1,0
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	1,1	1,1	1,0
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1	1,0	1,2
Storstad	1,3*	1,2	1,3*

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analysen visar att kvinnor är mer oroliga än män för brottsligheten i samhället och att äldre är oroliga i högre grad än personerna i de yngsta åldersgrupperna.

Det framgår också att det är något mindre vanligt att personer med eftergymnasial utbildning oroar sig för brottsligheten i samhället jämfört med personer med endast förgymnasial utbildning.

Tabell 5. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att (mycket/ganska) ofta känna oro för att närstående ska drabbas av brott enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	1,9		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	1,6*	2,1*	1,5*
25–34 år	1,3*	2,0*	1,1
35–44 år	1,7*	2,3*	1,5*
45–54 år	2,1*	2,5*	2,0*
55–64 år	1,7*	1,8*	1,7*
65–74 år	1,4*	1,8*	1,3
75–79 år	0,9	1,2	0,9
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	1,3*	1,5*	1,2
Utrikes födda	1,1	1,4*	1,0
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,0	1,0	0,9
Eftergymnasial	0,7*	0,7*	0,6*
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	1,8*	2,1*	1,8*
Sammanboende utan barn	1,2*	1,3*	1,1
Sammanboende med barn	1,5*	1,7*	1,5*
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	1,1	1,1	1,1
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1*	1,1	1,2*
Storstad	1,4*	1,4*	1,3*

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analysen visar att kvinnor är mer oroliga än män för att en närstående ska drabbas av brott och att medelålders (35–64 år) personer oroar sig i högre grad än de äldsta och yngsta åldersgrupperna.

Det framgår också att personer med eftergymnasial utbildning oroar sig i högre grad för att närstående ska drabbas av brott än personer med endast förgymnasial utbildning.

Ensamstående och sammanboende med barn känner en något högre grad av oro för att närstående ska drabbas av brott än ensamstående utan barn.

Tabell 6. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att (mycket/ganska) ofta känna oro för att drabbas av bostadsinbrott enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
Män (ref. kat.)	1,0		
Kvinnor	1,6*		
Ålder			
16–19 år (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
20–24 år	1,7*	1,5	1,9*
25–34 år	2,7*	3,2*	2,7*
35–44 år	3,2*	4,7*	2,8*
45–54 år	3,2*	4,1*	3,0*
55–64 år	3,6*	4,6*	3,4*
65–74 år	3,4*	4,5*	3,0*
75–79 år	2,2*	3,3*	1,9*
Svensk/utländsk bakgrund			
Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	1,4*	1,2	1,5*
Utrikes födda	1,4*	1,6*	1,3*
Utbildning (högsta)			
Förgymnasial (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	0,9	0,9	0,8
Eftergymnasial	0,7*	0,8	0,7*
Familjetyp			
Ensamstående utan barn (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	1,1	1,1	1,1
Sammanboende utan barn	1,0	1,1	0,9
Sammanboende med barn	1,0	1,0	1,0
Bostadstyp			
Småhus (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,5*	0,5*	0,5*
Bostadsort			
Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,3*	1,5*	1,2*
Storstad	1,8*	2,2*	1,6*

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analysen visar att kvinnorna är mer oroliga för att drabbas av bostadsinbrott jämfört med männen. För både män och kvinnor gäller att graden av otrygghet är högre i de äldre åldersgrupperna än i den yngsta (16–19 år).

Boende i större städer och i storstad är mer oroliga för att drabbas av bostadsinbrott än män som bor i en mindre stad eller på landsbygden.

Tabell 7. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att (mycket/ganska) ofta känna oro för att drabbas överfall/misshandel enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	3,1*		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	1,6*	1,3	1,7*
25–34 år	1,4*	1,0	1,7*
35–44 år	1,0	1,2	1,1
45–54 år	0,8	1,0	0,8
55–64 år	0,9	1,4	0,8
65–74 år	0,8	1,0	0,8
75–79 år	0,5*	0,9	0,4*
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	1,1	0,9	1,1
Utrikes födda	1,4*	2,0*	1,2
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	0,9	0,9	0,9
Eftergymnasial	0,6*	0,7*	0,6*
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	0,8	1,0
Sammanboende utan barn	0,8*	0,8	0,7*
Sammanboende med barn	0,7*	0,7	0,7*
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	1,5*	1,8*	1,4*
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,4*	1,4*	1,5*
Storstad	1,9*	1,9*	1,9*

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analysen visar att kvinnor är mer oroliga än män för att drabbas av överfall/misshandel. Kvinnor i den äldsta gruppen (75–79 år) oroar sig i betydligt mindre grad än kvinnor i den yngsta åldersgruppen (16–19 år)

Det framgår också att utrikesfödda män är mer oroliga för att drabbas av överfall/misshandel än män som är födda i Sverige med en eller två svenskfödda föräldrar.

Män som bor i flerfamiljshus oroar sig i högre grad för att drabbas av överfall/misshandel än män som bor i småhus. Vidare är personer som bor i storstad mer oroliga för att drabbas av överfall/misshandel än de som bor i mindre stad eller på landsbygd.

Tabell 8. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att (mycket/ganska) ofta känna oro för att drabbas stöld eller skadegörelse på bilen enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
Män (ref. kat.)	1,0		
Kvinnor	1,0		
Ålder			
16–19 år (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
20–24 år	2,2*	2,3*	2,1*
25–34 år	3,9*	3,4*	4,5*
35–44 år	4,1*	3,7*	4,4*
45–54 år	3,9*	3,4*	4,3*
55–64 år	3,1*	2,2*	4,0*
65–74 år	2,9*	2,6*	3,2*
75–79 år	1,9*	1,9*	1,8
Svensk/utländsk bakgrund			
Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	1,1	1,0	1,3
Utrikes födda	1,2	1,0	1,3*
Utbildning (högsta)			
Förgymnasial (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,0	1,0	1,0
Eftergymnasial	0,8*	0,7*	0,8
Familjetyp			
Ensamstående utan barn (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	1,1	1,2	1,0
Sammanboende utan barn	1,2	1,3*	1,0
Sammanboende med barn	1,2*	1,5*	1,1
Bostadstyp			
Småhus (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	1,0	1,2	0,8
Bostadsort			
Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,2	1,1	1,2*
Storstad	1,3*	1,4*	1,2

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analysen visar ingen skillnad mellan män och kvinnor vad gäller oro för att drabbas av stöld eller skadegörelse på bilen. Däremot varierar oron mellan olika åldersgrupper. Personer i åldern 16–19 år oroar sig i betydligt lägre grad än personerna i de flesta övriga åldersgrupper.

Tabell 9. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för rättsväsendets myndigheter enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	1,2*		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,5*	0,6*	0,5*
25–34 år	0,4*	0,4*	0,4*
35–44 år	0,5*	0,5*	0,5*
45–54 år	0,4*	0,4*	0,4*
55–64 år	0,4*	0,5*	0,4*
65–74 år	0,4*	0,4*	0,4*
75–79 år	0,6*	0,6*	0,5*
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,6*	0,6*	0,7*
Utrikes födda	0,6*	0,6*	0,6*
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,2*	1,2	1,3*
Eftergymnasial	1,9*	1,9*	1,9*
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	0,9	0,8
Sammanboende utan barn	1,3*	1,3*	1,3*
Sammanboende med barn	1,3*	1,2*	1,3*
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,9*	0,8*	0,9
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,0	1,0	1,1
Storstad	1,0	1,1	0,9

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har betydligt högre förtroende för rättsväsendet än övriga åldersgrupper.

Det framgår också att personer med utländsk bakgrund har lägre förtroende för rättsväsendet än personer födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder.

Vidare visar analysen att personer med eftergymnasial utbildning har högre förtroende för rättsväsendet än personer som enbart har förgymnasial utbildning.

Tabell 10. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för Polisen enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
Män (ref. kat.)	1,0		
Kvinnor	1,3*		
Ålder			
16–19 år (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,6*	0,6*	0,6*
25–34 år	0,6*	0,5*	0,6*
35–44 år	0,7*	0,6*	0,8
45–54 år	0,6*	0,6*	0,6*
55–64 år	0,6*	0,6*	0,6*
65–74 år	0,5*	0,6*	0,5*
75–79 år	0,7*	0,7*	0,7*
Svensk/utländsk bakgrund			
Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,8*	0,8	0,8*
Utrikes födda	0,7*	0,8*	0,6*
Utbildning (högsta)			
Förgymnasial (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,1	1,0	1,3*
Eftergymnasial	1,4*	1,3*	1,5*
Familjetyp			
Ensamstående utan barn (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	0,8	0,9
Sammanboende utan barn	1,2*	1,1	1,2*
Sammanboende med barn	1,1	1,1	1,1
Bostadstyp			
Småhus (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,9*	0,9	0,8*
Bostadsort			
Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1	0,9	1,2*
Storstad	1,0	1,0	1,1

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har högre förtroende för Polisen än övriga åldersgrupper.

Resultaten visar också att personer med utländsk bakgrund, i synnerhet kvinnor, har lägre förtroende för Polisen än personer födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder.

Tabell 11. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för åklagarna enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	1,1*		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,6*	0,7*	0,5*
25–34 år	0,5*	0,6*	0,5*
35–44 år	0,5*	0,5*	0,5*
45–54 år	0,5*	0,5*	0,5*
55–64 år	0,5*	0,6*	0,4*
65–74 år	0,5*	0,5*	0,4*
75–79 år	0,5*	0,6*	0,4*
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,8*	0,8*	0,8
Utrikes födda	0,6*	0,6*	0,6*
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,2*	1,2*	1,3*
Eftergymnasial	1,8*	1,9*	1,8*
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,8	0,8	0,8
Sammanboende utan barn	1,2*	1,2*	1,2*
Sammanboende med barn	1,2*	1,3*	1,1*
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,9*	0,9	0,9*
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1*	1,0	1,3*
Storstad	1,0	1,0	1,0

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har högre förtroende för åklagarna än övriga åldersgrupper.

Det framgår också att personer med utländsk bakgrund har lägre förtroende för åklagarna än personer födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder.

Vidare visar analysen att personer med eftergymnasial utbildning har högre förtroende för åklagarna än personer som enbart har förgymnasial utbildning.

Tabell 12. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för domstolarna enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
Män (ref. kat.)	1,0		
Kvinnor	1,1		
Ålder			
16–19 år (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,6*	0,7*	0,5*
25–34 år	0,5*	0,5*	0,5*
35–44 år	0,5*	0,5*	0,5*
45–54 år	0,5*	0,5*	0,5*
55–64 år	0,5*	0,6*	0,4*
65–74 år	0,5*	0,5*	0,4*
75–79 år	0,5*	0,6*	0,4*
Svensk/utländsk bakgrund			
Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,8*	0,8*	0,8
Utrikes födda	0,7*	0,7*	0,6*
Utbildning (högsta)			
Förgymnasial (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,2*	1,2*	1,2
Eftergymnasial	1,9*	2,0*	1,8*
Familjetyp			
Ensamstående utan barn (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	1,0	0,9
Sammanboende utan barn	1,2*	1,2*	1,2*
Sammanboende med barn	1,2*	1,4*	1,1
Bostadstyp			
Småhus (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,9*	0,9*	0,9
Bostadsort			
Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1	1,0	1,2*
Storstad	1,0	1,0	1,0

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har högre förtroende för domstolarna än övriga åldersgrupper.

Tabellen visar även att personer med utländsk bakgrund, i synnerhet kvinnor, har lägre förtroende för domstolarna än personer födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder.

Vidare visar analysen att personer med eftergymnasial utbildning har högre förtroende för domstolarna än personer som enbart har förgymnasial utbildning.

Tabell 13. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för Kriminalvården enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	1,2*		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,6*	0,7*	0,5*
25–34 år	0,5*	0,6*	0,4*
35–44 år	0,4*	0,4*	0,4*
45–54 år	0,4*	0,5*	0,3*
55–64 år	0,4*	0,4*	0,3*
65–74 år	0,4*	0,5*	0,3*
75–79 år	0,4*	0,5*	0,3*
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,8*	0,9	0,7*
Utrikes födda	0,8*	0,9	0,8*
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	0,9	0,9	1,0
Eftergymnasial	1,0	1,0	1,1
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	1,0	0,9
Sammanboende utan barn	1,1	1,0	1,1
Sammanboende med barn	1,2*	1,2	1,1
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,9*	0,9	0,9*
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,0	0,9	1,1
Storstad	0,9*	0,8*	0,9

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har högre förtroende för Kriminalvården än övriga åldersgrupper.

Tabell 14. Oddsquoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för att rättsväsendet hanterar misstänkta personer på ett rättvist sätt enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
Män (ref. kat.)	1,0		
Kvinnor	0,9*		
Ålder			
16–19 år (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,7*	0,7*	0,7*
25–34 år	0,6*	0,6*	0,6*
35–44 år	0,7*	0,6*	0,7*
45–54 år	0,6*	0,6*	0,7*
55–64 år	0,6*	0,6*	0,6*
65–74 år	0,5*	0,5*	0,5*
75–79 år	0,6*	0,6*	0,5*
Svensk/utländsk bakgrund			
Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,7*	0,7*	0,7*
Utrikes födda	0,6*	0,6*	0,6*
Utbildning (högsta)			
Förgymnasial (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,1	1,1	1,0
Eftergymnasial	1,6*	1,6*	1,6*
Familjetyp			
Ensamstående utan barn (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	0,9	0,9
Sammanboende utan barn	1,1*	1,2*	1,1
Sammanboende med barn	1,2*	1,3*	1,2
Bostadstyp			
Småhus (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,9*	0,9	0,9*
Bostadsort			
Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1*	1,1	1,2*
Storstad	1,0	1,0	1,1

* Oddsquoten är signifikant skild från referenskategoriens oddsquot (p<0,05)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har högre förtroende för att rättsväsendet behandlar misstänkta personer på ett rättvist sätt än övriga åldersgrupper.

Vidare visar analyserna att personer med utländsk bakgrund har lägre förtroende för att rättsväsendet behandlar misstänkta personer på ett rättvist sätt än personer födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder.

Tabell 15. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för att rättsväsendet behandlar utsatta personer på ett bra sätt enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	1,1		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,6*	0,6*	0,6*
25–34 år	0,5*	0,4*	0,5*
35–44 år	0,4*	0,3*	0,5*
45–54 år	0,3*	0,3*	0,4*
55–64 år	0,3*	0,2*	0,4*
65–74 år	0,3*	0,3*	0,3*
75–79 år	0,4*	0,3*	0,4*
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,9	0,9	1,0
Utrikes födda	0,9*	0,9	0,9
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,0	1,0	1,0
Eftergymnasial	1,1	1,1	1,2
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	0,9	1,0
Sammanboende utan barn	1,2*	1,2	1,2*
Sammanboende med barn	1,2*	1,2	1,2*
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,9*	0,9	0,9
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,0	1,0	1,1
Storstad	0,9*	0,8*	0,9

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har högre förtroende än övriga åldersgrupper för att rättsväsendet behandlar utsatta personer på ett bra sätt.

Tabell 16. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för att Polisen hanterar misstänkta personer på ett rättvist sätt enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
Män (ref. kat.)	1,0		
Kvinnor	1,0		
Ålder			
16–19 år (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,6*	0,6*	0,6*
25–34 år	0,6*	0,5*	0,7*
35–44 år	0,7*	0,6*	0,7*
45–54 år	0,6*	0,6*	0,6*
55–64 år	0,6*	0,5*	0,6*
65–74 år	0,6*	0,5*	0,6*
75–79 år	0,6*	0,7*	0,6*
Svensk/utländsk bakgrund			
Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,8*	0,7*	0,9
Utrikes födda	0,7*	0,7*	0,7*
Utbildning (högsta)			
Förgymnasial (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,1	1,0	1,1
Eftergymnasial	1,3*	1,4*	1,2*
Familjetyp			
Ensamstående utan barn (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	1,0	1,1	0,9
Sammanboende utan barn	1,0	1,1	1,0
Sammanboende med barn	1,1	1,2	1,1
Bostadstyp			
Småhus (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,8*	0,8*	0,8*
Bostadsort			
Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1*	1,0	1,2*
Storstad	0,9*	0,9	0,9

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har högre förtroende än övriga åldersgrupper för att polisen hanterar misstänkta personer på ett rättvist sätt.

Tabell 17. Oddskvoter (relativa skillnader i odds) för olika grupper att ha ett (mycket/ganska) stort förtroende för att Polisen behandlar utsatta personer på ett bra sätt enligt NTU 2011, utifrån logistisk regressionsanalys.

	Samtliga	Män	Kvinnor
Kön			
<i>Män (ref. kat.)</i>	1,0		
Kvinnor	1,1*		
Ålder			
<i>16–19 år (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
20–24 år	0,6*	0,6*	0,6*
25–34 år	0,5*	0,4*	0,6*
35–44 år	0,5*	0,4*	0,6*
45–54 år	0,4*	0,4*	0,4*
55–64 år	0,4*	0,3*	0,4*
65–74 år	0,4*	0,3*	0,4*
75–79 år	0,4*	0,4*	0,4*
Svensk/utländsk bakgrund			
<i>Svenskfödd med båda/en förälder inrikes född(a) (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Svenskfödda med båda föräldrarna utrikes födda	0,8*	0,8*	0,8
Utrikes födda	0,7*	0,8*	0,6*
Utbildning (högsta)			
<i>Förgymnasial (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Gymnasial	1,1	1,0	1,1
Eftergymnasial	1,3*	1,3*	1,3*
Familjetyp			
<i>Ensamstående utan barn (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Ensamstående med barn	0,9	1,0	0,9
Sammanboende utan barn	1,1*	1,2*	1,0
Sammanboende med barn	1,1	1,2	1,1
Bostadstyp			
<i>Småhus (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Flerfamiljshus	0,9*	0,9*	0,8*
Bostadsort			
<i>Mindre stad/landsbygd (ref. kat.)</i>	1,0	1,0	1,0
Större stad	1,1	1,1	1,0
Storstad	0,9	0,9	0,9

* Oddskvoten är signifikant skild från referenskategoriens oddskvot ($p < 0,05$)

De mest framträdande resultaten:

Analyserna visar att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har högre förtroende än övriga åldersgrupper för att rättsväsendet behandlar utsatta personer på ett bra sätt.

Resultaten visar också att utrikes födda, i synnerhet kvinnor, har ett lägre förtroende för att rättsväsendet behandlar utsatta på ett bra sätt än personer födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder.